

**VSTAJENJE LJUDI
IN VEČNO ŽIVLJENJE
OD SEDAJ NAŠA RESNIČNOST**

GRIGORI GRABOVOI

Grabovoi Grigori Petrovich

**VSTAJENJE LJUDI
IN VEČNO
ŽIVLJENJE
OD SEDAJ NAŠA RESNIČNOST!**

Prevod knjige v slovenski jezik – Inga Frank
September 2017

UVOD

V tej knjigi bom govoril o svojem praktičnem delu na vstajenju ljudi. Lahko se govori o vstajenju ali regeneriranju ne samo ljudi, ampak tudi o vstajenju živali, rastlin in katerihkoli drugih objektov, ampak v tej knjigi bom večinoma govoril o vstajenju ljudi.

Za mnoge ljudi je vstajenje nekaj simboličnega, čeprav na ravni duše vsak dojema vstajenje kot obstoječo brezčasno stvarnost Sveta. Vendar, mnogi se bodo morali še razviti do spoznanja Sveta na ravni duše in zato oni še vedno ne dojemajo besede *vstajenje* v dobesednem smislu, kot jo je pravzaprav treba dojeti. Ko človek o tem razmišlja, mora vložiti napor, da bi dojel, da se nekdo, ki je »za vedno odšel«, naenkrat lahko resnično vrne.

Stvar je v tem, ker obstajajo ljudje, ki ne razmišljajo z jasnim ciljem o postavitvi Sveta, o njegovih zakonih in o tem, kaj resnično življenje je. Zaradi tega jih lahko, poleg vstajenja, presenetijo tudi mnoga druga dejstva, na primer to, da zdravim ljudi obbolele od AIDSa in raka v zadnjem stadiju, na daljavo, brez kakršnegakoli dotika; potem upravljanje z vremenskimi prilikami, dajem točne uvide o napakah in okvarah na tehničnih aparatih, različnih po zahtevnosti, vključno z objekti v vesolju, materializacija in dematerializacija različnih predmetov, upravljanje z računalnikom na daljavo s pomočjo misli, spreminjanje preteklosti, sedanosti in prihodnosti, spremljanje pogovorov med ljudmi na poljubni razdalji, v kateremkoli jeziku in še veliko več. Vsa ta dejstva so potrjena z uradnimi dokumenti in že obsegajo nekoliko zvezkov. Mnoge od teh dejstev se lahko razumejo kot čudež, a se je treba zavedati, da, kot že vemo, čudež ne nasprotuje zakonom Narave, temveč našim predstavam o zakonih narave.

Prišel je čas, da spremenimo ustaljene predstave o okoliškem svetu in njegovi postavitvi. Še veliko več je potrebno narediti na pragu novega tisočletja. To je nujno zaradi rešitve Sveta.

Ta knjiga je ena izmed serije knjig posvečenih predstavitvi izvorne slike Sveta.

Priče smo naglega razvoja znanosti in tehnologije, ta razvoj pa se odvija z vedno hitrejšim tempom. Ampak, postavimo si vprašanje: kaj pa se dogaja s samim človekom? Ali se tudi on razvija? In če se razvija, v čemu se sestoji ta razvoj? S čim je potrebno povezati razvoj človeka, njegov napredek, njegovo evolucijo?

Kar se tiče človeka, je njegovo izpopolnjevanje povezano z razvojem njegove zavesti. Na tej stopnji razvoja se človek običajno nahaja v enem od dveh stanj zavesti: v stanju sna ali v stanju budnosti. Ta stanja so nam vsem dobro poznana. Pri tem, sedaj ne mislim na preroške sanje, ker preroški sen pravzaprav označuje vstop v drugo stanje zavesti. Sedaj govorim o običajnem snu. In tako človek največji del življenja preživi v dveh stanjih zavesti: v stanju sna in stanju budnosti. V stanju budnosti se človek lahko premika, lahko razsodi, dela zaključke in mu je dostopno veliko tega, kar mu v stanju sna ni dostopno. Ampak, izkaže se, da obstajajo tudi višja stanja zavesti v primerjavi s katerimi običajno stanje budnosti deluje kot globoki sen.

Pa pogledjmo kako se pri človeku menja dožemanje sveta s spremembo stanja njegove zavesti. V običajnem snu je doživljanje sveta preoblikovano – transformirano. V stanju budnosti človek doživlja svet skozi prizmo tridimenzionalnega prostora in enosmernega časa. Tu se lahko naredi sledeča primerjava. Zamislimo si, da so človeku pri rojstvu dali roza kontaktne leče, ampak, da on tega ne ve. V tem primeru on vse vidi v roza barvi. In ker tako vidi svet od rojstva, on seveda ne dvomi v to, da je svet prav tak. Ampak kontaktne leče se lahko odstranijo in potem bo svet postal povsem drugačen, pojavil se bo v spektru prekrasnih barv. Popolnoma isto, če odstranimo omejitve vsakodnevnega budnega

stanja in z njim povezanega tridimenzionalnega videnja sveta in časa, to pomeni, če preidemo na višje stanje zavesti, se nam bo svet zdel povsem drugačen.

Ta resnica nam je poznana že od pradavnih časov. Poglejmo kaj se govori o prostoru v sporočilu apostola Pavla Efežanima:

.... »Da v ljubezni zakoreninjeni in utemeljeni boste sposobni dojeti skupaj z vsemi svetovi katera je tu širina, dolžina, višina in globina.« (EF. 3, 17-18)

Tu se navede štiri dimenzije prostora. To pomeni, da kot rezultat določenega dela in pod določenimi pogoji, ampak pred vsem, po besedah apostola Pavla, pod pogoji ukoreninjenosti in utemeljenosti v ljubezni, človek lahko začne opazovati štiri dimenzije prostora. To pa izhaja iz spremenjenega stanja zavesti, dodajam jaz. Pravzaprav, s spremembo stanja zavesti lahko človek začne opazovati prostore poljubnega števila dimenzij.

A kaj praktično pomeni zmožnost obvladovanja sposobnosti opazovanja štirih dimenzij prostora? Za razjasnitev te situacije bomo uporabili poznan primer. Zamislimo si ravno črto. Če na tej črti opazimo katerokoli točko, bo ona razdelila črto na dva dela. Če to točko sedaj pogledamo kot pregrado, potem ona deli črto na dva dela, ampak tako, zaradi točke na eni polovici, ne bo možno videti točke druge polovice (prav tako, kot se v stanovanju zaradi zida, ne vidi, kaj se nahaja za njim). Ampak ravno linijo s točke gledišča matematike, lahko pogledamo kot enodimenzionalni prostor. Če gremo lahko v dvodimenzionalen prostor, to je v ravnino, potem bomo lahko videli našo črto s strani in zaradi tega bomo lahko videli obe polovici istočasno.

Poglejmo sedaj poljubno ravnino, na primer površino mize. Na tej ravnini narišimo krožnico. Ta krožnica deli celotno površino na dva dela: deli tisto, kar se nahaja znotraj krožnice od tistega kar se nahaja zunaj krožnice. Ampak, če gremo v tridimenzionalen

prostor, to pomeni, če se v navedenem primeru dvignemo iznad površine mize, bomo lahko pogledali površino mize od zgoraj in istočasno bomo videli tisto, kar se nahaja v krožnici in tisto izven nje.

Končno smo prišli do primera tridimenzionalnega prostora. Vzemimo sfero. Ona celoten prostor deli na dva dela: na del, ki se nahaja znotraj sfere in na del, ki se nahaja zunaj sfere. No, če ste dosegli sposobnost percepcije štirih prostornih dimenzij, potem boste lahko istočasno videli tisto, kar se dogaja v sferi in zunaj nje. Istočasno boste lahko videli tisto, kar se nahaja v hiši in izven nje.

Vrnimo se k primeru površine mize. V našem primeru s krožnico na tej površini, lahko vzamete kakršenkoli predmet, recimo kovanec, in ga iz notranjega dela prenesete skozi zrak v zunanji del. Pri tem ne boste presekali krožnice, to je, mejo, ki deli dva dela ravnine. Lahko boste premestili predmet iz notranjega področja dvodimenzionalnega prostora v zunanji, ne da bi presekali mejo, zato, ker uporabljate izhod v tridimenzionalen prostor, to je v prostor z večjim številom dimenzij.

Analogno lahko tudi v tridimenzionalnem svetu greste iz ene sobe v drugo, ne da bi za to uporabili vrata, kot, da greste skozi zid, v resnici pa uporabljate četrto dimenzijo. Za tiste, ki se nahajajo v teh sobah, bo to čudež in oni lahko na primer takoj telefonirajo v redakcijo nekega časopisa, da bi druge obvestili o tem popolnoma neverjetnem dogodku.

Obravnavali smo problem prostora. Poslušajmo sedaj, kaj pravijo o času v *Ivanovem Razkritju*: „In zapriseže se tistemu, ki živi na veke vekov, ki je ustvaril nebo s tem, kar je na njem, zemljo s tistim, kar je na njej in morje s tem, kar je v njemu, da časa nič več ne bo.* (Otkr. 10, 6)

Z utrjevanjem te izjave o času s pričevanjem apostola Pavla o prostoru, vidimo, da je vedno obstajalo razumevanje tega, da je

percepcija sveta skozi prizmo tridimenzionalnega prostora in časa omejena in da je to omejeno gledanje sveta povezano s stopnjo stanja zavesti, ki jo je človek dosegel na tej etapi svojega razvoja.

Tako stanje se lahko spremeni. Dva navedena primera, vzeta iz klasičnega teksta, govorita o možnosti izhoda izven okvira običajnega opažanja.

Res je, zakoni narave z vidika tridimenzionalnega prostora in časa, ki se nahajajo v njihovi osnovi, so samo površinski opisi tega sveta. V resničnosti obstaja globlja, temeljita povezana struktura sveta, na temelju katerega se spremembe v tem Svetu lahko izvajajo enostavno, s svojevrstnim voljnim dejanjem.

Da bi lahko bili v stanju narediti podobne spremembe, moramo obvladati višja stanja zavesti ali v skrajnem primeru, da se v tem stanju nahajamo v trenutku izvrševanja voljnega akta, potrebnega za dobivanje potrebnega rezultata.

Vsi dobro poznajo Evangelij. Ampak, vprašanje je katera beseda v njemu, kateri izraz je ključnega pomena? Če pozorno preberemo Evangelije, nam bo postalo jasno, da je ključna beseda v njem izraz *Božje Kraljestvo*. Jezus Kristus skozi razne alegorije vedno znova poziva, da se odrečemo vsega zaradi doseganja Božjega Kraljestva, z obrazložitvijo, da bo vsakemu, ki bo uspel pridobiti Božje Kraljestvo, vse ostalo dano samo po sebi.

In tako, Božje Kraljestvo je predvsem visoko stanje zavesti. A vzpenjanje, k še višjim stanjem zavesti, to je v bistvu, pot k Bogu.

Sedaj postaja razumljiv izrek: *Kraljestvo Božje je v nas*. Prav zaradi tega, ker je Kraljestvo Božje – višje stanje zavesti, prav zato je to znotraj nas.

In ko Jezus vedno znova govori »Zbudi se!«, on ima v mislih pravi pomen teh besed, zato, ker v primerjavi z višjimi stanji zavesti,

običajno stanje zavesti predstavlja globoki sen, skoraj isto, kot v primerjavi z budnim stanjem, zgleda naš običajen sen.

Po pridobitvi Božjega Kraljestva bo človeku vse ostalo dano, zato, ker človek z višjim stanjem zavesti biva izven omejujočega modela tridimenzionalnega prostora in časa, načina opazovanja Sveta, ki je značilen običajnemu budnemu stanju. Človek se znajde v drugačnem stanju, v stanju, ko začne opazovati temeljno stvarnost.

Na tem višjem stanju zavesti človek postane sposoben izvrševati dela, ki z vidika običajne budne zavesti izgledajo neverjetna, fantastična. Na primer, taka dela, kot je druženje s tistimi, ki so odšli. Lahko se doseže sposobnost da se *umrle* vidi in da se z njimi družijo. In lahko se jim pomaga, da se vrnejo sem. Ker stvar je v tem, da samo nekaterim uspe, da se vrnejo z lastnimi močmi v ta naš svet.

Med drugim, je treba dojeti, da so tisti, ki jih imenujemo »umrlitisti, ki so odšli«, da so odšli samo, če se pogleda z vidika vsakodnevne budne zavesti.

Kot nekakšna analogija se lahko navede tak primer: zamislimo si da doma opravimo sledeči ogled. Vzamemo košček ledu in ga postavimo na krožnik. Zdaj je to trden material, lahko ga primemo v roke in izmerimo koliko je težak. Vendar, če ta kos ledu stoji nekaj časa v sobi, bomo videli na krožniku samo vodo. Kot pravijo fiziki, prišlo je do faznega prehoda: materija je iz trdnega prešla v tekoče stanje. Pustimo vodo v krožniku in pogledajmo kaj se bo dalje zgodilo. Prišlo bo do novega faznega prehoda: materija je iz tekočega stanja prešla v stanje plina. In če bomo gledali vse naokoli ne bomo mogli najti vode, ki je bila v krožniku. Vendar, če imate v stanovanju cev, preko katere teče hladna voda, potem včasih pozimi, ko je voda, ki teče skozi cev, izjemno hladna, lahko opazite, kako se na cevi naredijo kapljice vode. Tu se je vodna para iz zraka kondenzirala na površini hladne cevi. Če zberemo nekaj te vode in jo damo v hladilnik, bomo ponovno dobili led.

Ta primer sem navedel zato, da povem sledeče: izkaže se, da je prehod iz stanja življenja v stanje, v katerem se nahaja umrli, nekaj kot fazni prehod. Ko se voda pretvori v paro, se ona nahaja poleg nas, okrog nas, četudi je ne vidimo. Tako je tudi z umrlimi: oni se nahajajo poleg nas. Spomnimo se zgodb tistih, ki so preživeli klinično smrt. Ti ljudje so od nekod, izpod stropa videli, kaj so zdravniki delali z njihovim telesom, poslušali so, kaj so oni govorili, in potem, po reanimaciji, so večinoma dajali natančne opise tistega, kar so videli in slišali, v največje začudenje zdravnika.

Seveda, analogija s spreminjanjem ledu v nevidno paro in kasneje v obrnjenem prehodu, kot vsaka analogija, ne more biti popolna. Pri umiranju in kasneje pri vračanju v življenje se uporabljajo prehodi v druge prostore, o čemer bomo še govorili.

Ampak neverjetno je, lahko rečemo neverjetno dejstvo je v tem, da v stvarnosti med tema dvema stanjema, stanju življenja in stanju tistih, ki so odšli, vse v vsem, v principu ni razlike, zato je ljudi vedno možno privedi nazaj, v stanje življenja. V vezi s tem bi kljub vsemu bilo bolje koristiti drugačno terminologijo in ne govoriti o živih in umrlih, ampak o tistih, ki se imenujejo živi in tistih, ki se imenujejo umrli. Ker v bistvu sta eden in drugi samo stanja zavesti, ampak v različnih oblikah (kot v našem primeru z ledom – vodo – vodno paro, kjer je vse to H₂O). V zvezi s tem lahko rečemo, da je z nekega vidika vstajenje standardna procedura, ki razvija stanje zavesti do življenja. In prav zato se obujanja ljudi lahko naučimo, tako, kot se nauči vsaka standardna procedura.

V tovrstnih knjigah razjasnjujemo, kako se lahko menja preteklost, sedanjost in prihodnost na osnovi poznavanja temeljnih zakonov organizacije Sveta, ampak v soglasju z nalogo ustvarjanja večnega življenja. V stvarnosti, samo z vidika vsakodnevene budne zavesti, to je, ponavljam, zavest, ki se poslužuje tridimenzionalnega prostora in časa, samo s točke gledišča te zavesti so pretekla življenja v preteklosti, ali pa so bili pretekli dogodki tega življenja v preteklosti,

sedanji obstajajo v sedanjosti, prihodnji pa bodo obstajali v prihodnosti. Pravzaprav, je bolje reči, za človeka z višjim stanjem zavesti preteklost, sedanost in prihodnost obstajajo istočasno ali drugače rečeno, nahajajo se v statičnem stanju (Spomnimo se *Prisežem.... da časa več ne bo.*) Prav zato je človeka možno iz preteklosti pripeljati v *sedanjost*, to je, umrlega je mogoče vrniti v naš svet. Pri tem pa, ta ki se je vrnil, v svoji vrnitvi, ne vidi nič posebnega, še posebej ne, nekaj neverjetnega. Za njega je vse to naravno. On doživlja ta prehod, prav tako, kot v običajnem življenju človek doživlja prehod v zdravstveno stanje, po prehladu ali gripi. V današnjem času jih je vse več.

Potrebno je še nekaj reči o razlikama med dvema pristopoma razumevanja Sveta: eden od njih je pristop znanstvenika; drugi pa pristop človeka, ki razvija skladno duhovno upravljanje s stvarnostjo, ki se lahko okarakterizira kot notranje videnje.

Prvi pristop je vsem dobro poznan. Na podlagi opazovanj in eksperimentov se znanstveniki trudijo, da za ločenimi pojavami, ki včasih na prvi pogled niso medsebojno povezani, dobijo uvid v tisto, kar je splošno in kar jih povezuje. V primeru uspeha, se določi zakon, ki z eno formulo združuje različne pojave. Vsi mi poznamo še iz šole Newtonove zakone, s pomočjo katerih se lahko izračuna gibanje nogometne žoge in let letala, in gibanje planetov Sončnega sistema. V svojem delu znanstveniki uporabljajo naprave izdelane v laboratorijih in tovarnah. Usposabljanje te opreme omogoča pridobivanje novih informacij.

Drugi pristop k razumevanju Sveta je povsem drugačen. Tu človek pri svojem delu ne uporablja naprave narejene v laboratoriju ali v tovarnah, to pomeni umetno napravljeno opremo. Ne, on uporablja instrument, ki ga je napravil Gospod Bog – svoj lasten organizem. Dela samo s to *Opremo*. In lahko takoj rečemo, da so vse knjige v

tej seriji zasnovane na tem drugem pristopu. In kot bomo nadalje videli, točno ta pristop bi moral biti prvi in osnovni.

Že zdaj se lahko reče, da je dokaz za to nujnost prevladovanje obstoječe nevarnosti od globalnega uničenja in vzpostavitve duhovnega nadzora nad razvojem tehnike. Jasno je, da nenehen, vse večji razvoj tehničnih sistemov lahko postane nevaren, če le ti ne bodo zasnovani na upravljanju preko zavesti človek, ker se ravno zavest človeka istočasno razvija z razvojem celega Sveta.

Znanstveniki, ki delujejo v prvih vrstah znanosti, zelo dobro vedo, da je za pojasnilo pojavov tega sveta nujno ustvarjanje teorij, ki uporabljajo multidimenzionalne prostore, to je prostore, ki imajo več kot tri dimenzije. In znanstveniki, ne le, da to razumejo, oni tako tudi delajo.

Vendar, če oni ne morejo zaznati takih prostorov, jih bo to okolje bistveno omejilo. Zato tukaj, kot povsod, obstaja naloga, da se nekako odmaknemo od omejitev naših sedanjih zaznav.

Ampak vprašanje je, kako to narediti. To vprašanje se postavlja pred vsakega človeka, neodvisno o vrsti njegove dejavnosti. To je eno od ključnih vprašanj. Prej sem že govoril, da je sprememba stanja zavesti in dviganje k višjim stanjem zavesti – pravzaprav najnujnejša naloga, ki stoji pred človekom. Ker konkretno, človek mora delati v cilju svojega razvoja, a predvsem, v cilju razvoja svoje zavesti, to je velika osebna tema in ona bo našla svoje mesto v tej seriji. Ampak, da bi že sedaj lahko začeli menjati svoj organizem in uglaševati svoje delo z utripom Vesolja, so na koncu knjige podane enostavne prakse za vsak dan v mesecu. Prakticiranje teh vaj, lahko vzame samo nekaj minut dnevno, ampak rezultat bo občuten zato, ker one vsakega določenega dne v mesecu predlagajo koncentracije, ki najbolj odgovarjajo točno temu dnevu. In zaradi tega te vaje zagotavljajo maksimalno učinkovitost z minimalno izgubo energije in časa.

S pomembnostjo vprašanja o spremembi našega stanja zavesti se srečujemo na vsakem koraku našega življenja. Življenje vedno postavlja pred nas to vprašanje.

Zamislite si, da se nahajate v parku in naenkrat pred seboj zagledate cvetočo rožo. Vidite prekrasne barve njenih cvetnih listov, občutite blagi vonj, ki se širi iz cvetov, morda se na cvetnem listu pod soncem iskri kapljica vode, ki je ostala od zadnjega dežja. Vi opazujete to lepoto in ta lepota in vonj vas očarata. Poleg sebe občutite drugačno življenje. Želite si ga zamisliti. Ampak kako to narediti?

Čutite, da je odgovor tu nekje poleg vas. Čutite to s celim telesom. Ampak istočasno, kot, da vam nekaj manjka. Cvet je povsem blizu, pred vami je, ampak kot, da ga od vas deli neka neprehodna ovira. Odgovor prihaja k vam, čutite to, ampak, kot, da je v nekem drugem jeziku. Občutek je tak, kot, da se ne boste mogli prebiti preko nečesa. In ostaja vprašanje: kako bi mogli izvedeti, kaj je to roža?

Obrnimo se k znanosti. Znanost lahko napravi kemijsko analizo cveta, ugotoviti mora procent vsebine določenih kemijskih elementov v njemu, proučiti procese, ki se odvijajo v tkivih cveta in mnogo drugega, ampak poznavanje vseh teh procentov in vrst odnosov, nam ne bo veliko pomagalo razumeti in občutiti, kaj je to čudoviti sladek živi cvet.

In zato se ponovno postavlja vprašanje: kako se pa to kljub vsemu lahko naredi? Kako izvedeti, kaj je to roža? In ali se to sploh lahko naredi? Izkaže se, da lahko! Ampak, to se lahko naredi na samo en način. Ta način se sestoji v sledečem.

Da bi izvedeli kaj je to roža, moramo stopiti pred njo. Moramo se zlit z njo. Četudi samo za trenutek. Tudi to je mogoče, ampak jasno, samo na višjem stanju zavesti.

In to je osnovna pot dožemanja Sveta. To mora biti osnovni način.

Bodite pozorni: zaradi doseganja znanja po tej poti, ni potrebno rezati cvet, ni ga potrebno ubiti. To je v principu drugačna tehnologija doseganja znanja. To je doseganje znanja brez uničevanja.

Naredimo mali odmik. Pravkar smo govorili o tem, da je na višjem stanju zavesti možna povsem drugačna percepcija sveta. Vendar, treba je imeti v vidu, da stanje v katerem se običajno nahajamo, ni vedno isto. Enostavno opazovanje samega sebe to zelo hitro pokaže. Spomnite se, kako ste zaznavali nek dogodek, ki se je ponavljal, spomnite se, kako ste se vsakič počutili. Spomnili se boste, da vaša zaznava ni bila vedno identična. Vtisi so bili različni. Vsi imamo tako izkušnjo. Včasih zaznavamo kot skozi meglo in včasih, kot, da se ta megla razblini, zaznava postane jasnejša, bolj natančna, opazimo, da nas tokrat, danes ta dogodek ali ta človek kar naenkrat veliko bolj vznemirja.

Vse to je v veliki meri povezano s tem, da se praktično nikoli ne nahajamo v istem stanju zavesti – stanje se neprestano menja v nekih mejah, ki odgovarjajo nivoju našega razvoja v danem trenutku.

In ko, kot se to dogaja, doživimo ta osebna stanja, stanja dvigovanja, občutek polnosti življenja, izpolnjenosti z radostjo in srečo – to so že znaki višjega stanja zavesti, vzporedno z našim običajnim stanjem. To se velikokrat dogaja v trenutkih, ki si jih zapomnimo za celo življenje.

Seveda se lahko zgodi tudi to, da se iz svojega običajnega stanja naenkrat dvignemo v dovolj visoka stanja zavesti in takrat ima človek izkušnjo nečesa, kot je sijaj, blaženost, neomejena radost bitja, čeprav je ta stanja nemogoče opisati z besedami, to je treba osebno doživeti. S pomočjo pravilnega duhovnega usmerjanja, pravilnega razumevanja in pravilne redne prakse, se lahko doseže to, da bodo ta višja stanja zavesti vedno z vami.

K vprašanju, ki smo jih postavili, se lahko približamo tudi z neke druge strani.

Zamislite si sebe v koči, da v shrambi ali na podstrešju najdete povečevalno steklo, ki ste ga nekoč tam pustili. To je tam ležalo dolgo časa in zato je prekrito z debelim slojem prahu. Odidete ven na dvorišče in tam naenkrat vidite mravljo, ki gre svojo pot. Hočete si jo bolje ogledati, prepognete se, ampak kljub vsemu se slabo vidi, ker je mravlja zelo majhna. In potem se spomnite, da imate v rokah najdeno povečevalno steklo. Približate ga mravlji, začnete zamegljeno odkrivati neke podrobnosti, ampak v bistvu ni izboljšave v odkrivanju.

Takrat lahko k temu pristopite znanstveno. Lahko začnete približevati in oddaljevati steklo, proučevati spremembe v sliki opazovanja, lahko začnete mravljo opazovati pod različnimi koti, menjate svoj položaj, lahko razvijete bolj kompleksne algoritme delovanja in uvedete statične obdelave podatkov, na kratko, lahko se razvije resen program znanstvenih raziskav.

Ampak možno je pristopiti tudi drugače. Lahko se vzame čista krpica in se obriše steklo. In takrat bomo brez kakršnihkoli algoritmov in statičnih obdelav podatkov, čisto in jasno videli mravljo. Lahko smo hitro in enostavno prišli do zelenega rezultata, zato ker smo naredili tisto, kar je glavno: izboljšali smo pribor, ki smo ga uporabljali za opazovanje.

In tako, da bi uspešno hodili preko spoznanja sveta, je pred tem potrebno izboljšati svojo percepcijo, nujno je treba spremeniti stanje našega organizma, na primer, potrebno je izboljšati delovanje možganov, čeprav sprememba ene same celice lahko spremeni stanje vašega organizma.

In takrat se postavlja bistveno vprašanje; kako doseči tako spremembo, kako bi se to lahko naredilo?

Obstaja polno metod za doseganje tega cilja, ampak ena od najenostavnejših in v tem času najučinkovitejših je meditacija. Med rednim izvajanjem meditacije pride do bistvene spremembe v delovanju možganov: postopoma vse več delov možganov začne delati uglašeno. To potrjujejo znanstvene raziskave izvedene z uporabo elektroencefalografije. Elektroencefalografija je vpliv, ki so ga proučevali med meditacijo na vrsto možganskih valov v različnih delih možganov. Raziskovanja so pokazala, da med prakticiranjem meditacije, postopoma vse več delov možganov začne delati uglašeno. Ko pa človek v popolnosti osvoji to prakso, celotni možgani začnejo delovati uglašeno. Z uporabo jezika fizike, se lahko reče, da so možgani človeka, začeli delati koherentno.

Vsi vedo kakšno revolucijo je v znanosti in tehnologiji povzročilo odkritje laserja. Raziskovalna dela so v tem področju nagrajena z Nobelovo nagrado iz fizike. Bistvo tega dela se sestoji v tem, da je bilo prvič uspešno poizvedeno koherentno sevanje in da so uveljavljena načela njegovega pridobivanja. Prav koherentnost laserskih žarkov, obrazloži vso njihovo edinstveno, neverjetno uspešnost.

Na podoben način, ko človek z določeno prakso doseže, da njegovi možgani začnejo delovati v usklajenem delovanju, on v svoje roke dobi kvalitativno drugačen instrument. In kot v primeru laserja, ga prav usklajeno delovanje možganov pripelje do pojava bistveno novih zmogljivosti in možnosti.

Dodajmo eno važno opozorilo. V omenjenih poskusih je bil cilj ugotoviti, kako se med meditacijo menja točno delovanje možganov, ker se je zgoraj govorilo o tem. Pravzaprav, v meditaciji ne pride le do spremembe delovanja možganov, ampak celega organizma, vsake njegove celice.

Torej, če uporabimo analogijo z laserjem in če živ organizem primerjamo z laserjem, lahko dojamemo, da je, četudi je razlika v lastnostih žarkov laserja in običajnih izvorov svetlobe neobičajno

velika, je kljub vsemu razlika v delovanju organizma, po izvajanju meditacije in pred tem, neizmerno večja.

U bistvu, je ta razlika tako velika, da človek dobesedno preide v drugo dimenzijo obstoja. Potrebno se je zavedati, da je človeški organizem – sistem, ki ima sposobnost za neomejene izboljšave. Težko si je celo zamisliti vse možnosti takega sistema.

In še eno pomembno opozorilo. Ko rečem, da je ena od metod spremembe stanja organizma meditacija, se je treba zavedati, da je tudi sama meditacija lahko zelo raznolika. Obstaja polno oblik meditacije. Molitev, na primer, v bistvu predstavlja obliko meditacije. Pri tem jasno, molitev, kot tudi vsaka prava meditacija mora biti duhovna. V krščanski tradiciji je poznana tako imenovana mentalna molitev, molitev visokega duhovnega nivoja, v katerem se zavest drži na nivoju srca in ki je zelo produktivna za dviganje na višja stanja zavesti.

Hitri prehodi v visoka stanja zavesti se lahko občutijo s pomočjo raznih koncentracij. Pri izjemno veliki koncentraciji. Meditacije so lahko sestavni del tega procesa.

Da bi zdravniki izvedeli stanje notranjih organov pacienta, uporabljajo instrumente in zato, na primer, pacienta pošljejo na rentgen ali na ultrazvočno diagnostiko. Človek z razvitim notranjim vidom postopa drugače. Kot instrument uporablja svoj organizem. Svoj organizem preoblikuje v potreben način dela in s pomočjo jasnovidnosti, vidi vse notranje organe pacienta. S pomočjo jasnovidnosti, ne le, da je mogoče videti notranje organe, ampak tudi izvedeti funkcijo organov in jasno tudi način ozdravljenja.

Ob vsem tem, se odgovor preko jasnovidnosti dobi trenutno. Tu ni treba, kot v znanstvenih pristopih, narediti eksperimente, dobivati podatke, jih analizirati, iskati po zakonitostih itd.... ampak, če odgovor nekje že obstaja, ga je treba samo vzeti. Zares, če nas

recimo zanima neki organ, kot na primer slepo črevo in želimo izvedeti, kaj je njegov namen. Jasno je, da je Naravi jasno, čemu ono služi. Torej, odgovor obstaja. Treba je samo stegniti roko in ga vzeti, to pa se lahko naredi s pomočjo jasnovidnosti.

Jasnovidnost je univerzalni način pristopa k informaciji. S čim bi se lahko primerjalo tako dobivanje informacij? Nekaj sličnega obstaja v našem sodobnem življenju. To je globalna mreža internet. S pomočjo te mreže, se lahko dobi katerakoli informacija o poljubni točki Zemeljske krogle. Prav tako, izkaže se, da obstaja nekaj podobnega kozmični mreži Internet, kjer obstajajo podatki o vsem. Človek se pri tem lahko primerja z operaterjem. Takrat je jasnovidnost način, da operater vstopi s svojim vprašanjem v Kozmično mrežo. Ona deluje tako hitro, da odgovor pride trenutno.

Tu se pojavlja zanimivo vprašanje: kako se pride do odkritja? Odkritja se, (ta so včasih zelo pomembna) dogajajo na različnih področjih življenja. Ta so predvsem vidna na področju znanosti, vidna pa so tudi na drugih področjih - na primer, lahko pride do neke vrste spremembe v tehnološkem procesu v tovarni ali v družbi - odkritje je eden od pojavov v našem življenju, čeprav je ta pojav najbolj očiten na področju znanosti.

Tako pridemo do naslednjega vprašanja: kaj lahko rečemo z vidika stališča o odkritjih tistih ljudi, ki ne obvladajo jasnovidnost?

Ko se v glavi človeka pojavi *preblisk* in on pride do odkritja, je to odgovor na njegove raziskave. In seveda, ta preblisk pride iz iste baze podatkov, iz baze podatkov Kozmične mreže. V nekem smislu ta odgovor ne pride do človeka slučajno, v tem smislu, da se odgovor dobi kot rezultat dolgotrajnega raziskovanja in vztrajnega dela. Nikoli pa ne moremo reči, kdaj bo odgovor prispel, oziroma ali bo sploh prispel. Zato je treba priznati, da je upadanje v bazo podatkov, na žalost vedno naključno, ker ni nadzorovano, ker se z njim ne upravlja.

Lahko se naredi takšna primerjava. Zamislimo si dva človeka, katerima je potrebna voda. Eden od njiju nastavlja dlani, steguje roke naprej in čaka, da pade dež, da bi zbral malo vode. Drugi pozna obstoj vodovodne mreže. Še več, on jo zna uporabljati. Torej, ko potrebuje vodo, gre preprosto do pipe in jo odpre. In nalije si vode, en kozarec, vedro ali celo cisterno, kolikor mu je potrebno.

Zato je potrebno obvladati standardni postopek dostopa do informacij. Bistvo je v tem, da je veliko vprašanj; naključnih upadov do odgovorov, pa zelo malo. Če na primer vzamemo zgoraj navedeno vprašanje v vezi slepega črevesja, lahko vidimo, da do sedaj ni bilo takega upada, kot tudi ne v številnih drugih primerih.

Vsemu zgoraj povedanemu je potrebno dodati še eno važno pripombo. Uporabo jasnovidnosti sem zaradi jasnosti primerjal z vstopom v Kozmično Internet mrežo, v kateri se lahko najde odgovor na vsako vprašanje, ki nas zanima. Ta primerjava bolj odraža zunanjo stran tega pojava, ki ne odraža njegove velike globine in raznolikosti, zato je potrebna podrobnejša razlaga.

Seveda, kot smo rekli, da bi dobili informacije, se lahko z vprašanji, vstopi v Kozmično mrežo. Lahko pa postopamo tudi na drug način. Informacijo lahko sprejmemo takoj in neposredno z lokacije, kjer je senzor, ki določa to informacijo. Poleg tega in to je zelo pomembno, informacija že obstaja v statusu tistega, ki postavlja vprašanje, v vidiku neposrednega znanja. In ko še ni dekodirana, ali ko se še ne zaveda njene prisotnosti, ona že upravlja z njegovim vedenjem. Da bi človek lahko ozavestil to informacijo in jo zavestno uporabil, da bi se naravnal v svojem vedenju na njo, je potreben visok nivo zavesti, to pa je prav tisti cilj, o katerem sem že govoril.

Zgoraj sem omenil problem slepega črevesja. Poglejmo, na primer, to vprašanje malo bolj podrobneje. Sodobna znanost še vedno ne ve, kaj je to slepo črevo in kakšen je njegov namen. S pomočjo jasnovidnosti pa se lahko izve vse o slepem črevesju. Izkaže se, da je to važen organ, ki ima več funkcij. Ena od teh je sledeča. Slepo

črevesje odraža projekcijo leve polovice možganov na desno, skozi imunski sistem organizma. In ena od vloge slepega črevesja je vzdrževanje ravnotežja teh sistemov. Ko se slepo črevo odstrani, je oslABLJENA funkcija rezervne reprodukcije imunskega sistema. V tem primeru se mora imunski sistem zaradi reprodukcije odražati v levi in desni hemisferi, kar povečuje možgansko obremenitev, kar vodi v povečan pritisk v lobanji in do drugih neželenih posledic. Na ta način se nam slepo črevo prikazuje v povsem drugi luči. Še več, mi ga prvič spoznavamo. Neverjetne stvari je mogoče povedati tudi o drugih organih. Kaj vse se lahko pove o hipofizi!

V četrtem poglavju bomo govorili o novi medicini, medicini prihodnosti, ki že obstaja v sedanosti. V osnovi te medicine obstaja praksa obujanja. Prav praksa obujanja odraža načela nove medicine in predvsem načela popolne obnove, rekonstrukcije materije. Ta nova medicina je že sprejela rešitve svoje osnovne naloge. Ta naloga pa je: ne-umiranje živih.

V eni izmed knjig te serije, bomo govorili tudi o numerologiji – simboličnem izračunavanju. Bistvo je, da se znanost lahko uporablja za analizo konkretnih situacij in napovedi. Na primer, ko z uporabo jasnovidnosti podam odredbo o stanju letala na osnovi števila, napisanega na njegovem boku, jaz vidim števila, povezana z določenimi napakami. Zato je možno situacijo analizirati z numerologijo.

Človek, ki se ne ukvarja z numerologijo, ne razume, kako se lahko navadne številke, ki jih pozna še iz šolske aritmetike, nanašajo na dogodke iz stvarnega življenja. To je za njega uganka. On ne vidi povezav. Mi bomo pojasnili kakšne povezave obstajajo in kako se numerologija lahko koristi v vsakodnevnem življenju.

Druga zanimiva tema je življenje živali in ptic. Od otroštva vidimo kako ptice letajo iz veje na vejo, z drevesa na drevo. Navdušuje nas lahkotnost in nevsiljivost s katero to počnejo. Ali pa kako lebdijo visoko na nebu.

Vendar pa je pri ptičjem letu nepričakovanih veliko stvari. Na primer, znanost še ne ve, zakaj ptice le občasno letijo s krilnimi zamahi. V njihovem letu ima anti-gravitacija ključno vlogo, ki jo one ustvarijo. Na primer, v glavi goloba je gravitacija desetkrat manjša, kot na koncu repa, pomeni, on zna razporediti gravitacijo in zaradi tega nastane drugačna dinamika leta. Pri raznih pticah se sprememba gravitacije in njeno razporejanje preko telesa odvija na različne načine. Celo letenje se lahko doseže na podlagi raznih načel: na primer, pri sovi, pri nočnih pticah, je načelo letenja drugačno, kot pri pticah, ki letijo podnevi. Najbolj zanimiv je primer orla. Tudi on ima sposobnost ustvarjanja anti-gravitacije, vendar ima tudi sposobnost dematerializacije. Če opazujete orla, kako gre v napad, se vam zdi, da leti mala okrogla kepica. Morda mislite, da je postal tako majhen, zato ker se je močno skrčil. Vendar, je treba računati s tem, da orel zmore nekolikokrat spremeniti svoj obseg. To ni krčenje, čeprav prihaja do krčenja, predvsem pa do zmanjševanja obsega pride zaradi dematerijalizacije določenih delov telesa. Orel lahko menja obliko telesa, glede na nalogo, ki jo ima pred seboj. Po teh sposobnostih se mu lahko približa samo sokol.

Orel ima tudi druge zanimive sposobnosti, o katerih bomo govorili v ustrezni knjigi. Ni naključje, da so prvotni ljudje po vsem svetu povezali orla s Stvarnikom. Tudi to ni naključje, da je orlova figura vidna na grbih mnogih držav. Lik orla vidimo tudi na grbu Rusije. Tu se vidi dvoglavi orel. Orel – z dvema glavama – to je znak trajne srečne prihodnosti.

V naslednjih knjigah bomo obravnavali takšne pojave, kot so levitacija, materializacija in dematerializacija, telepatija, telekineza, teleportacija in druge. V davnih časih so bili ti pojavi uganke. Prišel je čas, da se na te uganke odgovori.

Človeštvo je v celoti prišlo do kvalitativne nove stopnje svojega razvoja: sedaj je prišlo na vrsto ne-umiranje živih in vstajenje tistih, ki so odšli. In to vprašanje ni več postavljeno na teoretični ravni,

temveč na praktični ravni. Zdaj je to končno živa resničnost. Živa stvarnost resničnega odrešenja za vse.

Opazimo, da dejstva vstajenja dokazujejo obnovo materije, ki ponovno govori o nesmiselnosti in nelogičnosti kakršnegakoli uničenja.

Praksa vstajenja, se v našem stoletju kopičenja orožja za množično uničenje, pojavlja kot metoda odrešitve.

Ona kaže na alternativno pot razvoja civilizacije. Razvijanje mehanizma regeneracije, mehanizma za obnovitev, bo omogočil dostop za rešitev nalog brez uničenja. Načelo prenove se lahko enostavno razširi na vse sfere človeške dejavnosti. Lahko bo služila kot podlaga, za razvoj ustvarjalnega razmišljanja prihodnjih generacij. Vsako tako imenovano agresivno okolje v takem pristopu, se lahko preoblikuje in se v preoblikovani obliki, lahko pojavi kot neagresivni element prvotnega okolja. Kot rezultat, je mogoče najti učinkovito vedenjsko strategijo, ki bo preprečila ekološke nesreče in zagotovila nadaljnji razvoj, brez uničenja okolja. Treba se je zavedati, da je vstajenje – upravljanje s celotnim zunanjim prostorom.

Velika skladnost z okoljem se lahko zagotovi z ustvarjanjem, na primer, materialov, ki se ne bodo iztrošili ali strojev, ki med izkoriščanjem ne bodo potrebovali znatnih dodatnih virov. In vse to je povsem realno. Prav tako, kot tudi vstajenje. In vse to je v naših rokah.

Zapomniti si moramo eno zelo enostavno resnico: človek se rojeva zaradi radosti, sreče in izpolnjenega neskončnega življenja.

POGLAVJE 1

KONKRETNA DEJSTVA O VSTAJENJU LJUDI

V tem poglavju bomo obravnavali več konkretnih dejstev o vstajenju. Vsi so dokumentirani in preverjeni, dokumenti pa so navedeni v Prilogi A. Na splošno, se je že zgodilo veliko dejanskih vstajenj – obuditev. Iz vseh teh številnih obstoječih dokumentiranih primerov je izbrano nekaj raznih primerov. Bistvo je v tem, da do mene včasih pridejo zahteve za vstajenje takoj po nastanku biološke smrti in včasih po dolgem času - v zvezi s katerimi se štirje spodaj obravnavani primeri med seboj razlikujejo glede na to, koliko časa je minilo med biološko smrtjo in vstajenjem. Predstavljena dejstva se nanašajo na: vstajenje po nekaj urah po nastanku biološke smrti (primer 4), po več tednih (3), po več mesecih (1) in po več letih (2). V primerih (1) in (2) gre za vstajenje moškega in v drugih dveh primerih - o vstajenju žensk.

1

In tako, pristopimo k razmisleku o prvem primeru. Besedila, predstavljena tukaj, sta dve izjavi vzeti iz knjige: Grigori Grabovoi "Praksa upravljanja. Pot rešitve", tretji zvezek. Knjige so bile izdane v Moskvi leta 1998, založba "Združljivost". Navedene izjave so povzete v Prilogi A.

Izjava Rusanove Emilije Aleksandrove iz 27.05.1996 leta.
(Priloga A, str. 349)

*5. September 1995 ob osebem srečanju z Grabovojem Grigorijem Petrovičem, sem se mu obrnila s prošnjo, da v popolnosti obnovi mojega sina Rusanovega A.E., rojenega 22. Avgusta 1950 leta, umrlega pa 16. junija 1995. Moj sin se je rodil v Moskvi in je prav tako umrl v Moskvi. Preden sem se obrnila na Grabovoja G.P., sem bila povsem obupana, preživela sem srčni infarkt. Po tem, nekje v začetku Oktobra 1995 leta, se je v meni pojavilo upanje v sinovo vrnitev, začela sem občutiti njegovo (duhovno) prisotnost v hiši. Šla

sem na pokopališče in ko sem prišla do sinovega groba, sem videla, da je po celi dolžini groba nastala globoka razpoka, na sredini pa je bila neka globlja izbočina, kot, da je zemlja iz znotraj vržena navzven.

Nekje okrog polnoči sem jasno videla (čeprav sem imela oči zaprte), kako se od mojih prsi, do sinovega groba, do udrtine na grobu, raztezata dva bela trakova in kako sem potem potegnila k sebi ta dva trakova in pri tem občutila težo. Vse to je trajalo nekaj sekund. Moj sin je pokopan na pokopališču Vostrokovsky v Moskvi, moje videnje njegovega groba je bilo na ravni okna mojega stanovanja, ki se nahaja v sedmem nadstropju.

Ko sem se obrnila na Grabovoja G.P. s prošnjo za obuditev – vstajenje mojega sina Rusanova A.E., sem se o tem pogovarjala z bivšo ženo mojega sina Kozlov Tatiana Ivanovna, s katero sem po razvezi ostala v prijateljskih odnosih. Ona, Kozlova Tatiana Ivanovna, se je udeležila njegovega pogreba. V obdobju po najinem razgovoru, v obdobju od oktobra do januarja Kozlova T.I. mi je večkrat povedala, da je pogosto na ulicah mest Kallithea in Moskve srečavala ljudi, ki so bili podobni mojemu sinu Rusanovu A. E. V začetku februarja 1996 je potovala z vlakom "Jantar" iz Moskve v Kaljinjingrad Pribaltiku, v kupeju je skupaj z njo potoval človek, ki je bil zelo podoben mojemu sinu Rusanovemu A.E. Bil mu je zelo podoben po zunanosti, z vidika obnašanja, vedenja, po gestah, po izgledu, ampak malo raztresen in izgubljen. Potoval je z moškim, ki, kot bi ga sledil, upravljal z njim in ga pri tem niti enkrat ni poklical po imenu. Kozlova T. I. je bila zelo presenečena, ko je moj sin Rusanov A. E. videl denar (na novo izdani tisoč rubljev), je glasno izrazil nepoznavanje tega bankovca.*

Izjava Kozlove Tatjane Ivanovne iz 27. 05. 1996 leta (priloga A, stran 351)

*Od decembra 1975 do oktobra 1982 sem bila poročena z Rusanovom A.E. Po ločitvi z Rusanovom A. E. sem ostala v

prijateljskih odnosih z njegovo mamo Rusanovo Emilijo Alexandrovo, rojeno 20. junija 1927 leta na območju Moskve. V času najinega srečanja 26. septembra 1995 leta, mi je povedala, da se je obrnila na Grabovoja Grigorija Petroviča s prošnjo za obudi njenega sina Rusanova A. E., rojenega v Moskvi 22. avgusta 1950 leta. Rusanov A. E. je, po uradni osmrtnici, umrl 16. junija 1995 v Moskvi. Po tem, ko sem vedela, da je Grabovoi Grigori Petrovič delal na vstajenju Rusanovega A.E., sem začela od oktobra 1995 do februarja 1996 na ulicah videvati ljudi, ki so bili podobni Rusanovem A.E., med potovanjem v Kaliningradsko področje, je z mano potoval človek, za katerega sem pomislila, ko sem ga videla, kot, da so ga privlekli iz drugega sveta. Človek, ki je vstopil v kupe, je bil podoben Rusanu A. E., rojenem leta 1950 leta, po sledečih značilnostih: barva las, barva oči, zunanja oblika in poteze na obrazu.

Obnašanje tistega, ki je vstopil v kupe, je povsem odgovarjalo obnašanju Rusanovem A. E. poleg tega so odgovarjale tudi karakterne črte. On je imel iste navade: (tišina, strast do branja, večino časa je prebiral časopis). Človek, ki ga je spremljal, je bil srednje rasti, ki ga v času potovanja niti enkrat ni poklical po imenu. In ko mu je ta človek pokazal denar, tisti, ki je bil podoben Rusanovu je bil začuden, ko je zagledal bankovec za 1000 rubljev, na kar mu je spremljevalec objasnil, da je to bankovec, nedavno tiskan. Vtis je bil, da je on (ta, ki ga je moški spremljal) nekaj časa ločen od resničnega življenja. Čeprav je verjetno ohranil poklicne navade, ker je človek, ki mu je sledil, rekel, da prevažajo avtomobile.

Zgoraj opisano srečanje je potekalo 2. februarja 1996 ob času mojega potovanja na liniji Moskva - Kaljinjingrad v vlaku „Jantar“.

To je opis primera, ki so ga predstavili neposredni udeleženci teh dogodkov. V teh opisih je celoten sklop pomembnih trenutkov, o katerih se bo podrobneje razpravljalo. Razlago bomo pričeli z izjavo Emilije Aleksandrovne, mame umrlega.

Dejansko, na samem začetku svoje izjave Emilija Aleksandrovna govori o tem, kako se je po začetku mojega dela, na vstajenju njenega sina, pri njej pojavil občutek njegove duhovne prisotnosti v hiši.

Dejstvo je, da tudi takrat, ko pride do biološke smrti pri človeku in gre on skozi fazo pokopavanja in se nahaja v konkretnem grobu, se v njegovi zavesti tako, kot prej shranijo pridobljena znanja in kako se ta zavest zaveda svoje povezave s telesom, v katerem ni več življenja ali natančneje, tisto, kar se običajno imenuje življenje. In v zvezi s tem, telo (v katerem ni več življenjskih procesov, v danem primeru telo sina) med povezavo z materialno zavestjo matere in njega, se ustrezno odziva na dotik zunanje zavesti. On se odziva na informacijo, ki je zajeta v impulzu zunanje zavesti in zato se pojavlja tudi ustrezen odziv.

Tu se vidi, če si zamislimo telo, je mogoče duši predati znanje o vstajenju.

Nato, po vstajenju, se je med spraševanjem vstalega – obujenega izkazalo, da je v trenutku obračanja k zunanji zavesti, on vse to resnično dojemal in svoje fizično telo dovedel v povezavo s svojim lastnim *jaz*, čeprav se je fizično telo nahajalo v grobu in bilo zaradi tega, jasno, omejeno v svojih zmožnostih. Še več, povratnik govori o tem in to je poznano dejstvo, da je njegov položaj na splošnem informacijskem nivoju pokazal, da njegovo fizično telo še vedno obstaja in ima vse možne in potrebne lastnosti za to, da je še naprej del celotnega socialnega sistema, del družbe. Pomembno je poudariti, da takšno znanje samo po sebi vsebuje kakšno prejšnjo informacijo, ki se nanaša na prejšnjo funkcijo določenega fizičnega telesa, kot tudi nove informacije, ki so povezane z njegovo biološko smrtjo.

Berimo dalje. Ko je Emilija Alexandrovna prišla na pokopališče in prispela na grob svojega sina, je videla, da se je preko groba naredila

globoka razpoka in da se je na sredini groba ustvarila vdolbina, kot, da je zemlja v notranjosti izvržena.

Razlaga za to je naslednja. Zgoraj omenjeno izmetavanje iz notranjosti, je treba obravnavati kot primarno materializacijo zavesti, tisto zavest, ki je bila v telesu. Po začetku mojega dela na vstajenju, je prišlo do primarnega materializiranja te zavesti v obliki sfere in njenega izhoda v informacijski skelet planeta. Po tem nastopi faza ustvarjanja materialne strukture okoli duše, to je struktura, ki jo običajno vidimo, ko opazujemo ljudi. Lahko rečemo, da je teoretično in praktično mogoče opazovati človeka kot strukturo zavesti z določenim telesnim ovojem. Zdaj, mimogrede, bom naredil še eno primerjavo. Govoril sem o primarni materializaciji zavesti v sferični obliki. Po prehodu te sfere skozi informacijski skelet planeta, lahko pride do njene projekcije v sledečem plodu (in takrat se rodi otrok) v strukturi vstajenja. V danem primeru je bila z upravljanjem dosežena projekcija v strukturi vstajenja. To pomeni, da je bilo ustvarjeno isto telo, bil je ustvarjen isti človek. In tako, je tu isto, kar je naredil Jezus Kristus, ko je obudil Lazarja, le v našem primeru po biološki smrti ni trajalo nekaj dni, ampak nekaj mesecev.

Nato Emilia Alexandrovna piše, da je enkrat, okoli polnoči, jasno videla, z zaprtimi očmi, kako se od njenih prsi do vdolbine na sinovem grobu raztezata dva bela trakova in kako ju je potem potegnila k sebi in pri tem občutila težo. Vse je trajalo nekaj sekund. Iz nadaljnjega opisa izhaja, da je bil sin Rusanov pokopan v Moskovskem Vostrjakovskom pokopališču in da je videnje njegovega groba bilo na nivoju okna njenega stanovanja, ki se nahaja v sedmem nadstropju.

Zgoraj opisana dva trakova karakterizirata prehodno fazo. Prvi trak je nastal v trenutku, ko je mati rodila otroka, to je struktura rojstva njenega sina. Drugi trak - to je možno podaljšanje, podaljšanje, nadaljevanje njegove zavesti ali njegovega bitja. Zgoraj sem že

govoril, da so po biološki smrti možni dve varianti: ali rojstvo v drugem otroku in s tem uresničevanje prvega utelešenja, ali vstajenje in preko tega ponovno ustvarjanje istega telesa, pri čemer ne le ponovno ustvarjanje materije, ampak tudi vseh drugih struktur zavesti. V zgoraj omenjenem primeru je zaradi zunanjega upravljanja ustvarjena varianta vstajenja.

Pojav dveh povezanih trakov in opazovanje sinovega groba na ravni stanovanja, ki se nahaja v sedmem nadstropju označujeta združitev strukture zavesti sina in zunanjega prostora.

V praksi vstajenja je precej specifičen trenutek, ki označuje pritrjenost telesa k tisti strukturi, za tisto mesto, kjer se nahaja telo po biološki smrti. To pomeni, da kraj, kjer je telo postavljeno, postane kraj njegove pritrditve - vezanosti. Primarna vez se nahaja v premeru približno dva metra od fizičnega telesa. Skupna površina priveza je približno 50 metrov v premeru od groba, od tu dalje pa se že odvija izhod na informacijski skelet zunanjega sveta. Poznavanje te vezanosti in trenutkov, ki so z njo povezani, je pomembno za postopek vstajenja, saj obrnjeni prehod skozi biološko smrt, dejansko pomeni prehod skozi strukturo pritrditve. Tudi sam vstali – obujeni, seveda mora biti usmerjen na to, da iz te vezanosti odide. Med drugim, če opis videnja, ki ga je podala Emilija Aleksandrovna pogledamo iz te točke gledišča, potem se lahko reče, da je ona videla obliko groba, kot različico vezave biološkega telesa na določeno mesto.

Dalje, se besedilo izjave Rusanove E.A. osnuje na podlagi informacije, ki jo je prejela od Kozlove T.I. (in tako se opis nadaljnjih dogodkov lahko spremlja v izjavah obeh žensk).

Iz besedila je razvidno, da je po tem, ko se mi je Emilija Aleksandrovna obrnila s prošnjo za vstajenje njenega sina in po tem, ko je to povedala bivši soprogi svojega sina Kozlovi, Kozlova na ulicah Kaljinjingrada in Moskve začela videvati ljudi, ki so bili podobni njenemu bivšemu možu Rusanovu in potem je, ko se je

vozila z vlakom *Jantar* iz Moskve za Kaljinjingrad Pribaltički, tudi od blizu srečala človeka, ki je v vsem ustrezal Rusanovu, ki je vstopil v njen kupe.

Če se prebere opis tega srečanja, ki ga je podala Kozlova, se lahko dobi vtis, da se je ona obnašala preveč pasivno. Ampak, zamislite si, da sami potujete v kupeju vlaka in naenkrat srečate človeka, ki je kot dve kapljici vode podoben vašem sorodniku, ki ste ga pokopali pred nekaj meseci. Pri tem ta človek na vas ne obrača nobene pozornosti. Kaj mislite, bi se mu približali in rekli: *Zdravo! Kaj je, me ne poznaš več?* Ali bi morda onemeli od začudenja, izgubili dar govora, nemočni, da naredite en korak, kot, da so vam od enkrat odsekali noge? Čeprav Tatjana Ivanova ne piše o svojih občutkih v času tega srečanja, si lahko zamislimo kakšen vihar raznih občutij jo je zajel: presenečenje, zmeda, motnje in hkratnega zavedanja o resničnem vstajenju, kljub vsemu. Kljub vsemu, mnogi še danes vstajenje smatrajo kot čudež, še vedno so tu ljudje, ki ne razumejo, da je to standardni postopek in da se bo vstajenje kmalu doživljalo, kot nekaj povsem naravnega, da bo to postalo NORMA življenja.

Toda za zdaj, človek še vedno, ko iznenada vidi poleg sebe v kupeju vlaka pokopanega sorodnika, ne more priti do nekega zaključka, kot, da ne sprejme takoj možen čudež ali pa se boji, da ne bi naredil nekaj neumestnega. Zato mora človek med branjem izjave imeti na umu tudi stanje človeka v taki situaciji. Ta knjiga pravzaprav vpelje človeka na ozaveščanje resničnih, izvornih realnosti in nam omogoča, da se pri tem znajdemo, da se pravilno obnašamo v podobnih situacijah. V prvem srečanju z vstalim, z obujenim je posebej važno začeti pogovor z njim in mu ponuditi pomoč.

Vrnimo se k zgodbi Rusanove, h kraju, kjer ona govori o tem, kako je na začetku Kozlova začela najprej na ulicah srečavati ljudi, ki so spominjali na Rusanova, nato pa med izletom iz Moskve v Kaljinjingrad, ko je srečala človeka, v kupeju, od blizu, ki je bil povsem podoben Rusanovu.

V zvezi s tem je treba reči, da tisti, ki so odšli, ampak v danem primeru, je bolje reči *tisti, ki se vračajo*, zelo dobro občutijo stanje tistih ljudi, h katerim se vračajo in oni v nobenem primeru ne smejo teh ljudi izpostavljati nepotrebnemu stresu. Zato se je Rusanov sprva začel pojavljati na določeni razdalji od svoje bivše žene, ki jo je postopoma vodil k sprejemanju možnosti njegove vrnitve, še prej, kot pa je Kozlova vedela o procesu vstajenja.

Zato, ko piše, da je videvala ljudi, ki so spominjali na njenega bivšega soproga, je ona resnično že videvala realno vstalega Rusanova.

Pojasniti je mogoče, da se vstali - obujeni v odnosu do živih obnašajo zelo pazljivo in s takim razumevanjem, zato, ker so bili v njihovo zavest predani tudi elementi vstajenja. V vezi s tem, da so jim bili predani ti elementi, pri njih nastane drugačna psihična struktura percepcije realnosti. Oni na primer menijo in to potrjuje njihova osebna izkušnja, da je življenje večno. Pri njih prihaja tudi do posebnega odnosa do zakonov makrokozmosa. Mnogi zakoni so za njih absolutno točni in oni nikoli ne gredo preko njih.

Vedo tudi za obstoj povezave, v premeru 50 m in se med vračanjem na fizično raven nekaj časa zadržujejo na razdalji 50 metrov od tistih ljudi, h katerim se vračajo.

Po prvi fazi kontakta, v kateri se povratnik percipira na nivoju občutkov, pride do prehoda v drugo fazo, fazo vizualizacije, v kateri povratnik že začne stopati v bližino z živimi. Vidimo, da se Rusanov že pojavlja v neposredni bližini svoje bivše žene, v kupeju vlaka.

Bodite pozorni na dejstvo, da se pri vstalem pojavlja obvladovanje s tehniko upravljanja, v tem primeru, upravljanje s situacijo. Ta tehnika se predaja vstalemu med njegovim vstajenjem. Iz tega razloga on že lahko samostojno najde in prav tako ustvari situacije, ki so potrebne za obnavljanje stika s tistimi, ki jih je poznal in h katerim se vrača.

O vtisu, ki ga je njen sin pustil na svoji bivši soprogi, Emilija Aleksandrova piše sledeče: »Bil mu je zelo podoben po njegovemu videzu, obnašanju, vedenju, gestam, izgledu, a nekoliko pretresen, izgubljen. Potoval je z moškim, izgledalo je, kot bi mu le ta sledil in upravljal z njim, vendar ga pri tem ni nikoli imenoval po imenu.«

Tu v obnašanju vstalega vidimo še en element znanja, a to je razumevanje stanja, v katerem se nahaja človek, ki ga pozna. Če bi se sam pojavil, bi se koncentracija pozornosti njegove bivše žene, ki je bila osredotočena na njega, lahko bila tako visoka, da bi otežila postopno prilagajanje in bi lahko spremenila predvideni razvoj dogodka.

Zato se v situacijo vpelje element, ki občasno obrne nase pozornost Kozlove – to je človek, ki sledi vstalega. Pri tem pa sploh ni obvezno, da je ta človek, resničen človek v običajnem smislu, dejansko ima lahko samo vizualno naravo, ampak, to so že tehnične podrobnosti, ki jih sedaj v tej knjigi puščam ob strani.

Pred tem sem omenil obstoj primarnega priklopa s premerom približno dva metra od fizičnega telesa. In tako, občasna ali pomembna koncentracija na drugega človeka, pri obravnavanju teh dogodkov s stališča končnega načrta, ustreza sprostitvi iz te primarne cone, to je cona samega groba in prehod iz te cone k človeku – spremljevalcu. Opozarjam, da to ni nujno treba biti človek, to je lahko enostavno nek predmet, na primer vozilo, v katerem vstali potuje, ali kaj drugega. Važno je načelo, načelo odvezovanja vstalega od primarnega območja.

Dalje, ta okoliščina, da človek spremljevalec v prisotnosti Kozlove niti enkrat ni poklical Rusanova po imenu, govori o tem, da bi v tej situaciji lahko Kozlovo privedlo do šoka, kar bi lahko povzročilo uničenje nekaterih njenih celic. Ampak, kot sem povedal, vstali zelo dobro občutijo situacijo in stanje človeka, ki ga imajo pred seboj, on je prešel globoko stopnjo de-strukturiranja zavesti in potem

strukturiranja zavesti in zato premikajoč se naprej, on deluje zelo previdno.

Naslednji pomemben trenutek lahko opazimo v izjavi Emilije Aleksandrovne. Po zgornjem citatu ona piše: "Kozlova T.I. je bila zmedena, ko je moj sin Rusanov A.E. ..." Tu se lahko vidi, da je po tem, kar ji je Kozlova povedala o srečanju z njenim sinom v kupeju vlaka, pri Rusanovi prišlo do popolne identifikacije vstalega, z njenim sinom, ki je bil prej mrtev, sedaj pa se je pojavil živ. Opazil sem, da je bilo kasneje to končano in potrjeno in da se je po opisanih dogodkih vse lepo končalo.

Poudariti je treba, da je duhovna identifikacija glavno merilo ali je prišlo do vstajenja določenega človeka.

Naslednja fraza v izjavi "Gledanje denarja (na novo izdan bankovec za tisoč rubljev) je glasno razkril nepoznavanje tega bankovca.*

V kateri situaciji bi se normalen živ človek odzval na podoben način? Če bi bil v času uvedbe novega bankovca na primer v tujini, potem bi ravno tako izrazil svojo zmedenost ob srečanju z novo realnostjo. V času uvedbe novih kovancev je bil Rusanov v zaprtem prostoru njegovega groba, z mejo tega prostora, pa je bila omejena tudi njegova zavest, ki se je nahajala poleg fizičnega telesa. Od tu se lahko vidi, da je zavest odhajajočih, to je tistih, pri katerih je prišlo do biološke smrti, da je ta zavest praktično enaka zavesti tistih, ki so v stanju, ki se običajno imenuje življenje. Zato enaka reakcija na isto situacijo.

Iz zgoraj navedenega ni treba sklepati, da je opisana shema vstajenja standardna. Za omenjen čas je ona resnična, precej značilna, glede na sedanje zaznavanje vstajenja s strani družbe. V bistvu odraža resnične zakone vstajenja. V stvarnosti, je vse to v veliki meri odvisno od stopnje pripravljenosti živih, za vrnitev svojih bližnjih. Celoten postopek vstajenja lahko traja kratek čas. V bližnji prihodnosti, ko bo vsaj enemu delu družbe jasno, da je proces

vstajenja – normalen standardni postopek, se bo vstajenje odvijalo zelo hitro, zaradi pripravljenosti družbe, da sprejme ta pojav.

Izbral sem pričevanja o vstajenju, da nam bo vstajenje omogočilo učenje vstajenja skozi poglobljeno analizo dejstev.

V drugem poglavju se prav tako govori o možnosti trenutnega vstajenja, ampak za to mora tisti, ki obuja, obvladati zelo visoko stopnjo duhovnega razvoja.

2

Razmislili bomo o drugem primeru vstajenja. **Izjava Kulikove Svetlane Aleksejevne od 26. 01. 1999 leta** (priloga A, str. 353)

»V zvezi s tem, da sem se 24.12.1998 leta obrnila h Grigoriju Petroviču Grabovoju zaradi umora sina Valentina, ki mu je bilo 26 let, izjavljam, da Grabovoi Grigori Petrovič resnično lahko obuja umorjene ljudi.

Potem, ko me je Grigori Petrovič Grabovoi sprejel in se strinjal, da obudi mojega sina Valentina, rojenega leta 1967 in umorjenega leta 1993, sem intenzivno začela študirati njegove doktorske disertacije in tri tome knjige »Praksa upravljanja. Pot rešitve.« Vsakič znova je bilo polno vprašanj. Nepoznavanje, od kod izvirajo formule in nezmožnost razumevanja lakoničnega izraza v disertaciji, me je pripeljalo do obupa. Po vsakem novem branju, se mi je zdelo delo drugačno, v njem se je nekaj spreminjalo.

In nenadoma, 10.01.1999 leta, okrog 23 ure po običajnem poskusu razumeti nerazumljivo, sem se v srcu miselno obrnila k Grigoriju Petroviču za pomoč. Po nekem času je vse nesmiselno in nerazumljivo nekako izginilo. V zavesti so se mi pojavile popolnoma jasni in razumljivi dejavniki kubične oblike časa in zakoni postavitve sveta. Pojavil se je občutek radosti in sreče. Nekaj dni me je mučilo vprašanje : »Kdo je pravzaprav Grigori Petrovič Grabovoi?«

13. januarja 1999, na predvečer Novega Leta, ko je že postavljena miza za svoje bližnje, sem občutila neustavljivo željo, da grem do okna. Odšla sem do okna in občudovala lepo zimsko pokrajino s iskrecim modro-zelenim snegom. Ura je bila 22 in 40 minut - 22 in 50 minut. In v mislih se je spet pojavilo vprašanje: »Kdo je Grigori Petrović Grabovoi?« In potem, namesto snega, so začele pulzirati ogromne črne številke pred očmi: 14111963. Nato so se pojavili znaki združevanja in vse se je spremenilo v nenavadno enačbo: $1 + 4 + 1 + 1 + 1 + 9 + 6 + 3 = 8$. Osmica je nežno svetila v blede-vijolični svetlobi. Potem se je osmica prevrnila in položila, izobraževalni znak za neskončnost ∞ . Poklicali so me do mize in številke so izginile. Naslednji dan sem ugotovila, da so bile te številke rojstni datum Grigorija Petrović Grabovoi. In njihova vsota je bila 8, število Jezusa Kristusa, ki je vodoravno ležeča, prikazovala večnost.

14. Januarja 1999 leta je pri nas prespala moja hčerka Katja, ki živi ločeno in ki je dvojčica umrlega sina Valentina. Ob dveh zjutraj, ko so vsi že spali, je Katja vstopila v svojo sobo, slišala sem udarec, kot, da je udarila žoga in čez nekaj časa je zašumela aluminijasta folija, ki je ležala na fotelju v eni od sob. Ob tem je iz svoje sobe prišla Katja in rekla, da je dobesedno pred njenimi očmi poletela škatlica, ki je ležala pod šivalnim strojem, kot, da jo je nekdo neviden brcnil z nogo. Povedala sem, da sem slišala udarec, kot tudi šumenje folije na fotelju. Skupaj sva šli pogledati ta fotelj in videli sva, da je folija uležana in da je na njej odtis odrasle človeške roke. Od tega trenutka dalje je stalno občutila prisotnost nekoga. Neprestano so se slišali koraki, premikale so se zavese, škripala so tla.

16. januarja 1999 sta sin (Dimitrij, rojen leta 1965) in vnuk (Mihail, rojen leta 1985) soglasno izjavila, da se je sredi noči prebudil sin Dimitrij in na steni nasproti postelje, poleg ogromne slike leva, videl živega Valentina. Sin Dimitrij je zaprl oči in jih znova odprl. Potem je prebudil vnuka Mihaila in izvedel, da tudi vnuk vidi Valentina. Sedaj je on v to absolutno prepričan. Želim dodati, da sem v času

sprejema pri Grabovoju Grigoriu Petroviču dobila od njega audi kaseto z njegovim glasom na kateri mi je razlagal kaj je kriterij in zakaj je v odnosu na zavest prostor sekundaren, a primarni interval gibanja. Po tem, ko sem to doжела, je ta kaseta izginila, to je dematerijalizirala se je.«

In tako, se je Svetlana Aleksejevna obrnila name s prošnjo, da ji obudim njenega sina. Njen sin Valentin, rojen 1967 leta, je bil ubit leta 1993. Ona se je name obrnila s prošnjo za vstajenje leta 1998. Sledi, da je sodeč po datumu, prešlo več kot 5 let, bilo je v teku že šesto leto od njegovega uboja.

Na splošno je za vstajenje potrebno enako prizadevanje, ne glede na to, ali je človek umrl sedaj ali zdavnaj. Vendar pa ima razlika v času lahko naslednji pomen. Več časa kot je minilo od dneva biološke smrti, ki se je zgodil v primeru umora, bolj verjetno je, da se dejavniki, ki so vodili v smrt (umor), zmanjšujejo ali popolnoma izginejo. Ta okoliščina poenostavlja vstajenje in ga lahko naredi hitrejšega. Na ta način, pri vstajenju je večinoma pomembno razumeti vzrok dogodka, ker to v tem primeru pospešuje vstajenje.

Začnimo z obravnavo te izjave.

Svetlana Aleksejevna piše, da je študirala moje delo "Uporabne strukture področja ustvarjalnih informacij" in delo v treh zvezkih »Praksa upravljanja. Pot rešitve«, v katerem so bila zbrana posebna dejstva iz moje prakse, med drugim tudi o vstajenju. Pri tem jo je že nekaj dni nenavadno zanimalo ali kot ona piše, celo mučilo, vprašanje o tem, kdo sem jaz.

Očitno je bila osredotočenost na to misel tako velika, da je naenkrat, ko je stala poleg okna in uživala v zimski pokrajini, Svetlana Aleksejevna v simbolični obliki dobila odgovor na njeno vprašanje.

Kot sama piše, na večer novega leta po starem koledarju: »Čutila sem neustavljivo željo, da grem do okna. Ko sem hodila do okna, sem občudovala čudovito zimsko pokrajino z iskričim modrim

snegom. Bilo je ob 22 uri in 40 minut do 22 ure in 50 minut. In v mislih se mi je ponovno pojavilo vprašanje: »Kdo je Grigori Petrovič Grabovoi?« In takrat so mi namesto snega začele pulzirati ogromne črne številke: 14111963. Nato so se med njimi pojavili znaki za seštevanje in vse skupaj se je pretvorilo v čudno enačbo: $1+4+1+1+1+9+6+3=8$. Osmica je rahlo sijala v svetlo vijoličasti svetlobi. Potem se je osmica prevrnila in položila, izobrazovalni znak za neskončnost ∞ . Poklicali so me za mizo in števila so izginila. Šele naslednji dan sem spoznala, da so bila ta števila datum rojstnega dne Grigoria Petroviča Grabovoia. Vsota teh števil pa je bila 8 – število Jezusa Kristusa, ki je v ležečem položaju prikazovala Neskončnost.«

Prva opomba v zvezi s tem odlomkom. Datum 14. 11. 1963 je dan mojega rojstva.

In druga. V besedilu je bila vsota števil po pravilu, ki se uporablja v numerologiji: številke se seštevajo, dokler se ne pridobi enomestna številka. V danem primeru imamo $1 + 4 + 1 + 1 + 1 + 9 + 6 + 3 = 26 = 2 + 6 = 8$.

Nadaljujmo, z razmišljanjem o izjavi. Obstajajo podatki, da je Jezus Kristus na Zadnji večerji dal svojim učencem znak za osmico, malo ležečo, prav tako, kot, da je to istočasno znak za neskončnost. To je bil simbol njegove ravni; držal ga je v rokah in ga nato predal študentom.

Če je osmica postavljena pokončno, potem je navadna 8 in če je postavljena vodoravno, potem je znak neskončnosti. Navadna osem je število, enostavno sestavljena iz osmih enot, kar pomeni, da se odraža v končnem številu elementa.

Horizontalno postavljena osmica – to je že osmica, povsem drugih planov, to je simbol neskončnosti, to je simbol neskončne količine elementov, to je simbol neskončne količine povezanosti.

Jezusova osmica je bila nagnjena, ona je zavzemala med-položaj, med dvema skrajnostma, med navpičnim in vodoravnim položajem. Osmica, nagnjena na ta način je znak, simbol, ki ustreza prevodu neskončnosti v končno število. To ustreza osnovni strukturi, ki povezuje neskončno količino pojavov na eno konkretno, označuje prehod celotne raznolikosti sveta v tisto, kar vidimo, zaznavamo, občutimo.

Ta simbol simbolizira načelo povezave med duhovnim in materialnim. V bistvu označuje akt ustvarjanja.

Do nedavnega je bilo to znanje skrito in jaz prvič odkrivam lastnosti tega znaka.

Glede Svetlane Aleksejevne, ona je ujeta v strastno željo, da pride v bistvo dogodka, da se sama nekako znajde v tem, bila je nekaj časa v stanju osebne napetosti in to jo je pripeljalo do tega, da so ji ta znanja, o katerih piše, prišla kot razkritje. »Kdor išče, bo našel!« Seveda, samo ta, ki iskreno išče.

Berimo dalje izjavo:

»14. januarja 1999 leta je pri nas prespala moja hčerka, ki živi ločeno in je dvojčica umrlega sina Valentina. Ob dveh ponoči, ko so vsi ostali že spali, je Katja odšla v svojo sobo, slišala sem udarec, kot, da je udarila žoga in čez nekaj časa je zašumela aluminijasta folija, ki je ležala v fotelju v eni od sob. Na to je iz svoje sobe prišla Katja in rekla, da je dobesedno pred njenimi očmi poletela škatlica izpod šivalnega stroja, kot, da jo je nekdo neviden brcnil z nogo. Jaz sem rekla, da sem slišala ta udarec in tudi šumenje folije na fotelju. Skupaj sva odšli pogledati ta fotelj in videle sva, da je folija uležana, in da je na njej odtis človeške roke. In od takrat dalje, se je v hiši ves čas občutila prisotnost nekoga. Neprestano so se slišali koraki, premikale so se zavese, škripalo je po tleh.«

Tu je pomembno opaziti neke okoliščine. Ko se vstali približa živemu sorodniku, lahko pri sorodniku pride do odziva hipofize. Pri določeni

stopnji tega odziva sorodnik vidi vstalega, ampak dogodek zaznava v stanju razširjene zavesti. To se dogaja takrat, ko živi še ni dovolj pripravljen za neposredno srečanje z vstalim, za njega srečanje poteka po režimu, ki ga ščiti pred čezmernim stresom.

V drugi stopnji reakcije hipofize, sorodnik sploh ne more videti vstalega, četudi ga drugi ljudje lahko vidijo in snemajo s pomočjo fotoaparata.

V besedilu je še ena zanimivost. Valentin in Katja sta bila dvojčka, dvojček pa je iz točke gledišča informacija – informacijski odsev in zato najprimernejši kanal za prvo raven obujanja.

Vstajenje poteka po več stranskem sistemu, sedaj se bomo ukvarjali s tem, najprej pa bom opozoril na naslednje.

Obstaja načelo vstajenja, ki je sestavljeno iz dejstva, da če več ljudi želi vstajenje za nekoga, toliko lažje se približuje tistemu, ki se ga obuja. To se imenuje princip vzporednih signalov. Zato je za vstajenje nujno, da je čim več ljudi, ki želi vstajenje, predvsem sorodniki, ker se s tem poenostavi vhod v fizični svet živih, še posebej pa je enostaven prehod pri dvojčkih. Zato je Katja zagotovila najprimernejši kanal za prvo raven vstajenja. In zdaj o stopnjah vstajenja.

NIVOJI VSTAJENJA

PRVI NIVO – to je bistvo vstajenja

DRUGI NIVO - to je stopnja usklajenosti, ki ustreza obema resničnostma. Ena od njih je realnost odhajajočih, druga pa je stvarnost živih. Bistvo te skladnosti je v tem, da mora biti vstali nekaj časa istočasno prisoten na obeh nivojih tega nivoja stvarnosti, pri čemur seveda ves čas obstaja nek vmesni nivo, ki običajno vedno obstaja, medtem, ko se ustvarja prehod iz enega nivoja na drugega.

Pri registraciji in na primer pri analizi tkiva se to v veliki meri vidi kot izhod iz ravni vstalih.

TRETJI NIVO – na tem nivoju je povezanost taka, da vstali ne vstopa več v strukturo vstalih, on vstopi v strukturo živih, pri njem se odvija stabilizacija fizičnega telesa in še vedno obstaja tako imenovano balansno telo. To je telo, v katero se, ko je to nujno, prevaja materialno telo. Pri tem se prehod materialnega telesa uravnoteženo odvija s pretakanjem materije v njega, tako, kot se pri spojitvi dveh posod, pretaka tekočina iz ene posode v drugo. Ta mehanizem deluje na naslednji način. Zamislite, da se je vstali srečal z neko živo osebo, z nekom, ki še ni pripravljen na tako srečanje z vstalim. Duša vstalega zaznava to informacijo in zato, da vstali ne bi travmatiziral človeka, oblikuje njegovo hipofizo tako, da on začne zaznavati tisto, kar bi se dogajalo v razširjenem stanju zavesti; za ta čas pa balansno telo transformira pretakanje materije v drugo točko prostora – časa. Treba je upoštevati, da je duša, ki upravlja celoten proces – ogromna veličina, po obsegu, neskončna struktura. In tako se vstali pojavlja na povsem drugem mestu. Obstoj te sposobnosti pomaga, da je prilagojevanje vstalih in živih, kar se da skladnejše.

Opisani pojav je identičen teleportaciji, čeprav to ni teleportacija. Razlika med njimi je naslednja. Pri teleportaciji živega in ne mrtvega, je potrebno poznati natančne koordinate mesta teleportacije, nujen je visok razvoj strukture upravljanja, to je nivo duše. V primeru, ko začne povratnik prenašati materijo v drugo točko prostora – časa, je zanj situacija bolj enostavna, ker je mesto za njega že pripravljeno. Obstaja še ena razlika. To je tisto, kar v teh dveh primerih vidi filmska kamera. Pri pregledovanju posnetega materiala, se vidi, da se med teleportacijo elementi telesa pojavljajo v vidu diskretnega gibanja; medtem, ko se pri prenosu materije v balansno telo, ki se nahaja v drugi točki prostora-časa, vsi premiki zelo izenačeni, kot, da resnično materija teče iz enega mesta in se pojavlja na drugem mestu, v katerem se beleži.

ČETRTI NIVO – na četrtem nivoju balansno telo praktično ni potrebno, zato, ker so že obnovljeni kontakti z mnogimi ljudmi, ki jih je vstali že prej poznal in že obstajajo ustvarjeni dokumenti.

PETI NIVO – na peti stopnji vstali že funkcionira kot normalen človek, praktično se ne razlikuje od ostalih živečih.

Potrebno je reči, da se vstali že lahko sam odloči ali bo živel skupaj s svojimi sorodniki ali bivšimi znanci ali pa ne. Bistvo je v tem, da se nekateri po njegovem vstajenju in srečanju z njim, morda ne bi obnašali na način, da bi to vstalemu odgovarjalo. Zato, vstali to lahko sam izbere. Ko se on odloči, kje bo živel, to je potem še vedno peta stopnja. Takrat mu ni več potrebno drugo telo, telo za pretakanje, ker se mu ni treba več skrivati.

Treba je opozoriti, da se v nadaljevalnem času, prehod v balansno telo vse redkeje dogaja.

To je povezano z dejstvom, da je v našem razsvetljenem času že na voljo dovolj dostopnih opisov in pojasnil dejstva vstajenja.

Nadaljujmo z branjem izjave.

"16. Januar 1999 leta, sta sin (Dimitrij, Rojen 1965) in vnuk (Mihail, Rojen 1985), soglasno izjavila, ko sta se prebudila sredi noči, da je sin Dimitrij na steni, nasproti postelje, poleg velike fotografije leva, videl živega Valentina. Sin Dimitrij je zaprl oči in jih ponovno odprl. Potem je zbudil vnuka Mihaila in spoznal, da vnuk prav tako vidi Valentina.

Iz splošnih načel vstajenja sledi, da če vstajenje poteka v navzočnosti bližnjih sorodnikov, v danem primeru, Dimitrij in Mihail, se hitrost vstajenja povečuje in lažje se dostopa do območja izhoda obujenega. Vstajenje se je zgodilo ob navzočnosti teh dveh prič in so videle živega Valentina poleg velike fotografije leva.

Nemajhen pomen tu ima prisotnost fotografije predstavnika živalskega sveta, toda namesto fotografije, bi lahko bila živa mačka

ali pes ali katera koli rastlina. Ko sem razmišljal o prejšnjem primeru vstajenja, sem se dotaknil tega vprašanja. Prisotnost drugega objekta vodi do razpršitve pozornosti človeka in posledično do zmanjšanja bremena, kar prispeva k pospeševanju vstajenja.

Na ta način je mogoče ugotoviti naslednja pravila:

Prvič, da bi se vstajenje hitreje odvijalo, je potrebno imeti več ljudi, ki želijo vstajenje določene osebe. Drugič, bolje je, če gre za sorodnike.

In tretjič, zelo dobro je, če je prisoten predstavnik živalskega sveta, čeprav le kot fotografija, kot je bil v tem primeru lev.

Z drugimi besedami, prisotnost leva je imela dodatno zanimivo funkcijo, ki nam omogoča, da vidimo povezavo med tistim, ki vstaja in okoliškim svetom. V zvezi s tem bom povedal o informacijskih možnostih leva in orla.

Stvar je v tem, da v nasprotju z drugimi živalmi, lev približno ve vnaprej kakšna situacija ga čaka na drugem koncu mesta, kaj se mu lahko zgodi v bližnji prihodnosti, približno eno uro vnaprej. Da bi bolje razumeli, kaj se dogaja tukaj, pogledjmo situacijo, ki nam je malo bolj znana.

Na sodobnih velikih letališčih letala včasih vzletajo vsako minuto. Za zagotovitev varnosti letov, morajo kontrolorji letov slediti na radarju gibanje vseh letal v zraku, da bi upravljali z vzleti in pristanki. Na kratko razmislimo o tem, kako deluje radar ali z drugimi besedami, radio lokacijska postaja.

Radar oddaja kratke elektromagnetne impulze v neki smeri. Če se v tej smeri nahaja letalo, potem se impulz, ko se ga dotakne, odbije in se vrne v nasprotno smer: na ekranu na tem mestu nastane svetla točka. Po tem, koliko časa je minilo, da se odbiti impulz vrne, se določi razdalja tega letala. V naslednjem trenutku se impulz odpošlje v nekoliko drugačni smeri, nato pa se smer spet nekoliko

spremeni. Vse to poteka zelo hitro in posledično je vzpostavljen nadzor nad zračnim prostorom, saj se na radarskem zaslonu oblikuje popolna slika položaja vseh letal v danem trenutku.

Tako opazovanje zračnega prostora se imenuje skeniranje, v jeziku strokovnjaka. Prav tako ima lev sposobnost skeniranja prostora prihodnjih dogodkov v času do ene ure, pri čemer on vidi prihajajoče dogodke na isti način, kot sedanje. Opozarjamo, da namesto, da bi govorili o skeniranju prostora za prihodnje dogodke, lahko govorimo o skeniranju časa. Lahko uporabimo takšen izraz.

Občasno lev iz prsnega koša odpošlje impulz zavesti in sprejme povratni impulz, na ta način dobiva znanje o prihodnjih dogodkih.

Ta impulz se tvori v področju želodca leva, se odbije iz stene želodca, prehaja skozi možgane in se odpošlje nekje iz želodca - to je prvi signal. Drugi, takoj za njim se odpošlje skozi možgane. Impulzi skoraj trenutno trčijo in tako pridobljen impulz se koristi za skeniranje časa. Med izobraževanjem tega impulza se želodec leva malo skrči, postane malo podoben žogi za ragbi, impulz pa gre od enega kraja te »žoge.«

V okviru teme, o katerem zdaj razpravljamo, je smiselno reči nekaj besed o noju. Izraz »nojevska politika« in drugi slični izrazi so povezani z obstoječim predstavljenim dejstvom o tem, da, ko noj začuti nevarnost, on namesto, da deluje, od strahu zabije glavo v pesek. V realnosti, stvari stojijo drugače. Noj lahko skenira čas do približno ene minute vnaprej. In če vidi realno nevarnost, on beži. To so potrdili poskusi ameriških znanstvenikov z metanjem žoge. Tudi ko obstaja potencialna nevarnost, ali taka, ki v določenem trenutku ni realna, noj ve, da se mu ne bo zgodilo nič hudega, glavo pa zarije v pesek. Če nevarnost postane realna, bo on vsekakor pobegnil. Lev skenira čas približno eno uro vnaprej. Če namesto v prihodnosti ene ure, pogleda v prihodnost ene ure in dvajset minut, potem bo zaradi manjše mobilnosti začel izgubljati obliko, a lev si to lahko dopusti.

Potrebno je povedati, da se skeniranje prihodnjih dogodkov s strani leva v nečem razlikuje od skeniranja zračnega prostora z radarjem. Radarski oddajni impulz je del elektromagnetnega valovanja, ki se premika skozi prostor pri hitrosti svetlobe. Impulz zavesti, ki ga je poslal lev, se nikjer ne giblje, se ne razprostira, ni nikakršnega gibanja. Ta impulz je takoj prisoten v točki, kamor želi lev iti. Tako, kot se ta impulz pojavlja v točki, tako se od nje tudi odbije, pred tem pa vse okrog točke skenira.

Odbiti signal, za razliko od odposlanega ima lastnosti valovnega širjenja. Odbiti signal se razprostira z veliko hitrostjo, večjo od hitrosti svetlobe in se vrača v prvotni izvor.

Pojdimo nazaj na oddajni signal. Da bi lažje razumeli, kaj se dogaja, lahko postopek predstavitve tega postopka poenostavimo na naslednji način. Na primer, ko mora lev prečkati določeno ozemlje, se v njem pojavlja misel, ki je s tem povezana. Predstavimo si ga v obliki cilindričnega stolpca (v bistvu gre za obliko informacije).

Ko se pri levu pojavi ta misel v obliki cilindričnega stolpca, se na tej točki, kjer želi biti, pojavi malo drugačen cilindar, recimo v obliki konusa. Njegov videz temelji na načelu splošne povezave med vsemi informacijami. Podatek v segmentu, ki ga potrebuje lev, se skenira okrog nastale oblike.

Lahko rečemo, da se nastali konusni stolpec sestoji iz dveh delov. Eden od teh delov je tisti, ki se vedno nahaja v tem segmentu in kar je pravzaprav posledica temeljnega načela, ki se glasi: »VSE JE PRISOTNO V VSEM.« Drugi del konusnega stolpca se sestoji iz tega, kar se ustvari z voljo, v tem primeru, z voljo leva. Med drugim je tu mogoče prepoznati voljo ali razdeliti segment duha.

Duhovno upravljanje je struktura upravljanja. Duh upravlja z zavestjo. Ta hierarhija se seveda odraža tudi na proceduro odločanja.

Ko lev prejme odbiti signal, še preden ga njegova zavest obdela, je prva odločitev vedno povezana z duhom, z duhovno strukturo upravljanja. Na primer, pred njim je nekaj neugodnega in potrebno je odskočiti. Šele po tem se odvija obdelava odbitega signala in tu je največje breme za zavest. Na podlagi obdelave odbitega signala, se lev preko zavesti odloči, kaj naj v danem primeru naredi, kam naj zbeži.

Če za primerjavo upoštevamo obnašanje tigra, bomo videli, da je ta situacija drugačna. Pri tigru je duhovno upravljanje zamenjano z delom razvite zavesti in zato tiger malo zaostaja za levom.

Vidimo, da lev v duhovnem upravljanju v bistvu presega tigre, tako kot druga bitja.

To je posebna spretnost, ki jo ločuje med živalmi, zato se lev šteje za kralja živali.

Če se v vezi s tem pogleda odgovarjajoča organizacija človeka, je mogoče ugotoviti naslednje. V človeku je poseben ločen korpus duhovne ravni, duhovno upravljanje pa vstopi v strukturo stika z Bogom. Če hoče, se človek lahko zelo hitro razvija. In še ena opomba.

Iz navedenega opisa postopka odločanja je razvidno, če je pri nekem objektu sistem duhovnega upravljanja zelo razvit, veliko bolj razvit od sistema zavesti in če bo ta objekt v popolnosti kontroliral vse celice in samo zavest, potem bo postal popolnoma neuničljiv. Kajti z zavestjo, ki vsebuje razvito duhovno načelo, je mogoče ustvariti materijo, kar pomeni vsako fizično telo, vključno s človekom.

Zdaj bomo prešli na edinstvenega predstavnika ptic, o katerem smo govorili v uvodu - do orla. Poleg zgoraj omenjenih sposobnosti ima orel dobro razvito sposobnost skeniranja prostora za prihodnje dogodke. Pri njem gre prvi impulz, čeprav bi lahko rekli, da to ni prav ustrezen del telesa za tak cilj, saj perje lahko izpade, ampak ne glede na to, to tako je. Drugi impulz gre iz očesa, po katerem se,

tako kot pri levu impulza srečata, dobljeni impulz pa se koristi za skeniranje časa. Noben drug del telesa praktično ni vpleten v ustvarjanje impulzov. Če ima orel oči zaprte, potem on pošlje sistem vzporednih signalov in takrat že vključuje telo. Druge ptice tega ne morejo delati. Tako so nekatere vrste ptic, ki so udomačene, na primer sokoli in berkuti, ko se jim zapre oči, ne morejo več skenirati časa in zato se takrat trudijo ne leteti.

Zdaj pa o vremenu. Pri skeniranju prostora prihodnjih dogodkov do ene ure vnaprej, orel vidi zelo velik obseg. On vidi sebe, vidi vse procese, točno fiksira medsebojne veze, vse skupaj analizira. Pri tem »videti sebe« pomeni, videti s pomočjo jasnovidnosti, to je iracionalno opazovanje. V naslednjih pol ure, on tako kot prej, dobro vidi vse in še nekaj od tega, kar se dogaja, ozadje pa postaja nejasno. Orel se zelo jasno vidi od 5 pa celo do 7 ur vnaprej. Lahko se reče, kot da, od orla pa do prostora, teče neka nit in s pomočjo te niti on občuti, na primer, da nekje obstaja problem in zaradi tega on ne leti tja. Nekatere vrste orlov lahko uporabijo iracionalno videnje in samo za orientacijo med letom, kjer v tem primeru vidijo veliko jasnejše kot z očmi. Vendar malo koristijo to sposobnost, ker se pri tem načinu orientacije zelo obremenjuje kostno tkivo.

Prav tako je mogoče dodati, da orel zelo dobro obvlada tudi teleportacijo.

Če opazujemo ptičji let, lahko vidimo, kako se one včasih spuščajo nizko in ne da se dotaknejo zemlje, se ponovno dvignejo, s pomočjo aerodinamične sile. Takšen let na prekrasen način demonstrira albatros. Z zbiranjem hitrosti, ko se spušča, se pred zemljo obrne proti vetru in se počasi dviga navzgor.

Seveda, tudi orel to lahko izvede, ampak tu nas zanima drugi način, na katerega on to izvede. Opaziti je, da se orel včasih z veliko hitrostjo spusti navzdol, nato pa po zunanjem vtisom, kot, da bi udaril v tla in bi se takoj potem dvigoval z veliko hitrostjo. Vendar pa se je izkazalo, da to ni tako. Posnetki, ki so jih s kamerami

naredili avstralski znanstveniki so pokazali, da se orel v teh primerih sploh ne dotakne tal. In tako je ta pojav ostal uganka.

Dejstvo je, da orel vidi prihodnost in ve kje je treba leteti in ko se odbije od tal, se takoj teleportira tja, kjer mora biti. Ker orel ima sposobnost teleportacije.

Vračamo se na razpravo o izjavi Svetlane Aleksejevne, na kraj, kjer govori o tem, kako je njen sin in vnuk videl živega Valentina blizu velike fotografije leva. Zdaj, ko poznamo značilnosti te živali, lahko razumemo, da je njegova fotografija podprla vstajenje Valentina. Ker ima lev sposobnost, da skenira čas, on izpusti informacijsko polje prihodnosti, tu pa se že začne vstajenje. Tako je to doprineslo k temu, da je Dimitrij, ko je odprl oči, ponovno zagledal Valentina.

Nadalje Svetlana Aleksejevna piše o tem, kako je poslušala kaseto, na kateri sem ji napisal razlage mnogo vrst načelnih principov o organizaciji Sveta. Potem, ko je razumela vsa ta stališča, je bil trak dematerializiran.

Dal vam bom nekaj pojasnil. Vstali, ki ima edinstveno izkušnjo, želi pomagati živim ljudem, da ozavestijo dejstvo, da je vstajenje normalno in naravno. Pri doseganju tega cilja igrajo pomembno vlogo stiki vstalega z živimi ljudmi. Bistvo je v tem, da sam stik z vstalim pošlje potrebno informacijo v celotno polje informacij in to doprinese k sprejemanju vstajenja, kot normalen dogodek s strani družbe. Pri tem je še posebej važen stik z vstalim, s strani tistega, ki prej ni vedel za njegovo vstajenje.

Po stiku z enim človekom, vstali preide na drugo mesto, pa na tretje, on na ta način tudi sam pridobiva izkušnjo, ker ima tudi on sam svojo misijo, on mora ljudem dati znanje. Poleg tega se pojavijo nekatere statistike, reakcije na vstalega in to je zelo koristno znanje za naslednja vstajenja.

Valentinina naloga je bila zgraditi sistem znanja v svoji družini. Zato je, ko je njegova mama razumela stališča, ki jih je poslušala po

kaseti, na primer, da je bil ta prostor drugostopenjski glede na zavest, bila kaseta dematerializirana. S tem se zaključuje obravnava izjave z dne 26. januarja 1999 leta. Sedaj prehajam na naslednjo izjavo z dne 26. aprila 1999 leta.

Izjava Kulikove Svetlane Aleksejevne z dne 26. aprila 1999 leta (priloga A, str. 357)

»Obrnila sem se na Grigorija Petrovič Grabovoja s prošnjo vstajenja mojega umorjenega sina. Izjavljam, da lahko Grigori Petrovič Grabovoi res zmore obujati mrtve ljudi.

Obrnila sem, se na Grugorija petrovič Grabovoja 24. 12. 98 leta s prošnjo da obudi umorjenega sina Valentina, rojenega 1967 leta.

16. januarja 1999 sta sin Dimitrij (rojen leta 1965) in vnuk Mihail (rojen leta 1985) soglasno povedala, da je, ko se je Dimitrij prebudil sredi noči, videl poleg slike leva živega Valentina. Sin Dimitrij je zaprl oči in jih znova odprl - Valentin je bil še vedno tam. Potem je sin zbudil vnuka Mihaila in se prepričal, da tudi vnuk vidi Valentina. Moja hči Katja je povedala, da je nekje v prvih dneh aprila 1999 leta, k njej prišel Valentin in ji povedal, da se bodo pri nas zgodile velike spremembe na bolje. Živi Valentin pa se je z mano pogovarjal preko interfona. Pri tem je Katja občutila njegovo prisotnost. On jo je prosil, da zavrti neko številko telefona in da s svojim glasom nekoga pokliče. Ona se spomni, da je vzela telefon, sedla na posteljo in začela vrteti številke, ampak se je z druge strani slišalo samo drugo zvonjenje. Valentin je rekel, da to ni nujno, se opravičil in šel. 11. april 1999 leta na praznik velike noči, okoli 18 ure, sem prejel klic vnuकिनje Maše (Rojene 1990 leta), hči Valentina (mojega sina) in dejala, da je živi Valentin prišel k njeni materi, Glebovi Marini (Rojeni 1970 leta). Po tem srečanju med Valentino in njegovo bivšo ženo Marino, je skupaj s svojo prijateljico in hčerko Maša odšla na pokopališče, kjer se je prej nahajal Valentinov grob.

Toda tam niso našli Valentinov grob, ne na fizičnem mestu, niti v registru.«

V prvem delu izjave so navedena nekatera dejstva, opisana že v prejšnji izjavi. Beremo dalje:

»Moja hči, Katja, je povedala, da je nekje v prvih dneh aprila 1999 leta, Valentin prišel k njej in ji rekel, da se bodo pri nas zgodile velike spremembe na bolje.«

To je zelo pomembna izjava. Tukaj se odraža splošno mišljenje, da je vstajenje - vedno znak ugodnih sprememb v prihodnosti. To je načelo. Če se je vstajenje zgodilo, potem se bodo dogodki začeli odvijati v ugodnejši smeri.

"Pri tem je Katja čutila njegovo prisotnost. Prosil jo je, naj pokliče neko telefonsko številko in da s svojim glasom nekoga pokliče.«

Tu v delovanju Valentina vidimo pojav še enega načela. Po prvem kontaktu s komerkoli od živih, četudi z vstalim, v kolikor je prešla tudi peta raven vstajenja, vstali k naslednjem stiku pride neposredno, preko nekoga, sorodnika, prijatelja ali predstavnika UNESCO, nekdo, ki v njegovem imenu nekoga pokliče. V tem primeru je Valentin to želel napraviti preko Katje.

»Spominja se, da je vzela telefon, sedla je na posteljo in začela vrteti številke, ampak na drugi strani je bilo slišati le dolgo zvonjenje. Valentin je dejal, da to ni nujno, se poslovil in odšel.«

Vstali se mora po vstajenju uradno registrirati. Obstaja struktura v kateri je izgrajen celoten sistem registracije vstalih.

Obstajajo posebne institucije z uradniki, s telefoni, v katerih se vstali lahko prijavi. Lastnost teh institucij je, da imajo lastnosti, tako rekoč, dvojnega prostora: njih vedno lahko vidijo vstali in tisti, ki delajo z njimi, toda navadni ljudje jih ne morejo vedno videti. Čeprav jih lahko kamera posname.

Teh institucij niso napravili ljudje – navadni ljudje nimajo nobenega odnosa z njihovim obstojem. Ampak zgradbe, v katerih se nahajajo, zunaj izgledajo kot vse, kar so ljudje ustvarili.

V teh ustanovah delajo ljudje, ki so na zunaj videti kot ljudje, celo njihovi notranji organi delujejo, kot pri ljudeh. Ampak to so povsem druga bitja in oni imajo isto lastnost kot ustanove, da jih vstali lahko vidijo, navadni ljudje pa ne.

Včasih pa obstaja situacija, ko te ustanove skupaj z zaposlenimi postanejo vidna tudi navadnim ljudem. To se zgodi, na primer, v primerih, ko morajo registrirati, koliko ljudi bo videlo vstalega, s koliko osebami bo on stopil v stik. Nato se pojavi taka institucija. Ljudje, ki gredo mimo ustanove, seveda, niso pozorni na to, ampak se srečujejo z vstalim, ki stoji, recimo, na pločniku, lahko ga nekaj vprašajo ali pa obidejo, ali pa jih on nekaj vpraša. Mimoidoči se morda ne zavedajo, da so videli vstalega, v tem času pa registrirajo podatke o tem, koliko ljudi je videlo vstalega, s koliko ljudmi je bil ustvarjen stik. Tako je ta ustanova nekaj časa vidna vsem, potem pa spet postane nevidna navadnim ljudem.

Redko se dogaja, da se materialni substrat teh institucij spreminja, vendar je bistveno, da obstajajo materialno.

Celoten sistem registracije vstalega, s posebnimi institucijami, z bitji, ki delujejo v njih in včasih celo z ljudmi, vse to se zdaj malo razkriva ljudem. Jaz zdaj govorim o tem, ampak ta sistem se je začel graditi že davno tega.

Glede opisanih institucij se spominjam zgodbe Herberta Wellsa »Čarobna prodajalna.« Poglejmo, kako se začne.

Človek hodi po ulici s svojim malim sinom. In naenkrat mali zagradi očeta za prst in ga vleče k izložbi neke trgovine. Oče zaprepaden dvigne pogled in pred sabo zagleda prodajalno z igračami. Njegov zaprepaden pogled se lahko razume – on je tisočkrat šel tu mimo,

ampak na tem mestu prodajalne ni bilo. Otrok pa jo je videl. Vstopila sta in tam so bile zares krasne igrače.

Ta zgodba je vključena v zbirko z naslovom »Fantastične zgodbe.«

Kot vidimo, naša živa realnost, naša realnost se razteza daleč nad vsako fantastiko. Še več, če računamo na to, kar bodo ljudje še izvedeli. In tako, po vstajenju, se pred človeka postavlja vprašanje registracije. Bitja, o katerih smo pravkar govorili, srečajo vstalega po njegovem vstajenju, Oni imajo povsem vse informacije o vsemu, dajejo vstalemu telefonske številke svojih uradov in takoj mu pokažejo hišo, stanovanje, za slučaj, če se odloči uporabiti to.

Vstali ima svobodno voljo in zato se sam odloči, kje bo živel, ali pri sorodnikih, ali pa ne. On se sam odloči, to pa je v veliki meri odvisno od obnašanja sorodnikov in njihovega odziva na njegovo vstajenje.

Vpis (ali registracija) se lahko po želji naredi tudi na daljavo, ne predaleč stran od človeka, s katerim je vstali naredil prvi stik in ne predaleč od mesta, kjer se človek nahaja v trenutku nadzora. Mesto prvega stika je manj pomembno, četudi je po možnosti bolje, da se vpiše v objektu, ki je v bližini. Najvišje priznanje dejstva vstajenja je srečanje z nekaterimi od živih. Če se vstali, na primer, fotografira brez kontakta z nekom od živih, se to lahko šteje le kot prejšnja stopnja prepoznavanja dejstva vstajenja. Pomembnost osebnega stika je, da je velik pomen v stiku z biološkim tkivom živih, saj se ravno stik z živo osebo, šteje za največjo prepoznavnost vstajenja. Po tem se lahko prenese v registracijo.

Če vstali lahko v eno od ustanov pride skupaj z dvema živečima, potem se lahko takoj registrira in kot smo že rekli, lahko ostane tam, ali pa se vrne k sorodnikom. Če ima vstali samo eno osebo v njegovem spremstvu, potem najprej pokliče službo za sprejem in poizve, kaj naj naredi. Zadnja stopnja registracije je pridobivanje dokumentov. Z vročenimi dokumenti je že mogoče nadaljevati stike na drugi stopnji.

Povedati je treba, da se vstali najprej nahaja v medsebojnem delovanju z organizacijskimi strukturami. Program je tak, da vstali nekaj časa sodeluje v splošnem procesu odrešenja.

Torej, ko je Valentin prosil Katjo, da pokliče po telefonu, je on izpolnjeval določeno nalogo, ki mu je bila dodeljena.

Dalje Svetlana Aleksejevna piše, da je 11. aprila 1999 leta, na praznik Velike noči, poklicala vnukinjo Mašo, hčerko njenega sina Valentina in povedala, da je živ Valentin prišel k njej in k njeni mami Marini, bivši soprogi Valentina. Po tem srečanju z živim Valentinom, je Marina skupaj s prijateljico in hčerko Mašo odšla na pokopališče, kjer se je nahajal Valentinov grob. V zadnjih petih letih so one velikokrat šle tja, zato so dobro poznale ta kraj. Na pokopališču niso našle groba in tudi v registru ni bil zapisan njegov pogreb.

Najprej preštejmo s koliko krvnim sorodnikom je Valentin prišel v stik. Prva sta bila Dimitrij in Mihail, ki sta ga videla živega poleg sebe v sobi poleg fotografije leva. Potem je govoril z mamo preko interfona.

Naslednji neposredni stik je bil z njegovo sestro Katjo. In na kraju, ko je odšel k svoji bivši ženi, je prišlo do stika tudi s hčerko Mašo.

Če vse to seštejemo, je prišlo do štirih stikov na nivoju fizičnega opazovanja.

Za trenutek se posvetimo numerologiji. Pri tem bomo uporabili dejstvo, da se vsak predmet odraža na področju informacij. Zato v strukturi upravljanja informacij, zlasti tega upravljanja, vedno obstaja princip množenja z dva. Če se štiri pomnoži z dva, dobimo osem. Torej, osmica, 8. Če osmico obrnemo, ona preide v neskončnost ∞ , pomeni pride do premika v prostoru časa.

Četrty stik s krvnimi sorodniki se je zgodil na Velikonočni dan. To je praznik Kristusovega vstajenja, edinstven v tem, ker je prav v tem času, na Veliko noč, kanal vstajenja najpreprostejši za potrebe

urejanja prostora in časa. Prav na Veliko noč se največ odkrivajo prvobitna znanja o vsesplošnem vstajenju umrlih.

Pa še nekaj. Praznik Velike noče tega leta (1999) je bil 11. aprila. Če ta datum pogledamo kot število, potem dobimo sedmico. Dejansko:

11.04.1999 → 1 + 1 0 + 4 + 1 + 9 + 9 + 9 → 4 + 3 → 7.

Na ta način ima datum četrtega kontakta vibracijsko strukturo dneva Kristusovega rojstva. To je zelo močna podpora. Tukaj se jasno vidi nesmrtnost, ki se uresničuje z rojstvom in vstajenjem.

Vidimo, da obravnava numerologije potrjuje resnost nastalih dogodkov z vidika zakona postavitve sveta.

Izguba groba in izginotje vpisa o pogrebu v registru pokopališč, odraža obstoj enega od temeljnih zakonov, v skladu s katerim **SE PRI POSEBNIH POGOJIH, LAHKO DOGODEK IZVEDE IZVEN OKVIRA NJEGOVE REALIZACIJE**. To pomeni, dogodek se lahko razformira v preteklosti in nato v sedanosti ni več zabeležen. V danem primeru se je izkazala možnost postaviti prostor in čas v območje, v katerem je Valentin še mirno živel. In prav zato na pokopališču po tem, ni bilo več njegovega groba in v registru ni bilo zapisa o njegovem pogrebu, kar je naravno, ker je prišlo do premika prostor – čas, v katerem je bil človek še živ, kjer ni umiral.

Res je, treba je povedati, da je obstoj groba ali njegovo izginotje v veliki meri odvisno o želji vstalega, od tega, ali on želi ali ne želi, da ostane informacija o tem dogodku vidna. V resnici, v svoji praksi imam vse več primerov, kjer so vse informacije o smrti v popolnosti izginile in to do te meje, da se nihče v okolici vstalega ne spomni njegove smrti.

In tako, se je izkazalo, da Valentin sploh ni umrl. V zvezi s tem je moral iti skozi drugo registracijo.

Prva registracija, na fizičnem nivoju, je potrdila to, da je on vstal, druga registracija pa je potrdila, da sploh ni umrl.

Tukaj moramo videti zelo pomembno okoliščino. Po srečnem zaključku vseh teh dogodkov se je izkazalo, da se Valentin dobro spominja svojega vstajenja, spomni se, kako je šel skozi registracijo o svojem vstajenju, spomni se vsega, kar se je dogajalo v času, ko dogodek še ni bil registriran z dogodkom o izginotju njegovega groba in zapisov v registru o smrti, istočasno se spomni vsega dogajanja, ki so bila kasneje povezana z izginotjem njegovega groba, to pomeni, z registracijo dejstva, da on ni umrl, spomni se vseh teh resničnih dogodkov, potrjenih s strani velikega števila prič.

Na ta način se je izkazalo, da Valentin istočasno zelo dobro ve, da je prešel strukturo vstajenja in to, da je prešel strukturo neustvarjenja smrti.

Tu vidimo primer praktične realizacije načela, ki rešuje znani problem spomina med reinkarnacijo. Z vidika nekaterih teorij reinkarnacije izginejo spomini na pretekle dogodke, da bi pridobili nove izkušnje. Vendar pa je poseben primer tega vstajenja pokazal, da zdaj ni več tako, da zdaj stari stereotip odstopa mesto novemu. Zdaj, spomin omogoča, da v sebi vzporedno vsebuje kot dejstvo - in eno življenje in ne-umiranje, ki se doseže s premikom prostora-časa, to je v bistvu paralelnega življenja. Za tiste, ki govorijo o tem, kot načelno novo znanje, se zdi, da lahko hkrati poznajo samovoljno število življenj. To pa pomeni, da je sedaj možno ne-umirati, to pomeni, živeti večno. Še več, možno je zavestno izbirati najboljšo verzijo življenja.

Pri tem, je treba v primeru kakršnih koli sprememb upoštevati načelo neizvršitve umora. Kot je razvidno iz predstavljenih dejstev, je vsako uničenje nesmiselno, saj je vse mogoče obnoviti.

Zaključimo lahko, da se je kasneje pri glavnem udeležencu teh dogodkov, vse srečno odvijalo. Imel je dobro osebno življenje, srečno je našel posel in na splošno, vse se je odvijalo, kot pri človeku, ki nikoli ni umrl.

Gremo dalje na obrazložitev naslednjega primera. **Izjava Ljubovi Serafimove Kazakove od 01. 06. 1999 leta**

(Priloga A, stran 360)

»V zvezi s tem, da sem se obrnila na Grabovaja Grigorija Petroviča ... za vstajenje moje matere Čigirinceve Nine Vasiljevne, 6. maja 1999 leta, izjavljam, da je Grabovoi Grigori Petrovič res obudil mojo mamó Čigirincevo Nino Vasiljevno.

Jaz, Kazakova Ljubov Serafimovna, sem se obrnila na Grigorija Petroviča Grabovoja da obudi mojo mamó Čigirinovo Nino Vasiljevno, rojeno 23. 12. 1923 leta, a umrle 18. aprila 1999 leta v Moskvi.

Šla sem na pokopališče. Ko sem prišla do groba, sem bila zelo presenečena, da je plastična vaza, ki jo je sin zakopal 7-10 cm globoko v zemljo, prevrnjena z ene strani groba in da se cvetje nahaja na drugi strani. Dobila sem vtis, da je bila vaza vržena iz zemlje. Potem sem sedla poleg groba in začela poslušati lekcijo Grigorija Petroviča o maminem vstajenju. Čez nekaj časa se je začela zemlja na grobu ugrezati (začela se je premikati). Bila sem iz sebe, odšla sem na drugo stran, stala sem poleg drugega groba in nadaljevala s poslušanjem lekcije (lekcijo sem poslušala trikrat), zagledala sem Zemljo ali njeno veliko ozemlje s strani, to je bila teman gozd rjavih jelk. Po tem sem takoj odšla.

Ko sem drugič prišla do groba, sem takoj občutila, da je grob prazen, da ni nikogar v njem.

Potem sem prosila mamó, da mi da neko znamenje, če delam vse prav. Nenadoma sem pogledala na steno, na katerem je visela žlica in vilice dolžine 82 cm, na isti višini in videla sem, da so se vilice premaknile 61 cm nižje in 15 cm v stran, k žlici. Tega dne v sobo ni nihče vstopil in nihče ni mogel premakniti teh vilic, pred dvema ali

dvema urama in pol pa sem gledala te vilice in žlico in pomislila, da jih je treba obesiti v kuhinjo. Prepričana sem bila, da mi je mama dala znak. Po tem, ko sem se obrnila na Grigorija Petroviča (6.5.99 leta) v noči na 07.05.99 leta, sem imela kontakt z mamom. Bila je nezadovoljna z menoj. V času stika je prišlo do fizičnih motenj, na mojem obrazu, ki jih je odstranila fizična roka moje mame. Srečanje s fizično obujeno mamom sem sprejela spokojno.«

Pa razmislimo o tem, kar piše Ljubov Serafimovna.

»Ko sem prispela do groba, sem se močno začudila, da je bila plastična vaza, ki jo je sin zakopal 7-10 cm globoko v zemljo, prevrnjena z ene strani groba, da pa se cvetje nahaja na drugi strani. Vtis je bil da je bila vaza porinjena na površje iz notranje strani.«

Tu se srečujemo s situacijo, ki je zelo podobno opisana prvemu primeru, v primeru Rusanove A.E. To smo že objasnili. Tam je prišlo do izmetavanja sfere. To izmetavanje se lahko zgodi na primer skozi nekakšno malo razpoko. Običajno se uporablja pot najmanjšega upora.

Treba je opozoriti, da obstaja posebna tehnologija vstajenja, povezana s pokopom človeka v zemljo. Če je človek pokopan v zemljo in se na določenih mestih postavijo podpore, potem bo človek vstal.

V zvezi s to metodo lahko podam še eno informacijo. Če se uporabi pravilna tehnologija pokopavanja, potem se fizično telo ne razgradi in občasno lahko vstane in vzame rastlinsko hrano. Ko gre za svetnike, katerih telo ni razpadlo, oni lahko vzamejo hrano veliko redkeje, na primer enkrat na sto let.

Zamisel take tehnologije pokopavanja je v tem, da se lahko kasneje, po vstajenju, mnogo lažje ponovno obnovi vse življenjske funkcije fizičnega telesa, zaradi popolnega človeškega življenja. V nasprotnem primeru pa, da bi fizično telo imelo več možnosti, so pri

nekaterih vrstah pogrebov, namensko napravili posebne odprte prostore.

Pogrebi so se prvotno sprovedli na tak način, da človek lahko vstane – se obudi. Če govorimo o vstajenju, lahko v primeru pokopa človeškega fizičnega telesa uporabimo nekoliko drugačen postopek vstajenja, ki temelji na določeni orientaciji delov telesa.

Metoda pokopavanja človeka v zemljo, se lahko uporabi tudi za reševanje ljudi od električnega udara. Pri uporabi te metode ima velik pomen debelina sloja zemlje nad človekom, to je ključnega pomena za hitrost obujanja. To je povezano s tem, da zemlja poseduje lastnost ekraniziranja in zato, se bodo, odvisno od tega ali je nametano veliko ali malo zemlje, odvijali povsem različni procesi. Tu bom dal praktičen nasvet za pomoč človeku, ki ga je udarila električna strela. Res, veliko je odvisno od moči elektrike, ampak v vsakem primeru je dobro narediti sledeče.

Prvo – zagotoviti stik desne dlani z zemljo. To je mogoče storiti bodisi neposredno, tako, da se položi dlan desne roke na zemljo ali da jo ozemljimo s pipo ali nekaj drugega, kar ima ozemljitev.

Drugo – naslednja faza je ozemljitev dlani leve roke ali natančneje, tistega mesta, ki se nahaja takoj nad dlanjo.

Nadalje se lahko sprovedejo običajni postopki.

Najpomembneje pri udaru elektrike je pomagati regenerirati možgansko tkivo. Prav to funkcijo izpolnjujeta ta dva opisana postopka.

Nadaljujmo z pojasnitvijo izjave.

»Potem sem sedla poleg groba in začela poslušati lekcijo Grigorija Petroviča o maminem vstajenju. Čez nekaj časa se je začela zemlja na grobu ugrezati (začela se je premikati).«

Ena od možnosti vstajenja je lahko tudi ta: vstajenje se odvija tik ob grobu in potem ob grobu pride do srečanja. Na splošno je za človeško zavest to lahko preprostejše, vendar seveda, pod pogojem, da človek to lahko zdrži, da ne pride do deformacije celic. Pred tem sem že povedal, da se mora vstajenje vedno dogajati na ta način, da ne pride do travmatizacije okolja, ampak mora potekati v razmerah, ki so ugodne za vse.

Dejstvo, da se je zemlja pričela premikati govori o tem, da se je proces pripravljanja za vstajenje pričel neposredno na grobu. Dogajajo se tudi primeri, ko ljudje gredo do groba in po vstajenju odpeljejo vstalega s seboj. Ampak v tem primeru Ljubov Serafimovna ni bila psihično pripravljena za to možnost. Kot se je kasneje izkazalo, se je ona pripravljala na vstajenje doma.

»Bila sem iz sebe, odšla sem na drugo stran, stala sem poleg drugega groba in nadaljevala s poslušanjem lekcije (lekcijo sem poslušala trikrat), zagledala sem Zemljo ali njeno veliko ozemlje s strani, to je bil teman gozd rjavih jelk.«

Proces vstajenja se je odvijal, Ljubov Serafimovna je bila napeta, zato je bil uveden dodatni element, da se zmanjša napetost preko razprševanja njene pozornosti – veliko količina rjavih jelk.

»Ko sem drugič prišla do groba, sem takoj občutila, da je grob prazen, da ni nikogar v njem.«

Treba je reči, da ima Ljubov Serafimovna dobre senzitivne sposobnosti, jasnovidnost. Izvedla je diagnostiko groba in dojela, da v njej ni fizične materije. Dojela je, da mame ni več tam (pa tudi zemlja se je premikala, ko je bila prejšnjič na grobu) in zato se je pri Ljubov Serafimovni pojavila potreba, da dobi potrditev tega, da je mama tu nekje in da se vse odvija, kot je potrebno.

»Potem sem prosila mamo, da mi da neko znamenje, če delam vse prav.«

Kot je razvidno iz besedila, ko je Ljubov Serafimovna pogledala na steno, kjer je visela velika lesena žlica in vilice, je videla, da so se vilice premaknile navzdol. Omeniti je mogoče, da je Ljubov Serafimovna uporabila zelo dobre metode opazovanja. V besedilu so navedene konkretne razdalje, pridobljene z meritvami. Napravila je celo fotografije.

S premikanjem vilic je mati dala hčerki znamenje, da vse dela pravilno in da je lahko spokojna. To je bilo prehodno obdobje. Mama je zapustila grob in potrebno je bilo nekako priti v stik s hčerko. Opisani primer z žlico in vilicami je bil pripravljalna faza za samo vstajenje, do katerega je prišlo v noči 7. maja.

»Po tem, ko sem se obrnila na Grigorija Petroviča (6.5.99 leta) v noči na 07.05.99 leta, sem imela kontakt z mamom. Bila je nezadovoljna z menoj. V času stika je prišlo do fizičnih motenj, na mojem obrazu, ki jih je odstranila fizična roka moje mame. Srečanje s fizično obujeno mamom sem sprejela spokojno.«

Nina Vasiljevna, mati Ljubovi Serafimovne je razsvetljena oseba. V enem od prejšnjih življenj je bila jogi. Ona je celo deloma sama zgradila svoje telo. O resnem nezadovoljstvu z njene strani ni bilo besed. Kasneje je postalo jasno, da je ona enostavno izrazila majhno nezadovoljstvo v zvezi s tem, da se je njena hčerka, čeprav jasnovidna izkazala psihično nepripravljena na vstajenje neposredno na grobu, kar je privedlo do zavlačevanja, ampak je bila v celoti zelo zadovoljna s svojo hčerko, ki je delovala natančno in pravilno.

O telesnih motnjah. Pri prvem stiku z vstalim, ko je človek šele fizično obujen, se lahko pri sorodniku pojavi velika napetost – zaradi čustvenega vzburjanja, so lahko čutila iztrošena, lahko se pojavijo posebni občutki, tako, da se celo, na primer, nihanje zaves na vetru, lahko zaznava, kot fizično motnjo. In ko se je mati z roko dotaknila hčerkinega obraza in to prav zares s fizično roko, je napetost v trenutku izginila. Takrat so izginile tudi ovire. In zelo je

pomembno, da je Ljubov Serafimovna z notranjim mirom doživela njuno srečanje. In vse se je dobro končalo.

4

Gremo na primer vstajenja na dan biološke smrti. Tekst izjave je povzet iz knjige: Grigori Grabovoi »Praksa upravljanja. Pot rešitve.«, tom 3, str. 760.

Izjava Bogomolovea Lava Davidoviča 28. januarja 1998 leta.
(Priloga A, stran 363).

»V zvezi s tem, da sem se obrnil Grabovoi Grigoriu Petroviču 7. januarja 1998 leta v Moskvi, ob smrti O., Izjavljam, da je Grabovoi Grigori Petrovič resnično ponovno vzpostavil življenjske funkcije O., po tem, ko sem ga o tem obvestil, v časovnem obdobju do 23 ure in 15 minut, 7. januarja 1998 leta do 16 ure in 15 minut, 8. januarja 1998 leta. Dokaz, da je O. resnično umrla je izjava njenega moža E., ki temelji na sklepu zdravnika od 7. januarja 1998 leta. Kot potrditev dejstva, da so po seansi, ki jo je izvedel Grabovoi Grigori Petrovič, po sedemnajstih urah, ponovno regenerirane življenjske funkcije O. Navajam, da sem osebno govoril z O. ob 16 uri in 15 minut, 8. januarja 1998 leta, prav tako tudi navajam izjavo njenega moža E., da druge metode obnavljanja O., razen intenzivnega ekstra senzornega delovanja na daljavo, ki jo je sprovedel Grabovoi Grigori Petrovič, niso bile izvedene.«

V tem primeru je do vstajenja prišlo 17 ur po tem, ko so zdravniki ugotovili biološko smrt. Pri obujanju v roku enega dneva od trenutka nastopa biološke smrti, vstali pravilno praktično ne občutijo razlike med bolezenskim stanjem in stanjem biološke smrti. To dokazuje, da ima zavest funkcijo ponovnega regeneriranja telesa pri kakršnemkoli uničenju in dolgo časa shranjuje podatke o življenjskih funkcijah fizičnega telesa. Pri miselnem prenosu načel in metod vstajenja umrlemu, se lahko razvije funkcija zavesti za

obnovo telesa do te stopnje, da se telo začne obnavljati. Obnova poteka hitreje, če je duša pripravljena na prejeto znanje o postopkih vstajenja in če po možnosti veliko število ljudi pripomore k vstajenju. Vstajenje nastopi na podlagi svobodne izbire človeške duše, izbire nadaljnjega razvoja. Znanje o načelih in metodah vstajenja je treba razširiti povsod, tako, da lahko vsakdo spozna vstajenje, kot edinstveno pot razvoja. Življenje bo potekalo po poti večnosti. Živi se bodo usmerili na pot nesmrtnosti. Umrli bodo vstali. Ustvaril se bo zakon Stvarnika o večnem življenju.

Iz zgoraj omenjenih konkretnih primerov vstajenja lahko naredimo sledeče zaključke.

Prvi – vstali, tako kot navaden svoboden človek, ima pravico izbrati kje in s kom bo ostal in koliko časa bo ostal. On ima takšno možnost, čim hitreje, če vzamemo v obzir, da se registracija opravlja najprej na višji stopnji, in, da se s tem najprej ukvarjajo mednarodne organizacije, po tem, pa se registracija opravi tudi v državi. Čeprav se včasih, četudi precej redko, zgodi, da se registracija najprej opravi v državi in šele nato v mednarodnih organizacijah.

Zdaj govorim o navadnih organizacijah, to je o organizacijah, ki so jih izdelali ljudje. Ampak, vstali gre najprej skozi prvo registracijo, tisto, o kateri sem govoril pri razlaganju drugega primera, pri tistih posebnih strukturah, o katerih sem govoril. Zato se v bistvu nadaljujejo dve različni registraciji: prva registracija se izvaja v omenjenih posebnih strukturah, druga pa v naših običajnih institucijah.

Vstali imajo enake pravice, kot vsi drugi ljudje, razlikujejo pa se samo v tem, da so šli skozi strukturo vstajenja.

Drugi – da bi povečali hitrost vstajenja, ima važen pomen stik s posebnimi strukturami, preko katerih gre vstali, z omenjenimi bitji, z njihovimi konkretnimi predstavniki in tako dalje. V ta namen je

zaželeno imeti nekaj sredstev za komunikacijo, na primer telefon, da bi lahko poklicali in prejeli informacijo. Možno se je znajti tudi brez telefona, če so dobro razvite telepatske sposobnosti. V tem primeru, se vstali miselno osredotoči, telepatsko lahko postavi vprašanje in tudi telepatsko lahko prejme odgovor.

Hitrost vstajenja se lahko še poveča v primeru, ko obstaja popolna zavest o tem, da se lahko vstajenje odvija tudi neposredno, to pomeni brez posrednikov, ki imajo funkcijo usklajevanja strukture vstalih s strukturami živih. Sedaj se pojavlja precej situacij, v katerih se vstali pojavlja neposredno pred živimi. Ko je to znanje položeno v živega človeka, to prav tako pospešuje vstajenje in vstali v tem primeru, ne gre preko kakšnih posebnih stopenj, kjer delujejo omenjeni predstavniki, ki usklajujejo vstale z živimi. Zato je treba vedeti, da se lahko vstajenje zgodi pod povsem drugačnimi pogoji, in da je, na primer, da za vstajenje ni obvezno oblikovanje prehodnih struktur.

Tretji – vstajenje ima vedno pozitiven učinek. To je osnovno načelo. Vstajenje je vedno zelo koristno za vse, zato, ker vstajenje pokaže, da je uničenje nemogoče. Te informacije so zelo koristne. Vstajenje vedno spreminja stanje na bolje.

Imam veliko konkretnih dejstev, ki povedo, koliko je vstajenje za vse blagodejno. Na primer, ko je vstali po vstajenju stopil v stik s sorodniki, pri sorodnikih izginejo bolezni, izginili so na primer maligni tumorji, ali pa so se reševali problemi, zaključevali posli, prihajalo je do polno pozitivnih sprememb v življenju. Življenje je na splošno prešlo na drugo kvaliteto raven, na nivo, kjer vse poteka, tako kot je treba.

Na ta način, vstajenje kaže izredno blagodejno delovanje na žive, ker s samim dejstvom svoje realizacije, potrjuje status popolnoma drugačnega življenja, ljudje, ki pa se priključijo tem statusu, živijo na povsem drugem nivoju, neprimerno bolj ugodnem od tistega, ki je obstajalo pred vstajenjem.

POGLAVJE 2

OSNOVNA NAČELA VSTAJENJA

V tem poglavju bomo pojasnili osnovna načela vstajenja. Vsa načela so glede na pomembnost razdeljena v štiri skupine. V prvi skupini so predstavljena načela prve stopnje, to so najvažnejša. Nato gredo druga, tretja in četrta stopnja. Definicije teh načel, bodo napisane z velikimi črkami. Po definiciji vsakega od načel, bo postavljen številčni izraz v zaklepaju, na primer (3.5). Ta simbol označuje, da se navedeno načelo nanaša na tretjo stopnjo in da ima serijsko številko pet. Na koncu poglavja, bo podan pregled vseh osnovnih načel vstajenja po stopnjah. Razlago začnemo s prvo stopnjo.

1

Že v uvodu se je govorilo o tem, da je osnovna naloga v življenju človeka dvig nivoja njegove zavesti. Dviganje stopnje zavesti je resnični in pravi način, da spremenite sebe in okolico.

V današnjem času obstaja mišljenje, da zunanji svet ni odvisen od nas, da obstaja sam po sebi, da obstaja tako rekoč, objektivno in da človeku preostane samo raziskovanje tega sveta, preučevanje njegovih zakonitosti, da bi jih uporabil za dobrobit ljudi.

V resnici, stvari niso ravno take.

Pa razmislimo, zakaj se je pri ljudeh ustvarila taka predstava. Človek vidi, da vsako jutro sonce vzhaja in da zvečer zahaja, da se pravilno odvijajo letna obdobja, pri čemer se ta obdobja vrstijo vedno po istem zaporedju, na nebu se vedno na istem mestu vidi zvezda Severnica in ostale zvezde... če spustimo predmet iz rok, bo on, kot poznano Newtonovo jabolko, vedno padlo na tla. Vsi ti pojavi se neprestano pojavljajo in pri človeku se ustvarja vtis, da se to dogaja neodvisno o njegovem obstoju, da one same po sebi predstavljajo nekakšne objektivne pojave, ki niso podrejene njegovi

volji, to pomeni, da ima delo z objektivnim svetom, ki obstaja neodvisno o njem. In to je velika človeška napaka.

Za razlago resnične situacije je potrebno uvesti pojmovanje kolektivne zavesti. Kolektivna zavest je enotna zavest vseh ljudi. Kasneje bomo videli, da je treba v kolektivno zavest vključiti tudi zavest drugih bitij, na primer živali in na splošno zavest vsega obstoječega. V kolektivni zavesti obstajajo močna prepričanja. Ta prepričanja so stabilna, ker predstavljajo določeno povprečno vrednost, to je povprečje, izračunano glede na celotno človeštvo. Da bi bolje razumeli, kaj se dogaja, pogledajmo konkretne primere. Predstavljajmo si metanje kovanca. Ali je mogoče vnaprej natančno povedati, kakšen bo rezultat: grb ali cifra? Če je kovanec običajen, je nemogoče vnaprej reči, kaj bo izpadlo. Kaj pa ko kovanec vržemo sedemkrat? Isto. Lahko nekajkrat pade grb in nekajkrat cifra. Lahko se celo zgodi, da vseh sedemkrat pade grb, ali obratno, vseh sedemkrat cifra. Če sestavimo razmerje med številom prejetih grbov in prejetih cifer, v tem primeru, ne bomo mogli brez uporabe jasnovidnosti predvideti te vsote števila, ne moremo reči, čemu bo to enako, na primer po sedmih poskusih metanja.

Če pa nekaj tisočkrat vržemo kovanec, je mogoče vnaprej napovedati, da bo razmerje med številom grbov in številom cifer težilo k ravnovesju. Če pa kovanec vržemo nekoliko milijon krat, bo to število praktično enako ena proti ena. Torej, pri velikem številu metov se da predvideti rezultat. In to ni naključje. Bistvo je, da se pri velikem številu poskusov, v večini primerov, pojavljajo tako imenovane statične zakonitosti.

In tako, če imamo le nekaj posamičnih eksperimentov, ne bomo mogli videti zakonitosti, rezultat je naključen. Če je število primerov zelo veliko, potem se pojavijo zakonitosti, ki jih imenujemo statični podatki.

Takih zakonitosti okrog nas je polno. Poglejmo pozorno, na primer, tipkovnico računalnika. Lahko se ugotovi, da črke na tipkovnici niso razporejena po abecednem redu.

Urejene so na nek način, seveda po nekakšnem pravilu. Po kakšnem?

V središču tipkovnice so najbolj uporabljane črke, ob straneh pa tiste, ki jih manj uporabljamo. Jasno je, da je lažje delati s kazalci, kot z mezinci in zato, so največkrat uporabljene črke postavljene na sredini.

Kako lahko ugotovite, katere črke se najbolj uporabljajo? Lahko, na primer, ukažete računalniku, da prebere polno knjig in ugotovi, katere črke se največ uporabljajo, katere redkeje in katere sploh redko. Računalnik za vsako črko lahko izračuna verjetnost njegovega pojavljanja v besedilu. Črke z največjo verjetnostjo pojavljanja v tekstu so nameščene na sredino tipkovnice.

Bodite pozorni na to: Če nas zanima verjetnost pojavljanja katere koli črke, recimo črko A, v primeru izbranih besed iz teksta, ne bomo dobili odgovor. Če vzamemo veliko knjig, v katerih je veliko besed in zato veliko črk, se bodo statistični zakoni znova pojavili in lahko bomo ugotovili verjetnost ponavljanja črke A v besedilu. Te podatke lahko uporabimo tudi v tiskarni, za zlaganje črk v škatle. Ni potrebno odlivati vseh črk abecede v istih količinah. Možno je izdelati črke v količinah, ki so sorazmerne verjetnosti njihovega ponavljanja v tekstu.

Ta ideja se uporablja tudi za sestavljanje besedišča posameznih jezikov, kjer so besede podane po pogostosti. Računalnik po branju mnogih knjig, običajno dela klasično, lahko sestavi spisek največkrat uporabljenih besed. Takšni slovarji so zelo koristni pri učenju tujih jezikov. Tako na primer 3000 največkrat uporabljenih besed angleškega jezika zavzemajo 90% teksta umetniške literature.

Vendar pa, v velikem Websterjevem slovarju obstaja več sto tisoč besed. Vidimo, kako lahko uporaba statističnih zakonitosti lahko poenostavi učenje drugega jezika. Samo 3000 besed, ki jih najpogosteje uporabljate, pa že lahko berete in se pogovarjate.

Vrnimo se k osnovni temi. Vsak človek ima svoje predstave, ideje o vsem in one se lahko zelo razlikujejo od predstav drugega človeka. Toda, če vzamemo vse ljudi in to je zelo veliko število, potem pride do zmanjšanja teh predstav na povprečje. Kot posledica ustvarjanja tega povprečja v kolektivni zavesti, obstajajo neke ustaljene predstave o različnih stvareh. In prav to kolektivno predstavo o različnih stvareh, ljudje gledajo kot objektivno realnost. Iluzijo ustvarja prav obstoj te dobljene predstave, četudi je ona rezultat zmanjšanja povprečja, z obzirom na veliko količino objektov; v tem primeru je to rezultat zmanjšanja povprečja predstav, ki obstajajo v zavesti ljudi. Ko na primer izvajam diagnostiko človeka, ki me je prosil za pomoč, vidim kako se stanje njegovega organizma neprestano menja in to običajno v širokem razponu. Če na primer tega človeka napotite na rentgen, se bo na ekranu aparata videla samo stabilna slika. Stvar je v tem, da aparati dajo pokazatelje, ki so povezani s predstavami kolektivne zavesti o dani situaciji.

Tako smo prišli do tega, kar bi lahko formulirali kot enega od zelo pomembnih načel:

NAŠA ZAVEST PERCIPIRA KOT STVARNOST TO, KAR OBSTAJA V NAŠI ZAVESTI (1.3.)

Ko razmišljate, potem to, o čemur razmišljate za vašo zavest predstavlja isto tako resničnost, kot tisto, kar se dogaja okrog vas, kot na primer to, kar vidite z očmi, to je z običajnim gledanjem.

To načelo je osnovno, ker, kadar združite to, o čemur razmišljate s tistim, kar se dogaja v zunanji tako imenovani objektivni stvarnosti, ko to združite na nivoju delovanja, potem lahko materializirate predmete, lahko obujate ljudi.

Kot da obstajata dve realnosti: resničnost v zavesti - to je ena in resničnost izven zavesti - to je druga in to je dejansko tisto, kar se zaznava kot nekaj, kar obstaja.

Treba je upoštevati, da so vsi predmeti okoliškega sveta, na primer miza, stol, avto, vsi ti predmeti, vsaka njihova celica, vsak element Sveta, zgrajeni na skupni zavesti živih ljudi. In zato, če se spremeni samo en del zavesti, se bo svet začel preoblikovati. Zato je med drugim treba preoblikovati brez uničenja, ustvarjati na podlagi ustvarjalnega znanja. Če pogledamo okrog nas, mi ne gledamo dejansko na nekaj, kar zares obstaja, ampak na to, kar dobimo kot rezultat prostora zmanjšanega na povprečje, ki najbolj ustreza vsem živim, z vsemi objekti, ki se v njem nahajajo, če smo natančni, zaznavamo kolektivno realnost v prostoru in času. In zato je naša Zemlja, na primer, ali fizično telo enostavno posledica združevanja zavesti vseh ljudi ali točneje, vseh zavesti, tako ljudi, kot tudi drugih bitij. Če vemo za to načelo, se lahko reče, da je obujanje vse v vsem, samo pravilno tehnološko dopolnilo v strukturi splošne povezanosti. Torej, še enkrat. Vse, kar obstaja okrog nas: Zemlja, Sonce, zvezde, prostor, cel Svet – vse to je dejansko ustvarjeno na strukturi zavesti, katera vključuje tudi zavest Stvarnika. Zato, ko vemo, kaj je duh, kaj je zavest, lahko obujemo, lahko ustvarjamo prostore, lahko gradimo Svet, lahko ustvarimo karkoli.

Praktično, sprememba stvarnosti je mogoča zato, ker je v svojem času stvarnost ustvarjena preko odločitev, s strani zavesti vsake osebnosti in zavesti vsakega objekta informacije.

Torej, da bi lahko obujali, dosegli nesmrtnost, da bi bilo vsakemu zagotovljeno srečno življenje, mora vsak sprejeti to stališče, potrebno je, da se vsak odloči o tej poti. In več ko bo padlo odločitev o izbiri te poti, pot večnega in srečnega življenja, toliko hitreje se bo stvarnost začela preoblikovati v tej smeri. Na ta način, če v kolektivno zavest vstavimo stališče, da mora tudi življenje biti večno, šele tedaj, se bo vse tako tudi dogajalo. Ker, ko taka

predstava postane NORMA, to je del kolektivne zavesti, ko postane ena od parametrov zavesti, ena od njenih stališč, takrat se bo to stališče usidralo, kot del kolektivne zavesti in začelo zaznavati, kot objektivno stvarnost.

Fizično, t.j. objektivna resničnost kot taka, v resnici ne obstaja. Kar je predstavljeno kot objektivna resničnost, je v resnici zgrajeno s strani strukture duha, s strukturo zavesti. Ker, zapomnite si, da zavest sprejema za resničnost, to, kar obstaja v zavesti. In zato, na primer, je naša Zemlja projekcija kolektivne zavesti, v skladu z enim od njenih parametrov.

Na osnovi kolektivne zavesti se lahko, recimo, poveča obseg Zemlje, stvari se lahko postavijo tako, da se pojavi še več zemljanov, več prostora. Podrobnosti o tem vprašanju ne bom podrobneje obravnaval, obravnavam jih v svojih knjigah, posvečenih izgradnji sveta, zdaj bom pa samo formuliral naslednje načelo v povezanosti z njimi:

PROSTOR ZAVISI OD TEGA, KJE SE KRIŽAJO RAZNI ČASOVNI INTERVALI. KOT POSLEDICA TEGA, SE ZEMELJSKA RAZMERJA LAHKO POVEČAJO. (1.15)

Večno neskončno življenje, to je tisto, o čemer smo vedno sanjali, v kar so religije verjele, kar se imenuje raj, tako življenje končno lahko postane stvarnost. Predlagam religijo, ki odgovori na vsa vprašanja, ki kaže kako je možno organizirati življenje s popolno kontrolo, v popolni varnosti, s popolno svobodo delovanja, pod pogoji naravnega ustvarjalnega razvoja vsake osebnosti in istočasno vseh. Vse to je mogoče ustvariti na podlagi zavesti in podajam konkretne tehnologije, ki se, ob poznavanju strukture zavesti, lahko uporabijo za odločanje in upravljanje z resničnostjo. In ne samo z Zemljo ali s posebnimi procesi, temveč s kakršnokoli resničnostjo. Razumeti moramo, da vse, kar vidimo okrog nas, vsi procesi, ki se dogajajo okrog nas, vse to temelji na kolektivni zavesti. In zakaj se natančno tako menja sestava zemljišča, in zakaj imajo rastline prav takšen

proces fotosinteze, in zakaj se točno tako gibljejo oblaki, in zakaj ima človek ravno takšno materialno obliko in zakaj je sonce prav tam, kjer je zdaj – za vsa ta vprašanja obstaja en odgovor: vse to so pojavi, ki se oblikujejo na podlagi kolektivne zavesti. Preprosto, za vsakega človeka se to dogaja neopazno in zato se vsi ne zavedajo tega. S spreminjanjem kolektivne zavesti lahko spremenimo realnost, ki nas obdaja.

Tukaj je treba poudariti pomemben trenutek. Bistvo je, da kolektivna zavest ne obstaja samo v ljudeh, temveč tudi v vseh podobnih objektih. Če na primer izdelamo veliko računalnikov, potem njihovo realnost, njihovo kolektivno zavest lahko ustvari en upravljajoč računalnik. In če je njihova relativna koncentracija v enoti podatkovnega obsega visoka, lahko to privede do določenih sprememb oblik življenja. Tako se izkaže, da pisatelji znanstvene fantastike, ki pišejo o tem vprašanju, sploh ni fantastika. Načeloma to lahko postane stvarnost.

Vse to je treba upoštevati, saj je pomembno, da se naučimo metod upravljanja z resničnostjo. Navsezadnje, v svojem času so nekatere živali, na primer levi, prav tako tudi nekatere vrste ptic prešle preko ravni upravljanja in zato ni slučajno, da je pri njih dobro razvit instinkt. Pri ljudeh se je razvil instinkt za življenje v družbi. Pri živalih, na primer pri levih, seveda obstaja tudi kolektivna zavest, ki prav tako vpliva na naš planet, ampak seveda, ne tako bistveno, kot kolektivna zavest ljudi. Prioriteta je tukaj dana človeku, čeprav so vsa bitja Božanska kreacija, pa je samo človek ustvarjen po liku in podobi Stvarnika. n

V odnosu na vse povedano velja sledeče načelo:

STRUKTURA SVETA SE MORA ZELO INTENZIVNO RAZVIJATI V OKVIRIH RAZVOJA NAŠE LASTNE ZAVESTI (1.4.)

Naredimo povzetek. Ko razvijamo svojo zavest, menjamo strukturo Sveta. Ker, s tem, ko menjamo svojo zavest, postopoma menjamo

kolektivno zavest, kot rezultat pa dobimo tak Svet, kot nam je potreben, tj. prav tak svet bo nastajal v realnosti. To je mehanizem preoblikovanja Sveta.

Oblikujmo še nekaj načel:

RESNIČNI STATUS SVETA JE V VEČNEM ŽIVLJENJU. VEČNO ŽIVLJENJE ZAGOTAVLJA RESNIČEN OBSTOJ SVETA. STREMLJENJE K OBSTOJEČEMU SVETU USTVARJA VEČNO ŽIVLJENJE.

TISTI, KI NI UMIRAL PREDSTAVLJA OSNOVO, KI PROIZVAJA VSE OSTALO. TAKA OSNOVA JE BOG. BOG JE VEČEN, ON NI NIKOLI UMIRAL. OD TU SLEDI VSE OSTALO. (1.1.).

VEČNO ŽIVLJENJE JE NAČELO RAZVOJA BOŽANSKE STVARNOSTI (1.2.).

VSTAJENJE JE DOSEGANJE PRAVE RESNIČNE ZAVESTI (1.5.)

NESKONČNO ŽIVLJENJE POGOJUJE NUJNOST RAZVOJA DUŠE (1.6.)

Da bi razumeli kateri koli material, je treba poznati ključne izraze, uporabljene v besedilu. Zato bom zdaj navedel nekaj besed o izrazih, ki jih uporabljam.

DUŠA

Duša je substanca, ki jo je ustvaril Stvarnik v soglasju z večnostjo Sveta in predstavlja element Sveta. Duša je nespremenljiva, načeloma obstaja kot organizacijska struktura sveta, zato spodbuja obnovo takih pojmov, kot je na primer duh, vključno s pojmom delovanja. Tako se lahko reče, da se z enim od razumevanj, delovanja duše pojavi kot duh. Zato se izpopolnjevanje duhovne osnove v smeri ustvarjalnega razvoja Sveta, lahko menja struktura duše.

Načelo (1.6) govori o tem, da neskončno življenje pogojuje nujnost razvoja duše. Pravzaprav, v neskončnem življenju po meri razvoja človeka in družbe se bodo vedno pojavljale nove naloge in zato je razvoj duše nujen, da bi bil človek v stanju ustrezno odgovoriti na vsa vprašanja.

ZAVEST

Zavest je struktura, ki omogoča duši, da upravlja s telesom. Duša, telo pa je njen materialni del, preko strukture zavesti vpliva na stvarnost in obratno, stvarnost preko zavesti vpliva na dušo.

In prav tako medsebojno delovanje obstaja med telesom in njegovimi celicami.

In to medsebojno delovanje ustvarja zavest, ampak, to je že zavest celic. V širšem smislu je zavest struktura, ki združuje duhovno in fizično snov.

S spremembo zavesti se lahko preoblikuje duh, kar pomeni, ustvariti delovanje, to je dogodke. Ker Duša je del Sveta, tj. ona je prisotna pri vsem, kar se v Svetu dogaja.

RESNIČNA ZAVEST

Resnična zavest je zavest, ki odraža resničnost Sveta v neskončnem času in prostoru, to je zavest, ki omogoča večno življenje in večni razvoj.

Vidimo lahko tri značilnosti, tri lastnosti resnične zavesti.

Prvo. Resnična zavest adekvatno odraža sistem razvoja Sveta, zato, ker se ona razvija istočasno z razvojem Sveta, v vseh njegovih pojavih.

Drugo. Resnična zavest, pod pogojem, da je v primarnem viru, se lahko preusmeri ali prenese na druga bitja, pri čemur se to dogaja skupaj z vsemi znanji, ki so jih ta bitja zbrala.

In tretje. Resnična zavest ima značilnost, da se odrazi na vsakem svojem segmentu, tj. v vsakem segmentu resnične zavesti, obstaja istočasno celotna stvarnost.

Nekaj podobnega imamo v holografiji. Pri osvetlitvi holografske plošče v zraku se pojavi tridimenzionalni objekt, na primer, čajnik. Pri tem je občutek resnične prisotnosti čajnika neverjetna. Če to ploščo razbijemo in vzamemo samo en del, potem se bo med osvetljevanjem tega dela ponovno pojavil isti čajnik, samo ostrina slike bo manjša. Če vzamemo zelo majhne delčke, bo prišlo do razlitja slike, njena kvaliteta se bo znatno poslabšala.

In ko gre za resnično zavest, celo najmanjši njen delček krasno odraža celotno stvarnost istočasno. Resnična zavest se oblikuje v duhovnem razvoju, to pomeni, da se resnična zavest razvija predvsem z dušo, nato z duhovno strukturo in telesom. Ko rečem "... in s telesom" tukaj, seveda ne mislim samo na neposredno telesno upravljanje. Tu se govori o skladnem medsebojnem delovanju vseh celic organizma in z zavestjo, ampak na osnovi skupnih povezav.

Opozoril bom, da ima tudi najmanjša celica lasten razvoj na mikro ravni, ki se lahko prek omenjenih povezav poveže z makro nivojem, saj je tudi najmanjša celica povezana s celotnim makro svetom. V prejšnjem poglavju smo uporabili tudi izraz »razširjena zavest«. Sedaj bom povedal nekaj besed o tem izrazu. Razširjena zavest. Razširjena zavest je izraz, ki ga v veliki meri pojasnjujejo same besede tega izraza. To je stanje, v katerem se percepcija širi in začne obsegati upravljajočo raven same zavesti. Koncept razširjene zavesti vključuje samo tri ravni.

Prva stopnja - percepcije dinamičnega Sveta, dinamične podobe Vesolja.

Če človek opazuje Svet v običajnem stanju, v stanju, da tako rečemo, zavesti, ki fiksira, on fiksira statične oblike. Na primer, za

njega je fotelj – fotelj, stol – stol, a les – les. On preprosto vidi te predmete kot neke statične oblike.

Če se človek nahaja v stanju razširjene zavesti, on že začne opazovati te predmete, kot dinamične oblike, to je to, kakor na primer v danem slučaju, fotelj ali les obstajata v dinamiki, v procesu splošne povezave.

Na ta način, v stanju razširjene zavesti, oseba ne vidi več predmetov kot trajne, Svet začne zaznavati kot gibljivo obliko, Svet začne videti kot strukturo, ki se lahko spremeni, preoblikuje in obstaja znanje, da se lahko obstoječi svet neskončno izboljša.

Opaziti je mogoče, da se je oseba, ki se je srečala z vstalim - obujenim v prvem mesecu po vstajenju, znašla v stanju razširjene zavesti in v tem stanju čuti odsotnost časa in prisotnost drugega stanja realnosti.

Na drugi stopnji zavest ni več omejena na preprosto zaznavanje predmeta, ona postane aktivna, že postane sam ustvarjalni element. Tako, na primer, pri vstajenju izgradnjo strukture vstalega ustvarja zavest tistega, ki izvaja vstajenje in ona postaja element nastajajoče strukture vstalega.

Tretja stopnja je nivo lastnega stanja zavesti. Zavest te ravni pozna vse, kar se dogaja in nadzoruje celotno situacijo.

V stanju razširjene zavesti lahko človek hkrati zaznava veliko različnih procesov. Hkrati lahko zaznava tako približevanje kot oddaljevanje nekega dogodka. Med obujanjem, ne glede na to, ali oseba sama izvaja vstajenje ali preprosto nadzira delo drugega človeka, v stanju razširjene zavesti neposredno vidi, kako se okrog duše vstalega ustvarja telo, oziroma fizična materija.

Če gre za materializacijo kateregakoli predmeta, lahko vidimo, kako poteka stvaritev materije okrog obstoječe oblike informacije. Hkrati zavest sodeluje istočasno v objektu (razširjena zavest!), in ne samo

da sodeluje v objektu, ampak tudi igra vlogo aktivnega, ustvarjalnega elementa.

Tu vidimo, da pri materializaciji zavest uresničuje upravljanje s fizično materijo. Zavest pa lahko upravlja tudi z duhovnimi plani informacij, kjer se termin *fizična materija* ne uporablja več.

Treba je opozoriti, da je razširjena zavest del resnične zavesti, čeprav na več načinov ona predstavlja neodvisen element, ki ustvarja delovanje resnične zavesti.

V naslednjem poglavju bomo govorili o prostoru in času.

Zelo blizu prejšnjim načelom, je naslednje načelo, načelo Božanskosti:

NAČELO BOŽANSKOSTI: STREMLJENJE K NEUNIČLJIVEMU TELESU, K VEČNEMU ŽIVLJENJU IN K RAZVOJU RESNIČNE ZAVESTI – TO JE PRAKSA NAJVEČJEGA RAZCVETA ČLOVEŠKEGA BIVANJA (1.7).

Podrobno si oglejmo to načelo.

Veliko vprašanj je povezano z vstajenjem. Na primer, v čemu se razlikuje vstajenje do katerega je prišlo v kratkem času po biološki smrti, od vstajenja, pri katerem je že minilo nekaj časa. Ali je tu kakšna časovna omejitev, ki kot medsebojno označuje spremembo situacije?

Izkaže se, da imata veliko vlogo deveti in štirideseti dan po biološki smrti. Ta dva dneva se ne beležita zaman. Pojasnimo to vprašanje.

9. in 40. DAN PO BIOLOŠKI SMRTI SO KOT PRELOMNICE, KI LOČUJEJO RAZLIČNE PRISTOPE K VSTAJENJU.

Tradicija označevanja 9. in 40. dneva odseva načelo porazdelitve informacij okrog fizičnega telesa.

V prvih osmih dneh se odvija zbiranje, zbiranje vseh obstoječih informacij, na deveti dan pa se vsi dogodki, duhovni, čustveni, fizični, ki so bili prisotni v življenju shranjujejo v fizično telo umrlega.

Poleg tega, v času 31 dni poteka priprava na štirideseti dan, ko se skupaj zbrane informacije v obliki neskončnih žarkov uvedejo v informacijsko polje, v nek sferoidni segment, ki se nanaša na danega človeka in ki ima odnos do duše.

Če razjasnimo vprašanje hitrosti vstajenja, potem, do devetega dne vstajenje poteka hitreje, kot od devetega do štiridesetega dne. In poleg tega, do devetega dne je možno poslati slabše impulze, impulze, ki vsebujejo v sebi osnovno strukturo dane osebnosti.

Pri vstajenju, ki poteka do devetega dne, je včasih dovolj, da vnesemo samo informacijo o tako imenovanih bioloških poljih, to je, tisto, kar se običajno nahaja okrog človeškega telesa. Pri obujanju človeka od devetega do štiridesetega dne je treba uvesti tudi informacije o dogodkih, ki jih je človek preživel in šele potem se ga lahko ponovno obudi.

Pri vstajenju po štiridesetem dnevu je že treba uvesti informacijo, ki načeloma označuje osebnost na ravni svojega ustvarjanja s strani Boga, to je na ravni ustvarjanja njene duše.

Kot je razvidno iz zgoraj navedenega, so bili trije različni pristopi k vstajenju, ločeni med seboj, med devetim in štiridesetim dnevom.

Omenil bom še en važen trenutek. Hitrost obujanja se bistveno pospeši, v kolikor se o umrlem v dnevih do štiridesetega dne govori, kot o živem. Zaželeno je, da tudi po tem ni omenjeno dejstvo o odhodu. Dodajam, da postopki po odhodu, ki se sprovedejo v osnovnih religijah, prispevajo k vstajenju.

Če rešimo vprašanje vstajenja v potrebnem času, to je, ko je na primer, pri ustvarjanju akta rešitve potrebno obuditi človeka

neposredno v danem trenutku, v tem primeru je za obujanje potrebna visoka stopnja vstopa v upravljajočo informacijo in zato se od tistega, ki bo obujal, pričakuje zelo visoka duhovna stopnja.

Pomembno je tudi vprašanje o zaznavah umrlih.

O PERCEPCIJI MRTVIH – OTIŠLIH

Lahko rečemo še nekaj besed o tem, kako se percepcija realnosti pri umrlih skozi čas spreminja. Za umrlega, seveda, se pojavi drugačna stvarnost. Glede na stopnjo razgradnje fizičnega telesa se spremeni tudi značaj percepcije duše umrlega.

Po začetku biološke smrti se začne uničenje različnih struktur, uničenje celičnih strukture, čeprav v približno prvih treh dneh, umrli še naprej zaznava fizično resničnost živih, približno enako kot prej. Po tem, do štiridesetega dne, realnost živih zanj začne izginjati, to je poseben prehodni proces, ki ga sedaj ne bom opisoval.

Po štiridesetem dnevu, umrli percipira fizično stvarnost živih, kot nek kratkotrajen načrt, procesi, ki se tam odvijajo, se mu zdijo ne preveč resnični ali problematični, ker se pred njim pojavlja nov krog nalog.

Prva naloga, ki je postavljena pred njim, je sinhronizacija fizičnih teles, ki jih je imel v prejšnjih inkarnacijah (razumljivo je, če so mu ta telesa ostala v teh življenjih, to je, če jih on v svojem času, ni razvil do možnosti uporabe ene materije, v dveh ali več inkarnacijah). Njegova duša tu sedaj nastopa kot organizacijsko središče dela na sinhronizaciji prejšnjih in kasnejših utelešenj.

Po izpolnitvi dane naloge, umrli preide na drugo raven. Ta nivo se nanaša na razsvetljenje. Tu se pojavi svetloba, ne taka, kot se običajno kaže pri opisu prehoda iz stanja življenja, v stanje smrti in oblikovanje tunnelskega sistema, ki sledi temu. Tukaj se pojavlja drugačna svetloba, svetloba Znanja, pri čemur znanja stojijo pred

njim, kot odkrito bistvo, v tem smislu, da umrli razume, da lahko vzame ta znanja, kot, da se on ne razlikuje od tega znanja. To se lahko primerja s tistim, kar je bilo povedano v uvodu o roži, o doseganju njegovega bistva. V še višjem stanju zavesti se lahko z njo spoji, postane enak kot ona, nato pa se bo odkrila resnica, resnica njenega bistva.

Pri doseganju drugega nivoja, nivoju razsvetljenja, umrli prične prejemati informacije, ki prihajajo iz načrta živih. V sedanjem času je nastala taka situacija, da umrli v vezi informacij, ki jih prejemajo postajajo zainteresirani za vrnitev. Bistvo je, da se je človeštvo v povezavi z ustvarjanjem jedrskega orožja in njenega kopičenja znašlo v ogroženosti od samouničenja. V primeru nuklearne katastrofe bo ogrožen tudi načrt umrlih. V zvezi s tem, je v današnjem času nastala resna nevarnost za umrle, ker se njihova zgodovina lahko izgubi in celo lahko se razprši celotna resnična stvarnost tega načrta. To se lahko zgodi v povezavi z naslednjim zakonom o razvoju informacij:

**POPOLNO UNIČENJE ENEGA OD OSNOVNIH ELEMENTOV
INFORMACIJSKEGA PODROČJA, PRIPELJE DO UNIČENJA
CELOTNEGA PODROČJA INFORMACIJ IN S TEM TO LAHKO
RADIKALNO SPREMENI PRIHODNJO STVARNOST.**

In ker je nevarnost od uničenja kot problem, poniknila med živimi, so umrli začeli težiti k vstajenju, da bi se vrnili in dokazali, da ima fizična materija živih prvostopenjsko važnost in da bi pomagali pri preprečevanju katastrofe, ker prav od živečih zavisi rešitev tega problema.

Obstaja še en razlog, zakaj se mrtvi v današnjem času želijo vrniti. Bistvo je v tem, da so prvotno koristili biološko smrt in odrekanje fizičnemu telesu in prehod na bolj fine plane obstoja, ki so sledili biološki smrti, kot način za doseganje novih znanj (ko smo govorili o drugem nivoju stanja umrlih – nivo razsvetljenja). Razpad telesa, to je odstranitev fizičnega telesa, zdaj nima nobene logične funkcije,

ki jo je imel prej. Biološka razgradnja telesa, kot mehanizem, kot akt znanja, je praktično že samo sebe izčrpalo. To še posebej dobro potrjujejo vstali, ki govorijo o tem, da med prehodom na finejše plane zaradi biološke smrti, tam niso dobili ničesar, česar ne bi mogli dobiti v običajnem fizičnem telesu. Tako ni smiselno, da bi se odrekli temu telesu zaradi pridobivanja znanja in novih izkušenj. Lahko se ostane v tem telesu, ali razvije, na primer, senzitiven nivo in pridobi vse, kar je potrebno, ali pa razvije nivo upravljanja z informacijami. Življenje gre naprej in seveda s spreminjanjem pogojev, se pojavlja novo razumevanje procesa razvoja.

NOVA STOPNJA V RAZVOJU ČLOVEKA IN DRUŽBE

To vprašanje je tako resno, da se je smiselno ustaviti in podrobneje razpravljati. V znanstvenem jeziku bi bilo mogoče začeti govoriti o spremembi paradigme, to je v primeru temeljne spremembe vedenjskih metod. Ampak bom ostal v okviru preproste analize in vizualne primerjave.

Predstavljajte si, kako se je prišlo v starih časih, recimo, od Evrope do Amerike. Jadrnice so morale prečkati ocean. To je trajalo veliko časa. Seveda, ko pogledate sliko ladje z veliko jader, to, kar vidite, je zelo lepo. Toda, kako dolgo se je moralo pluti? In koliko nevarnosti, v času plovbe, je čakalo razmeroma majhno ladjo. In danes? Danes je povsem druga stvar. Danes so ladje povsem drugačne. One preplujejo ocean dovolj hitro. In če je do Amerike potrebno priti precej hitro, se lahko usedemo na letalo in čez nekaj ur bomo na cilju.

Pri tem bodite pozorni na to. Od Evrope do Amerike, recimo po morju, danes ni le veliko hitreje, temveč veliko bolj varno. In pri tem veliko bolj udobno, ker na prekooceanski ladji obstaja vse potrebno: restavracije, hale za ples, bazeni – vse kar potrebujemo.

Ali pa vzemimo problem povezav. Koliko časa je v starem času bilo potrebno, da je človek izmenjal pošiljke s svojimi znanci iz Amerike? Tudi, če ne gremo v zgodovino, recimo v prejšnjem stoletju? Poslati pismo in dobiti odgovor? Kakšna pa je situacija danes?

Danes so normalne pojave telefonski razgovori med mesti, medtem, ko se pogovarjate z ljudmi, ki se nahajajo na drugem koncu Zemljine oble, kot bi sedeli neposredno pred vami. Ali pa vzemimo prenos finalne nogometne tekme za naslov svetovnega šampiona. Ogromno število ljudi na vseh točkah Zemeljske krogle pridejo do TV ekranov in preko satelitske povezave gledajo igro.

Življenje se je precej spremenilo. Življenjski pogoji so se spremenili. Ritem življenja je postal precej drugačen.

In zato, stari počasen mehanizem doseganja višjih resnic in duhovnega razvoja, s pomočjo odrekanja od fizičnega telesa, občasnega bivanja v drugi obliki na finih planih obstoja in zbiranja potrebnih informacij in nato vračanje v fizično telo, ta počasna rast ne ustreza več sodobnemu ritmu življenja. Zato se ni potrebno več odrekati fizičnemu telesu, ne izgubljati časa za vse te preobrazbe, ampak je treba v tem telesu s pomočjo posebnih tehnik doseči višja stanja zavesti in s tem sebi zagotoviti duhovno rast.

Tiste pa, ki so že odšli, je treba vrniti s postopkom vstajenja.

Ugotavljam, da so od nekdanj obstajali in tudi sedaj obstajajo ljudje, ki lahko realno živijo toliko časa, kot sami mislijo, da je potrebno. Oni pripadajo tisti kategoriji ljudi, ki razumejo in iz lastne izkušnje vedo, kaj je prava resnična zavest. Zato na splošno razumejo, kaj je življenje - to je najpreprostejša, najbolj dostopna in najbolj naravna stvarnost. In to se doseže z razvojem zavesti.

In tisto, kar se z običajnega vidika naziva življenje, z vidika stanja višje zavesti, se to ne smatra več kot resnično življenje, tj. resnično življenje je sedaj večno življenje. (Spomnimo se stalnega Kristusovega klica; *Prebudi se!*). V zvezi s tem tudi ortodoksna

biologija, četudi se beseda *biologija* prevaja kot *Znanost o življenju*, celo biologija, ne glede na vse njene uspehe, še ni prišla do resničnega razumevanja, kaj življenje je. Predvsem je to zaradi nerazumevanja tega, da je življenje zgrajeno na duhovni osnovi in tudi zaradi odsotnosti jasne predstavitve tega, kaj je to zavest in kakšna je njena vloga.

Zavest je eden ključnih izrazov. Ko s točke vidika znanja v Svetu izgine potreba za razvojem faze zavesti, ki odgovarja razgradnji fizične materije – smrt izgine, smrt postane nepotrebna. Še več, ona postane ovira, ker vodi k umetni upočasnitvi tempa duhovnega razvoja.

Tako shema duhovnega razvoja, ki je bila prej uporabljena, to je shema z odrekanjem od fizičnega telesa, ne ustreza več sodobni stopnji razvoja družbe, razvoja znanosti in tehnologije. Prav zaradi tega se človek začne izgubljati pred stalno rastočo kompleksnostjo tehnologije in pred nastajajočimi problemi socialnega značaja, kot je nevarnost jedrskega uničenja ali globalna ekološka katastrofa.

Človek čuti, da se ne more več spopadati z naraščajočimi problemi zunanjega sveta. Vzrok je v tem, da se razvoj njegovega notranjega sveta odvija veliko počasneje, kot je to danes potrebno. Pospešiti ta razvoj in začeti, končno, uporabljati svoj popolni potencial – taka je naloga današnjega dne. O rešitvi te naloge zavisi usoda vseh nas, usode celega sveta.

Povejmo nekaj o potencialu. Znanost govori o tem, da človek danes ne koristi več kot 5 % možganov.

Vendar pa je treba poudariti, da znanost ne ve veliko o namenu nekaterih organov, na primer, takih organov, kot je hipofiza. Zato je še prezgodaj govoriti o uporabi 5% možganskega potenciala. Človek praktično še ni niti začel uporabljati svojega potenciala. Po znani primerjavi, se človek predstavlja kot nekdo, ki se je namestil na vhodu velike večnadstropne stavbe, svoje hiše, samo, da on tega ne

ve, niti ne sluti, da v njej obstajajo tudi druge sobe in druga nadstropja. Osvajanje vseh teh teritorijev, ki mu praviloma pripadajo, je možno preko razvoja zavesti. Zato je treba začeti z uporabo nove sheme razvoja, nove poti, ki vodi skozi prepoved neumiranja in vstajenja. In potem bo človek končno uspel zagotoviti pravo harmonijo notranjega in zunanjega razvoja. In to bo zagotovilo gibanje k izpolnjenemu, radostnemu in srečnemu življenju.

Sledeče načelo:

DOVOLJ JE, DA OBSTAJA ENA OSEBA, KI ZMORE OBUJATI IN OBNAVLJATI SVET IN TAKRAT SE ON NE MORE VEČ ZRUŠITI (1.8).

Na področju informacij obstaja načelo: če je bilo nekaj storjeno enkrat, potem to v tistem času, v katerem je bilo storjeno, obstaja večno.

Torej, če je nekaj enkrat bilo narejeno, potem se z zanašanjem na pretekli trenutek, to delovanje lahko ponovi v kateremkoli drugem trenutku časa. Torej, če na primer obstaja samo eno dejstvo o materializaciji katerega koli predmeta, potem se lahko materializacija izvede v kateremkoli drugem času in se prenese na katerikoli drug predmet. Podobno je z vstajenjem.

Na splošno, če je nekaj storjeno enkrat, potem je to neuničljivo. Za osebnost to pomeni, da ideja o večnosti sveta vedno vodi do večne izpolnitve v vseh realnostih. Še več, če lahko osebnost obuja in obnavlja svet, potem v nobenem primeru ni mogoče uničiti sveta.

OBUJANJE IN UGOTAVLJANJE DEJSTVA VSTAJENJA JE PROCES, KI JE ISTOČASEN ZA CELOTEN SVET (1.9).

Dejstvo, da se ugotavljanje dejstev dogaja istočasno po vsem svetu, pomeni, da sedanji dogodek trenutno zajema vse strukture Sveta, ne da bi postopoma prenašali informacije od kraja do kraja, torej se

po vstajenju informacija o vstajenju pojavlja povsod istočasno. S takšnim pojavom smo se že srečali v 1. poglavju, ko smo pojasnili sposobnosti leva.

ZAVEST ČLOVEKA IN NJEGOVI ORGANI, PRI PRAVILNEM RAZUMEVANJU NJIHOVE VZAJEMNE POVEZANOSTI, DAJO VSTAJENJE. VSTAJENJE JE AKT USTVARJANJA. (1.10).

Pogosto se vidi, da je vstajenje sestavljeno iz dveh faz. V prvi fazi, ko proces vstajenja še vedno teče, vstali - obujeni še vedno ne ustreza popolnoma običajnemu živemu človeku. V drugi fazi, ko se proces obujanja že praktično končuje, je vstali že običajen živ človek. Vendar je pomembno omeniti, da takšna razmišljanja o postopku vstajenja v dveh stopnjah odraža funkcijo hipofize, na ravni informacij živega in na ravni informacij vstalega. To pomeni, da ta pogojni del vstajenja na dve fazi proizvede sama hipofiza. Zato je dovolj samo, da prilagodite funkcijo hipofize, kot je potrebno, nato pa se lahko pojavi tudi vstajenje, celo kot posledica tega. To načelo torej govori o tem, da je za vstajenje potrebno dati nekaterim organom, na primer hipofizi, pravilne informacije. Na ta način je pomemben element vstajenja poznavanje vstopa v svojo zavest v zvezi s svojimi organi.

RAZVOJ ČLOVEKA JE TREBA GLEDATI KOT KOMPLEKSEN RAZVOJ CELEGA OBSTOJEČEGA SVETA (1.11).

To načelo se prekriva z načelom (1.4), vendar se je tam govorilo o razvoju zavesti in tu o razvoju celotnega človeka.

Ko se človek razvija, se razvija ves svet. Človek lahko razvija Svet in lahko ustvarja Svet na račun lastnega intelekta, zavesti, duha, bolj enostavno rečeno, s spreminjanjem ravni svojega razvoja. Ko človek lahko obuja druge ljudi in s tem pokaže, da ni uničenja in da je možno ne-umirati, to pomeni, da je Svet že postal stabilen. Trajnost Sveta, njegovo večno bistvo je znak njegove kompleksnosti. Sledeče načelo se nanaša na dva predhodna:

NAČELO VSTAJENJA JE V SOGLASNOSTI Z NAČELOM ORGANIZACIJE ČLOVEKA, KI VKLJUČUJE TUDI NESKONČEN RAZVOJ CELOTNEGA ZUNANJEGA SVETA (1.12).

Za vsakodnevno življenje je zelo pomembno sledeče načelo:

ŽALOST, DEPRESIJA IN NOSTALGIJA – TO NISO NAČINI ZA ZAZNAVANJE SVETA. SAMO RADOST, SVETLOBA IN LJUBEZEN SO NAČINI, DA SE SVET RAZUME (1.13).

Tam, kjer je vse večno, kjer ni uničenja, kjer je človek svoboden in kjer se lahko razvija, kjer je vse prekrasno – tam kraljujejo radost, svetloba in ljubezen. Tam ni več prostora za žalost in druga negativna čustva, za njih enostavno ni mesta, ker je vse izpolnjeno z ljubeznijo in svetlobo.

In če v prihodnosti ne bo več negativnih čustev, se je vseeno treba zavedati, da obstoj negativnih čustev zdaj zadržuje razvoj človeka in upočasnjuje njegovo duhovno rast.

Žalost, depresija, zavist, zlo in druga negativna čustva so elementi Sveta, ki začnejo izginjati z začetkom razvoja duhovnosti.

Spomnimo se izjave, citirane v uvodu »..... da boste v ljubezni natančni in utemeljeni, sposobni dojeti skupaj z vsemi svetniki, katera je to širina, dolžina, višina in globina.« (Ef.3, 17-18) Vidimo, da je od nekdaj bilo poznano, da ljubezen igra veliko vlogo v pridobivanju višjih stanj zavesti. In ne samo ljubezen, ampak tudi druge pozitivne emocije. Po drugi strani pa višja stanja zavesti pomagajo poglobiti pozitivna čustva, pomagajo napolniti vse celice organizma in to spet vodi v še večjo duhovno rast in tako naprej. Ta proces je neskončen. In kot smo že rekli, prehod na vse višja in višja stanja zavesti – to je pot k Bogu.

OSEBNOST OSTAJA SHRANJENA PO BIOLOŠKI SMRTI, PRAV TAKO PO KREMACIJI. V PRIMERU KREMACIJE, JE NA VSAKO CELICO PEPELA, KI OSTANE PO KREMACIJI, PRIPETA

STRUKTURA OSEBNOSTI TISTEGA, KI JE BIL PODVRŽEN KREMACIJI (1.14).

Tukaj govorimo o tem, da spremembe, ki se dogajajo s fizičnim telesom, niso osnovnega pomena. Ni bistvenega pomena, kako je bilo fizično telo spremenjeno, kako je bilo razformirano in prevedeno v niz delcev ali celo mikroelementov. Vse to je sekundarno, ker je na osnovi duše vedno mogoče popolnoma prenoviti isto telo. Na ta način to načelo govori o popolni regeneraciji fizične materije, ki temelji na osnovi duha, na osnovi duše.

V zvezi z povedanim se lahko spomnimo poznane legende o ptici Feniks, ki se ponovno rodi iz pepela. Sedaj vidimo, da rojevanje iz pepela ni samo pesniški izraz, ampak stvarnost.

2

Preidimo na načelo drugega nivoja.

Prvo načelo je tu praktično očitno:

ČLOVEK JE PO NAČELU SVOJE KREACIJE VEČNA SUBSTANCA. ZATO VSTAJENJE TEMELJI NA RAZKRITJU VEČNEGA V ČLOVEKU. (2.1)

Sledeče načelo se poklopi z načeloma (1.4) in (1.11):

OBSTAJA VZAJEMNA ODVISNOST DUHOVNE IN FIZIČNE STRUKTURE. S SPREMEMBO INFORMACIJE O FIZIČNI STRUKTURI NA PODROČJU DUHA, LAHKO MENJAMO DUH DO TE STOPNJE, KO ON ZMORE MENJATI KAKRŠNOKOLI FIZIČNO STRUKTURO, VKLJUČNO Z USTVARJANJEM FIZIČNEGA TELESA (2.2).

Z dviganjem duha do nivoja, ko on lahko ne le menja fizično strukturo, ampak jo lahko tudi ustvari, s tem tudi fizično telo, pa kot posledico tega dobimo, da človeku sploh ni treba umreti. Če

človek lahko ne-umira, potem on zmore tudi obujati druge. Naslednje načelo:

ČAS IN PROSTOR NE OMEJUJETA TRAJANJA ŽIVLJENJA. POJEM TRAJANJA ŽIVLJENJA SE FORMIRA V ODNOSU DUHA S PROSTOROM IN ČASOM (2.3).

V prejšnjem poglavju smo pojasnili kaj so to duša, duh zavest. Sedaj bomo nadaljevali s pogovorom o uporabljenih izrazih in povedali nekaj besed o prostoru in času.

PROSTOR

Prostor je prav tako kot čas, konstrukcija zavesti. Prostor je struktura za uresničitev delovanja duše, pa tudi duha, zavesti in telesa. Obstaja prostor duše, prostor duha, prostor zavesti in prostor telesa.

Prostor telesa je prostor v katerem se telo giblje, to je navaden fizičen prostor.

Prostor duše je struktura organizacije sveta. Izraz za fizični prostor se tam ne uporablja. Prostor duše ima prednost pred drugimi področji.

Opažamo, da je prostor duše sekundarni izraz glede na dušo, duša je osnova.

Duša obstaja v absolutiziranem prostoru, kjer jo je ustvaril Bog. Duh že obstaja v prostoru delovanja in ta prostor je povezan s pojmom zavesti.

Ko človek o nečem razmišlja, se to dogaja v prostoru mišljenja.

Prostor je lahko individualen in tako tudi skupen. Vsak človek ima svoj individualen prostor razmišljanja, ampak, ko je skupaj več ljudi, recimo, da v kinu gledajo film, potem prostor razmišljanja postane skupen.

Bistveni pomen je, kako se zavest odziva na to, kar se dogaja, kajti zavest lahko spremeni prostor, vključno s fizičnim prostorom. Dovolj je, če damo zavesti impulz vpliva in prostor se spremeni.

Za tiste, ki se obujajo, prostor, kot, da v nekem smislu raste. Za vstajajoče prostor raste znotraj vsake celice, vsakega mikroelementa, vsake informacijske zveze in narašča, on polni informacijsko strukturo vstajajočega. Na ta način v danem primeru prostor postane element delovanja.

Razvil sem in na neki stopnji sem realiziral tehnološke aparate za obnavljanje izgubljenih organov in za obujanje ljudi. V njih se prostor stiska do te stopnje, da makro nivo postane mikro nivo, tj. zavest istočasno vpliva na mikro in makro procese. Ti tehnološki aparati omogočajo, da se v popolnosti obnovi celi organizem, da se človek obudi in pri tem gre prav za vstajenje, zato, ker se duhovna struktura osebnosti v popolnosti identificira. Osnovna perspektivna funkcija teh aparatov je realizacija algoritma, ki omogoča, da se po analogijah razvija zavest človeka do zmožnosti popolne obnove materije. Kot je razvidno, se v danem primeru lahko prostor obravnava tudi kot delovni instrument za ustvarjanje tehnoloških ciklov za oživljanje.

Često slišimo pogovore o paralelnih svetovih, o paralelnih prostorih. V resničnosti ni ničesar paralelnega, enostavno v enem in istem področju prostora, celo v eni sami njegovi točki lahko obstaja vse. Natančneje, vse na tej točki lahko nastane z manifestacijo kolektivne zavesti.

Eden od znanih gostov, ki obiščejo naš prostor je jeti, sneženi človek. On pokaže raznolikost človeka; jeti-ji so tisti, ki so pridobili spremenjeno obliko na račun elementa transmutacije, to pomeni, da so na podlagi stanja transa prejeli parameter mutacije in se preselili na drugo območje. Tako so se ločili od človeka in njihov razvoj je krenil v drugo smer. Pri njih je Zemlja ravna in hladna.

Včasih pridejo v naš prostor in jih nato lahko srečamo, toda načeloma so bitja drugega sveta.

Drugi znani obiskovalci Zemlje so posadke NLP (neznani leteči predmeti). NLP so v bistvu umetno sestavljeni predmeti, ki so, bodisi iz drugih planetov ali pa so povezani z drugimi prostori, tj. podobni predmeti ne prihajajo nujno iz drugih planetov, ampak so lahko rezultat vizualizacije drugih prostorov.

Ljudje, ali bolje rečeno bitja, ki pilotirajo NLP so predstavniki drugih civilizacij in imajo obliko predmetov, ki spominjajo na človeka. Ti predmeti so biološki ali višji po stopnji

Večina NLP-jev je zaznanih v obliki sferoidnih diskov, čeprav imajo lahko poljubno obliko – oni se preprosto skozi strukturo našega prostora tako percipirajo.

Zanimivo vprašanje je dimenzionalnost različnih prostorov. Da bi se bolje razumeli, kako stojijo stvari, razmislimo o konkretnem primeru – zgradba človeka. Poznano je, da je v zavesti človeka polno teles: fizično, eterično, astralno, mentalno in druga. Vsem je dobro poznana »Babuška«, v kateri se nahajajo vse manjše in manjše »Babuške«, to je simbol tega, kako je človek zgrajen. Njegova telesa, navedena zgoraj, se nahajajo vsak v svojem prostoru.

Fizični prostor, prikazan v navadnem fizičnem pogledu, se pojavi v poenostavljeni različici, kot tridimenzionalni. Tako se on predstavlja človeku v vsakodnevnem stanju zavesti. Toda za človeka, ki je v višjem stanju zavesti, je lahko fizični prostor tudi štiridimenzionalen (spomnite se besed apostola Pavla, citiranih v uvodu).

Eterični prostor je lahko sedemdimenzionalen, astralni - devetdimenzionalen, struktura mentalnega prostora pa je dvojna: ona obstaja v šestdimenzionalni in štiridimenzionalni varianti.

Samo nekaj vas želim opozoriti. V nobenem primeru ne mislite, da so bile dimenzije, ki sem jih omenil zgoraj, potrjene enkrat in za vselej. Te dimenzionalnosti so danes take, jutri so lahko popolnoma drugačne. Resnično življenje ne stoji na mestu, temveč je v stalnem razvoju duha in to želim poudariti. Duhovno usposabljanje, duhovni razvoj daje priložnost, da vidimo dinamiko celotnega procesa, kar prispeva k razvoju duhovne strukture.

Kar zadeva dimenzije, je treba upoštevati naslednje. Če duhovna struktura vključuje vse znane pojave, lahko prevede eno dimenzijo v drugo. Tako, poznavanje različnih dimenzij prostora ni tako pomembno, glavna stvar je, da se lahko duhovna struktura spremeni, razvija, in določa vse ostalo.

ČAS

Na vprašanje, kaj je čas, se lahko različno odgovori, odvisno od tega, s katerega vidika se obravnava to vprašanje. Obstaja tudi takšen pristop, s stališča časa, kot ga običajno razumemo, da ga preprosto ni. Vendar, bo to res pristop z vidika višjih stanj zavesti, v takšnih stanjih zavesti, je dojemanje Sveta popolnoma drugačno, kot smo že razpravljali v uvodu. V tej knjigi se bom omejeval le na prve korake pri pojasnitvi vprašanja časa.

Upoštevati je mogoče nekaj različnih pristopov.

Pri pojasnjevanju načela (1.15) je bil dejansko omenjen en pristop. In prav čas se lahko obravnava kot nekakšen transformator prostora. V tem primeru si lahko čas zamišljamo v vidu nekakšnih silnic (silnica prostora) prostorov, vzdolž katerih potekajo preobrazbe in gibanja. Če razumete to strukturo časa, potem je možno dobiti čas in prostor, ki ga potrebujete, z manifestacijo potrebnega prostora in s tem se doseže tudi manifestacija zelenega dogodka.

Tako sprememba časa omogoča prostorsko preoblikovanje. Možna pa je obrnjena varianta: s spremembo prostora, je možno

spremeniti čas. To je bilo pričakovati, ker sta obe strukturi – prostor in čas – pravzaprav konstrukciji zavesti.

Lahko razmislimo tudi o vprašanju, kako čas percipirajo umrli ali pa tisti, ki so vstali. Tukaj je mogoče osredotočiti pozornost na različne trenutke. V naslednjem poglavju, na primer, bo rečeno, da se vstalim zdi čas najprej diskreten, čeprav je čas za žive istočasno neprekinjen.

Toda najpomembnejša stvar v tej zadevi je, da se za umrle in vstajajoče čas vedno premika k živim, k tistim, ki so živi in zato je njihova pot vedno samo ena – za njih obstaja samo pot k življenju. Lahko rečemo, da umrli percipirajo čas kot tok informacij, kot tekočo reko, ki jih izvrže na stran življenja. V današnjem času je za njih zelo malo prostora, oni so vse bolj ugnezdni eden ob drugem, in zato nastaja velika gneča. Zato za nove mrtve, praktično ni več prostora.

Ko se izvaja vstajenje človeka, se to spodrivanje proti življenju jasno kaže: vstajajoči občutijo, kot, da se pod njimi ves čas premika struktura celotne resničnosti, v eno smer, bolj ali manj hitro in to je ves čas gibanje v smeri življenja. Tako je načeloma stanje umrlih s subjektivnim zaznavanjem zelo nestabilno. Za to obstaja utemeljen razlog.

Prej, v pred nuklearni epohi, so mnogi, ki so umrli, izbirali pot inkarnacije, inkarnacijski sistem svojega razvoja. Zato so se malo oddaljevali od tega toka časa, gradili so dogodke za svoj povratek in šele potem vstopili v že formirano telo, v rojeni plod.

Zdaj, v jedrski dobi, zaradi nevarnosti morebitnega splošnega jedrskega uničenja, odhajajoči zaradi takšnega stanja, občutijo občutno pomanjkanje stabilnosti in vse več osebnosti se začne usmerjati k vstajenju. In tako zdaj ne gredo daleč od tega toka časa. Zato je mogoče reči, da je čas v bistvu struktura obstoja nekaterih, od tistih, ki so odšli in vstajajočih, lahko celo rečemo mnogih, ne pa

vseh. Ne vseh, ker samo najbolj prosvetljeni lahko upravljajo s situacijo in samostojno izbirajo. Tisti, ki ne poznajo struktur, padajo v zelo močne tokove časa. Ponavljam, da se ti tokovi vedno gibljejo k življenju.

Tu želim poudariti še en pomemben trenutek. Po vstajenju, informacija vstalega daje mnogim možnost za začetek življenja, povsem drugim ljudem, na povsem drugih mestih, kot rezultat tega pa se večja prostor, večja se število ljudi, kar ponovno pripelje do novih vstajenj, tj. ta proces začne potekati kot plaz. Celoten eden, ki je vstal, lahko v prostoru, zaradi spremembe informacij, obnovi veliko novih ljudi in to ne na podlagi ustvarjanja informacij, temveč na podlagi enostavnega prenosa informacij.

Duša vstalega, vedoč, da je možno obuditi mrtve, drugim ljudem predstavlja to možnost, možnost vstajenja. To se tako dela. Duša vstalega v prostoru ustvari obliko ali bolje rečeno, obliko človeka, pri čemur je to oblika samega vstalega. Ena duša teden dni po vstajenju lahko ustvari dva taka obrisa, po enem mesecu pa veliko več. V področju obrisa že obstaja popolna pot - obstajajo potrebni življenjski pogoji, obstajajo vsi potrebni dogodki. Ko umrli prispe v to obliko, v ta obris, pride do njegovega vstajenja. Pri tem, praviloma umrli, ne prispe v ta obris po naključju. On skenira prostor in šele ko odkrije tak končen obris, ali drugače povedano, končno celico prostor-čas, vstopi vanjo in takrat pride do njegovega vstajenja.

Opozarjam, da se tak obris na začetku nanaša na status tistega, ki je sprovedel vstajenje. Na primer, jaz sem obudil človeka, nato pa vstajenje samo začne razvijati prostor. Na mnogih načinih je to moj status, moja informacija, ampak se je ona začela razvijati, ker je vstali dal Svetu novi impulz, impulz pa daje nov prostor, nove ljudi. Kot sem že mnogokrat rekel, vstajenje je vedno zelo ugoden dogodek za vse: in za vstale in za živeče, ki dobivajo dodatni prostor in nove ugodne dogodke.

Potrebno je še dodati, da obstaja zelo važen zakon, ki se sestoji v tem, da se **V PRISOTNOSTI POPOLNE TEHNOLOGIJE VSTAJENJA, ČAS ŽIVLJENJA SAM PO SEBI POVEČUJE DO NESKONČNOSTI**. Ker se z vstajenjem začne povečevati prostor, čas življenja pa postane neskončen.

Prav tako vam lahko povem, kako se praktično odvija polnjenje obrisa. Obudil sem, na primer, nekega človeka. In zdaj, grem po ulici in naenkrat vidim obris, obris, ki je zelo podoben tistemu, ki sem ga obudil in v to konturo, večkrat meni pred očmi vstopi nekdo, na primer nekdo od umrlih in pride do vstajenja. Toda tisti, ki pride v ta obris, ni nujno, da je nekdo, od umrlih, to je lahko tudi živ, pri komer je prišlo do začasne prekinitve dogodka. On pride v ta obris, v to področje, v to celico prostor-čas – in začne živeti dalje.

Še se bomo vrnili k temu vprašanju, ko bomo govorili o načelu (4.3).

Gremo dalje.

NAČELO NESMRTNOSTI IN V SKLADU S TEM TUDI NAČELO OBNAVLJANJA, STA PO MOŽNI BIOLOŠKI SMRTI, POLOŽENA V PRVI VZROK, V PRVO NARAVO IMPULZA, NARAVNEGA RAZVOJA ČLOVEKA (2.4).

Naravni razvoj človeka je načeloma v skladu s celim Svetom in Svet je večni, samo dejstvo obstoja Sveta je element večnosti. Zato je nesmrtnost postavljena v primarno naravo impulza naravnega razvoja človeka.

IMPULZ, USMERJEN K VSTAJENJU, JE VEDNO USMERJEN K NESKONČNEMU RAZVOJU VSTALEGA (2.5).

Metodologija vstajenja temelji na medsebojni povezanosti, tistega, ki obuja, ne samo z vstajajočim, ampak tudi z vsemi dogodki, ki so z njim povezani. Zaradi tega, se govori o sledečem. Ko se odvija vstajenje, mora biti impulz tistega, ki obuja usmerjen ne samo neposredno na uresničenje vstajenja, tj. na primer, na ustvarjanje

fizičnega tkiva, ampak mora biti razširjen na celoten tok dogodkov, ki se nanašajo na vstalega, potrebno je pokazati celoten potek dogodkov tega, kar se dogaja. Na splošno je vsak impulz običajno osredotočen na vključitev dogajanja, toda v povezavi z vstajenjem ima ta impulz posebno naravo: vedno je usmerjen v neskončni razvoj vstalega.

Če je potrebno priti do nekkih dogodkov, ki niso povezani z vstajenjem, potem odposlani impulz v začetku privede do formiranja nekega dogodka, za katerega se na podlagi obstoječih povezav oblikujejo drugi dogodki kot posledice. V vstajenju so stvari drugačne. Impulz, usmerjen na vstajenje ima splošen karakter: on je vedno usmerjen na neskončni razvoj vstalega, v vsakem dogodku.

VSTALI VEDNO VIDI IN OZAVEŠČA PROCES VSTAJENJA IN PRI TEM VEDNO SODELUJE V VSTAJENJU, KOT OSEBNOST BOGATA Z INICIJATIVO (2.6).

Vstajenje - to je vedno prijeten in potreben proces, ker se osredotoča na življenje in umrlim zagotavlja optimalno pot razvoja.

Ta proces se vedno v popolnosti ozavešča in kontrolira s strani vstalega. Poleg tega, ugotavljam, da ni nobenega primera niti dejstva, da je nekdo od umrlih, ko mu je predlagano vstajenje, to zavrnil. Nasprotno, lahko rečem, da so vedno hvaležno sprejeli predlog za vstajenje. Bistvo je, da mnogi od njih nimajo znanja, s pomočjo katerega bi njihova zavest ponovno ustvarila fizično telo. Zato, ko pride predlog za vstajenje, ga sprejmejo s hvaležnostjo in moram reči, da ga vedno sprejmejo takoj.

To pravim zaradi tega, da bi bilo jasno, da je na moralni ravni vedno mogoče povsem spokojno obujati in to ne glede na število ljudi, glavna stvar je, da hkrati z vstajenjem dobijo maksimalno ugodne pogoje za normalno življenje.

VSTALI VEDNO NATANČNO VE, DA BO PO VSTAJENJU ŽIVEL, KOT NORMALEN ČLOVEK. (2.7).

VSTALI VEDNO PRIČAKUJE, DA SE BO ŽIVI OBNAŠAL DO NJEGA, KOT SEBI ENAKEMU, ON NE OBČUTI, DA JE NA KARŠENKOLI NAČIN LOČEN OD ŽIVIH, DOŽIVLJA SE PRAV TAKO Z NORMALNO OSEBNOSTJO, KOT ŽIVI (2.8).

Tako vstali ves čas ve, da bo po vstajenju živel kot navaden človek v svojem navadnem biološkem telesu. Opozarjam, da se vstali med obujanjem, praviloma osredotoča predvsem na osnovne trenutke procesa vstajenja, on ne sledi tehničnim podrobnostim vstajenja. Vstali tako postopa zato, da bi lahko spoznal, kaj se dogaja z vidika upravljanja, da bo pozneje tudi sam lahko obujal druge. Rekel sem že, da, ko je v interesu odrešenja potrebno praktično takojšnje vstajenje, potem pogosto preprosto ni časa, da bi se posvetili tehničnim podrobnostim in tudi sicer na prvem mestu mora vedno biti razumevanje splošnih načel.

Opozoriti je treba, da na informacijski ravni obstaja razlika med tistimi, ki so umirali in med tistimi, ki nekaj časa niso umirali. Razlika je ta, da ima tisti, ki ni umiral popolnoma pregledno informacijsko matrico, ki ima prost dostop do vseh oblik zavesti in snovi, medtem, ko v matrici vstalega obstajajo strukture, povezane z elementom uničenja materije. Ta element je lepljiv, predstavlja večji balast, zaradi katerega ima zavest vstalega določeno oviro, na primer v hitrosti obdelave informacije. V vsakem primeru pa je vstajenje veliko boljše od reinkarnacije, celo bistveno boljše, zato, ker človek po vstajenju začne vladati instrumentom neprekinjenega življenja in ne umira več, medtem, ko se pri reinkarnaciji, res je, ne pri vseh, ampak pri večini pa, se govori o povsem drugi osebnosti, ki je pogosto povezana z različnimi fizičnimi parametri.

In, kot sem rekel prej, v sedanjem času reinkarnacija postane nedonosna. Na sedanji stopnji razvoja naravni proces postaja vstajenje.

Tisti, ki ni umiral vedno hitreje obvlada procese upravljanja in obujanja, kot pa vstali. Ker proces razkroja telesa predstavlja

nekakšen razpad intelektualne oblike, ki, kot sem pravkar povedal, vodi k spremembi osebnosti informacijske matrice, medtem, ko je razkroj telesa tudi zapravljanje časa, ker živeči v tem času nenehno povečuje svoj potencial in poveča koncentracijo svoje zavesti.

Upočasnitev gibanja zaradi razgradnje fizičnega telesa se lahko primerja s posledicami običajne bolezni po šolski aktivnosti. Če se nenadoma pojavi potreba po tem, da se študent namesti v bolnišnico zaradi neke težke bolezni, potem je jasno, da je v slabšem položaju v primerjavi s tistimi, ki lahko gredo normalno v šolo.

Vendar in to želim poudariti, čez nekaj časa, čeprav je lahko zelo dolgo časa, se vstali po enotnem statusu lahko povsem enači z ne-umrlimi. In ker je življenje neuničljivo, saj je večno, to za človeka po nekem času ni več velikega pomena, ali je njegovo fizično telo bilo kdaj razgrajeno ali ne in to v glavnem nikogar ne briga, razen strukture obstoja Sveta, kateri so potrebni ne-umrli. Prav zaradi tega danes pridobiva velik pomen vprašanje nesmrtnosti. Nesmrtnost se pojavlja takrat, ko postane tehnologija vstajenja poznana.

**PO VSTAJENJU JE OBVEZNO POTREBNO OPRAVITI
METODIČNO DELO, VSTALEMU JE POTREBNO OBJASNITI
NJEGOVO NOVO STANJE, POVEZANO S TEM, DA IMA SEDAJ
FIZIČNO TELO (2.9).**

Kot je že rečeno, umrli zavestno zaznavajo stanje v katerem so se znašli po razgradnji fizičnega telesa ali po upepelitvi. Ta stopnjo v življenju doživljajo kot fazo dogodkov, povezanih s telesom. In ko pride do vstajenja in se ponovno pojavi njihovo fizično telo, oni že postajajo zavedni o neuničljivosti človeka. To je znanje o neuničljivosti ljudi, o nesmrtnosti, ki ga vsak, ves čas nosi v svoji duši, ki ga morda, ni vsak ozavestil. Po vstajenju to znanje o neuničljivosti za vstale postane ozaveščeno samo z vidika enkratnega dejanja, medtem, ko ne-umrli posedujejo to znanje, kot rezultat neprekinjenega toka življenja. Prav znanje o neuničljivosti

človeka, je sredstvo za ponovno ustvarjanje življenja njegovega fizičnega telesa. Vstali mora doživljati znanje o neuničljivosti na isti način, kot tisti, ki ni umiral.

Po ponovni pridobitvi fizičnega telesa se morajo vstali prilagoditi pogojem življenja. V zvezi s tem je treba izvesti pravilno delovanje z vstalim, za njihovo prilagoditev v zvezi z družbenimi normami.

Oni vse to na splošno razumejo, ker so običajni zdravo razumski ljudje in zato, seveda, lahko rečem, da se bodo tudi sami nekako znašli v vsem tem, ampak kljub vsemu je vse to potrebno povedati z besedami. Da, oni vse to logično razumejo, ampak beseda živega nenavadno doprinese k prilagajanju njihove zavesti, o tem, kaj se dogaja okrog njih. "Na začetku je bila beseda" - živi človek, ki ni umiral, mora vse reči s besedami.

V pravilnem metodičnem delu, se prehod vstalega iz stanja umrlih v stanje živih, v bistvu ukorenini. Kar se tiče časa, lahko ta prilagoditev traja do enega meseca, včasih več, čeprav se dogaja, da se ta prehod zgodi tudi trenutno. To je zelo odvisno od stopnje razuma vstalega.

Nivo razuma vstalega je odvisen od tega, koliko dela je vložena, tako zunaj, kot tudi znotraj njega.

Seveda, vstali ima svoj lastni razum, čeprav se v času obujanja odvija nekaj, kar bi se v nekem smislu lahko razumelo, kot formiranje njegovega razuma, njemu se predaja določena tehnologija, s strani tistega, ki izvaja vstajenje. Tako, razum vstalega zavisi o delu, ki je opravljeno pri njegovem obujanju. Opozoril bom, da kot rezultat tega dela, ni treba, da se razum praktično spremeni, ampak predvsem zavisi od kvalitete in količine tega dela, to delo pa določa njegove možnosti hitrega prilagajanja življenju v družbi.

V mojem sistemu sem uvedel ta koncept: raven razumnosti nastajajočega objekta. Vstali je v mnogočem objekt v nastajanju.

Uvedba tega pojma, pojma razumnosti, daje možnost razvrstitve. Odvisno od svoje ravni razumnosti, se vstali lahko zvrsti v eno ali drugo kategorijo ljudi. Praviloma je to ista raven na kateri je bil prej. Na ta način, raven razumnosti določa tisto začetno raven s katero vstali ponovno vstopi v življenje s fizičnim telesom.

Če je takoj po vstajenju raven razumnosti dovolj velika, potem ima vstali velike možnosti, da se hitro prilagodi in to prilagojevanje se lahko zgodi recimo v sekundi, uri ali dnevu. Če njegova začetna raven ni visoka, potem to prilagajanje lahko traja en mesec, ampak ne več kot tri mesece.

Iz navedenega je pomembna ugotovitev, ki jo želim poudariti: tisti, ki dela na vstajenju, ta vstalemu krči pot.

PRI VSTALEMU ČLOVEKU SO V POPOLNOSTI OHRANJENE PROFESIONALNE IN VSE DRUGE NAVADE, KI JIH JE IMEL PREJ V ŽIVLJENJU (2.10).

Vsebina izjave tukaj, je dobro uveljavljeno dejstvo.

POJEM DUHA DAJE RESNIČNOST STRUKTURE ZNANJA (2.11).

Duhovni vidik vedno in tudi ob vstajenju daje sposobnost upravljanja z materijo in znanjem. Struktura znanja postane resnična, kadar ozavestimo duhovni vidik in se ne osredotočamo le na vstajenje v fizičnem telesu. Najprej je pomembno ustvariti fizično telo, ki ustreza tej duši. Pravzaprav, pri vstajenju človeka se mu preda duhovno znanje, na podlagi katerega duša ponovno obnavlja svoj fizični del. Zato je struktura znanja resnična, ko se duhovna in fizična struktura združita.

EDEN OD VIDIKOV VSTAJENJA JE OBNAVLJANJE USTVARJALNE ZAVESTI PRI ŽIVIH LJUDEH (2.12).

Kreativna zavest načeloma človeku pripada od trenutka, ko se je njegovo življenje začelo. Ko organizem raste, on nekaj časa

neprestano ustvarja okrog sebe, dokler ne pride v sistem umetnih ideoloških postulatov, izmišljenih miselnih oblik, nepravilnih psiholoških trditev, ki blokirajo njegov razvoj in tako naprej. Vse to na umeten način pokvari normalen naraven razvoj in pri človeku pripelje do zatemnitve ustvarjalne zavesti. Zato je izredno pomembna naloga obnoviti ustvarjalno zavest ljudi. Eden od načinov za doseg tega cilja je meditacija, katero smo že omenili v uvodu. Univerzalna metoda je praksa vstajenja, s katero se uresničuje nesmrtnost. Ko ponovno oživi ustvarjalno zavest, človek začne razumeti, kako je organiziran in potem že lahko obuja druge, tako, da jim daje ta impulz.

K PROCESU VSTAJENJA JE POTREBNO ISTOČASNO PRISTOPATI TUDI K PROCESU USTVARJANJA OTROKA (2.13).

To načelo je oblikovano z vidika organizacije življenja vstalega. Ko po bioloških zakonih od moškega in ženske nastane plod, se zanj rezervira mesto, na katerem bo on živel in se razvijal in takoj je jasno, da bo on potem imel tudi uradni dokument in tako naprej. Na podoben način je treba pristopiti tudi k procesu vstajenja, tj. vnaprej je treba razmisliti o raznih organizacijskih podrobnostih. Res je, kot sem že rekel v prvem poglavju, bistvene trenutke v vstajenju kontrolirajo tam opisane strukture Sveta.

UMRLI SE NE ZAUSTAVLJAJO V SVOJEM RAZVOJU. DUHOVNI RAZVOJ OSEBNOSTI SE STALNO RAZVIJA, V VSEH POGOJIH. ZATO SE NA DUHOVNEM NIVOJU VSTAJENJE DOJEMA KOT ODRAZ SPLOŠNE SKLADNOSTI SVETA. IN PRAV ZARADI TEGA, VSI LJUDJE V DUŠI VEDO ZA VSESPLOŠNO VSTAJENJE UMRLIH (2.14).

Svet je tako urejen, da je v človeškem bitju najprej ustvarjena duša, stvaritev Boga in da telo predstavlja fizični del duše. Pred tem se fizično telo ni smatralo kot element splošne pomembnosti in v zvezi

s tem je biološka smrt pomenila samo določen status duše, pri čemer se razvoj duše odvija v odsotnosti fizičnega telesa.

Vendar vemo, da obstaja medsebojna odvisnost duhovne in fizične strukture. To je načelo (2.2). Prisotnost fizičnega telesa prispeva k hitrejšemu razvoju duše. In zdaj, v pogojih nevarnosti, ki je nastala po svetu, nevarnosti svetovnega uničenja, to vprašanje, vprašanje hitrejšega razvoja človeka dobi veliko aktualnost.

Trenutno obstaja konflikt med ljudmi ali državami, včasih se zateče k nasilnemu reševanju problemov. Pogosto se biološka smrt nasprotnika uporablja samo zato, da bi se izognili rešitvi, da bi se izognili načelnemu premisleku o težavi.

Zdaj je pomembno dati prednost fizičnemu telesu, treba ga je narediti neuničljivega. S tem bo postalo nelogično in celo nesmiselno razvijati orodje za uničevanje.

Ker po zamisli Stvarnika je človek večni in zato se sedaj naloga sestoji v tem, da se ponovno širi znanje o Stvarniku in da se ljudem vrne zavest resničnega nivoja Večnosti. V zvezi s tem se vstajenje pojavlja kot povratek k razumevanju Sveta.

Vstajenje se dojema kot manifestacija splošne skladnosti Sveta.

V duši vsi ljudje vedo o vsesplošnem vstajenju, kajti duša je odsev celotnega Sveta, ona se nahaja v vzajemnem odnosu s celim Svetom. Z ustvarjanjem večne duše je Bog ustvaril večnega spremljevalca te duše, tj., ustvaril je večno telo, kot večni del duše – tudi tako je mogoče reči.

Razmislili bomo o tretji ravni. Treba je opozoriti, da se z vidika hierarhije ta načela v določenem smislu nahajajo nižje, včasih pa so lahko višje kot načela druge stopnje.

Bralec se lahko vpraša, zakaj je to tako, zakaj se načela križajo in zakaj jih je toliko, ker so ta načela imenovana kot osnovna. To je resno vprašanje, zato ga bomo podrobno preučili.

Predstavljajte si nekakšno zgradbo, na primer glavno stavbo Moskovske univerze na Vorobjevi gori. Da bi se dobila popolna slika, je treba iti okrog nje, ker jo lahko edino na ta način ogledamo z vseh strani. Morate iti tudi notri in pogledati v svečano dvorano, predavalnice, jedilnice, sobe v študentskem domu, apartmaje predavateljev. Če pa človek obvlada visoka stanja zavesti, potem, kot smo rekli v uvodu, on lahko istočasno vidi celo zgradbo, tako znotraj, kot zunaj. Celo zgradbo, vse prostore istočasno. In ni pomembno, kolikšno je njihovo skupno število. In kdor še vedno ne opaža četrte dimenzije prostora, ta bo moral veliko hoditi, da bi spoznal celotno zgradbo.

Možno je obhoditi zgradbo in narediti slike. Če gledate stavbo z ene strani, in potem greste okoli nje, jo pogledate z druge strani, potem vam bo seveda znova viden kot zgradbe, ki ste jo pravkar obšli, toda z drugega zornega kota. To bo vidno tudi na fotografijah. Prekrivanje je neizogibno.

Prav tako stvari stojijo z načeli. V bistvu obstaja eno Načelo, ampak v običajni zavesti to izgleda večplastno in zato, kot v primeru z zgradbo, ga moramo pregledati z vseh strani. Posledično se pojavijo številna načela. Prav tako, kot pri spoznavanju zgradbe, preko gledanja fotografij, moramo pogledati polno posnetkov. Ker, stvar je v stanju zavesti.

Še en primer lahko podamo. Pred časom so se ljudje pri nas zanimali za jogo, v glavnem za hatha jogo. Mnogi so se navdušeno začeli ukvarjati z njo, toda sčasoma se je njihovo navdušenje zmanjšalo, ker niso videli rezultatov, na katere so računali. Vendar pa je tak rezultat povsem naraven in se tukaj situacija prekriva s prejšnjim primerom.

Stvar je v tem, da v resnici obstaja samo ena Joga in njo so ustvarili ljudje z visoko zavestjo. Vsakodnevni budni zavesti se ona zdi večdimenzionalni objekt in zato se jo lahko opaža samo v delih, samo v vidu ločenih strani in vse te ločene Joge, Joge z veliko črko,

so predstavljene kot hatha joga, radža joga, bhakti joga, karma joga, džanjana joga. Obstajajo še druge joge, a te lahko imenujemo osnovne.

Cilj Joge je dvig zavesti in na ta način približevanje k Bogu. Sama beseda "joga" pomeni združitev, združevanje, enotnost. Tako že sama beseda »joga« jasno kaže cilj: združitev s Stvarnikom. Če sprejemamo samo en vidik joge, na primer fizično (hatha joga) in ne dodamo vsaj ključne elemente drugih vidikov joge, ki so pravilno duhovno usmerjene (bhakti joga), pravilno znanje (džajna joga), načelo razvoja zavesti (radža joga) in razumevanje tega, kaj je pravilno delovanje in kako se ga izpolnjuje (karma joga), če so vsi ti elementi odsotni, potem se praksa hatha joge pretvori v fizične vaje, v navadno gimnastiko.

Analogna situacija je praktično na vseh področjih človeške dejavnosti. Vzemimo eno najvažnejših vprašanj – razumevanje Sveta. Pred nami je spet večdimenzionalen objekt. In zato se spet vsi razumejo le po eni strani in zato imamo spet, kot pri jogi, ločene pristope, ločene poti: pot religije v moderni obliki, pot znanosti, pot umetnosti. Obstajajo še drugi pristopi, vendar so ti navedeni v sodobni družbi.

Poglejmo si bolj podrobno te ločene pristope, na primer pot znanosti. Pri tem nam bo kot primer fizike, ki je eden od temeljnih znanosti.

Uspeh te znanosti, njegovi dosežki so nesporni. Vendar pa je v prizadevanju za uspeh znanost začela idealizirati, njene trditve so začele pridobivati absolutni značaj, beseda znanstvenik je začela veljati za resnico zadnjega primerka. V zvezi s tem je treba razmisliti o tem, kako se sploh gradi znanost.

Bistvo je, da pri ljudeh, ki se strokovno ne ukvarjajo z znanostjo, pogosto obstaja predpostavka, da je na primer fizika egzaktna,

točna znanost, da se vse dokaže v njej, da se lahko zanesemo na trditve znanstvenikov. V resnici pa so stvari precej bolj zapletene.

Glavne nevarnosti ležijo v izhodiščni točki, na kateri je zgrajena celotna zgradba znanosti. Te nastavitve niso dokazane, jih ni mogoče dokazati. Če lahko nekaj dokažemo, to pomeni da to stališče ni osnovno. Samo obstoj možnosti, da se neko stališče lahko dokaže, že govori o tem, da to stališče ni začetno, ni temeljno, osnovno. Temeljni odnosi vsake znanosti so trditve, ki temeljijo na temelju dane znanosti kot take, to so izjave ali zakoni, iz katerih je mogoče izvesti vse drugo. Toda ne izvajajo se sami. Njih preprosto razglasijo in to je vse.

Kot primer lahko navedemo drugi Newtonov zakon, o katerem smo se že učili v šoli. To je eden od zakonov, ki ležijo v osnovah klasične mehanike. Predstavljen je z enačbo, ki povezuje tri dimenzije: telesna masa, sila, ki deluje na to telo in pospešek, ki ga telo pridobi pod vplivom te sile.

Na kratko razmislimo o teh treh izrazih.

Začnimo z masami. Problem mase je ena nerešenih nalog sodobne fizike. In popolnoma nemogoče je v popolnosti rešiti ta problem, če ne upoštevamo, da je vsako telo, o katerega masi se govori, produkt kolektivne zavesti. To že vemo. Vsa telesa so ustvarjena na podlagi kolektivne zavesti. Tako kot zakoni, ki jih je mogoče spremeniti.

Zdaj pa o sili. Sila karakterizira vzajemno delovanje telesa. Sodobne ortodoksne fizike poznajo štiri oblike temeljnih interakcij: gravitacijske, elektromagnetne in dve drugi vrsti, ki so povezani z jedrskimi silami. To je tisto, kar je znano v sodobni znanosti. In v resnici obstajajo druge vrste vzajemnih dejanj.

Kot primer smo obravnavali primer iz novejše zgodovine. Med gradnjo Aswanskega jezua v Egiptu, po zvišanju nivoja vode Nila, pod vodo naj bi našli nekaj spomenikov starodavne arhitekture, predvsem faraonovega kipa. To so bili kipi velikanske velikosti iz

enega kamnitega bloka. Izkazalo se je, da sodobna tehnika ne more prenesti teh kipov iz enega kraja v drugega, zato so jih morali izrezati na ločene dele. Sprašujemo se, kako so z njimi delali ljudje, ki so jih zgradili? Magi tega časa so vedeli kako opraviti s podobnimi nalogami. Oni so zbrali dovolj ljudi in na potreben način usmerjali kolektivno zavest zbranih. In posledično so se kamniti bloki prestavili na določeno mesto.

V Newtonovi enačbi obstaja še pospešek. Ta koncept je dobro znan vsem. Govori o tem, kako hitro lahko avtomobil iz mirovanja doseže zahtevano hitrost. Tako pospešek, kot hitrost se merita med dvema točkama prostora. Torej, v končni vrsti, koncept pospeševanja in hitrosti se nanašajo na pojme prostora in časa.

Mi že vemo, da sta prostor in čas konstrukcije zavesti. In vse, kar iz tega sledi, se lahko zato spremeni skozi zavest.

In še moram reči, v čemu je problem tukaj: da bi razumeli, kaj je prostor in čas, je potrebno doseči višje stanje zavesti.

In tako se izkaže, da v začetni enačbi klasične mehanike obstajajo velike nejasnosti. Podobno stojijo stvari tudi v drugih področjih fizike. Zato ne smemo pričakovati, da bo vse, kar izhaja iz osnovnih enačb, točno. Še posebej previdno je treba pristopiti trditvam znanstvenikov, ki se nanašajo na Vesolje.

Kot sem že rekel, dejansko ne obstaja fizična, torej nekakšna objektivna realnost kot taka. To kar ljudje razumejo kot objektivno stvarnost, je v resnici manifestacija kolektivne zavesti.

Položaj znanstvenikov z njihovo vero v obstoj objektivne stvarnosti lahko pojasnimo z naslednjim primerom. Predstavljajte si, kako človek gleda predstavo v gledališču. Pazljivo sledi razvoju dogodkov. Pri tem začne soobstajati z nekaterimi liki, morda se vznemiri in celo dihanje se lahko spremeni. Lahko se tako vživi, da pozabi na vse in začne opazovati to kar se dogaja na platnu, kot resničnost. A realnost je povsem drugačna. Igralci lahko zapustijo sceno in

začnejo igrati popolnoma drug komad. Znanstveniki od ranega otroštva opazujejo veliki komad na sceni obstoja. In mnogi se tako vživijo v njo, da v bistvu avtomatsko začnejo opazovati okoliški svet, kot resničnost. Med drugim, ljudje imajo prav zaradi tega polno težav v življenju – oni ne razumejo, da je v slučaju potrebe, treba samo spremeniti potek aktivnosti v komadu ali celo zamenjati cel komad. V resnici ima vsak človek ključ do sreče v svojih rokah. Treba je samo pravilno razumeti situacijo in na pravi način reči: »Sezam, odpri se!«

Zelo pogosto, kar dojemamo kot pravljico, kot nekaj izmišljenega, je v resnici živa zgodba o resnicah, ki ležijo za zunanjo zaveso realnosti.

Tako, ko dam kot primer besede »Sezam, odpri se!« želim reči, da se v tej fazi predaja znanje o upravljanju s stvarnostjo. In samo ta praksa, praksa upravljanja resničnosti, praksa upravljanja dogodkov v tem trenutku postane aktualna za vse nas.

Da se vrnem k znanosti - želim reči sledeče. Problem je v tem, da se znanstveniku, tudi z izrazito ali z vsakodnevno zavestjo stvarnost predstavlja povsem drugače, kot pa človeku v višjih stanjih zavesti. Opozarjam, da vsakodnevna budna zavest opazuje svet skozi prizmo tridimenzionalnega prostora in časa, ta model pa prav tako uporablja ortodoksna znanost. Glede na to, kar sem že omenil, vidite, kako omejen in problematičen je ta pristop. Na podlagi tega pristopa je bilo zgrajeno orožje za množično uničevanje.

In zato ni presenetljivo, da je ortodoksna znanost, pogosto fizika, danes v krizi. Pri tem, izhod iz te krize pa znanost ne išče tam, kjer bi morala.

Za pojasnitev stanja bom uporabil določene primerjave. Predstavljajte si, da pred vami obstaja razvejano drevo z veliko listi. Če pride do suhe sezone, bodo listi na drevesu začeli rumeneti, se sušiti, ovijati. Če želite liste ponovno videti zelene, bi bilo

nerazumno in brez pomena začeti gledati ali jim s postopki poskušati pomagati. Da bi se znebili problema, morate začeti na drugem mestu, narediti morate nekaj povsem drugega – zaliti morate korenine drevesa, potem pa bodo vsi listi ponovno ozeleneli in spet začeli živeti polno življenje.

Tako je tudi z znanostjo. Pozornost je treba preusmeriti h koreninam. Treba je zaliti korenine svojega organizma, treba je spremeniti njegovo stanje, treba je menjati stanje zavesti. Vaša lastna zavest mora upravljati s stvarnostjo in prav na tej osnovi je treba graditi vsako znanost. Znanost, ki se naslanja na upravljajočo zavest osebnosti omogoča, da se nevtralizirajo uničujoče tehnologije in da se človek resnično zaščiti.

Še enkrat ponavljam, da je zaznavanje in doživljanje Sveta odvisno od stopnje zavesti človeka. Pridobivanje višje stopnje zavesti omogoča drugačno dožemanje sveta, drugo razumevanje, drugo znanje. O tem problemu govori znan pregovor: Malo Znanja oddaljuje od Boga, a polno Znanja ponovno vrača nazaj k Njemu.

Rad bi opozoril na zelo pomemben trenutek, povezan z načelom (1.3). navajam to načelo: **NAŠA ZAVEST OPAŽA KOT STVARNOST TO, KAR OBSTAJA V NAŠI ZAVESTI.** Vemo že, da vse kar človek vidi okrog sebe, kar ga obkroža, je zgrajeno na temelju kolektivne zavesti. V povezavi s tem se pojavlja sledeče vprašanje: in če je raven stanja zavesti nekega človeka bistveno višja, kot raven kolektivne zavesti, kako bi se potem pri tem človeku odrazila nuklearna eksplozija?

Za odgovor na to vprašanje bi lahko dali tako primerjavo. Zamislite si, da zunaj mesta hodite po polju. In nenadoma se pojavi nevihta. Nebo se prekriva s črnimi oblaki in iz njih začnejo udarjati osupljive strele. In udarec strele v človeka, kot je znano, ne prinaša nič dobrega. Tako je vaš položaj v tem primeru zelo resen.

Če pa niste na tem področju v tem času, ampak v trupu letala, ki leti visoko nad oblaki, tako, da je razbesnela nevihta nekje pod vami, potem lahko z zanimanjem sledite temu, kar se dogaja spodaj.

In še bolj udobno, lahko opazujete prihodnjo nevihto iz satelitske kabine. Iz satelita si lahko ogledate številne druge pojave, na primer, ko se premika po tleh orkan in uničuje vse na svoji poti.

Podobno kot pri višini satelita, lahko varno opazujete uničujoče orkane, z višine, z bistveno višjega stanja zavesti, lahko opazujete, kaj se dogaja na območju kolektivne zavesti.

In zato, ta ista nuklearna eksplozija ne more uničiti človeka, ki je dosegel visoko raven zavesti, ker se tak človek že nahaja izven dometa običajnih neviht, on je že stopil v poplavo Večnosti. Taki ljudje že obstajajo in lahko rečem, da jih bo čez nekaj časa veliko več.

To kar smo rekli, lahko povemo še na malo drugačen način. Kot smo že rekli, obstajajo znanstveniki, ki verjamejo, da z okoliškim svetom upravljajo neki objektivni zakoni. S tega stališča postopno dvigovanje ravni zavesti človeka pomeni, da v obsegu njegove rasti, to je v obsegu vedno večjega in večjega preseganja ravni kolektivne zavesti, se on začneja podrežati vse manjšim in manjšim številu teh "objektivnih" zakonov.

Eden od sorazmerno preprostih primerov za to je levitacija, relativno preprost primer tega je levitacija, tj. nadvladovanje sile gravitacije s pomočjo zavesti, katere rezultat je letenje telesa. Opazil sem, da mnogi preprosto ne razmišljajo o takem pojavu in to je zaradi vpliva ortodoksne znanosti v sodobni družbi, aktu zakonskega urejanja kot nekaj, kar je fiksno, kot nekaj, kar je nespremenljivo stanje.

Vendar se lahko vsaka oseba v relativno kratkem času nauči spremeniti zakon gravitacije in na ta način po lastnih izkušnjah ugotoviti, kaj je to levitacija.

In če se kolektivna zavest glede na to spremeni, bo to vodilo k spremembi samega zakona.

V moji praksi odrešenja, je zelo pomembno, ne samo opazovanje in gledanje nekih zakonov, nekih situacij, ampak znanje, da se na osnovi upravljanja z zavestjo ti zakoni, situacije, dogodki menjajo v smeri, ki je človeku potrebna.

Menim, da je treba pozorneje preučiti omenjeno temeljno pomanjkanje ortodoksne znanosti in sicer, da se ukvarja s preprostim opazovanjem pojavov in oblikovanjem odkritih zakonov. Tak pristop, seveda, pojasnjuje, da obstaja vera v objektivni značaj videza v okoliškem svetu, v njihovi neodvisnosti človeka, zato naloga znanosti postane odkritje obstoječih zakonitosti in njihovega opisovanja.

Razmislite o konkretnem primeru. Po tradiciji so konec decembra vsako leto izdajatelji ene od vodilnih znanstvenih revij »Znanost« izbrali deset najpomembnejših znanstvenih dosežkov v preteklem letu. Oglejmo si, kaj je bilo prvo pri izbiri najpomembnejših dosežkov v letu 1998.

Za najpomembnejše znanstveno odkritje leta 1998 je bilo razglašeno, da se bo naše Vesolje večno širilo, s čedalje večjo hitrostjo.

Tu vidimo primer tega, kako znanstveniki na osnovi skrbno izvedenih poizkusov, preprosto ugotovijo dejstvo, ki so ga identificirali. In to je vse. In to velja za največji znanstveni dosežek. Hkrati bi moral biti znanstveni pristop popolnoma drugačen.

V navedenem konkretnem primeru sploh ni bistvenega pomena ali so znanstveniki točno ugotovili, ali se Vesolje širi ali stiska, ni stvar v tem. Stvar je v tem, da prava znanost tj. znanost, ki jo jaz predlagam, mora sebi postaviti povsem druge cilje in imeti povsem drugačen značaj. Toliko bolj danes, ko je nad človeštvo in nad celim svetom prišla resna nevarnost popolnega uničenja, mora znanost

določiti pot, v skladu s prizadevanji za reševanje sveta pred globalno katastrofo.

Zato mojo znanost gradim na načelih doseganja konkretnega rezultata z vrsto zaporednih ustvarjalnih dejanj s polnim nadzorom nad vsakim od njih. Moja znanost, ki je istočasno tudi znanost odrešenja, je usmerjena na dejstvo, da se kot končni rezultat dobi odrešenje in da se pri tem na potreben način spremeni obstoječa stvarnost.

Resnična znanost deluje v skladu z naslednjo shemo. Z obvladovanjem stanja ali s spoznanjem situacije, ona od začetka menja stvarnost, tako, da bi kot rezultat dosegla odrešitev. Potem, ko se doseže odrešenje, se vzpostavi varnost. In končno, ko je varnost vzpostavljena, je naloga nadaljnjega razvoja vseh dogodkov v smeri, ki je človeku potreben. Ista shema se uporablja tudi za doseganje kateregakoli drugega koristnega rezultata. Kot vidimo, v pravi znanosti ne moremo govoriti zgolj o preprostem zaključku nekaterih dejstev. Če kateri koli obstoječi sistemi ali situacije ne prispevajo k doseganju zahtevanega rezultata, to pomeni, da je treba te sisteme spremeniti in s tem sistem zakonov.

Osnovno merilo v moji znanosti je doseganje potrebnih rezultatov na ustvarjalen način. Resničnost trditve, da je določena znanost pravilna, je v dejstvu, da naj najprej doseže pozitiven rezultat, na primer, rešuje človeka ali obuja človeka, ali rešuje celotno družbo, in šele pozneje, s takim pozitivnim rezultatom, gradi znanstveni sistem, ki pokaže kako se to dela.

Da bi bolje razumeli to pomembno misel, se obrnemo na nekaj, kar nam je dobro poznano. S podobno situacijo se srečamo na primer v glasbi.

Kot je poznano, obstaja teorija glasbe. Vendar pa mojstrovine glasbene umetnosti niso napisane na podlagi teorije glasbe, ampak obratno, teorija glasbe, se gradi na osnovi analize glasbenih

mojstrovina, ki so jih napisali geniji. Na ta način je praksa izvirna. Na podlagi najboljših primerov prakse se gradi teorija, ki lahko začetnikom pomaga pri prvih korakih.

In tako, temeljni trenutek v moji znanosti je praksa, to je doseganje zelenih rezultatov. In ker je najpomembnejša značilnost sedanjega življenja njen nenehen razvoj, potem ne gradim nobenih strogo statičnih sistemov, v obliki fiksnih, nespremenljivih zakonov, temveč en gibčen, dinamičen sistem, katerega osnova, je potreben rezultat.

Če vzamemo zgoraj omenjeni primer odkritja naraščajoče širitve Vesolja, se postavlja vprašanje: kaj je posebej potrebno narediti s tem odkritjem? Ker če preprosto sprejmemo to vedno hitrejšo širitev Vesolja kot dejstvo, kot to storijo znanstveniki, to je, če gremo mehanično, je očitno, da bo nadzor vsake faze tega procesa postopoma šibkejši in šibkejši.

Zato bi postavil drugo vprašanje: kako lahko pojasnimo to situacijo, kako naj jo prikažemo na tak način, da bi bilo mogoče doseči dejanje odrešenja? Kako obnoviti zavest, to je, kako narediti tak mehanizem percepcije, mehanizem razvoja, da bo vsak akt zunanjega sveta kontroliran?

Pri odgovarjanju na ta vprašanja je zelo pomembno, da določite začetno obliko, skozi katero lahko upravljate vse procese. Lahko se na primer vzame moje načelo o tem, da **SE PREKO KATEREGAKOLI IZBRANEGA ELEMENTA SVETA, LAHKO UPRAVLJA S KATERIMKOLI NJEGOVIM ELEMENTOM, PRI ČEMUR JE TA IZBRANI ELEMENT LAHKO POSEBNO ZGRAJEN S STRANI VAŠE ZAVESTI, ZARADI TEGA CILJA.** Na podlagi tega načela je vedno mogoče upravljati s procesi v celotnem Vesolju in s tega vidika ga ne opazovati kot tistega, ki se širi ali krči, ampak ga enostavno razumeti kot sistem, ki se nahaja v neki določeni fazi, ki na primer menja obliko in ki menja posledice. Pri tem je treba, če je

potrebno, spremeniti nekatere zakone, ne glede na to kakšni so in kako so bili ustvarjeni.

Ker, četudi se bistvo danega odkritja pusti nespremenjeno, se to odkritje lahko povsem drugače razlaga in se lahko nanj nanašamo precej drugače. Vsi elementi Vesolja, med seboj povezani, so objekti informacij. Seveda se lahko, kot trdi znanost, med njimi utrdi nekakšna konkretna povezava. Toda, da bi upravljali s tem Svetom, ga ni treba opazovati od znotraj, dovolj je, izstopiti iz svoje zavesti v makro strukturo in potem upravljati s to informacijo, pomembno je, da je ona v coni upravljanja, to pa se vedno lahko zagotovi.

Torej moja znanost rešuje takšna vprašanja in ne vprašanja registriranja nekaterih procesov in njihovega učenja z instrumenti, temveč vprašanja upravljanja kakršnih koli svetovnih procesov.

Prepričljivi primeri takega pristopa so v prvem poglavju, navedena konkretna dejstva o vstajenju ljudi. V četrtem poglavju bomo obravnavali primer zdravljenja iz različnih resnih bolezni. Vsi ti primeri zgovorno ponazarjajo resnično znanost v akciji: oni se ne omejujejo zgolj na izjavo o dejstvu, da človek na primer ni več v našem svetu ali pa, da je on že v zadnjem stadiju raka ali aidsa, da je dosegel mejno črto. Prava znanost, ki temelji na resničnem poznavanju Sveta in s pomočjo načel upravljanja predvsem dosega zelene rezultate, v danem primeru odrešenja človeka: če je on že odšel – umrl, ga ona vrača nazaj v ta svet, ali če je bolan načelno spremeni naravo procesa v svojem organizmu, tako da človek ponovno postane zdrav.

Tukaj je še en primer iz prakse uporabe moje znanosti. Gre za napovedi potresa in zmanjšanje njegove moči.

Za napoved potresov in drugih katastrof in za zmanjšanje njihove moči sem uporabil formulo splošne resničnosti in teorijo sinteze valov, ki sem jo ustvaril na podlagi jasnovidnosti. Na podlagi teh splošnih teoretičnih postavk sem razvil in izdelal posebno napravo.

To je tisto, kar želim posebej razložiti. Bistvo je, da lahko osebno napovedujem potrese in zmanjšam njihovo moč ter brez kakršnihkoli naprav, one meni osebno niso potrebne. Toda, če gre za znanost, je treba narediti takšne tehnične naprave, s katerimi bi si lahko vsi pomagali.

Zato zdaj govorim o testiranju naprave, ki sem jo zasnoval in ki se lahko spusti v proizvodnjo. Bistvo delovanja te naprave in s tem izvedenih poskusov je naslednje.

Predvsem, naprava omogoča potresno napovedovanje. Določa geografski položaj prihodnjega potresa in njegovo moč. Po tem naprava začne zmanjševati moč prihodnjega potresa in ga zmanjšuje, vse dokler za to obstajajo tehnični viri, ki so za to potrebni. In ko so viri naprave v tem pogledu izčrpani, šele po tem pride do fiksacije moči prihodnjega potresa, na nivoju, do katerega je bilo možno zmanjšati njegovo moč. Seveda uporaba naprave z večjim virom omogoča večjo učinkovitost, večji efekt.

Dana metoda je bila izpeljana iz uporabe informacij o preteklih in prihodnjih dogodkih. Uporabljeni so podatki o skupno tisoče potresov, ki so se zgodili v preteklosti in potrjena je faza napovedovanja.

Tu se lahko navede velik del pisem vodje Agencije za spremljanje in napoved katastrofalnih situacij MČS Rusije Šahramanjan M. A. predsedniku RAEN akademiku Kuznecovu O. L.

»Akademik RAEN Grabovoi Grigori Petrovič, z uporabo formule splošne resničnosti in teorijo sinteze valov, ki jo je ustvaril v cilju profilaktičnih napovedi potresov in katastrof in prevedel kristalni napovedni modul v numerično - številčno obliko. Kot dokazni material, ki dokazuje, da navedeni modul omogoča realizacijo profilaktične napovedi potresa, so bili uporabljeni statistični podatki o potresih Centralne eksperimentalne – metodične ekspedicije geofizikalne službe Ruske Akademije Znanosti. Testi

numeričnega modela naprave so bili izvedeni na potresih iz preteklosti in prihodnosti. Na potresih iz preteklosti - s prevajanjem začetnih modelnih parametrov do začetka potresa. Na potresih iz prihodnosti - program za obdelavo elektronskega zemljevida lokacije in ekstrapolacijskih podatkov za spremljanje Zemljine površine s sateliti ... Kar se tiče potresov, ki so se dejansko zgodili v preteklosti, so bili uporabljeni podatki o 1000 potresih, zabeleženi v obdobju od 7. januarja 1901 leta do 4. julija 1918 leta... Glede prihodnjih potresov, julija 1999 leta, je bila podana potrditev napovedi za vsa področja, na katerih je bila opravljena programska obdelava elektronske karte lokacije..... V vseh primerih je bila pridobljena popolna potrditev napovedi. Danes za pretvorbo parametrov kristalnega modula v numerični obliki v mikroprocesorsko obliko, ki deluje daljše obdobje brez dodatnega izračunavanja je nujno sprovesti prevod karakteristike laserskega sevanja iz fizičnega izvora v numerično obliko.«

Tu obstaja še nejasno vprašanje o tem, kako se lahko prepričamo da predlagana naprava resnično zmanjšuje moč potresa in da bi brez njega potres imel večjo uničujočo moč. Ker mi enostavno registriramo potres tiste stopnje, kot smo jo izmerili in to je vse. Morda bi on bil isti tudi brez naprave?

Odgovor na to vprašanje je bil pridobljen prej, med izvajanjem serije podzemnih jedrskih poskusov. Lahko se izvede nekoliko poskusov v katerih se v istih pogojih povzroči eksplozija iste količine jedrskega polnjenja. Pri tem je naprava izklopljena in registrira se velikost nastalega udarnega delovanja. Nato je naprava vklopljena in druga serija analognih eksplozij se izvaja pod enakimi pogoji kot prej. Meritev določa, kaj in koliko se spremeni, ko je naprava vklopljena. Meritve so bile izvedene na razdalji približno 20 km od epicentra eksplozije. Rezultat teh poskusov je resnično neverjeten: z eno samo napravo se je obseg uničevalnega učinka praktično dvakrat zmanjšal. Z popolnejšo in močnejšo napravo se lahko veličina uničenja zmanjša za velikokrat, z nekoliko napravami pa se

uničenje lahko povsem izključi. Tako je naprava opravila zelo resne kontrole in v celoti potrdila svojo izključno učinkovitost.

Dodajam še to, ko sem se v to delo vključil tudi sam, uničenja praktično ni bilo.

Med izvajanjem podzemnih jedrskih eksplozij je izvršeno tudi prilagajanje instrumenta, v odvisnosti o obliki in obsegu uporabljenega kristala. Dobljene karte so nato služile kot podlaga za potresne poskuse.

In zdaj o uporabi naprave v pogojih resničnega potresa. Znano je, da se iz epicentra potresa na vse strani širijo udarni valovi, ki so povezani z deformacijo zemeljske skorje. Na določeni razdalji od epicentra je mogoče videti, kakšna bo velikost teh deformacij. Razume se, da je velikost teh deformacij odvisna od razdalje in moči potresa v epicentru. Začetek potresa se lahko registrira tudi pri običajnih napravah. Če je nekje prišlo do potresa, se lahko približno pove kakšne bodo deformacije na mestu opazovanja. Vendar, če se po začetku potresa na mestu opazovanja vključi naprava, potem se velikost izmerjenih deformacij zemeljske skorje na tem mestu nekolikokrat zmanjša – ne za nekaj odstotkov, ampak za nekajkrat.

Tako je v pogojih resničnih potresov moja naprava pokazala izjemno učinkovitost. Toda pomembno je še nekaj drugega. Pomembno je, da je ta naprava temeljila na osnovi nove znanosti in zato se je izkazala za tako učinkovito.

Moramo reči še nekaj besed o tem, na čem temelji napoved. Moja znanost rešuje nalogo, ki stoji pred njo, tj. dobivanje potrebnega rezultata, vendar ona ne fiksira neke določene oblike med-procesov. Na primer, če upoštevamo mojo teorijo sinteze valov, se v tej teoriji vsak dogodek šteje kot rezultat vzajemnega delovanja statičnega področja z dinamičnim. Prav iz medsebojnega delovanja statične in dinamične faze realnosti, nastane dogodek.

Teorija sinteze valov je posledica mojega odkrivanja področja ustvarjalnih informacij. To odkritje je leta 1997 registrirala Mednarodna komora za registracijo. Bistvo tega odkritja se sestoji v tem da **V KATEREMKOLI OBJEKTU INFORMACIJE, JE VEDNO MOŽNO IZLOČITI PODROČJE USTVARJANJA TEGA OBJEKTA, KI JE TUDI STATIČNA FAZA RESNIČNOSTI. KO PA OPAZUJETE TA OBJEKT, TAKRAT NASTANE DINAMIČNA FAZA RESNIČNOSTI, KI TUDI USTVARJA INFORMACIJO.** Od tu sledi, da je vse kar obstaja na Svetu, ustvarjeno s kolektivno zavestjo, v katero je vključena tudi zavest Stvarnika. In zato, ko poznamo zakone zavesti, dobljene od Stvarnika, se lahko ustvarijo kakršnikoli svetovi in ustvari se večno življenje. Uporaba tega odkritja daje konkretno merilo za prihodnost. Na tem temelji napovedovanje.

Dalje. Moja formula splošne realnosti pomeni, da je vsaka osebnost povezana z vsemi objekti informacije. Ko človek na osnovi te formule dojame, da lahko pride do potresa in se pri tem usmeri, da oslabi možne posledice naravnih katastrof, potem pride do zmanjšanja moči potresa. Isto nalogo lahko izpolnijo pravilno izdelani pripomočki, ki temeljijo na zakonih splošne medsebojne povezanosti in delovanja človeške zavesti. Takšne naprave v nobenem primeru ne uničujejo.

Na ta način, je v moji znanosti vsak objekt povezan z vsemi ostalimi, pri čemur je vse veze v Svetu na osnovi zavesti možno opisati popolnoma točno v točnih simbolih. Pri tem, si vsak element, na primer človeško bitje, bio-sistem, splošni sistem ali celo samo formula, prizadeva doseči skupni cilj - ustvariti ustvarjalno in varno prihodnost. Zato je v resnični znanosti formalni mehanizem, ki dosega ta cilj, istočasno tudi delovni instrument, ki vpliva na končno stanje problema, ki se rešuje.

In vse to se nanaša na uporabo moje znanosti, da bi razmislili o kakršnem koli dogodku, ki ni nujno povezan z naravnimi katastrofami.

Bistvo moje znanosti se sestoji v tem, da vsak njen element, torej tudi formalni aparat, mora menjati Svet tako, da bi se z njim lahko upravljalo, tako, da on sam ne predstavlja problem.

Torej, če je ustvarjeno odkritje, ki kaže na vse hitrejše širjenje Sveta, potem bi se po mojem mnenju, v izjavi ob tem odkritju obvezno morale navesti tudi priporočila o tem, kako bi človek lahko nadzoroval ta pojav in ga uporabil za splošno dobro.

V ta namen bi predlagal upravljanje s pomočjo nepremične statične resničnosti Sveta. Reklo bi se, da je to samo informacijski plan, ampak zgoraj citirano pismo dokazuje, da se vsi informacijski plani lahko prevedejo v stvarnost.

In tako, še enkrat, primerjava moje znanosti, z ortodokсно znanostjo, pomaga bolje razumeti merilo znanstvenega razmišljanja, da mora biti usmeritev, ne na izjave nekaterih opazovanih dejstev, ampak na pridobitev rezultatov popolnoma druge stopnje, takšnih rezultatov, ki bi zagotovili ustvarjalni razvoj družbe, s popolnim nadzorom nad vsemi fazami tega razvoja.

Da je obstajala prava znanost v času odkritja radioaktivnosti, potem odkritje radioaktivnosti nikdar ne bi privedlo do izgradnje jedrskega orožja. Na žalost je veliko odkritij ortodokсне znanosti mogoče primerjati z duhom, izpuščenim iz steklenice: kontrola nad njim, po izhodu iz steklenice postane problematična.

In to ni presenetljivo. V primeru Newtonovega novega zakona, obravnavanega zgoraj, lahko vidimo prvotni vzrok tega stanja. Uvede se masa telesa, njegov pospešek in delujoča sila in dalje se te tri veličine povezujejo v eno enačbo, ampak zaradi česa se vse to dela, zaradi ustvarjanja ali uničenja, ni povsem jasno, še več, to vprašanje se sploh ne postavlja. Tu lahko jasno vidimo branje

popolne nedoločnosti začetnih značilnosti, kar je značilno za ortodokсно znanost v celoti.

Vsaka znanost je povezana s koncepti raziskav in uresničevanjem rezultatov raziskav. Resnična znanost v fazi raziskovanja ne sme uničiti ničesar (spomnimo se primera s cvetom, omenjen v uvodu), v fazi realizacije pa mora ona zagotoviti izboljšanje za vse vidike Sveta.

Zato je bistvo resnične znanosti mogoče oblikovati na naslednji način: bistvo znanosti je umetnost učenja, umetnost upravljanja in umetnost uresničevanja brez mešanja v stanje predmeta preiskave in včasih tudi brez dotika.

Jasno je, da morajo v takšni principielni razliki med dvema znanostma, ortodoksnimi in resničnimi, uporabiti popolnoma drugačne matematične naprave. In to je res tako. In takoj je mogoče reči, kaj je temeljna razlika med aparatom moje znanosti.

Vsako odkritje v bistvu ustvarja dogodek. Zaradi tega pride do spremembe situacije. Ta sprememba situacije mora biti priložena v samih formulah. Zato je treba menjati formule.

Moja matematika se spreminja hkrati s spremembo realnosti in hkrati spremeni realnost. To je razlog, zakaj lahko zagotovi upravljanje rezultatov v kateri koli fazi.

Običajna matematika za svojo uporabo predpostavlja poznavanje začetnih in mejnih pogojev ter sploh obstoj nekih podatkov o raziskovanem objektu. Moja matematika lahko deluje in privede do potrebnih rezultatov, celo v pogojih, kje niso poznane lastnosti agresivnega okolja.

Vzrok za takšno učinkovitost v moji matematiki je, da uporablja operativno načelo delovanja, isto, ki jo koristi tudi duša. Vemo, da je duša ta, ki preprečuje, da duša rešuje, da ona ureja Svet. Podobno je tudi načelo delovanja resnične matematike.

To je povsem druga matematika. Ona je zgrajena po strukturi Sveta, ona je del Sveta in zato je osnovni element v njej pojem delovanja. In to delovanje, ki ne uničuje, delovanje, ki ustvarja.

Nenavadna razlika med znanostjo, ki sem jo predstavil in prejšnjo, ortodokсно znanostjo ima svoje pojasnilo. In vi, seveda, že čutite, o čemu se gre tukaj. Vsa razlika je v nivoju zavesti.

Značaj znanosti, ki ga ustvari znanstvenik, se načeloma določa v stopnji njegove zavesti. In tako v resnici beseda "znanost" sama po sebi malo pove. Kajti, prvenstveno je pomembno to, kakšna je raven zavesti človeka, ki ustvarja to znanost. Tako obstaja znanost, ki odgovarja vsakodnevnim ravni zavesti, to je ortodokсна znanost, obstaja pa povsem drugačna znanost, ki odgovarja višjim nivojem zavesti, obstaja pa tudi znanost, ki odgovarja še višjemu stanju zavesti in tako naprej.

Z upoštevanjem vsega tega, se lahko reče, da ortodokсна znanost, kakršna je danes, niti ne more biti drugačna. Ona je takšna, kakršna lahko odgovarja običajnemu stanju zavesti. Zato sem že rekel, da izhod iz sedanje krize znanosti in ključ za kvalitetno spremembo njenega karakterja leži v menjavi stanja zavesti ljudi, ki se ukvarjajo z znanostjo. Kar sem pravkar povedal o znanosti, o njenih stopnjah, njenih ravneh, je povezano tudi z vsako drugo človeško dejavnostjo. Prav tako bi moral na primer pojasniti pomen besede "umetnost" ali "religija", odvisno od stopnje zavesti, ki ustreza nekaterim njenim praksam.

Sedaj pa preidimo na načelo vstajenja. Pri tem bo znanstvena analiza, ki smo jo trenutno opravljali, pomagala razumeti vrsto pomembnih trenutkov, ki se nanašajo na to načelo. Ker so načela vstajenja primer znanosti, resnične znanosti.

Najprej bi rad povedal naslednje. Običajno načela pomenijo nekaj fiksnega, nekaj nespremenljivega. In to ni slučajno. Vsi vemo za primer poznane ortodoksne znanosti, ki se ukvarja s fiksnimi, nespremenljivimi zakoni, analiza teh zakonov in prepoznavanje posledic, ki iz tega sledijo, se ustvarjajo s pomočjo nespremenjenega matematičnega aparata s fiksiranimi formulami. Slično fiksiranje ključnih pojmov, so nam predlagani že od otroštva, preprosto na osnovi take zaznave Sveta, ki je karakteristična za vsakodnevno budno zavest.

Vendar smo že videli, da se resnična znanost ne omejuje zgolj na izjavo o resničnosti. Ker je realnost, kot vemo iz prvega dela tega poglavja, dejansko zelo raznolika. Lahko na primer materializiram predmete in jih dematerializiram. Zato resnična znanost uporablja pravo spremenljivo matematično napravo. Prav tako je mogoče spremeniti osnovne zakone.

Podobno lahko vsaka od načel vstajenja sčasoma spremeni svojo obliko. To ustreza osnovni značilnosti resničnega življenja - njegovem nenehnem razvoju.

Tukaj lahko vidimo tudi druge značilnosti resnične znanosti, ki smo jih prav tako videli. Tu so tudi načela, ki so namenjena doseganju zahtevanega rezultata, vendar ob odsotnosti uničenja in zagotavljanju popolnega nadzora nad vsakim od medsebojnih etap.

Opozarjam vas na dejstvo, da ne bi smeli upoštevati statične razdelitve načel na štirih ravneh in njihove ustrezne razporeditve v štirih delih. Pristop k vsem mora biti dinamičen in prilagodljiv. Uresničitev teh načel s strani ljudi se lahko na primer igra, tako da lahko načelo četrtega dela povzroči večji rezultat kot načela prvega dela. Reklo bi se, da če se načelo nanaša na prvo raven, potem mora dati tudi večje rezultate. Vendar pa je dejansko lahko tudi drugače, situacija se lahko pokaže kot bolj zapletena.

Lahko se zgodi, na primer, da človek prebere načela četrtega dela, ne prebere pa načela prvega dela. Vsi pa se nahajajo v informacijskem polju, on jih lahko neopazno zaznava in jih zato lahko pozna. Spomnite se, kaj se je v zvezi s tem govorilo o Kozmični mreži internet.

In čeprav formalno, so načela, ki so razvrščena v prvi del splošno gledano bolj važna in v kolikor je njihovo delovanje na človeka povezano s konkretnimi pogoji, z neko konkretno situacijo je njihovo skupno, kolektivno delovanje za človeka bolj važno. Treba se je zavedati, da vsa načela skupaj predstavljajo en živi organizem. Tudi pri vas, ki ste prav tako živ organizem, se pojavijo situacije, ko je roka bolj potrebna od glave. In pri tem nihče ne bo zanikal vloge glave.

Najpomembnejša je splošna porazdelitev načel in njihovo kolektivno sodelovanje z ljudmi. Ta načela v bistvu predstavljajo sistem ukrepov, usmerjen v konkretne rešitve vprašanj našega življenja.

Prvo načelo v tem delu se glasi:

STREMLJENJE BOGA IN ČLOVEKA K ZDRUŽITVI V OKVIRIH OBNAVLJANJA IN PONOVNE ZDRUŽITVE PRIPELJE DO MATERIALIZACIJE IN DO VSTAJENJA (3.1).

To načelo je posebej tesno povezano z načelom (1.2) in z načelom Božanskosti (1.7).

Kot sem dejal na začetku tega poglavja, se je pojavila nova stopnja razvoja človeka. Prejšnja pot razvoja, povezana z odrekanjem od fizičnega telesa, se je že v popolnosti izčrpala. Ta ne odgovarja potrebam sedanjega časa. Človek stopa na novo pot, pot neumiranja, pot nesmrtnosti. In na tej poti se začne bistveno jasneje pojavljati duhovno bistvo, njegova duhovna osnova in začne se ustvarjati vse večje ozaveščanje resnice, da je človek ustvarjen po sliki in podobi Boga.

Vstajenje, je obnavljanje tistih, ki so odšli in njihovo stremenje kot tudi stremenje živih k združitvi s Stvarnikom, odražajo resnično naravo človeka.

Vstali, dokazujejo bolj od česarkoli drugega, da je življenje zgrajeno na duhovni osnovi.

KONCENTRIRANJE LASTNE ZAVESTI S STRANI ČLOVEKA, LAHKO PRIVEDE DO RADIKALNE SPREMEMBE STRUKTURE SVETA (3.2).

To načelo je tesno povezano z načelom (1.4). Potrebno je samo vedeti, da se tu beseda »koncentracija« uporablja istočasno v dveh pomenih.

En pomen te besede je dobro poznan, še posebno pri tistih, ki so se ukvarjali s takimi disciplinami, kot je na primer joga. V nekaterih duhovnih disciplinah se razlaga, kako se s pomočjo koncentracije zavesti, na primer, na neki telesni organ lahko spremeni stanje tega organa, da se ga pozdravi.

Drugi pomen besede »koncentracija«, ki se ga tu prav tako razume se sestoji v sledečem. Kot sem že govoril v prvem delu tega poglavja, zavest je struktura, ki omogoča duši, da upravlja s telesom, v širšem pomenu te besede zavest – to je struktura, ki združuje duhovno in fizično materijo. V tem kontekstu koncentracija zavesti označuje njeno resnično kopičenje.

Res, lahko se izvede zelo slična primerjava z računalniki, enostavno zato, da bi se pojasnila ideja. Spomnimo se, kaj je bilo uporabljeno za zapletene izračune na zori računalniške dobe. Prve elektronske računalniške naprave (EVM) so vzele več prostorov, sodobni računalnik pa se je tako zmanjšal, da lahko stoji na dlani in ima veliko večjo moč.

Jasno je, da če je naprava prvotno zasedla več prostorov in je zdaj zmanjšana na velikost dlani, lahko govori o koncentraciji te naprave

v majhnem volumnu, z vsemi njenimi strukturami, ki ga delajo računalnik.

Podobno stojijo zadeve tudi z zavestjo, ki je, kot vemo, prav tako neka struktura. Po meri človekovega dela na njej, po meri njegovega razvoja, po meri njegove duhovne rasti, se odvija vse večja in večja koncentracija njegove zavesti. Prav tako, drugi pomen besede »koncentracija« se koristi v formuliranju danega načela.

Ta drugi pomen besede "koncentracija" je še posebej pomemben. Koncentracija zavesti tukaj v bistvu pomeni povečanje gostote informacij, povečanje mase informacij na enoto prostornine. Takšna koncentracija zavesti ima lahko daljnosežne posledice. Ko v procesu človekovega razvoja v določenem prostoru koncentracija njegove zavesti doseže določeno velikost, potem se ta prostor začne podrežati človeku, začne se podrežati njegovi zavesti. V taki situaciji se menja struktura Sveta, Svet ne bo več odredal strukturo Sveta, ampak bo poveljeval človek sam.

Čim koncentracija zavesti postane večja od koncentracije materije, na primer, istega tega aparata, bo človek postal nedotakljiv, postal bo neuničljiv. Misli, besede in dela človeka, bodo postali osnovni element, aparati, stavbe, planeti in vsi drugi materialni objekti pa bodo sekundarni element. In to bo že sledeča raven obstoja. Prav zaradi tega jaz predajam znanja, nova znanja, da bi ljudje po osvajanju tega novega sistema znanja lahko prešli na upravljanje s svetovi.

To bo povsem druga raven obstoja. Tam ne bo več prostora za razpadanje, tam se bodo odvijali povsem drugačni procesi. To bodo procesi ponovnega obnavljanja Svetov, tj. procesi, pri katerih bo večno ustvarjalo večno, pri katerem se bo status Večnosti pretvoril v status sledeče Večnosti.

V tem primeru že nastane nad-koncentracija zavesti, neobičajno povečana hitrost izmenjave informacij in kot rezultat tega se

pojavijo povsem druge strukture, strukture višje zavesti, strukture višjega življenja. Na tem nivoju je, na primer, misel že delo in delo je misel. Za ta nivo, za to strukturo Sveta, za te svetove, objekt in delovanje, fizično in duhovno – vse je eno.

Dano načelo govori prav o taki radikalni spremembi strukture Sveta. Človek pa se mu lahko približa s pomočjo koncentracije svoje zavesti.

ČLOVEŠKO TELO JE VEDNO DEL DUŠE (3.3).

TAKO TEORETIČNO, KOT PRAKTIČNO SE ČLOVEKA LAHKO GLEDA KOT STRUKTURO ZAVESTI, KI IMA TELESNO OBLOGO (3.4).

Oblikovanje zadnjega načela v tej navedeni obliki je uporabljena v prvem delu predhodnega poglavja, tam kjer se razlaga zgodba o vstajenju Rusanova.

Zahvaljujoč izjavam tistih, ki so osebno živeli na oni strani mejne črte in so se potem ponovno vrnili v naš svet, se lahko iz prve roke dobi podrobne izkušnje o tem, kaj so občutili v trenutku biološke smrti, kaj so percipirali, kaj so občutili in za tem, kako so doživljali naš svet, gledano iz one strani.

Na ta način je ta skrivnost izza sedem pečatov, ki je obstajala v zvezi z biološko smrtjo, zahvaljujoč vstajenju, prenehala biti velika uganka, pred nami pa se razkriva resnica, ki preseneča s svojo preprostostjo. Bistvo te resnice, bistvo tega odkritja se sestoji v tem, da se sedaj, ko je s te skrivnosti odmaknjeno pregrinjalo, izpostavilo da smrt sploh ni več potrebna. Še več, kot smo to malo prej zaključili, ona je že postala ovira za nadaljnji razvoj človeka in zato je sedaj na dnevnem redu nesmrtnost.

Če govorimo konkretno o izkušnji Rusanova, je on dal podroben opis etap, preko katerih je šla njegova zavest po njegovi smrti. Tekom prvega meseca se je dogajalo nekakšno stiskanje njegove

zavesti, Rusanov je občutil, da nekje v področju glave zavest vstopi v neko točko, povsem jasno je občutil, da se zavest nahaja v tej točki.

V prvih dveh tednih je Rusanov poskušal regenerirati svoje telo do nivoja običajnega življenja, vendar pa je potem njegova zavest začela oblikovati novo fazo v njegovem stanju, stanju v pogojih telesa, ki se razgrajuje. Pri tem pa je zavest jasno zaznavala kako duša odhaja v strukturo Božanskega sveta. Tam se odvija združitev zavesti in duše.

Treba je opozoriti, da so etape preko katerih gre zavest po biološki smrti pri različnih ljudeh, povsem različne. To je povsem individualen proces. Ampak tu se ne bom spuščal v nadaljnje podrobnosti, ker že vemo, da ta pot, pot duhovnega razvoja s potrebo odrekanja od fizičnega telesa že odhaja v preteklost, že odhaja v zgodovino. Sedaj je drugačen čas. Nihče več ne stremi k tem, da bi se vozil s kočijami, ko imamo možnost, da se peljemo z avtom ali letalom.

V zvezi z dvema načeloma, ki smo ju obravnavali, lahko rečemo še nekoliko besed o eni interesantni praksi starih magov. Tudi sedaj je možno najti o tem informacije, četudi se je to ohranilo v bajkah.

Načelo o katerem sedaj govorimo pravi, da je okrog duše možno zgraditi fizično telo. Ni nujno, da se zgradi človeško telo, lahko se zgradi telo neke živali. To je ta praksa, ki sem jo omenil in katero so uporabljali stari magi. Oni so lahko ustvarili telo živali, potem so vstopili v to telo in nato so se vrnili. O tem smo brali v otroštvu. Poudarjam pa, da je za tako pretvarjanje v živali potrebno vladati z dovolj hitro obravnavo informacij v strukturi duha.

**NA NIVOJU USTVARJANJA INFORMACIJSKIH POVEZAV, SE
NITI EN OBJEKT NE KRIŽA S KATERIMKOLI DRUGIM
OBJEKTOM, NITI S SAMIM SEBOJ. NAČELO OBUJANJA
ČLOVEKA, ALI NAČELO PONOVRNEGA USTVARJANJA**

**KATEREGAKOLI OBJEKTA, SE SESTOJI V PREKRIVANJU
ZAČETNE INFORMACIJE O OBJEKTU, Z RAZVIJAJOČO
INFORMACIJO O NJEMU SAMEMU, NA PODROČJU
POSLEDIČNIH POVEZAV, KI NASTAJAJO PRI USTVARJANJU
INFORMACIJ. (3.5).**

Zaradi nadaljnjega vpogleda v bistvo tega načela je treba razumeti različne vidike Sveta na ravni informacij. Mislim, da bo informacijski pristop upoštevan v eni od knjig te serije, zdaj pa se bom omejil na nekaj pojasnil.

Ta princip pravzaprav govori o tem, da človek v stanju vsakodnevne budne zavesti, lahko obuja, na osnovi postavljanja, na isto mesto, svojega začetnega stanja zavesti, z sledečim stanjem svoje zavesti, ki bo nastala v trenutku vstajenja. Za človeka v vsakdanjem stanju zavesti na informacijski ravni začetnega stanja uma, nobenega predmeta ni mogoče prepletati z nobenim zunanjim predmetom niti s samim seboj. Potreben je prehod na višje stanje zavesti, da bi bilo možno prekrižati začetno informacijo o objektu, z razvijajočo informacijo o njem samem, kar daje vstajenje človeka ali na splošno obnovo kateregakoli objekta.

Spomnimo se primera z rožo, ki smo jo predstavili v uvodu. V vsakodnevnem stanju zavesti človek načeloma ne more doseči bistva cvetja, niti nobene druge stvaritve. On lahko kolikor želi opazuje cvet, ampak ne bo mogel ponikniti v njeno skrivnost, v skrivnost njenega bitja. Toda v višjem stanju zavesti se človek lahko združi s cvetom, na jeziku danega načela, lahko pride do »križanja« s cvetom in ko se človek združi s cvetom, postane isto kot je cvet, potem se dogaja doseganje bistva cveta, skrivnost se odkriva.

Prava pot do razumevanja Sveta je prav povišanje nivoja zavesti, prav višja stanja zavesti predstavljajo zlati ključ, ki odpira vrata Sveta.

Višja stanja zavesti bodo pripeljala do izključitve uničenja. Bistvo je v tem, da je v določenem stanju zavesti vsak element sveta večn. Zato, ko osnovni del kolektivne zavesti doseže takšno raven, uničenje postane nemogoče.

SISTEM DUHOVNEGA GLEDIŠČA, TISTEGA, KI SE UKVARJA Z VSTAJENJEM JE NAČELO ORGANIZACIJE DRUŽBE NA NASLEDNJIH ETAPAH NJEGOVEGA RAZVOJA. (3.6).

Načelo (2.1), ki smo ga že obdelali, govori o tem da je vstajenje zasnovano na odkrivanju večnega v človeku. Zato, tisti, ki se ukvarja z vstajenjem ima opravka z Večnostjo. V zvezi s tem, se bo družba na naslednjih etapah svojega razvoja izgrajevala na načelih Večnosti, kar je v soglasju z zamislimi in idejami Stvarnika. Te zamisli in ideje Stvarnika v praksi realizira tisti, ki obuja.

ODDALJENI OBJEKTI RESNIČNOSTI – TO JE TISTO, KAR JE BLIZU VSTALEMU, A ODDALJENO OD ŽIVEGA. (3.7)

Najprej bom pojasnil bistvo tega načela, potem pa ga bom predstavil v drugi obliki, da bi se lažje razumelo.

V danem načelu, eni in isti objekti, ena in ista dejstva, se upoštevajo z dveh točk vidika: s točke vidika živega človeka in z vidika vstalega. Če se neki objekt vse bolj in bolj oddaljuje od živega, s povečanjem razdalje, potem bo on za živega postajal vse bolj oddaljeni objekt. Vendar pa je za vse izraze, povezane z razdaljo, najbolj oddaljen odhod človeka, z one strani mejne črte, ker, če se, na primer, pri povečanju razdalje lahko govori o nekakšnem stopnjevanju, potem za živega, po odhodu človeka ni nikakršnih stopnjevanj več.

Vendar pa ta razdalja, taka kot jo zaznavajo živi, se vstalemu zdi kot približevanje. Prav o tem se govori v formulaciji tega načela.

Med drugim, to, da se tisto, kar je od živih oddaljeno, vstalem zdi blizu, v prvem mesecu po vstajenju, se lahko zgodi, na primer, na izgradnji celic. S citološko analizo, to je celični test, lahko

ugotovimo, da je lahko celična konstrukcija v tem obdobju nekoliko drugačna, na primer z vidika porazdelitve celičnih elementov glede na celično jedro. Mikro elementi celic pri vstalemu se lahko razporedijo na večji oddaljenosti od celičnega jedra, pa tudi orientacija njihovih struktur je še vedno drugačna v primerjavi s temi karakteristikami celic pri živih.

V zvezi s povedanim, se lahko preoblikuje obravnavano načelo. Vstali ima kot element upravljanja strukturo, preko katere je prešel, ki jo je dobil, na primer, pri svojem odhodu. Vendar pa dani element upravljanja v stvarnosti ni učinkovit, nasprotno, v cilju normalnega obstoja med živimi, vstali mora opraviti veliko delo, da bi ponovno pridobil karakteristike živih in da bi v vseh odnosih postal eden izmed njih.

Na dano načelo je možno pogledati tudi z neke druge strani. Z vidika delovanja in razvoja vstali doživlja stvarnost, predvsem na prvem mestu, na ta način, da se mu Večnost zdi kot premična struktura, medtem, ko se živemu človeku istočasno zdi Večnost popolna struktura.

Prav prehod preko strukture odhoda in povratka pripelje do tega, da vstali zaznava Večnost kot dinamično in premično strukturo. V zvezi s tem se pojavlja problem prilagajanja svetu živih, nujnosti realnega uresničevanja različnih elementov percepcije, da bi Večnost pridobila drugačen karakter, da bi postala statična in absolutna.

To je v bistvu še ena formulacija tega načela. Zaradi svoje pomembnosti se lahko še enkrat ponovi v lakonični obliki.

Vstali takoj po vstajenju zaznava Večnost kot dinamično strukturo. Da bi se prilagodil živim, se mora vrniti k njihovem zaznavanju, dožemanju, ki odraža absolutno resničnost, k temu, da ima Večnost statično strukturo.

Dejstvo, da pri vstalem pride do spremenjene predstave o resničnosti, se pojasnjuje, da je med vstajenjem, on sprejel iz splošne slike, samo en element – fazo vstajenja in kot rezultat tega on vidi samo eno od uporabe statike Večnosti, tiste statike, ki se tistim, ki niso umirali, zdi kot absolutna realnost in ki njim odraža absolutni karakter Večnosti.

Navedeno načelo, ki kaže na bistveno razliko, ki najprej obstaja med vstalim in živimi, govori o nujni potrebi, da se jim pomaga pri prilagajanju. Pri tem proces prilagajanja ne poteka samo na družbeni ravni. Pri vstalih se odvija ponovno sestavljanje celic, do nekje se menja njihova zgradba, določeni atomi se postavljajo na potrebna mesta, v potrebno strukturo. Kot rezultat teh procesov, elementi oddaljevanja od živih, o katerih sem govoril, počasi slabijo in postajajo nepomembni za nadaljnji razvoj vstalega. Zato je vstalemu potrebno predati posebne metode koncentracije, da bi se omenjeni procesi v telesu odvijali uspešnejše.

Zdaj lahko podamo še eno formulacijo upoštevanega načela. Vstali ima strukturo zavesti, ki je bila deloma oblikovana tudi z odhodom, pa je v tej povezavi potrebno prilagajanje te nove strukture na strukturo živih, tistih, ki niso umirali, da se čez čas te strukture ne bi razlikovale ena od druge.

VSTALI ABSOLUTIZIRA PROSTOR IN DETAJLIZIRA ČAS. V ZAČETNEM OBDOBJU JE ZANJ ČAS DISKRETEN, MEDTEM, KO JE ZA ŽIVEGA ČAS NEPREKINJEN. (3.8).

V kakšnem smislu vstali absolutizira prostor? On absolutizira prostor kot strukturo na osnovi katere se lahko vse zgodi, kot na primer razgradnja njegovega telesa in njegova ponovna izgradnja.

Absolutiziranje prostora pri vstalem je povezano tudi s povezavo na določeno mesto, ki smo ga prej omenili.

Živeči ne absolutizira prostor, zato, ker on nikoli ni bil vezan na neko določeno mesto. In ker nikoli ni bil vezan na neko določeno

mesto, ker pri njem nikoli ni bilo take povezave, on niti ni mogel razširiti to vezanost v večjo strukturo.

Pri vstalem stvari stojijo drugače. Nekaj časa je bil on vezan na prostor, v neki točki, v nekem področju. Ta del prostora za njega je bila struktura Večnosti. Zato ta njegova faza, v kateri je vstali bil, absolutizira za njega prostor kot strukturo Večnosti, četudi v stvarnosti stvari ne stojijo tako. Mi pa vemo, da je prav s prostorom možno upravljati s pomočjo impulza misli, ali pa ga je lahko celo spremeniti, kot sem objasnili, s pomočjo kolektivne zavesti.

Na splošno, vstali razume, da je prostor možno spremeniti, za njega je to celo naravno, zanj je to očitno, zato ker je na ta način bil on sam spremenjen. Kljub temu, kot pri umrlih, tako tudi vstali najprej absolutizira prostor, naredi ga absolutnim, tj. prostoru daje enaka svojstva za proces zaznavanja. Zato je praktična posledica ta, da se lahko človeka obudi na kateremkoli mestu, kjerkoli želite, ne glede na čas.

Omeniti je mogoče, da se tako doživetje časa, na splošno povedano, hrani v zavesti vstalega, čeprav on postopoma preneha obračati pozornost na to, kot na dejstvo, ki ni pomembno.

In zdaj o času. V kakšnem smislu vstali v začetnem obdobju določa čas? V začetnem obdobju vstali določa čas v tem smislu, da se zanj vsak element Sveta nahaja v različnem času. To lahko razumemo tako, da pogledamo, kako se je odvijal proces zbiranja - izgradnje telesa. Ko se je dogajalo vstajenje in ko se je telo gradilo na celični ravni, takrat se je vsaka celica regenerirala v različnem času. Razlike v času bi lahko pomenile le majhen del sekunde, vendar so se različne celice razvile v različnih časih.

Tu se vidi glavna razlika od primera, ko se oseba rodi na običajen način. Pri normalnem rojstvu se prav tako odvija formiranje organizma, ampak on se organizira monolitno, sinhrono, tu ni tiste asinhronije, ki jo je opaziti tekom vstajenja. Kot sem rekel, tekom

vstajenja se nekatere celice formirajo hitreje, nekatere počasneje in človek to občuti. To zaznava tako, kot, da čas za različne objekte teče različno. To vodi do tega, da se čas vstalemu zdi razdvojen, eno je tu, drugo je tam, rezultat tega pa je, da je v začetku čas zanj diskreten. Diskretnost časa nastopa posledično, kot en od aspektov njegovega detajliziranja.

Ta diskretnost časa ali njegovo splošno detajliziranje, se nanaša na probleme zaznavanja. Logično je razumljivo, da je Svet možno zaznavati na razne načine. Zavest vstalega je prešla fazo, ko obstajajo razni vidiki, kjer je čas in neprekinjen in s prekinitvami. In ko vstali prvič vidi, da je čas v različnih pojavih različen, on preprosto vidi diskretno sliko Sveta.

Posebni seminarji lahko pomagajo vstalemu, da dovolj hitro, približno dva tedna, regenerira zaznavo časa, tako kot pri živih.

Še posebej jasno so vidni diskretnost in podrobnosti časa, ko se telo človeka zbira iz pepela. V tem primeru je telo človeka razrezano na zelo majhne delce, delce pepela in pepel se lahko razprši v velikem prostoru, ločeni delci pa lahko pridejo v popolnoma drugačnih pogojih.

Sam delec pepela se še naprej razgradi na mikroelemente. Za razpršene delce se pri tem pojavlja nekaj podobnega kolektivni zavesti, ki kontrolira vsak element prahu. In pri vsakem od teh elementov se opaža lasten tok časa.

Človek v tem slučaju postaja kot raztresen - ker so vsi delci njegovega telesa razpršeni. Vendar pa on v takem stanju razume, da je on tista ista duša, tista ista zavest, tista ista osebnost in da po vsem tem sledi vstajenje, ker je duši enostavno nujno, da obudi telo, da bi imela dodatne možnosti za hitrejšo rast.

Primerjajte: če je človek bolan, potem ni v formi, ne počuti se dobro, zato, ker je bolezen odstopanje od norme. Prav tako vstali osebno

čuti, da je v raztresenem stanju daleč od norme, zato se on trudi vrniti v normo, v ta naravni status.

V primerjavi z vstalimi, se živeči nahajajo v neizmerno boljšem položaju: njemu ni treba ničesar zbirati, vso svojo moč in čas lahko posveti tistemu, kar mora delati. In pri tem, zaradi obstoja telesa, ima še dodatne možnosti – na primer, on lahko dvigne telefonsko slušalko in pokliče, medtem, ko je umrli prikrajšan za te možnosti. Na splošno je treba jasno razumeti, da na oni strani mejne črte ni ničesar dobrega in pri vsem tem je treba še zbirati - graditi svoje telo. To pomeni, da se ne sme izgubljati časa.

Kot sem rekel, za vstale pot reinkarnacije že odhaja v preteklost, sedaj je osnovna pot vstajenje. Pri tem, se bo vstajenje zgodilo vsem, ki so odšli, zdaj pa je v tem pogledu še več solidnih pogojev. Obstaja tudi takšna različica razvojnega dogodka: ko število vstalih doseže neko določeno veličino, nominalno maso, potem bodo naenkrat vstali tudi vsi ostali. Ta proces vstajenja je že v teku.

Mislím, treba je opozoriti, da je doživljanje prostora in časa odvisno od stanja zavesti, o ravni duha. Če človek ni razsvetljen, potem zazna prostor in čas v danem trenutku. Če je človek že prešel na višjo stopnjo zavesti, potem lahko zaznava Svet z jasnovidnostjo. V tem primeru lahko vidi razne prostore in čase in nasploh druge vrste prostora, kot, na primer, odsotnost časa. To je zato, ker so pojmi prostora in časa individualni za vsakega in ker je to vse določeno s stanjem zavesti.

NAČELO AVTONOMIJE DELOVANJA INFORMACIJE V RAZLIČNIH ČASIH (3.9).

Prvič, avtonomija pomeni neodvisnost. Dano načelo nam sporoča, da so informacije o preteklosti, sedanosti in prihodnosti ali da se preteklost, sedanost in prihodnost pojavljajo neodvisno drug od drugega, neodvisno od sedanjega impulza zavesti tistega, ki obuja ali s točke gledišča tistega, ki se ga obuja.

Podrobneje razmislimo o bistvu tega načela. Ko nekdo želi obuditi človeka in daje impulz zavesti za njegovo vstajenje, on mora v ta impulz ustrezno zapisati ločene elemente informacij soglasno v odnosu na preteklost, sedanost in prihodnost. Preteklost mora biti naučena, prihodnost se oblikuje in sedanost mora biti osredotočena na tehnologijo: kako zdaj, v tej situaciji opraviti vstajenje, kaj je konkretno delo.

Izbrane informacije preteklosti, sedanosti in prihodnosti obstajajo neodvisno, one imajo različne strukture in različno usmerjenost. Na splošno, med njimi obstajajo naravno medsebojno povezana razmerja, ampak tudi obstajajo samostojno v različnih časih. In ko so vsi ti trije sistemi združeni, potem, tako rekoč, se uresniči načelo tri-edinstva, v tem primeru se pojavlja sistem medsebojnih povezav med vstalim in zunanjim in notranjim svetom. To je eno od prej omenjenih načel, načelo avtonomije delovanja informacij v različnih časih.

Druga uporaba, druga stran tega načela pove, da ima med vstajenjem vsak element informacije lahko tudi avtonomni pomen. To je treba razumeti tako. Vzemimo na primer, da nekdo obstaja v preteklosti do trenutka njegovega odhoda. Faza odhoda je avtonomno območje, to je območje, ki ni odvisno od drugih območij. Zato se lahko faza odhoda mirno izvzame, izključi. Uporaba tega načela, smo že videli v primeru vstajenja Valentina iz prvega poglavja. Čeprav je bil opis tega dogodka in načela v nekoliko drugačnem jeziku, se je govorilo o razformiranju dogodkov. Bistvo pa je enako.

Na ta način, načelo avtonomnosti delovanja informacij v različnih časih, temelji na tem, da vsak element informacije v skladu z organizacijo Sveta, deluje neodvisno, z drugimi besedami, v vsakem času deluje po drugačnih lastnih zakonih. To pomeni, element časa je element strukture in formacij. V danem primeru se čas šteje za strukturno obliko informacije.

Med drugim, z uporabo globljega pristopa, se lahko izkaže, da je vstali načeloma enako živ v preteklosti in v prihodnosti. In se lahko prikaže, kaj je treba storiti posebej za praktično uresničitev te situacije.

Večnost življenja izhaja iz skupnega časa v tekoči trenutek. In tako je mogoče iz tekočega trenutka pridobiti vso preteklost in prihodnost, kar pomeni večno življenje.

Tako je z vidika uporabe tega načela za vstajenje, mogoče vstajenje ustvariti enostavno z izvzemanjem točke odhoda. To je prvo. In drugo, z dodajanjem avtonomnih značilnosti impulzu zavesti, to je, z dodajanjem impulzu zavesti končanih oblik za preteklost, sedanost in prihodnost. Kot sem že rekel, za preteklost - to je učenje obstoječih konkretnih situacij za določenega človeka, za sedanost - to je metoda, ki se uporablja za vstajenje, to je tisto, kar vstali dela in kako se pri njem odvija reakcija in končno, za prihodnost - to je oblikovanje prihodnosti v zahtevani smeri, odvisno od konkretne situacije.

RESNIČNA RELIGIJA JE USMERJENA V TO, DA DOPRINESE USTVARJALNEMU RAZVOJU DUŠE, TELESA IN DRUŽBE (3.10).

In tako, po tem, ko smo malo prej razjasnili probleme znanosti, sedaj prehajamo na vprašanje religije.

Na samem začetku tega poglavja sem že rekel, da je za človeka z običajnim stanjem zavesti, dojemanje Sveta predstavlja določene težave. Razlog za te težave je, da je naloga dodeljena navadni budni zavesti, večdimenzionalni in zato ga ona načeloma ne more v celoti razumeti. In če je tako, morajo biti vključene posamezne strani, kot na primer, z glavno dejavnostjo Moskovske univerze ali z jogo. In tako te posamezne strani, posamezni pristopi, ločene poti predstavljajo pot religije, pot znanosti, pot umetnosti in neki drugi pristopi.

Jasno je, da je delitev na ločene poti umetna, to je pretiravan ukrep, to se mora delati, dokler vsi hkrati ne dosežejo višjega stanja zavesti. V višjem stanju zavesti te delitve enostavno ne obstajajo, tam obstaja samo eno celovito eno, zaradi tega, bolj, ko bo človek dosegal vse višja stanja zavesti, tem manjša bo meja recimo, med znanostjo in religijo.

Danes je prizadevanje za vzpostavitev večjega medsebojnega razumevanja med znanostjo in religijo, tu potekajo, na primer, konference s predstavniki cerkva in znanstvenikov, objavljena so dela s teh konferenc, vendar se osnova tega konflikta v resnici skriva v stanjih zavesti. Potrebno se je dvigati k višjim stanjem zavesti, pa bo ta problem, problem medsebojnega nerazumevanja, začel sam od sebe izginjati, ker če lahko tako rečemo, znanost bo postala religiozna, religija pa znanstvena. Na samem vrhu ne bo več razlik.

Ko bom sedaj govoril o religiji in znanosti, se bom osredotočil le na najbližja višja stanja zavesti in zato bodo še vedno neke razlike med tema dvema prehodoma, ampak ne več velike.

Beseda »religija« ima starodavne korenine, ona izhaja iz besede, ki je povezana z zavestjo, z besedo »realnost«. Na ta način je religija znanost o realnosti. Kot vidite, vzporedno z besedo »Religija« se že tudi pojavlja beseda »Znanost«. In opazimo, kako sta se približali. Dejansko, če želimo zelo na kratko opisati bistvo znanosti, potem lahko rečemo: znanost je upravljanje z resničnostjo. Razume se, tu se govori o resnični religiji in o resnični znanosti, ki jo jaz predlagam.

Torej, religija je znanost o resničnosti. In tako predvsem želim povedati o teh spremenjenih realnostih, o teh napačnih predstavah o resničnosti, ki so povezana z religijo.

Moja religija ne sprejema pasiven odnos do življenja in poleg tega še z lažno predstavo o tem, da se je treba tekom zemeljskega življenja

pripraviti na neke vrste resnično življenje. To je povsem lažna predstava, ona je že naredila ogromno škodo in nadaljuje z odvzemanjem življenja, njegovih najboljših lastnosti in jemlje mu njegov izvorni značaj.

Podobne predstave nimajo nič skupnega s tem, kar je govoril Kristus, o čemer je On učil. Kristus je govoril v prisposodobah in vsi niso mogli razumeti resničnega pomena njegovih besed. On je pozival ljudi, ne, da se odrečejo tega življenja, ne od življenja na tem mestu, ampak od življenja v stanju vsakodnevnosti zavesti, ker se življenje v takem stanju zavesti še vedno ne more nazivati življenje v resničnem, Božanskem smislu. Kristus je pozival ljudi, da se prebudijo iz tega stanja, ki ga je on vzporejal s snom in da gredo v Kraljestvo Božje, Kraljestvo Nebeško, v Večnost. Popolnoma očitno je, da je Jezus Kristus s svojim vstajanjem pozival v Večno življenje v fizičnem telesu.

Pod Božjim Kraljestvom je Kristus poimenoval višja stanja zavesti. Torej, On je pozival na razvoj človeka, na udeleževanje njegove Božanske biti, kar bi človeku dalo možnost, da končno začne živeti kot je treba, živeti v tem svetu in v tem fizičnem telesu, živeti tukaj in sedaj. Pri tem, v skladu s pravim pomenom življenja, klic za življenje tukaj in zdaj, označuje zavestno upravljanje dogodkov iz kateregakoli časa.

Ogromna škoda, ki jo ustvarja pripravljane na boljše življenje se sestoji tudi v tem, da si človek napačno predstavlja, da bo pravo življenje nastalo enkrat kasneje in da se sedaj odvija samo priprava na to življenje, ogromno škoda te lastne predstave se sestoji v tem, da človek v takšnem pogledu na svet ne ceni sedanjega trenutka, ki je realno življenje. Živeti tukaj in sedaj! – to je velika modrost. Samo na delu, ozaveščeni poživljajoči vsak trenutek, ko se lahko občuti okus življenja, samo v tem primeru se lahko občuti resnica življenja, samo v tem primeru se človek odpira za resnično življenje, sedanje življenje.

Ena od najvažnejših značilnosti moje religije, je njena praktična usmerjenost, njena orientacija na doseganje konkretnega rezultata, dejansko zagotoviti ustvarjalni razvoj duše, telesa in družbe. Zato je sledilec moje religije istočasno tudi praktik, ki gradi svoje življenje in pomaga drugim, da gradijo svoja življenja na osnovi ustvarjalnega načela, tistega načela, ki odraža realne Zakone Sveta. In na ta način on s svojim delom najpopolnejše odraža in najpopolnejše realizira zamisel Stvarnika.

To je pomembno medsebojno delovanje med posameznimi osebnostmi in skupinami ljudi zaradi stalnih izmenjav tehnologij ustvarjalnega razvoja.

V vsaki družbi običajno obstajajo ljudje, ki lahko s skupnimi prizadevanji usmerijo različne družbe, lahko oblikujejo kreativni razvoj družbe in izpopolnjevanje za to potrebnih tehnologij. Združevanje takih ljudi lahko imenujemo vodstvena skupina ali skupina vodij ali center.

Bistveni trenutek v moji religiji je tesna medsebojna povezanost posameznih osebnosti z vodstveno skupino. Če je nekdo, na primer našel koristno tehnologijo, je treba, da se jo takoj подели v center in postane last vseh, kar bo doprineslo bolj uspešnem razvoju celotne družbe in skupnemu korakanju naprej.

Na ta način prava religija poudarja, kaj je skupno, skupno za vse, za vse posameznike, vodilne skupine in družbo kot celoto. Vsako dejanje na svetu hkrati se odraža v vsakem skupnem za vse. Pri tem delovanje odraža tudi tehnologijo ustvarjanja.

O praktični usmeritvi moje religije sem že govoril. Religija kot znanost o resničnosti mora ustrezno odražati obstoječi Svet. In je dolžna obravnavati predvsem življenjsko važne probleme, seveda tiste, katerih rešitev ne prenaša odloga. Najresnejši tak problem je sedanja nevarnost globalnega uničenja. Zato je v sedanjih razmerah

glavna naloga religije - razvoj tehnologij, katerih cilj je preprečevanje splošne nesreče.

Ta linija ravnanja bo odraz realnosti, saj so vsa bitja ustvarjena od Boga, ustvarjena zaradi življenja, zaradi razvoja, zagotovo pa so to ljudje, ki so ustvarjeni po liku in podobi Božji – vsi oni imajo pravico do življenja in svobodnega razvoja. Zato mora biti v nevarnosti globalnega uničenja, prvi impulz vsakega bitja usmerjen v Stvarnika, pri čemer je ta impulz vedno usmerjen v uresničevanje pravice do življenja, ki nam jo je dal Stvarnik, kar v praksi pomeni nujnost delovanja, ki je usmerjena v vsesplošno odrešitev.

Zaradi tega, moja religija daje prakso, tako delovanje, kot resnično vero, pri čemer se v pojem vere doda tudi obračanje k Stvarniku, preko konkretnih tehnoloških načel, preko konkretnih zunanjih delovanj, katerih namen je podpirati in razvijati življenje. Hkrati pa je paralelno prisotno tudi delovanje, usmerjeno k lastni notranjosti, v tiste globine, kjer so shranjena izkustva in kjer lahko dobimo neposredne napotke od Gospoda, kako pravilno delati v vsaki posamezni situaciji.

Na ta način v resnični religiji pride do poenotenja delovanja vere in zunanjega delovanja, s tem pa se zagotavlja neskončen ustvarjalni razvoj. Ker kot vemo, je zunanji svet zgrajen na osnovi zavesti in zavest je struktura, ki združuje duhovno in fizično in zato, ko se delovanje dogaja iz znotraj, iz samega centra, iz izvora same duše, to je v bistvu tako delovanje, ki že postaja Božje dejanje.

Enako lahko rečemo z drugimi besedami: zunanje delovanje mora potekati v hkratnem zavedanju samega sebe, svojih dejanj, splošno stanje.

Zdaj ves čas govorim o eni in isti stvari, vendar z nekaj različnimi pogledi. Že v uvodu je bilo omenjeno, da je napredek človeka, njegovega razvoja, predvsem povezan z razvojem zavesti. Resnična religija zahteva, da človek dvigne stanje zavesti, vendar mu pri tem

tudi pomaga. Resnična religija govori o tem, da je za razvoj zavesti zelo učinkovita praksa ozaveščanja sebe in svojih delovanj.

Želim pojasniti, kaj imam v mislih, ko govorim o praksi ozaveščanja sebe in svojih delovanj.

Predstavljajte si, da je nekdo sedel v svoji hiši in nekaj pisal, ko so ga nenadoma poklicali po telefonu in ga prosili, naj takoj pride nekam, v zvezi z nekim dogodkom. Ko se je vrnil domov, je ta človek želel nadaljevati s pisanjem in odkrije, da ni svinčnika, niti poleg stola kjer je sedel, pred telefonskim pogovorom, niti na mizi poleg telefona, on preprosto ne ve kje je svinčnik, ne more se spomniti kje ga je v hitenju pustil. To pomeni, da je on nekje pustil svinčnik popolnoma nezavedno, da ni ozaveščal sebe in svojih dejanj v tistem trenutku.

Vsem nam je poznana slična situacija, mi se često spopadamo s tem pojavom. Analiza teh primerov nam kaže, da s pomočjo vedno večjega in večjega zavedanja o sebi in svojih dejanjih lahko vedno bolj in bolj dvigamo raven naše zavesti, premikanje k višjim in višjim stanjem zavesti pa je, kot vemo, pot k Bogu.

Svet je v praksi tudi ustvarjen kot struktura manifestirane zavesti, zavesti vrhovnega bistva, to je Boga.

Bog je ustvaril Svet takšen, kakršen je tudi sam ustvarjen. In ker je sam Bog večni, je ustvaril svet, tako, da je vsak element Sveta večni. Bog na ta način ustvarja svojo idejo, ki se sestoji v tem, da Njegovo lastno življenje v Večnosti najde Večnost v bitjih, ki jih je ustvaril. In zato mora sledilec moje religije stremeti k Večnemu življenju v fizičnem telesu, ker bo potem on v sebi odražal bistvo Boga.

Vendar pa ne smemo misliti, da mora človek delati samo na sebi. Razvoj ljudi moramo prenesti tudi vsem drugim bitjem, na primer, levom, da bi se tudi oni lahko istočasno razvijali k Večnosti. Tako je naloga vsakega, ki verjame, vsakega sledilca moje religije –

zagotoviti neskončen razvoj vsakem elementu ustvarjalnega načrta. In ko tu rečem »vsakem elementu«, potem ne mislim samo na živali, ptice, insekte, stanovalce morja, ampak tudi drevesa, cvetlice, trave, vse rastline in vse splošne objekte Sveta, tj. govorim o zagotavljanju neskončnega razvoja in nesmrtnosti zares vsem elementom Sveta. Rad bi poudaril, da vsi prispevajo svoj doprinos skupni kolektivni zavesti.

Glede na to, da je Stvarnik v sam temelj Sveta položil večno življenje in večni razvoj, v zvezi s tem postaja očitno, da nič kar doprinese uničenju, ne more biti resnična naloga Boga. To pomeni, da se je treba razvijati na drastično drugačen način, v družbi ne bi smelo biti prostora za stvari, kot je jedrsko orožje. Zato je nujno preoblikovati življenje na duhovni podlagi, resnična religija, pa kot znanost o resničnosti, natančno usmerja ljudi na to pot.

Glavna naloga človeka je dviganje zavesti. K temu zelo pripomore težnja k spoznavanju in ozaveščanju sebe in svojih dejanj in vsak dan je treba posvečati pozornost tej praksi. Zelo pomembne in enostavne so vaje za vsak dan v mesecu, ki so opisane v prilogi G.

Bistvo moje religije je pravilen odnos do vsega, kar obstaja v skladu z lastno zamisljivo Stvarnika. Tak, pravilen odnos omogoča, da se katerikoli proces, celo tisti, ki je zunanje nevaren, preobrazi v koristen in ustvarjalen.

V zvezi s povedanim, v moji religiji zavzema važno mesto tehnologija, tehnologija lastne nesmrtnosti, tehnologija predavanja znanja drugim, tehnologija preobražanja raznih procesov v ustvarjalne in nazadnje, tehnologija povsem drugačnega razmišljanja, takega mišljenja, ki je usmerjeno v to, da se zamislimo o podpori večnemu življenju vseh elementov sveta in njihovega večnega razvoja.

Pri tem je zelo važno to, da je moja religija tehnološko že podprta z obstoječim nivojem razvoja in ki je že v mnogih pogledih tako obrazložena – podkrepljena z dokazi. V četrtem poglavju, na primer,

bom povedal o tehničnih aparatih, ki so zgrajeni za realizacijo tehnologije vstajenja ljudi ali ponovnega ustvarjanja njihovih uničenih organov. In tako je moja religija v mnogočem potrjena tudi tehnološko.

**VSTAJENJE JE NAJBOLJ REALNA, NAJBOLJ PRAGMATIČNA, NAJBOLJ OPREDELJENA IN NAJBOLJ DOKAZANA OSNOVA ZA PRIHODNJI RAZVOJ MIŠLJENJA BODOČIH GENERACIJ.
(3.11).**

To, da je vstajenje najbolj realna, najbolj pragmatična, najbolj opredeljena in najbolj dokazana osnova za bodoči razvoj, vse to je očitno. Zato bom povedal nekaj besed o vlogi, ki jo ima vstajenje v razvoju razmišljanja prihodnjih generacij. Vendar je treba najprej pojasniti nekaj izrazov. Treba je pojasniti kaj je to intelekt, um, znanje, misel in občutek.

INTELEKT

Intelekt je struktura, ki združuje reakcije zavesti, telesa, duha in duše. To je sistem njihove soodvisnosti na ravni zaznavanja, prepletanja informacij ali dejstev. Tu nam uporabljena beseda »prepletanje« daje idejo o tem, kako bi se nam zdele omenjene reakcije glede na celoto, ko bi jo opazovali s strani. Pri tem je treba vedeti, da zavest, telo, duh in duša v opazovanju obstajajo na nivoju delovanja, delovanja na zaznavo in na tistega, ki zaznava.

V katerem slučaju je intelekt harmoničen? Intelekt je harmoničen v primeru, ko so duša, duh, telo in zavest in k temu je treba dodati še pojave stvarnosti, ko se vsi ti elementi, vsi ti objekti uskladijo, potem intelekt postane harmoničen. V tem primeru, v primeru sklada, se lahko govori o resničnem intelektu. On se lahko imenuje intelekt skladnosti ali intelekt osebnosti.

Če je treba za določitev intelekta uporabiti bolj jedrnato varianto, potem lahko rečemo: intelekt je struktura osebnosti, ki razume

povezave znotraj opazovanega pojava in istočasno nadzoruje povezavo tega pojava z vsemi drugimi pojavi Sveta.

UM

Um je način, sredstvo za odzivanje na informacijo, na zunanji vpliv. Katerikoli objekt ima lahko odziv na informacijo, na zunanje delovanje, kar pomeni, da se koncept uma lahko razširi na vsak objekt. Ampak govorili bomo o umu človeka. Pri tem se mi zdi posebej zanimivo razmisliti o karakteristiki uma v razvoju.

Med vstajanjem, v procesu vstajenja, se um oblikuje iz celičnega nivoja. Seveda se um oblikuje na ravni duše. V um se položi informacija o ustvarjanju vsakega elementa celice, celo vsakega mikro elementa, atoma, jedra in elementov globljih ravni.

Um lahko koristi kot opredeljujoča karakteristika objekta. Na primer, če probamo celico prebosti z iglo in se ona pri tem začne upirati, potem tu lahko celico imenujemo »umno« v primerjavi s tistimi, ki pokažejo manj aktivno upiranje ali pa se sploh ne upirajo.

Um se lahko obravnava tudi kot pojem, ki združuje dušo, duh, zavest in telo. V umu se odvija prepoznavanje in poenotenje objektov, po načinu njihove reakcije.

Treba je opozoriti, da je problem vstajenja v precejšnji meri tudi problem uma. Če je človeški um dovolj razvit, potem se mu vstajenje ne zdi nekaj nenavadnega, on ugotavlja, da je ta pojav naraven. Enako velja tudi za nesmrtnost. Če oseba razume nesmrtnost, kot naravno stanje, govori o tem, da je um tega človeka zelo dobro razvit, v danem primeru je mogoče celo reči, da je njegov um odraz Večnosti in Stvarnika.

Zgoraj sem predstavil um kot strukturo, ki združuje različne elemente po tehnologiji njihove reakcije. Sedaj k temu dodajam še sledeče: um je tudi organizirana struktura za doseganje ciljev, za doseganje česar koli. To pomeni, da se um lahko obravnava, kot

mehanizem doseganja, kot sistem doseganja, na primer vstajenja ali nesmrtnosti ali kaj drugega.

ZNANJE

Znanje je tudi prehod iz zavesti v dušo, nato pa obratno, iz duše do zavesti in je tudi posledica tega prehoda. To lahko preprosto razložim. V zavesti je element, ki se občasno spusti v skrivališče duše, tam zbira informacije in se vrne, recimo, bolj razsvetljen. Kot posledica tega se v zavesti zbirajo znanja, tj. v bistvu prihaja do preoblikovanja strukture zavesti, zaradi njenega kontakta z dušo. In tako je znanje dejansko tisto, kar je posledica tega stika. V bistvu je znanje kontakt zavesti z dušo. Znanja se lahko dobijo na primer, z branjem, čeprav je treba upoštevati, da prebrano, po zakonu splošne povezanosti, v resnici že od začetka obstaja v duši. To velja tudi za vse druge načine pridobivanja znanja. Poudarjam, da jasnovidnost temelji na neposredni percepciji znanja, ki jih vsebuje duša. Duša upravlja z znanjem. Status upravljanja pripada duši.

Po pridobivanju znanja se postavlja vprašanje njihove realizacije. Z realizacijo znanja se ukvarja um.

Vse povedano je mogoče prikazati na naslednji način. Predstavljajmo si, da imamo velik rezervoar. Ta rezervoar je primerljiv z umom. Rezervoar, ki je um, vsebuje znanje. Um ureja izhod znanja iz rezervoarja.

Treba je omeniti še eno posebno vlogo znanja pri vstalem. Med vstajenjem, pri vstalem pride do formiranja znanja, pri čemur se znanje formira v procesu registracije vsega, kar se dogaja, znanje nastaja na osnovi svojevrstne obdelave dogodkov, ki so v teku. Iz tega razloga je v začetku znanje ravno tisto, kar Svet sam po sebi predstavlja v zaznavanju vstalega, kot kriterij razvoja sveta. To je ena od razlik med vstalim in živim.

Živi človek se takoj ob rojstvu nahaja v vezi s celotno stvarnostjo. Vstali pa se nekaj časa nahaja v drugačnem stanju, živi brez

oblikovanega fizičnega telesa. Zato se, tekom sestavljanja njegovega telesa in zaradi registracij, ki so v teku, formira njegovo znanje o Svetu, to znanje pa je neki med-element povezave med njegovim nastajanjem in zunanje stvarnosti in zato je v začetni fazi znanje kriterij celotnega Sveta v razvoju.

S tega vidika je znanje še vedno določen mehanizem med vstajenjem. Ta okoliščina se uporablja v tehnoloških napravah, ki sem jih razvil za vstajenje ljudi in za ponovno ustvarjanje izgubljenih ali poškodovanih organov in tkiv. Ideja je to. Z ene strani aparata vstopi potrebna informacija, na drugi strani pa vstali ti informacijo doživlja kot stvarnost. Združitev teh dveh strani zagotavlja en med-mehanizem, mehanizem znanja in to je ravno funkcionalni namen znanja v danem primeru.

Z uporabo jasnovidnosti se hitrost vstajenja večkratno poveča in vstajenje je lahko trenutno.

Cilj izgradnje tehničnih naprav za vstajenje ljudi je ustvariti tako kolektivno znanje, ki bo vsakemu človeku omogočilo, da izvede vstajenje na svoji lastni duhovni osnovi.

Seveda še vedno obstajajo številni konkretni tehnični momenti, na primer, da je najbolje, da se vstalemu informacije prenese diskretno v ločenih delih, še posebej v prvih nekaj urah, tako, da se lahko regenerira, kot, da se vzpenja po stopnicah. To je važno - dajati informacije v določenih delih, kajti ravno te informacije, to znanje za vstalega postane merilo realnosti in prav preko tega merila on med-deluje s stvarnostjo.

Prehod na kriterije, ki jih uporabljajo živi, se običajno dogajajo približno mesec dni, v redkih primerih, mesec in pol do dva.

Ko se za vstalega konča to prehodno obdobje, potem znanja niso več kriterij, ampak za njega stvarnost Sveta postane kriterij.

MISEL

Misli so informacije, ki so dejansko povezovalna vez med zavestjo, duhom in telesom. Pri tem duša organizira misel.

Odnos med glavnimi pojmi tukaj je bolje viden v primeru naslednje analogije. Predstavljajte si slap. Voda pada, zliva se navzdol pod delovanjem zemeljske teže. Sila teže se lahko vzporeja z duhom, voda pa z zavestjo. Telo odgovarja koritu-kanalu reke, preko katerega teče voda, kanal reke na sebi nosi vodo. Duša pa odgovarja tistemu, ki je vse to ustvarilo: in Zemljo in silo teže in vodo.

Na splošno duša sodeluje v ustvarjanju tako neposredno, kot tudi posredno z mislijo.

Lahko rečemo, da je misel združena s celotno strukturo Sveta in označuje konkretno delovanje človeka v tej splošni strukturi.

OBČUTEK

Občutek je manifestacija duše v dinamiki duha, v tistem delu, kjer je duh povezan z zavestjo in telesom. Ko duša organizira telo, potem se občutek javlja kot konstrukcija, na kateri se telo gradi. Skladno s tem je občutek temelj, tla, na kateri je telo zgrajeno. In zato se smatra, da čustva prihajajo iz telesa.

Pri medsebojnem delovanju s stvarnostjo, občutek hitreje opazi informacijo, kot pa misel. Sem že prešel k razlagi, kaj je razlika med mislijo in občutkom. Občutek reagira hitreje, zato človek lahko hitreje reče ali naredi nekaj in kasneje ugotovi, da to ni bilo treba reči ali narediti.

Druga razlika je v tem. Ko človek misli, potem se v fazi upravljanja nahaja občutek. Ko pa človek občuti, potem se v fazi upravljanja nahaja misel. Tu govorimo o upravljanju z resničnostjo. Vidimo, da misel in občutek lahko zamenjata mesto, zamenjata (svoje) področje.

Pri tem, ko na primer misel dela na upravljanju, se lahko občutek razvija.

Misel in občutek se lahko nahajata v istem prostoru, ampak se ne moreta istočasno nahajati v fazi upravljanja. Izjema od tega slučaja se nahaja samo v nekaj posebnih primerih, pravzaprav v naslednjem: ko se ustvarja in razvija fetus ali kadar se oživlja neka celica ali kadar se odvija proces zdravljenja od neke bolezni, ali med vstajanjem. V teh primerih sta lahko misel in občutek združena in zato se lahko istočasno nahajata v isti fazi.

Obstaja še ena važna razlika med mislijo in občutkom. Zamislite, da se človek sreča z nekim pojavom, seveda, pri njem se bodo v zvezi s tem pojavom, pojavila misel in občutek. Vendar se onadva različno formirata.

Misel se oblikuje z zavestjo, na osnovi celotne informacije o zunanjem in notranjem svetu, povezane z danim pojavom. Zavest ustvari tudi občutek v odnosu na ta pojav, ampak drugače. V tem procesu zavest občuti telo, preide preko telesa, uporabi vse informacije telesa in v takem popolnem medsebojnem delovanju s telesom, zavest formira občutek.

Obstajajo še neke fine razlike, ampak se v tej knjigi ne bom spuščal v male detajle.

Sedaj pa o tem, kaj imajo skupnega misel in občutek.

Skupno je to, da tako občutek, kot misel določata zaporedje delovanja v strukturi zavesti. Možno je govoriti o obstoju zaporedja v procesih zavesti, zavest ima svoje razvojne zakone, tako, da so misli in občutki tisto, kar nadzira in določa to zaporedje.

Zaradi ilustracije tega lahko pogledamo kako dela arhitekt. Če se ne spušča v detajle, na primer, če v izgradnji načrta ne vnaša majhne detajle, ampak, da z velikimi potezami s čopičem pokaže samo tisto najvažnejše, potem se lahko reče, da misli arhitekta določajo skico stavbe, občutki pa lahko ocenijo to sliko z vidika harmonije, poleg tega pa lahko pri arhitektu prebudijo tudi željo, da gre po zaključnem delu nekaj pojesti ali popiti čaj.

Tako misli in občutki lahko izpolnijo eno in isto funkcijo, a to je določati zaporedje delovanja v strukturi zavesti.

Navedemo lahko še en zanimiv primer področja, kjer imata misel in občutek nekaj skupnega. To je reakcija zunanjega objekta, na primer, kamna ali rastline, na človeka.

Tu je treba pojasniti, da ne samo rastline, ampak tudi kamni imajo elemente reakcije, ki odgovarjajo mislim in občutkom človeka. Seveda so oni povsem drugačni, ampak tudi kamen živi svoje življenje, ob tem pa ne smemo pozabiti, da vsa bitja dajo svoj doprinos skupni kolektivni zavesti. Ta doprinos, se razume, je pri vseh drugačen, ampak ta obstaja in to je najvažnejše.

Kaj bi se s točke gledišča človeka lahko reklo - razmišljanje kamna, in kaj občutek kamna?

Mišljenje kamna se lahko imenuje njegova reakcija na zunanje okolje. Občutek – je prav tako reakcija na zunanje okolje, ampak drugega tipa, na primer, to je lahko deformacija. Nekaj je padlo na kamen ali pa recimo, da je nanj začela kapljati voda – pojavljajo se deformacije – včasih so one zelo majhne, ampak stvar ni v veličini, stvar je v tem, da one obstajajo in da se lahko razumejo, kot občutki kamna, kot njegov občutek, ki je nastal v medsebojnem delovanju.

Izkaže se, da ko človek opazuje kamen, nastane reakcija, ki se ustvari v kamnu, usmerjena vzdolž linije, ki združuje kamen s človekom, pri čemer je usmerjena proti človeku in ta reakcija je večinoma istočasno tudi občutek in misel kamna, tj. občutek in misel kamna sta tu združena.

Ko človek pogleda rastlino, tudi pri njej pride do združitve misli in občutka, ampak z razliko od kamna, je reakcija pri njej usmerjena pravokotno na linijo, ki jo združuje s človekom. Če imate rastlino v stanovanju, potem vam bo zaznava njenih misli in občutkov omogočila, da pridete z njo v stik in tako na primer, ne boste nikoli

imeli težav z zalivanjem: rastlina vam bo sama sporočila ali jo morate zaliti z vodo ali pa še ni čas za to.

Razprava o reakciji kamna v vidu misli in občutkov se lahko nekomu zdi na prvi pogled abstraktna. Vendar v resnici to ni čisto tako. Če razmislimo o primeru, ko sta misel in občutek združena, in če razumemo zaradi česa se to dogaja, potem je na splošno mogoče razumeti, kako je ustvarjena misel s točke vidika prehoda znanja iz enega objekta k drugemu. Še več, če združevanje značilnosti pri njihovem prenosu v druge strukture daje zakon povezave, potem je splošno mogoče prepoznati celotno stvarnost in dati tehnologijo večnega razvoja vsem predmetom sveta.

Predstavljajte si prenašanje misli in občutkov, na primer na kamen ali na rastlino. Potem sta kamen in rastlina po eni od njegovih značilnosti v istem svetu, v katerem je tudi človek. V tem primeru se o njih lahko izve vse, natančno, lahko se spoznajo vse njihove funkcije.

Tukaj lahko napravimo analogijo z mojo matematiko, o tem sem že govoril na začetku tega dela. S pomočjo matematike lahko dobim informacije o neznanem objektu, lahko ugotovim vse njegove funkcije. To je nova matematika. Njeni operaterji v sebi odražajo organizacijo Sveta. Zato ni obvezno poznati vseh lastnosti objekta, vključno z destruktivnimi. Uporaba te okoliščine je še posebej pomembna pri preprečevanju katastrof s strukturiranjem lastne zavesti na področju upravljače jasnovidnosti. Na tem področju naloga jasnovidnosti ni izraziti negativne podatke, ampak maksimalno oblikovati pozitivne dogodke. Uporaba upravljače jasnovidnosti je koristna tudi v tistih primerih, ko so podatki za nastanek katastrof že fiksirani. Jaz sem že preprečil nekoliko takih globalnih katastrof.

Lahko govorimo o nečem drugem. Ko so strukture združene, je mogoče prevesti eno strukturo v drugo. To pomeni, da se pri določenem pravilnem delu, čeprav možno samo po dolgem treningu,

lahko nauči, da se misel prevede v občutek, občutek pa v misel. Ali drugače, lahko se naučimo, da eno stvarnost prevedemo v drugo.

Na splošno vsak iz svoje izkušnje ve, da misel izzove določene občutke in da v obratni smeri, občutek lahko izzove misel. Človek v enotnem-združenem stanju zavesti velikokrat zamenja misel z občutkom, on lahko eno prepozna kot drugo. Na primer, nekdo lahko misli in to povsem iskreno, da nekoga ljubi, čeprav on v resnici preprosto še ne ve, ne občuti in celo ne sluti, kaj je to resnična ljubezen. Podobno mešanje misli in občutkov v življenju na vsakem koraku, pripelje do nerazumevanja, včasih pa do velikih komplikacij.

Vidite, da pogovor o mislih in občutjih odkriva nove sfere za razmišljanje. V zvezi s tem se lahko spomnimo mota »Spoznaj sebe«. Eden od njegovih aspektov je točno vprašanje o občutkih in mislih. Če se razume to vprašanje, potem je že možno graditi svojo strukturo razumevanja.

Zdaj se lahko vrnemo k proučevanju obravnavanega načela. Govoril sem o pomembnosti vstajenja za nadaljnji razvoj in s tem za razvoj misli prihodnjih generacij.

Vstajenje, kot že vemo, je vedno dobra stvar. Vstajenje v širšem obsegu privede do spremembe kolektivne zavesti. Na primer, otroci bodo začeli vladati z drugačnim razumom, drugačnim umom, drugačnim znanjem. Njihove misli in občutki ter organizem kot celota se bodo odlikovali z večjim skladom. Oni bodo veliko lažje pridobivali informacije (spomnite se, da sem govoril o različnih načinih pridobivanja informacij v uvodu). Zato bo otrok lahko, na primer, pisal literarna dela ali odlično poznaval višjo matematiko. In pri tem mu ne bo treba vlagati pretiranega navora niti se preobremenjevati. Enostavno bo imel drugačen intelekt, um in vse ostalo. On sam po sebi bo drugačen. In še dodajam, da bo vstajenje v širšem smislu dovedlo do globalne spremembe znanja. In ne samo znanja.

Prihodnje generacije bodo prejemale informacije in materialne objekte iz lastnega mišljenja, iz lastnega duha. Zato odpada problem omejitev resursov našega planeta. Jaz, na primer, v postopku širjenja tehnologije, sprovedem materializacijo objekta in s tem pokažem dejansko možnost tega.

Na ta način vstajenje vodi k izpopolnjevanju intelekta, uma, misli in občutkov človeka, do popolnega izpopolnjevanja in vzpostavitve večje harmonije človeka z Vesoljem.

TISTI OD ŽIVEČIH, KI NI UMIRAL, BO VEDNO LAHKO VRNIL UMRLEGA V OPTIMALNI ČAS IN V BOLJ PRIMERNI VARIANTI, KOT TO LAHKO NAREDI VSTALI (3.12).

Najprej o tem, da tisti, ki ni umiral vedno lahko vrne umrlega v optimalen čas. Pri proučevanju načela (2.7) in (2.8) smo že videli da ima na informacijskem planu tisti, ki ni umiral bistvene prednosti v primerjavi z vstalim.

Če se obrnemo k osnovni organizaciji Sveta, k tistemu nivoju od kjer vse izhaja, potem lahko govorimo o matrični organizaciji Sveta. Vsak človek ima v informacijskem načrtu lastno matriko. In kot resnični status življenja - odsotnost smrti, torej večnega življenja in stalnega razvoja, potem z resničnim življenjskim statusom, tisti, ki ni umrl, ima popolnoma pregledno matrico, in ima poln dostop do vseh oblik zavesti in materije. Zato ima ne-umrli neizmerno večjo hitrost obdelave informacij in tako lahko regenerira tistega, ki je umrl, v najboljšem času.

Sedaj o drugem delu načela, o tem, da tisti, ki ni umiral lahko povrne tistega, ki je umrl v bolj primerni varianti. Najprej, kaj pomeni povrniti tistega, ki je umrl v najbolj primerni varianti? Kaj ne obstaja samo ena varianta?

Seveda, varianta je za vstalega samo ena, zato, ker je vstali povsem isti človek, ki je bil tudi prej. To je jasno. Ko rečem »najbolj primerna varianta« imam v mislih najboljšo varianto s točke gledišča

ustvarjalnega organizacijskega načrta, tj. tisti, ki ni umiral vrača tistega, ki je odšel na ta način, da na prvem mestu stoji prioriteta življenja in zato se ustvari najbolj primerna varianta za vse.

Omeniti je mogoče, da bo sčasoma vstali popravil svoje pomanjkljivosti, povezane z njegovo preteklo biološko smrtjo, on jih lahko kompenzira s svojim kasnejšim pravilnim razvojem in po svojem statusu postane popolnoma isti, kot tisti, ki niso umirali.

PRAKSA VSTAJENJA, PRAKSA OBUJANJA-VRAČANJA NE NASPROTUJE NITI ENI RELIGIJI, NITI ENI ZAKONODAJI IN NITI ENEMU OD USMERITVE USTVARJALNEGA NAČRTA (3.13).

Dani prikaz je povsem očiten, ker, kot sem že večkrat rekel, vstajenje je vedno dogodek, ki je koristen za vse, v današnjem času pa je to temeljna podlaga vsesplošne rešitve.

VSTAJENJE LJUDI DAJE MOŽNOST OBUJANJA IN VRAČANJA KATERIKOLI OBJEKTOV (3.14).

Spomnimo se začetka načela (1.1):

Resnični status Sveta je v večnem življenju. Večno življenje zagotavlja resničen obstoj Sveta. Stremljenje k trajnemu Svetu ustvarja večno življenje. Če je svet resnično večni, potem vsak predmet vedno obstaja. To dejstvo se uporablja v tehničnem aparatu za obnavljanje izgubljenih organov, ki sem ga izpopolnil. Ideja pristopa je naslednja. Čas je mogoče gledati tudi kot sistem vzporednih ekranov. Takrat, seveda obstaja predmet za enim od teh ekranov. Zato s stališča tehnologije, povrniti objekt – pomeni, enostavno iti izza potrebnega ekrana – in to je vse. V realnem aparatu se vgrajuje, recimo, do sto paralelnih ekranov. Lahko so zelo tanki. Skozi te ekrane se prepušča impulz svetlobe z informacijo o organu, ki nas interesira. Ta impulz, ki poteka skozi enega od zaslonov, skozi potreben zaslon, prehaja skozi strukture, kjer je zamišljen organ še vedno obstajal, kjer je bil zdrav.

Posledično impulz posreduje informacije o tem zdravem organu na potrebno mesto v človeškem telesu. In ta organ se obnavlja. Če pogledamo Svet v tem kontekstu, potem v njem nič ne izgine, zato je mogoče vedno vzeti nekaj z enega mesta in ga premakniti v drugega, to pomeni, narediti običajen premik. Zato ni slučajno, da za osnovo ne vzamem prostor-čas, ampak premik. Če se za osnovo vzame prostor-čas, potem je treba izračunavati koordinate, to pa je odvečno, nepotrebno delo, ko pa se zanesete na premik, potem ni potrebno ničesar izračunavati, ni treba razmišljati, kje je objekt, ki nas interesira – premik že pokaže mesto, kjer se on nahaja.

In tako, vedno je možno iti v nov čas, ki nam je potreben, vzeti predmet, ki nam je potreben in ga prinesiti sem, v naš čas. S tem sem se ukvarjal, ko mi je bilo dvanajst let. Odkril sem tudi to, da ko s svojim fizičnim telesom preidem v preteklost, obstajam tudi tam. Seveda, lahko se gre v katerikoli čas in v katerokoli točko prostora preko duhovne strukture, ampak sedaj govorim o odhodu v fizičnem telesu. Obstaja mehanizem potovanja v fizičnem telesu, kamor želite, tako, da se je možno trenutno pojaviti v katerikoli točki Vesolja.

Želim omeniti eno pomembno okoliščino. Načelo (2.2) govori o medsebojni odvisnosti duhovne in fizične strukture. Pri tem se znan izrek »v zdravem telesu, zdrav duh« lahko prebere tudi obratno: »V zdravem duhu, zdravo telo«. Vidimo, da je drugi izrek, kot nekakšen odraz prvega. V bistvu imamo tu primer branja v odrazu. Na primer, starodavni Grki so mnoge tekste brali v odrazu, čeprav sodobnim ljudem ta tehnika ni poznana.

Izraz »v zdravem duhu, zdravo telo« govori o tem, da se telo nahaja v duhu in s tem tudi v duši, to pomeni, da je telo del duše.

Izpostavil sem svojo idejo na osnovi katere deluje aparat za obnovo izgubljenih organov. Toda tehnične naprave so prehodni dodatki, ki so potrebni še toliko časa, dokler se ne doseže potrebnega nivoja duhovnega razvoja. Ko dosežemo to raven, potem ne bo potrebno

nobenih pomožnih sredstev, za vstajenje bo dovolj moč duha. In takrat bo očitno, da vstajenje pokaže, da duša, duh in zavest in vse tisto, kar pripada osebnosti, najbolj popolno in najbolj skladno odražajo obstoječi Svet, popolni odraz pa – to tudi v bistvu je, ustvarjanje Sveta.

Vstajenje je posebljanje te resnice. In zato, vstajenje ljudi resnično daje možnost za vstajenje in obnavljanje katerihkoli objektov. Vedno je mogoče popolnoma obnoviti predmete, ki so obstajali v preteklosti, čeprav so v sedanjosti uničeni. Celo tako, da bo resnično razumevanje teh načel omogočilo obnavljanje kateregakoli objekta. Pri tem, je to obnavljanje lahko tudi trenutno.

Kot primer lahko navedem primer iz moje prakse. Na primer, v nekem letalu je bila poškodovana komandna plošča, zaradi česar je letalo začelo padati. V realnem času sem obnovil to ploščo v padajočem letalu – in situacija se je popravila, letalo je ponovno začelo normalno leteti. Ta dogodek so potrdili podatki pridobljeni z dekodiranjem zapisa iz črne skrinjice.

4

Preidimo sedaj na zadnje poglavje načela vstajenja.

VSTAJENJE JE UPRAVLJANJE Z VSEMI ZUNANJIMI PROSTORI (4.1).

Pri vstajenju imamo opravka z naslednjim zanimivim pojavom: celoten zunanji prostor, kot, da igra vlogo pritiska. To situacijo lahko vzporejamo s tisto, v kateri se vsak od nas nahaja na Zemeljski površini. Gre za atmosferski pritisk. Zrak je zelo razredčeno okolje, njegova gostota je majhna v primerjavi z gostoto trdih teles. Vendar je višina atmosferskega sloja zelo velika in zato je vsak kvadratni centimeter na površini Zemlje pod vplivom sile

enega kilograma. Tako je vsak kvadratni centimeter našega telesa izpostavljen sili enega kilograma.

Prav tako pri vstajenju lahko opazimo delovanje fizičnega in istočasno biološkega načela: na vsakem regeneriranem elementu, se pojavi pritisk informacije, informacijskih sistemov, bioloških sistemov, fizičnih sistemov. Ta pritisk, ki se pojavlja med vstajenjem deluje na vsako celico, na vsako molekulo, na vsak element v nastajanju.

Tu je treba opozoriti, da je treba pri ponovnem ustvarjanju elementa zaradi svoje materializacije prostor dejansko razširiti in tudi čas, ampak najprej prostor in to zunanji, ker se vstajenje uresničuje na podlagi impulza, ki prihaja od znotraj, je notranji impulz, impulz duše.

Iz tega sledi, da je pravilno posredovanje duhovnega impulza, ki je, kot pravijo, na notranji ravni, to je na ravni duše, to pravzaprav je mehanizem vstajenja. Vidimo torej, da pri pravilnem pulziranju duše, tako rekoč, telo postane večno. Ali z drugimi besedami, če človek pravilno upravlja s celotnim zunanjim prostorom, človek postane nesmrten.

Če razmislimo o ponovnem ustvarjanju elementa obnovljenega predmeta, lahko opazimo naslednje. Na primer, kot rezultat impulza zavesti, je bila izdelana celica. Sedaj je treba upravljati s celotnim zunanjim prostranstvom tako, da se ta celica ne izgubi, da se ohrani, da bi nastala še ena celica. Sedaj imamo že dve celici in zunanji prostor. Nadaljujmo z dodajanjem celic. Evo, že imamo organ in zunanji prostor, potem cel niz organov in tako na koncu že obstaja cel človek in celoten zunanji prostor. Obstajajo tudi nekatere druge značilnosti tega dogodka, na primer, na katerem konkretnem prostoru se mora zgoditi vstajenje.

Postopno razmišljanje procesa vstajenja po elementih nam je vzelo nekaj časa, medtem, ko se v resničnosti lahko ta proces zgodi zelo hitro ali praktično celo trenutno.

Smisel načela o katerem smo govorili lahko formiramo tudi na tak način. Zunanji prostor se lahko doživi tudi kot popoln sistem in potem se pri določeni reakciji na ta sistem v procesu vstajenja, pojavi vstali ali obnovljen objekt. In to je še ena od tehnologij vstajenja, pri kateri se prostor uporablja za obnavljanje objekta.

Prav tako je treba opozoriti, da se pri vstajenju lahko uporabita dva pristopa: znotraj in zunaj. Pri prvem pristopu tisti, ki obuja, gleda na zunanji prostor skozi tistega, ki ga obuja in kot, da pritiska na potrebno točko prostora. Pri drugem pristopu pa je proces obujanja obrnjen, pristopa se iz perspektive zunanjega prostora. Končni rezultat, jasno, je en in isti.

Torej, ko se odvija proces vstajenja, se začnejo vse povezave Sveta spreminjati in v povezavi s tem je potrebno ustvariti upravljanje s celotnim zunanjim prostorom na ta način, da bi se zgodilo dejanje vstajenja.

ČLOVEK – TO JE ISTOČASNO CELOTEN ZUNANJI IN NOTRANJI SVET (4.2).

Človek v Svetu zavzema resnično posebno mesto. O tem sem že govoril. Ampak to je v povezavi s tem, da je človek ustvarjen po liku in podobi Boga.

Prej sem govoril o orlu, o njegovih neverjetnih sposobnostih, o tem, da obvlada teleportacijo, o tem, da zna ustvariti anti-gravitacijo in še veliko tega. Toda, če pogledamo na notranji in zunanji svet orla, se izkaže, da je njegov notranji svet uresničen v manjši meri kot zunanji. Z drugimi besedami, informacije o notranjem in zunanjem svetu pri orlu so različne, a pri človeku so enake. In tudi to je mogoče reči, če je pri nekem objektu informacija notranjega in zunanjega sveta ista, istočasno, potem je ta objekt človek. In lahko

se doda, kot kaže analiza razvoja Sveta, da se vsi objekti informacij razvijajo v smeri k človeku. V smeri človeka, k njegovi obliki, k njegovim načelom odzivanja in razvoja stremi splošno povedano, cel Svet.

Opazovanja tega lahko vidimo povsod. Obrnimo se, na primer, k delu astronomov. Znanstveniki, ki so se opremili s teleskopi, proučujejo zvezde, ozvezdja, galaksije, na kratko vse, kar je razkrito njihovemu gledanju. Oglejmo si, kako deluje znanstvenik. Potem lahko naredimo primerjavo.

Predstavlajte si, da se nenadoma znajdete v človeškem organizmu, recimo v pljučih. Z gledanjem okrog sebe bi začeli pisati v dnevnik vse, kar vidite iz svoje pozicije. Prav tako bi lahko snemali razne objekte in vsakršna nakopičenja, na primer istih celic. Taka slika bi se vam prikazala znotraj. Prav tako se znanstveniki ne zavedajo dejstva, da z optičnimi teleskopi opazujejo velik organizem iz znotraj. Ko bi mogli ta organizem pogledati od zunaj, s strani, potem bi zagledali informacijski lik človeka.

In potem, kot razodetje pride novo razumevanje že omenjenega izreka: "Človek je ustvarjen po podobi in liku Boga." Ta izrek, kot vsaka velika resnica, ima polno vej, polno strani.

Če se objektom Vesolja, ki jih astronomi opazujejo, približamo prav s tega, pravkar opisanega vidika, potem se lahko celo napove, kako se bodo ti objekti in samo Vesolje dalje razvijali. Zato je potrebno enostavno poznati razvoj človeka tu. Če poznamo razvoj človeka tu, se lahko govori tudi o prihodnjem razvoju Vesolja. Lahko se pove na primer kakšna bo dinamika Večnosti. Lahko rečem, da bodo statični liki prešli v dinamične. Tam ne bo niti koncepta prostora. Prostor bo tam vstopil v strukturo duše, v strukturo duhovnega impulza. In zato se izkaže, da se tam že v samem neposrednem smislu kot osnova pojavlja duša, duh – a on, duh, vse formira.

Po analogiji s človekom, z uporabo načela podobnosti, lahko rečemo, da se medsebojno oblikovanje percepcije in Sveta sedaj odvija na ravni atomov, molekul, celic. V prihodnosti se bo koncentracija materije povečevala, pojavljali se bodo organi, čeprav se oni tudi sedaj formirajo, pojavili se bodo možgani, nastala bo interakcija med ločenimi deli tega velikanskega organizma.

In ko govorim, da je rešitev Sveta na enem mestu – in to v času rešitve vsega, potem je tudi to lahko razumeti na osnovi načela podobnosti. Če ima človek neko težko bolezen, na primer ledvic ali srca, potem je lahko njegovo življenje ogroženo. Če se poboljša funkcija teh konkretnih organov, če postanejo zdravi, potem bo cel človek postal zdrav. Enako velja za svet. In ne smemo pozabiti, da se vse ustvarja na podlagi načel interakcije, medsebojnega povezovanja, medsebojnega pogojevanja.

Tako se sedaj formiranje Vesolja odvija v glavnem na nivoju atomov, molekul, celic, čeprav se že vidijo tudi procesi in njihove koncentracije in posledično formiranje telesnih organov, na primer srca, dalje pa se bo ustvarjal prehod k pulzirajočim nivojem, vrste utripa srca. Zato, to kar znanstveniki imenujejo širitev Vesolja, v resnici predstavlja samo ločeno fazo v nastajanju enega od utripa »srca« in s tem povezanim širjenjem pljuč.

S poznavanjem vsega tega je mogoče ustvariti takšne teleskopske sisteme, skozi katere se lahko vidi prostor z druge strani, s tem pa se bodo lahko opazovale zvezde, kroglaste skupine, galaksije s katerekoli strani, od zunaj in od znotraj. Še več, s tem ko vejo kako se razvija Vesolje, se lahko naredijo tudi taki optični sistemi, ki bodo lahko videli tudi bodočo strukturo objekta, tj. kakšen bo bil. Omeniti je mogoče, da so se v davnih časih za podobne cilje uporabljali kristali: potrebno informacijo so dajale oblike, ki so v njih nastajale. Čeprav je, seveda, najlažji način pridobivanje informacij z jasnovidnostjo.

Kar zadeva zgoraj omenjenega dejstva, je mogoče dati tudi pripombe o vesoljskih potovanjih. Vse je kot sem že rekel, povezano z likom človeka, z njegovo obliko, z delovanjem in z medsebojnim delovanjem njegovih organov. Če vemo, kako se v človeku pretaka kri, kako deluje njegovo srce, kako na sploh deluje človeški organizem, potem se lahko izdelajo vesoljska plovila, ki se bodo gibala na naravnem nivoju premikanja prostora. To bom razložil še nekoliko bolj podrobno.

Še enkrat ponavljam, da se sedaj nahajamo na nivoju razvoja, ki se odlikuje s tem, da v glavnem opažamo molekularno strukturo Vesolja. Tako je mogoče razlagati rezultate opazovanja astronomov. Če pa to upoštevamo kot točko gledišča, potem lahko takoj povemo, kako organizirati vesoljski let.

Če vzamemo katerokoli celico krvi, čisto majhno, ki se v sedanjem trenutku nahaja na primer v področju nog, potem se bo ona čez čas, zaradi pretoka krvi skozi ožilje, po kanalih v organizmu, znašla v področju srca. Poudarjam, brez kakršnega koli napora z vaše strani. To premikanje se je zgodilo preprosto zato, ker se ta celica nahaja znotraj živega organizma. Naše Vesolje je prav tako živ organizem, samo, da je zelo velik. Analogija, ki smo jo pravkar uporabili nam daje možnost razumeti, da vesoljski ladji pravzaprav ni potrebna nobena gonilna sila. Edino, kar je treba narediti za dosego vesoljskega potovanja, je postaviti vesoljsko ladjo v korito potrebnega kanala - in to je vse. In potem se bo ladja čez nekaj časa sama pojavila tam, kjer je treba. Še več, če se poglobimo v ta vprašanja, nam postane jasno, da našo ladjo lahko ustvarimo trenutno, na primer v drugi Galaksiji. Načeloma, ko se doseže določen nivo duhovnega razvoja, lahko vsak človek, brez kateregakoli plovila, po svoji želji, sebe ustvari v katerikoli točki Vesolja.

Lahko omenim še en pomemben primer uporabe moje znanosti, ki je neposredno povezan s to temo.

V tem času sem razvil tehnologijo gradnje vesoljskih plovil, s katerimi se upravlja preko optičnega sistema. Ta sistem je ustvarjen na bazi kristalov. Dovolj je, da kristalu pošljemo miselni signal, da bi on pognal celoten mehanizem, pri čemur je dovolj, da v začetnem impulzu določimo samo koordinate cilja, vse ostalo bo kristal napravil sam. Sam bo določil potreben kanal in sam bo postavil ladjo v potrebno točko. V osnovi tega načela novega načina vesoljskih poletov, se nahaja načelo podobnosti Vesolja in človeškega organizma.

Kot sem že povedal, lahko na podlagi te podobnosti izdelamo napovedi o nadaljnjem razvoju Vesolja. Kljub temu, da bi bile te napovedi resne, morajo temeljiti na poznavanju zakona, zakona razvoja. Torej, če želimo razumeti potek nadaljnega razvoja Vesolja z uporabo načela podobnosti, moramo ne samo dobro poznati strukturo človeškega telesa, ampak moramo raziskati tudi psihologijo človeka in načine s katerimi se družijo z drugimi ljudmi in spoznati, kako delujejo povezave v človeški družbi. Po rešitvi teh vprašanj bo mogoče nadzirati že precej velika območja Sveta, ker je to načelo dovolj preprosto.

Načelo podobnosti o katerem smo razpravljali, se lahko razširi na razvoj novih tehnologij in razvoj novih tehničnih naprav, podobnih vesoljskim ladjam, o katerih sem ravnokar govoril. In kar je zelo pomembno, to načelo bo zagotovilo skladnost razvoja.

Naštel bom tudi druge primere iz svoje prakse, ki govorijo o uporabi načela podobnosti. Pri pretvarjanju objekta v drugi objekt je treba vsak objekt preoblikovati v skladu z načeli organizacije človeka. Ko na primer prevedem eno materijo v drugo, potem lahko oblika človeka služi kot oblika prehoda. Ko sem, predpostavljajmo, začel opazovati neko materijo in ko sem začel spoznavati informacijo, ki jo ona emitira, potem neodvisno kakšna znanja obstajajo o tej materiji, simbolična ali v vidu formule, v navedeni materiji, v vsakem njenem elementu, se vedno vidi človek.

Če ponovno pogledamo, na primer, tistega leva, bomo videli, da je on pravzaprav struktura miselnih oblik človeka.

Če s tega vidika pogledam na orla, bo postalo jasno, da predstavlja strukturo dogodkov, ki jih človek želi. Ta niz se lahko razširi do neskončnosti. Če pogledamo globlje v vse to, lahko ugotovimo, da je vsa zunanja površina, zunanja v odnosu na človeka, v oblikah njegovega doživetja. To pomeni, da bi se razumelo, zakaj so živali in drugi objekti ali na splošno materija, ustvarjeni točno tako, kot so, da bi se to razumelo, je treba pogledati človeka in njegova delovanja. Vse, kar človeka obkroža – to so njegova sedanja delovanja in rezultat njegovih predhodnih delovanj. Iz tega sledi, da ko človek iztrebi neko vrsto, on s tem samega sebe dobesedno rani. V razumevanju tega, se skriva resnična ekologija.

Na osnovi znanja, ki ga predajam, se lahko takoj reče, kakšen rezultat sledi, če se iztrebi neka vrsta živali s strani človeka, kakšna evolucijska vrsta se bo pojavila v prihodnosti, tj. kakšna bo konkretna oblika sledeče vrste živali. Prav tako je mogoče reči, do kakšnih konkretnih sprememb bo pripeljala tehnološka pot razvoja. S tem, ko to vemo, se lahko balansira in lahko se ustvarja takšne oblike, kot so potrebne.

V prihodnosti, križanje vrst in rodov, njihova sinteza, ne bo več načelen problem, za razliko od tega, kar imamo danes. In če bomo želeli napraviti neko zapleteno vrsto, bo to izvedljivo. Tu je tehnologija precej preprosta – poznati je treba organizacijo človeka.

Torej, iz starodavnih časov, poznan izrek »Spoznaj se!«, kot vidimo, ima veliko strani. Doseganje tega načela daje izvorno doživetje organizacije Sveta, njegova realizacija pa bo dovedla k učinkovitemu odpiranju cvetočega življenja.

**DILATACIJA (RASTEZANJE) ČASA, NJEGOVO ODDALJEVANJE
ALI PRIBLIŽEVANJE, ZA NEKATERE ASPEKTE PROSTORA,
PRAVZAPRAV PREDSTAVLJA VSTAJENJE (4.3).**

V drugem delu tega poglavja je bilo že pojasnjeno, da je čas konstrukcija zavesti. Čas se ustvarja v odnosu na prostor z mislimi ljudi. Za ljudi z običajnim stanjem zavesti je uvedba časa, lahko se reče, zelo koristna, celo nujna. To jim ustvarja veliko udobnosti. Vzemimo samo vozni red železnic ali poleti z letali. Razpored odhoda zagotavlja urejenost in varnost gibanja. In koncept časa se praktično uporablja na vseh področjih življenja.

Uvedba koncepta "čas" pomeni ustvarjanje informacij in oblikovanje prostora, takega prostora, v katerem obstaja pojem časa. Pri oblikovanju načel se razpravlja o dilataciji, približevanju in oddaljevanju časa za nekatere aspekte prostora. Tu se govori o prostorih, v katerih čas obstaja. In poleg tega, še o tem, da čas ni povezan samo s prostorom, ampak ima tudi njegove karakteristike, kot je širitev (dilatacija), oddaljevanje ali približevanje.

Prostor v katerem obstaja pojem časa, za vstalega pomeni življenje. Čas pa se v odnosu na prostor, kot sem pravkar rekel, ustvarja z mislimi ljudi. Zato lahko čas miselno raztezamo, oddaljujemo, približujemo. In ker so za ljudi v običajnem stanju zavesti mnogi pojavi povezani s časom, kot na primer, pojem odhoda, potem je njim jasno, da se s širjenjem časa, njegovim oddaljevanjem ali približevanju resnično lahko ustvari vstajenje.

Vprašanje, o katerem smo pravkar razpravljali, si lahko ogledamo z drugačnega kota. V povezavi s pojmi življenja in vstajenja, dilatacija časa, njegovo oddaljevanje ali približevanje dejansko pomeni uvajanje miselne oblike o vstajenju. Uvedba miselne oblike vodi v spremembo v strukturi realnosti.

Sedaj bom pojasnil izraz »Miselna oblika«.

MISELNA OBLIKA

Miselna oblika - to je struktura, ki se zaznava skozi človeško zavest, ki se nanaša na tisti korpus informacij, ki se imenujejo misli. Tj.

miselna oblika je dobesedno konkretna geometrijska oblika, ki vsebuje misel človeka.

Če vzamemo prostor misli (lahko si ga zamislimo ali pa neposredno vstopimo vanj), potem, na primer, miza v njej predstavlja eno konfiguracijo informacije, stol – drugo, človek – tretjo. Tj. - miselna oblika je prav oblika, ki v povezavi z mislijo, ki je v njej vpeta, odgovarja nekem objektu informacije.

Če povzamemo, lahko rečemo preprosto: miselna oblika, je oblika misli, ki vsebuje neko konkretno informacijo.

Kot sem rekel, miselna oblika se izbere s pomočjo zavesti. Ko se v življenju srečate z nekim objektom, ga lahko opazujete z različnih zornih kotov. Na primer letalo, lahko si ogledate recimo, pilotsko kabino, ali krila, ali rep. Tako je tudi z miselno obliko. V kolikor je to v resnici obstoječi objekt, stvarna oblika, potem se lahko pri tem opazovanju, zavest približa z različnih strani. In tako kot lahko pri letalu vidite različne elemente, se prav tako tudi v tem primeru pri srečanju z zavestjo, z raznimi stranmi miselnih oblik, odvija zaznavanje različnih misli.

Poglejmo si en poseben primer. Nekoč, si je šel recimo človek, v prodajalno kupiti steklenico mineralne vode. V ustrezni miselni obliki je ideja človeka o nakupu mineralne vode, vendar ne samo to. V njem je prisoten tudi pojem o tem kam bo šel, po kateri poti in da se je za to treba obleči, če je na primer, zunaj mraz. Vse to in še veliko drugega je shranjeno v eni dani miselni obliki.

Z uporabo znanstvenega jezika lahko rečemo, da v eni miselni obliki obstaja veliko miselnih parametrov. Skeniranje miselne oblike za odkrivanje teh parametrov, tj. obdelava informacije, ki je vsebovana v miselni obliki, se lahko odvija z različno hitrostjo v odvisnosti od nivoja razvoja človeka, razlika pa je pri tem lahko zelo pomembna. Človek z običajno zavestjo, po pravilu, zazna samo del miselne oblike. Če je raven duhovnega razvoja človeka dovolj visoka, potem

zaznavanje miselnih oblik poteka sočasno z vseh strani, to je v popolnosti, poleg tega pa trenutno.

Razmišljanje pojma miselne oblike je pomembno tudi z enega praktičnega vidika. Gre za upravljanje tehničnih sistemov. Obravnavajmo to vprašanje.

Obstaja tako dejstvo: miselne oblike se po geometrijskih parametrih obvezno spajajo z enim od opazovanja duše. Tako je življenje. Taka je realna situacija. Misel je po hierarhiji neposredno povezana z dušo, to je, res, zelo redko ali posredno, preko strukture nakopičenih izkušenj. Zato se z miselno obliko upravlja neposredno iz duše. In če se duša odzove na resničnost temeljnega načrta, se proces izmenjave miselne oblike z zunanjim svetom upočasnjuje ali pa ta izmenjava tekom nekega obdobja sploh ne obstaja.

In tako, z miselno obliko se upravlja neposredno iz duše in zato jo zunanji impulz ne more doseči, ne more jo spremeniti in zato upravljanje s pomočjo misli predstavlja najbolj zaščiten sistem upravljanja.

Na prvi pogled bi se reklo, da bi morala biti pri upravljanju s tehnologijami najbolj zanesljiva tehnična sredstva, ker bi morala biti bolj stabilna od misli. Vendar v resnici ni tako. Dejansko je misel najbolj stabilen sistem in zato, upravljanje s tehniko s pomočjo misli ali miselne oblike predstavlja najbolj zanesljivo obliko upravljanja.

To je mogoče razumeti na konkretnem primeru. Denimo, na primer, letalo, ki ga upravlja avtomatski pilot. Kontakt tehnologije, v tem primeru avtomatski pilot, z zunanjim okoljem obstaja ves čas in to predstavlja značilno potencialno nevarnost. V avto pilotu lahko na primer pride tuje telo ali se lahko poškoduje na drug način. Če je nadzorni sistem misel, ona ne more imeti stika z zunanjim svetom. In čeprav, seveda, načeloma obstajajo stiki med vsemi elementi, v tem primeru gre za časovno trajanje kontakta, o tem, da je kontakt

ustvarjen z mislijo lahko trenuten, medtem, ko je kontakt avtomatskega pilota z letalom in z zunanjim svetom neprestan. In če je kontakt misli z letalom trenuten, potem zunanji prostor te misli ne more več spremeniti. In zato lahko letalo varno leti po načrtovani poti leta in bo letel, ne glede na to, kaj se bo dogajalo.

Tukaj bi rad poudaril, da se lahko element varnosti vsakega predmeta vključi v misel. Ta možnost temelji na varovanju misli iz zunanjega okolja.

Za aparat, za prenos informacije in upravljanja s pomočjo misli, sem izumil patent.

Vračamo se k uporabi miselnih oblik v namene vstajenja. Z ustvarjenjem potrebne miselne oblike je možno obnoviti telo, ponovno ga ustvariti na kateremkoli mestu, celo tam, kjer mislimo, da območje ni primerno za življenje, kjer na primer, ni zraka, ali pa obstaja samo vakuum. Če pa je miselna oblika izvedena pravilno, potem se bo v tem območju namesto vakuma pojavil kisik in vse ostalo, kar je potrebno in vse bo tako, kot je treba.

Nekoč so me prosili, da obudim davno mrtvo sobno rastlino. Ustvaril sem potrebno miselno obliko in rastlina je oživel, ozelenela, čeprav tam ni bilo vode, zemlja pa se je iz tistega časa že povsem izsušila. Pravilna miselna oblika menja zunanjo površino na potreben način.

Kako se lahko pojasnijo podobni pojavi? V osnovi takih pojavov leži sledeče fundamentalno načelo:

SVET JE SESTAVLJEN IZ MEDSEBOJNIH DELUJOČIH STRUKTUR. ZATO, SPREMEMBA ENE STRUKTURE PRIPELJE DO SPREMEMBE VSEH OSTALIH STRUKTUR. PERCEPCIJA IN ZAVEST STA ENA OD STRUKTUR SVETA. ZATO, S SPREMEMBO PERCEPCIJE IN ZAVESTI LAHKO SPREMENIMO SVET.

Zato se resničnost odziva na miselno obliko, reagira nanjo in naša naloga pri tem je, da odziv stvarnosti na miselno obliko pripelje do samega vstajenja. Dejansko to izgleda kot treniranje resničnosti. Da, resničnost je tako zgrajena, da jo je možno trenirati, ona se lahko usposablja. Na primer, lahko mirno sedite in začnete s prakticiranjem. Cilj tega je sledeči: resničnost je treba tako trenirati, da se ona začne dajati in da kot rezultat da vstajenje. To pomeni, da je resničnost v tem primeru vidna kot okolje, s katerim se lahko upravlja in katero se da trenirati.

Na te postopke se lahko pogleda tudi iz drugega zornega kota. Čeprav v resnici, seveda, se gre ves čas o enem in istem, se enostavno koristijo različne besede. Za človeka z običajnim stanjem zavesti v prostoru, v katerem obstaja čas, obstaja tudi pojem »življenje«. Mi vnesemo besedo »vstajenje« in jo začnemo premikati: oddaljujemo jo, približujemo jo v različne položaje, v odnosu na življenje. Če takoj pridemo v področje prostor-čas, kjer se pojem življenja ujame z elementom njegove večnosti, potem se vstajenje dogaja trenutno.

V drugem delu tega poglavja sem govoril kako se odvija vstajenje človeka kadar on prispe v posebno celico prostor-čas. Govoril sem tudi o tem, da v to celico lahko pride tudi človek, pri katerem je prišlo do prekinitve dogodka. On pride v to celico – in nadaljuje z življenjem. Sedaj bom navedel primer ene od variant prekinitve dogodka.

Obstaja veliko znanih primerov, ko je človek nenadoma izginil, pred očmi vseh. Pravkar je bil tu, pogovarjal se je z nekom – in naenkrat ga ni bilo, kot, da se je v zemljo vdrl. Včasih se je po nekem času ponovno pojavil, pri tem popolnoma isti, v isti obleki, v isti starosti in za njega samega je bilo to izginotje neopazno, njemu se je zdelo, da je bil to samo trenutek, čeprav je lahko minilo sto ali dvesto let. Ta človek, kot, da je padel v neko razpoko v prostoru-časa in sedaj se je spet znašel med nami. Če je od trenutka njegovega izginotja

prešlo veliko časa, potem njegova obleka, govor, besede in izrazi, ki jih uporablja, takoj sporočajo tistim, ki so okrog njega, da človek prihaja iz druge epohe.

Bistvo tega pojava je v tem, da človek v podobnih primerih vstopi v prostor, v katerem ni pojma časa. Med drugim sem imel take primere v mislih, ko sem med obravnavo načela (2.3) govoril o začasni prekinitvi dogodkov za določeno osebo.

TO, O ČEMER ČLOVEK RAZMIŠLJA, TO, KAR GOVORI IN TO, KAR DELA VSEBUJE LASTNOSTI VEČNOSTI (4.4).

Med pojasnjevanjem načela (1.8) sem že rekel, da v področju informacij, obstaja tako načelo: če je bilo karkoli enkrat že narejeno, potem to v času, v katerem je bilo to narejeno, obstaja večno.

Tudi misli so delo. Zato, ker, če je človek o nečem mislil, potem se ta misel fiksira v bazi podatkov. Pri tem se ona fiksira za vedno, ker tam ni nič, kar spominja na računalniške viruse, ki obstajajo v običajnih računalniških omrežjih in ki lahko uničijo tam shranjene informacije. V bazi podatkov Kozmične Mreže se informacije ohranijo za vedno.

Dela vključujejo tudi izgovorjene besede, torej pogovor. Sploh pa, to načelo neposredno sledi iz tega, da je človek ustvarjen po liku in podobi Božji, a Gospod Bog je večni in ustvarja samo večno in zato, vse, kar človek dela, vsebuje karakter Večnosti. To je dovolj jasno načelo.

NAČELO VEČNOSTI - ZAGOTAVLJA TISTIM, KI SO ODŠLI, SPOMIN NA TO, DA SE BO ZGODILO NJIHOVO PONOVO USTVARJANJE (4.5).

Načelo Večnosti govori o tem, da so v večnem sistemu povezav, obstoječe povezave organizirane na tak način, da bo bil umrli ponovno živ. Toda tu je pomembnejša duhovna stran, to je v bistvu duhovno načelo.

Že vemo, da je življenje v načelu večno, to je shranjeno v strukturi Sveta. In če je v pojem duha, od začetka položen pojem Večnosti, potem živi ve, vedno ve, v skrajnem primeru na nivoju duše, da ne bo umrl, da bo živel večno in da bo, če bo upravljal odgovarjajočim tehnologijam, lahko obujal druge.

In zato zavest umrlih in njihova duša dobro razumejo, tako sami, kot preko dotika zavesti živih, da bodo vrnjeni nazaj.

Zato to načelo, načelo Večnosti, izstopa kot nosilec svetlobe, kot svetloba, ki lahko vodi in razvija človeka.

Treba je opozoriti da, ko človek odide, da mu že v prvem trenutku po odhodu to načelo postane jasno in on ga zaznava ne več samo na nivoju duše, ampak povsem zavedno.

Mnogi od tistih, ki so preživeli klinično smrt, govorijo o čudoviti spokojnosti, ki jih je objemala v tem stanju, o svetlobi, ki se pojavlja. Ta vedrina in ta svetloba izhajajo iz stika z Večnostjo. Stvarnik tistemu, ki poskuša oditi na ta način daje rakurs pojma Večnosti. V nastali svetlobi Bog podaja znanje o večnem življenju. Tisti, ki so razvili strukturo zavesti se vračajo še preden prejmejo ta znanja.

Zapomnite si, če ostanemo v našem običajnem fizičnem telesu, lahko hitro dosežemo sposobnost, da oživimo opisana stanja in razumemo ta in druga načela. Za to je potrebno zvišati raven zavesti. V višjih stanjih zavesti so vsa ta načela enostavne očitne resnice.

PREMIKANJE TISTI, KI SO ODŠLI PO NJIHOVI ZEMLJI ŽIVLJENJA, ZA NAŠE RAZUMEVANJE PRAVLJIČNI, SE PRAVZAPRAV USTVARJA PREKO STRUKTURE NAŠE ZAVESTI (4.6).

Kako razumeti trditev, da se premikanje tistih, ki so odšli po njihovi zemlji življenja dejansko ustvarja preko naše strukture zavesti? V tej izjavi je več strani. Ena od njih je bila že obravnavana glede na

prejšnje načelo (4.5). in četudi živemu ni povsem poznana tehnologija vstajenja, ali celo, če o tem ničesar ne ve, je vseeno v njegovo strukturo zavesti položeno zunanje o tem, da bodo umrli obnovljeni. V strukturi živih to že obstaja. Zato, preminuli, kot sem rekel, imajo znanje o tem, kot na nivoju duše, tako tudi v stiku z zavestjo živih.

Obstaja tudi druga stran te trditve. Premikanje tistih, ki so odšli se ustvarja preko strukture naše zavesti zato, ker v naši zavesti sedaj še vedno obstaja pojem o odhodu in o umrlih. Ta naša predstava o normalnosti odhoda, o njegovi naravi daje možnost da se odhod tudi ustvari. Umrli obstajajo zaradi dopuščanja v naši zavesti, da oni obstajajo. Ko bo narastlo splošno dojemanje tega, da je življenje v resnici večno, da smrt ni nujna, da ona nasprotno, samo upočasnjuje duhovni razvoj človeka, ko zaradi vse večjega razumevanja teh resničnih stvarnosti (realnosti) življenja s strani človeka, iz strukture njegove zavesti izginejo pojmi o odhodu, o umrlih in to novo dojemanje postane sestavni del kolektivne zavesti, takrat bodo vsi večno živeli, nikakršnega odhoda in nikakršnih umrlih ne bo več. Na ta način je dovolj, da se pravilno razume Svet in potem ne bo več umrlih, vsi bodo večno živeli.

V besedilu tega načela je pomembna beseda "gibanje". Vendar ne gre le za dinamiko, ki obstaja v stanju klinične smrti, niti o tisti, o kateri govorijo tisti, ki so se vrnili iz tega stanja nazaj v naš svet. Hodniki, ki jih oni opisujejo, pojavljanje spokoja, pojav svetlobe – vse to se resnično dogaja in to, kot sem rekel, kot rezultat dotika z Večnostjo. Zdaj pa govorim o precej drugačnem gibanju, o dinamiki popolnoma drugačnega načrta.

Gre za zbiranje osnove mikroelementa in baze dogodkov. V stanju umrlih dejansko ne obstajajo pojmi zaustavljanja ali prekinitve procesa. Po nastopu biološke smrti se takoj začne zbiranje po strukturi Večnosti. Nastaja premikanje, na primer informacij, začenja se organizacija življenjskih postavk, začnejo se določeni

mikro procesi in še veliko tega. Ti procesi so usmerjeni v notranjost človeka, kot tudi mora biti po logiki stvari, pri zbiranju njegove baze mikro elementov in dogodkov.

Na ta način, takoj ko nastopi trenutek odhoda in se prične biološki razpad celic, tj. čim se začne razpad telesa, se takoj začnejo odvijati procesi, ki so potrebni za vstajenje, začne se zbiranje v smeri obrnjeni v notranjost človeka.

Vse to močno potrjuje absolutno odsotnost pojma smrti. Obstaja samo življenje in njegov neskončni razvoj.

Kar smo pravkar povedali o zbiranju baze mikroelementov in dogodkov po odhodu, nam dajejo priložnost, da vidimo drugo stran, kako se uresničuje premikanje umrlih skozi strukturo naše zavesti. V mislih imam sledeče. Ko živi označujejo deveti in štirideseti dan ali sodelujejo v kateremkoli ritualu ali praznovanjih, kot Kristusovo rojstvo, s tem oni izkazujejo umrlim resnično podporo. Kot že vemo je naša zavest tako narejena, da v sebi vsebuje načelo obnavljanja, to je vstajenja in ko se v času omenjenih praznikov odvija posebno močno medsebojno delovanje, struktura zavesti živih in mrtvih, ta zavest živih, četudi se oni tega ne zavedajo, kljub vsemu zelo pomaga umrlim, da se aktivno obnavljajo. To je ravno glavni cilj obstoječih obredov in praznovanj. Podpirajo vstajenje odhajajočih, pomagajo pri njihovem prehodu v notranjo strukturo, pospešijo proces zbiranja.

S poznavanjem načela organizacije človeka, je njegovo zbiranje lahko ustvariti trenutno. Prav tako se lahko trenutno zaustavi nastopanje biološke smrti. V sodobni medicini se za izhod iz stanja klinične smrti uporablja impulz visoke napetosti. Vse to je svojevrsten potres. Vendar, ker je to mehanska metoda, le redko uspe.

V starodavni Kitajski so vrnili človeka celo iz zelo razpadlega stanja. V ta namen se je koristila akupunktura. Seveda različne stopnje

razgradnje zahtevajo različne pristope. Če je po biološki smrti minilo, na primer ne več kot tri dni, potem so se koristile točke na okončinah. Vbod igel v prave točke je privedel do vstajenja. Vendar je to tudi mehanski pristop, temelji pa na uporabi mehanskih načel. Zato se ne bom zadrževal na teh metodah. Tu predvsem dajem duhovna načela.

Kljub temu ima lahko smisel in pomen še en zanimiv fenomen iz preteklosti. V starih časih so v nekaterih krajih poznali skrivnost »ohranjanja« ljudi z njihovim soglasjem. To je bilo v bistvu uporabljeno v primeru vojakov. Ko je bilo potrebno, da so vojaki potovali, so se arhivirali, nekje skladiščili, kot na primer se arhivirajo dokumenti, ki se bodo morda kdaj še uporabljali. Vojaki so se izsušili in v takem stanju so se kot gomila materije ohranili neomejeno dolgo. Ko se je pokazala potreba po njih, so v vsakega vojaka na posebno mesto vbodli iglo, ali pa so se polili s posebno raztopino ali pa se jim je dal potreben impulz zavesti in vojaki so oživeli. Tako je bilo možno trenutno dobiti celo vojsko usposobljenih vojakov. Podobno so pod posebnimi pogoji lahko oživeli tudi nekatere mumije.

Vrnimo se k pojasnjevanju načela (4.6). v njemu se govori o premikanju umrlih po njihovi zemlji življenja, ki se po naših pojmih zdi kot pravljica. Jaz tu namenoma uporabljam besedo »zemlja« in če več, izraz »zemlja iz pravljice«. Ker beseda »pravljična« ima v tem primeru posebno težo.

Gre za to, da obstaja medsebojno delovanje med svetom umrlih in svetom živih. Ne govorimo samo mi, živeči, ampak tudi umrli. Oni govorijo od tod. Pravljica pa je prenosnik njihovega govora. Pravljica, zgodba vsebuje ne le to, kar smo mi govorili, ampak tudi to, kar so oni povedali. Kadar oni govorijo, se njihove besede za žive razkrijejo v pravljичnih oblikah. Z uporabo znanstvenega jezika, se lahko reče, da je pravljica sistem preobrazbe, preobrazba

informacije od tam v tukaj, pri čemur se ta informacija prenese na našem jeziku.

Mnogi pravljичni elementi so podani za otroško razumevanje. Poznavanje dveh ali treh dobrih pravljic bistveno olajša proces nadaljnjega razvoja otroka. Potem se on že razvija dinamično.

Seveda, poleg pravljic, lahko otrokom predamo tudi popolnoma konkretno tehnologijo in potem oni lahko od samega začetka, takoj, postanejo večni. In začeli se bodo razvijati tako, kot je treba. Res je, zunanji svet jim lahko da različne usmeritve, ampak vseeno, otrokom se lahko da tak program, ki lahko kot rezultat da preobrazbo družbe in to zelo hitro.

Da bi dosegli dinamični razvoj otroka so potrebne samo dve ali tri pravljice. Če pa se otroku da še odgovarjajočo tehnologijo, potem se otrok lahko takoj začne razvijati po načelih samo-regeneracije in večnega življenja. Takrat bo vsak takoj postal združen s statusom Večnosti.

SPREMEMBE GEOGRAFSKEGA RELIEFA, DO KATERIH PRIDE MED POTRESOM ALI PRI KRUŠENJU VELIKIH KOLIČIN KAMNOV V SNEŽNIH PLAZOVIH, PRIVEDE DO GENETSKIH IN STRUKTURNIH SPREMEMB V ČLOVEKU, KER SE ČLOVEK ODZIVA NA CELOTEN PROSTOR (4.7).

Najprej se spomnimo o čem govori načelo (4.2). Človek – to je celoten zunanji in notranji svet istočasno. Zato so reliefi, geografska pokrajina, potresi, ki se dogajajo včasih in na splošno ves okoliški svet - to so dejansko odrazi statusa človeka.

Toda zakaj so v formulaciji načela različne spremembe reliefov, ki se dogajajo med potresi in pri velikih plazovih kamnov? Ker je ravno to posledica genetskih in strukturnih sprememb človeka, ker imajo reliefne in velike skalne formacije daljše obdobje oblikovanja in so zato bolj povezane s splošno genetsko strukturo človeka.

Pomembno vlogo, ki jo ima čas obstoja se lahko vidi tudi v primeru stavb. Nekatera gradnja začne imeti vpliv na genetiko, če je bila zgrajena, recimo več kot tisoč let nazaj. V tem primeru lahko v nekem smislu že govorimo o večnosti. Seveda, to število o času tisoč let, je pravilno povedano pogojen, ampak on odraža obstoječo situacijo, to je, da take stavbe že vplivajo na genetiko človeka. One pokažejo osebno delovanje na njegovo zaznavo. To je povezano z dejstvom, da je neka stavba bolj prilagojena kolektivni zavesti, če ima daljši čas svojega obstoja. Taka stavba formira nek status. Znan je izraz: privlačna sila stavbe. Take zgradbe, take stavbe ali njihovi ostanki obstajajo še danes in ni naključje, da privabljajo reke turistov.

Podobno je tudi pri umetninah. S časom njihova vrednost raste in to zelo dobro potrjujejo dražbe.

V povezavi s povedanim, da je razvoj večnosti v več pogledih sestavljen v dvigovanju ne samo časovnega stanja, temveč tudi prostorskega. To pomeni, da če je osvojeno več držav, če je več prostora osvojeno, je struktura bolj stabilna. Zato pri človeku obstaja težnja k osvajanju.

Spomnimo se še enega načela (4.2); Človek – to je zunanji in notranji svet istočasno. To načelo nam pove, kako pravilno ravnati z našimi zunanjimi dejavnostmi. Če na primer gradimo stavbe, jih je treba graditi tako, da si prizadevamo, da bi bile slične po sliki in podobi človeku. Če na primer vzamemo London in pogledamo, kako je postavljen, nam bo postal jasen pojem glave človeka. Moskva je nagnjena k obliki srca.

Obstajata dva pristopa v gradnji po človeškem liku: na osnovi zunanjih in notranjih področij. To so različni pristopi. Zunanja področja – to so področja velikega izkaza kolektivne zavesti. Ta se nahaja izven človeškega fizičnega telesa. Notranja področja – to so področja velikega izkaza individualne zavesti osebnosti. Ta se nahaja v notranjosti človeškega fizičnega telesa.

Zakaj, na primer, so dolgo časa obstajale religiozne prepovedi, ki niso dovoljevale, da se na ljudeh dela obdukcija, niso dovoljevale, da se pogleda v notranjost? Razlog je v tem, da se je v času teh prepovedi še vedno odvijalo formiranje informacijskih povezav med zunanjimi in notranjimi področji človeka po sliki in podobi Božji, prav tako pa je bilo v teku formiranje človeške zavesti.

Če natančno preberete vaje, ki jih dajem v Prilogi – (Dnevne koncentracije), vidite, da tam predlagam večinoma koncentracije na zunanje objekte. To je v povezavi s tem, da se notranji sistem človeka pogosto spreminja, spreminja se načelno, medtem, ko imajo zunanji objekti stabilnost, z vidika njihovega trajnega obstoja v percepciji.

Potrebno je poskrbeti še za ta trenutek. Ko govorim, da je treba zgradbe graditi po liku in podobi človeka, to nikakor ni treba razumeti dobesedno, tj. da zgradbe morajo imeti izgled človeka. To vprašanje je veliko globlje. Gre za odnose in medsebojno delovanje oblik. Potrebno je, na primer, razumeti, kako je površina povezana z obliko človeka, ali pa kako je z obliko človeka povezana sfera. Ko takšno znanje obstaja, je mogoče zgraditi povsem stalne, večne strukture, med drugim na principu antigravitacije. Tako zgrajene zgradbe in kakršne koli zgradbe bodo harmonične v odnosu na človeka in s tem tudi v odnosu do Stvarnika.

Glede problema oblike, v povezanosti oblike in informacije, pa tudi drugih vprašanj, ki se nanašajo na to, vse to bo obdelano v eni od naslednjih knjig te serije.

PREGLED OSNOVNIH NAČEL VSTAJENJA

1

- 1.1. RESNIČNI STATUS SVETA JE V VEČNEM ŽIVLJENJU. VEČNO ŽIVLJENJE ZAGOTAVLJA RESNIČEN OBSTOJ SVETA. STREMLJENJE K OBSTOJEČEMU SVETU USTVARJA VEČNO ŽIVLJENJE.**

TISTI, KI NI UMIRAL, PREDSTAVLJA OSNOVO, KI PROIZVAJA VSE OSTALO. TAKA OSNOVA JE BOG. BOG JE VEČEN, ON NI NIKOLI UMIRAL. OD TU SLEDI VSE OSTALO.
- 1.2. VEČNO ŽIVLJENJE JE NAČELO RAZVOJA BOŽANSKE STVARNOSTI**
- 1.3. NAŠA ZAVEST PERCIPIRA KOT STVARNOST TO, KAR OBSTAJA V NAŠI ZAVESTI**
- 1.4. STRUKTURA SVETA SE MORA ZELO INTENZIVNO RAZVIJATI V OKVIRIH RAZVOJA NAŠE LASTNE ZAVESTI**
- 1.5. VSTAJENJE JE DOSEGANJE PRAVE RESNIČNE ZAVESTI**
- 1.6. NESKONČNO ŽIVLJENJE POGOJUJE NUJNOST RAZVOJA DUŠE**
- 1.7. NAČELO BOŽANSKOSTI: STREMLJENJE K NEUNIČLJIVEM TELESU, K VEČNEMU ŽIVLJENJU IN K RAZVOJU RESNIČNE ZAVESTI – TO JE PRAKSA NAJVEČJEGA RAZCVETA ČLOVEŠKEGA BIVANJA**
- 1.8. DOVOLJ JE, DA OBSTAJA ENA OSEBA, KI ZMORE OBUJATI IN OBNAVLJATI SVET IN TAKRAT SE ON NE MORE VEČ ZRUŠITI**
- 1.9. OBUJANJE IN UGOTAVLJANJE DEJSTVA VSTAJENJA JE PROCES, KI JE ISTOČASEN ZA CELOTEN SVET**
- 1.10. ZAVEST ČLOVEKA IN NJEGOVI ORGANI, PRI PRAVILNEM RAZUMEVANJU NJIHOVE VZAJEMNE POVEZANOSTI, DAJO VSTAJENJE. OBUJANJE JE AKT USTVARJANJA**
- 1.11. RAZVOJ ČLOVEKA JE TREBA GLEDATI KOT KOMPLEKSEN RAZVOJ CELEGA OBSTOJEČEGA SVETA**

- 1.12. **NAČELO VSTAJENJA JE V SOGLASNOSTI Z NAČELOM ORGANIZACIJE ČLOVEKA, KI VKLJUČUJE TUDI NESKONČEN RAZVOJ CELOTNEGA ZUNANJEGA SVETA**
- 1.13. **ŽALOST, DEPRESIJA IN NOSTALGIJA – TO NISO NAČINI ZA ZAZNAVANJE SVETA. SAMO RADOST, SVETLOBA IN LJUBEZEN SO NAČINI, DA SE SVET RAZUME**
- 1.14. **OSEBNOST OSTAJA SHRANJENA PO BIOLOŠKI SMRTI, PRAV TAKO PO KREMACIJI. V PRIMERU KREMACIJE, JE NA VSAKO CELICO PEPELA , KI OSTANE PO KREMACIJI, PRIPETA STRUKTURA OSEBNOSTI TISTEGA, KI JE BIL PODVRŽEN KREMACIJI**
- 1.15. **PROSTOR ZAVISI OD TEGA, KJE SE KRIŽAJO RAZNI ČASOVNI INTERVALI. KOT POSLEDICA TEGA, SE ZEMELJSKA RAZMERJA LAHKO POVEČAJO**

2

- 2.1 **ČLOVEK JE PO NAČELU SVOJE KREACIJE VEČNA SUBSTANCA. ZATO VSTAJENJE TEMELJI NA IZKAZU VEČNEGA V ČLOVEKU**
- 2.2. **OBSTAJA VZAJEMNA ODVISNOST DUHOVNE IN FIZIČNE STRUKTURE. S SPREMEMBO INFORMACIJE O FIZIČNI STRUKTURI NA PODROČJU DUHA, LAHKO MENJAMO DUH DO TE STOPNJE, KO ON ZMORE MENJATI KAKRŠNOKOLI FIZIČNO STRUKTURO, VKLJUČNO Z USTVARJANJEM FIZIČNEGA TELESA**
- 2.3. **ČAS IN PROSTOR NE OMEJUJETA TRAJANJA ŽIVLJENJA. POJEM TRAJANJA ŽIVLJENJA SE FORMIRA V ODNOSU DUHA S PROSTOROM IN ČASOM**
- 2.4. **NAČELO NESMRTNOSTI IN V SKLADU S TEM TUDI NAČELO OBNAVLJANJA, STA PO MOŽNI BIOLOŠKI SMRTI, POLOŽENA V PRVI VZROK, V PRVO NARAVO IMPULZA, NARAVNEGA RAZVOJA ČLOVEKA**
- 2.5. **IMPULZ, USMERJEN K VSTAJENJU, JE VEDNO USMERJEN K NESKONČNEMU RAZVOJU VSTALEGA**

- 2.6. **VSTALI VEDNO VIDI IN OZAVEŠČA PROCES VSTAJENJA IN PRI TEM VEDNO SODELUJE V VSTAJENJU, KOT OSEBNOST BOGATA Z INICIJATIVO**
- 2.7. **VSTALI VEDNO NATANČNO VE, DA BO PO VSTAJENJU ŽIVEL, KOT NORMALEN ČLOVEK**
- 2.8. **VSTALI VEDNO PRIČAKUJE, DA SE BO ŽIVI OBNAŠAL DO NJEGA, KOT K SEBI ENAKEMU, ON NE OBČUTI, DA JE NA KARŠENKOLI NAČIN LOČEN OD ŽIVIH, DOŽIVLJA SE PRAV TAKO Z NORMALNO OSEBNOSTJO, KOT ŽIVI**
- 2.9. **PO VSTAJENJU JE OBVEZNO POTREBNO OPRAVITI METODIČNO DELO, VSTALEMU JE POTREBNO OBJASNITI NJEGOVO NOVO STANJE, POVEZANO S TEM, DA IMA SEDAJ FIZIČNO TELO**
- 2.10. **PRI VSTALEMU ČLOVEKU SO V POPOLNOSTI OHRANJENE PROFESIONALNE IN VSE DRUGE NAVADE, KI JIH JE IMEL PREJ V ŽIVLJENJU**
- 2.11. **POJEM DUHA DAJE RESNIČNOST STRUKTURE ZNANJA**
- 2.12. **EDEN OD VIDIKOV VSTAJENJA JE OBNAVLJANJE USTVARJALNE ZAVESTI PRI ŽIVIH LJUDEH**
- 2.13. **K PROCESU VSTAJENJA JE POTREBNO ISTOČASNO PRISTOPATI TUDI KOT K PROCESU USTVARJANJA OTROKA**
- 2.14. **UMRLI SE NE ZAUSTAVLJAJO V SVOJEM RAZVOJU. DUHOVNI RAZVOJ OSEBNOSTI SE STALNO RAZVIJA, V VSEH POGOJIH. ZATO SE NA DUHOVNEM NIVOJU VSTAJENJE DOJEMA KOT ODRAZ SPLOŠNE SKLADNOSTI SVETA. IN PRAV ZARADI TEGA, VSI LJUDJE V DUŠI VEDO ZA VSESPLOŠNO VSTAJENJE UMRLIH**

- 3.1. **STREMLJENJE BOGA IN ČLOVEKA K ZDRUŽITVI V OKVIRIH PONOVSKEGA USTVARJANJA IN PONOVSKE ZDRUŽITVE PRIPELJE DO MATERIALIZACIJE IN DO VSTAJENJA**

- 3.2. **KONCENTRIRANJE LASTNE ZAVESTI S STRANI ČLOVEKA, LAHKO PRIVEDE DO RADIKALNE SPREMEMBE STRUKTURE SVETA**
- 3.3. **ČLOVEŠKO TELO JE VEDNO DEL DUŠE**
- 3.4. **TAKO TEORETIČNO, KOT PRAKTIČNO SE ČLOVEKA LAHKO GLEDA KOT STRUKTURO ZAVESTI, KI IMA TELESNI OVOJ**
- 3.5. **NA NIVOJU USTVARJANJA INFORMACIJSKIH POVEZAV, SE NITI EN OBJEKT NE KRIŽA S KATERIMKOLI DRUGIM OBJEKTOM, NITI S SAMIM SEBOJ. NAČELO OBUJANJA ČLOVEKA, ALI NAČELO PONOVNEGA USTVARJANJA KATEREGAKOLI OBJEKTA, SE SESTOJI V PREKRIVANJU ZAČETNE INFORMACIJE O OBJEKTU, Z RAZVIJAJOČO INFORMACIJO O NJEMU SAMEMU, NA PODROČJU POSLEDIČNIH POVEZAV, KI NASTAJAJO PRI USTVARJANJU INFORMACIJ**
- 3.6. **SISTEM DUHOVNEGA GLEDIŠČA, TISTEGA, KI SE UKVARJA Z VSTAJENJEM JE NAČELO ORGANIZACIJE DRUŽBE NA NASLEDNJIH ETAPAH NJEGOVEGA RAZVOJA**
- 3.7. **ODDALJENI OBJEKTI RESNIČNOSTI – TO JE TISTO, KAR JE BLIZU VSTALEMU, A ODDALJENO OD ŽIVEGA**
- 3.8. **VSTALI ABSOLUTIZIRA PROSTOR IN DETAJLIZIRA ČAS. V ZAČETNEM OBDOBJU JE ZANJ ČAS DISKRETEN, MEDTEM, KO JE ZA ŽIVEGA ČAS NEPREKINJEN**
- 3.9. **NAČELO AVTONOMIJE DELOVANJA INFORMACIJE V RAZLIČNIH ČASIH**
- 3.10. **RESNIČNA RELIGIJA JE USMERJENA V TO, DA DOPRINESE USTVARJALNEMU RAZVOJU DUŠE, TELESA IN DRUŽBE**
- 3.11. **VSTAJENJE JE NAJBOLJ REALNA, NAJBOLJ PRAGMATIČNA, NAJBOLJ OPREDELJENA IN NAJBOLJ DOKAZANA OSNOVA ZA PRIHODNJI RAZVOJ MIŠLJENJA BODOČIH GENERACIJ**
- 3.12. **TISTI OD ŽIVEČIH, KI NI UMIRAL, BO VEDNO LAHKO VRNIL UMRLEGA V OPTIMALNI ČAS IN V BOLJ PRIMERNI VARIANTI, KOT TO LAHKO NAREDI VSTALI**

- 3.13. PRAKSA VSTAJENJA, PRAKSA OBNAVLJANJA NE NASPROTUJE NITI ENI RELIGIJI, NITI ENI ZAKONODAJI IN NITI ENEMU OD USMERITVE USTVARJALNEGA NAČRTA**
- 3.14. VSTAJENJE LJUDI DAJE MOŽNOST OBUJANJA IN OBNAVLJANJA KATERIKOLI OBJEKTOV**

4

- 4.1. VSTAJENJE JE UPRAVLJANJE S CELOTNIM ZUNANJIM PROSTOROM**
- 4.2. ČLOVEK – TO JE ISTOČASNO CELOTEN ZUNANJI IN NOTRANJI SVET**
- 4.3. DILATACIJA ČASA, NJEGOVO ODDALJEVANJE ALI PRIBLIŽEVANJE, ZA NEKATERE ASPEKTE PROSTORA, PRAVZAPRAV PREDSTAVLJA VSTAJENJE**
- 4.4. TO, O ČEMER ČLOVEK RAZMIŠLJA, TO, KAR GOVORI IN TO, KAR DELA VSEBUJE LASTNOSTI VEČNOSTI**
- 4.5. NAČELO VEČNOSTI - ZAGOTAVLJA TISTIM, KI SO ODŠLI, SPOMIN NA TO, DA SE BO ZGODILO NJIHOVO PONOVO USTVARJANJE**
- 4.6. PREMIKANJE TISTI, KI SO ODŠLI PO NJIHOVI ZEMLJI ŽIVLJENJA, ZA NAŠE RAZUMEVANJE PRAVLJIČNI, SE PRAVZAPRAV USTVARJA PREKO STRUKTURE NAŠE ZAVESTI**
- 4.7. SPREMEMBE GEOGRAFSKEGA RELIEFA, DO KATERIH PRIDE MED POTRESOM ALI MED RAZPADANJEM VELIKIH KOLIČIN KAMNOV V SNEŽNIH PLAZOVIH PRIVEDE DO GENETSKIH IN STRUKTURNIH SPREMEMB V ČLOVEKU, KER SE ČLOVEK ODZIVA NA CELOTEM PROSTOR**

POGLAVJE 3

METODE VSTAJENJA LJUDI

Metode vstajenja ljudi so zasnovane na temeljnih zakonih Sveta. V njih se izraža razumevanje vloge zavesti v naših življenjih in to kako se one lahko uporabijo pri obujanju. Primarno vlogo pri tem ima tudi znanje o tem, da je življenje večno.

Metode vstajenja ljudi so zasnovane tudi na globokem razumevanju tega, da je duši vstalega možno prenesti informacijo o obujanju in to se lahko izvede na mnogo različnih načinov. Od vseh teh raznih načinov, sem izbral petdeset. To število je dejansko enako številu osnovnih načel vstajenja, ki sem jih izpostavil v prejšnjem poglavju. Če jih preštejete, jih boste dobili natanko petdeset.

Pri prenosu informacije o vstajenju duši vstalega, se v bistvu zanašamo na to, da njegova duša razume načela in metode vstajenja. Ta znanja na nivoju duše obstajajo pri vsakem, ona so unesena v vsako strukturo zavesti človeka. Druga stvar je v tem, da se še niso vsi prebudili in jih ozavestili, to pa je že problem duhovne rasti človeka. Po meri duhovnega razvoja človeka, po meri dvigovanja ravni njegove zavesti, bodo vse te resnice postajale vedno bolj jasne.

Ker se različni ljudje nahajajo na različnih nivojih razvoja, je treba v praktičnem delu, s predlaganimi metodami vstajenja, vzeti v obzir sledeče. Najprej je treba razumeti, da do vstajenja pride pri pravilnem ozaveščanju vsega, kar je napisanega v tej knjigi. Ozaveščanje mora biti usmerjeno v individualnost vsake osebnosti.

Pri nekom se bo odigralo takoj, mnogi pa bodo občutili, da še niso pripravljani. V odnosu do tega, ostanite spokojni, ker to samo pomeni, da morate še delati s to knjigo. Pazljivo preberite drugo poglavje »Osnovna načela vstajenja«. O teh načelih je potrebno razmisliti. Potrebno je, da se začnete počutiti tako, kot, da jih razumete. Ponovno preberite tudi prvo poglavje »Konkretna dejstva

vstajenja ljudi«. To so živi primeri. Analiza opisanih primerov vam bo pomagala, da razumete karakteristične trenutke, ki se pojavljajo med vstajenjem. Navedena dejstva že vsebujejo vsa nujna znanja o vstajenju.

Potrebno je prebrati tudi četrto poglavje »Načela vstajenja in vsakodnevno življenje«. Vprašanja, ki so tam pojasnjena dopolnjujejo vaše razumevanje vsega, kar je povezano z vstajenjem.

In končno, je treba zelo pazljivo še enkrat prebrati komentar, ki se nanaša na načelo (3.10), kjer so podana priporočila za praktično delo na sebi. Zelo pomembno je maksimalno zavestno slediti navodila, ki so tam podana.

Sčasoma, boste sigurno prišli do uspeha. Ta knjiga je napisana tudi zato, da vi dosežete uspeh. V vaši naravi že obstaja ta sposobnost. Ona v vsakem obstaja že od rojstva. Treba je samo doseči njeno praktično realizacijo.

Ko predate informacijo o vstajenju duši tistega, ki ga obujate in pristopate k temu poslu, se tudi on sam aktivno vključi v to delo. V tem se je govorilo v drugem poglavju. Zapomnite si to. In vedno opazujte konkretne situacije pri katerih pride do vstajenja.

Zakaj sem predlagal tako veliko količino metod vstajenja, petdeset? Stvar je v tem, da smo vsi mi zelo različni. In to je naravno. Vsak od nas ima svoja nagnjenja, svoje poglede, svoje okuse. Veliko število metod daje možnost vsakemu, da med njimi izbere tisto, ki mu najbolj odgovarja, ki mu je najbolj všeč, predvsem pa bo zanj točno ta tehnologija najbolj učinkovita. Tako lahko zadevo postavimo v začetni fazi. Sčasoma boste enako uspešno uporabljali večino podanih metod.

Drugi razlog zakaj sem predlagal tako število raznih metod vstajenja je sledeči. Te metode se na prvi pogled zdijo zelo različne. Vendar pa, z branjem, z razmišljanjem o njih, boste postopoma začeli občutiti, da čeprav so morda po obliki različne, v njihovem ozadju

obstaja eno in isto in prav to je tisto, kar jih združuje, kar jih pravzaprav dela metode vstajenja. Raznolike oblike teh metod vam bodo pomagale bolj občutiti in razumeti edinstveno, globoko bistvo, ki stoji za njimi.

Zelo važno je razumevanje predlaganega materiala. Izvajanje vaj, navedenih v Prilogi, prav tako pripelje do vstajenja in večnega življenja, pomaga vam, da dosežete veliko skladnost z okoliškim svetom. Ko boste dosegli boljše razumevanje in znatno skladnost z okoliškim svetom, potem se bodo vstajenja začela odvijati veliko hitreje.

Prve metode so zelo podrobno izpostavljene. Bolj ko se bomo bližali koncu, bodo v razlagi te ali one metode, podane samo njihove osnovne ideje.

Vzporedno s številom metode bo stal tudi njen naziv. Predstavitev materiala sem tako postavil, da se bo po spoznavanju z neko metodo, enostavno že s samo koncentracijo na njen naziv, zagotovil prenos znanja duši vstalega. Čeprav je seveda bolje, da naredite vse, kar se tam priporoča.

Pa preidimo neposredno na same metode vstajenja.

1. VSTAJENJE NA OSNOVI DELA Z ODDALJENIMI DELI ZAVESTI

Najprej moramo razlikovati kaj so to oddaljeni deli zavesti. Zamislite si, da razmišljate o nekem vprašanju, da ga poskušate razumeti. Stopnje tega razumevanja so lahko različne. Lahko ga povsem razumete, ali pa ne prav jasno, ali pa vam je lahko povsem nejasno. Če pa se razumevanje nahaja v prostoru zavesti, potem se stopnja razumevanja lahko razume, kot običajna oddaljenost v fizičnem prostoru. Lahko se reče, da tisto kar dobro razumete, se nahaja v najbližjih delih zavesti, tisto, kar pa ne razumete najbolje, se nahaja v njenih oddaljenih delih.

In tako so deli vaše zavesti povezani z vprašanji, ki jih niste razumeli, ali v katere se niste začeli poglobljati, ker ste računali s tem, da se boste v to poglobili v prihodnosti, ali pa jim enostavno ne dajete kakšnega pomena - v teh okvirih se te metode nazivajo z oddaljenimi deli zavesti. Tako se izkaže, da se vstajenje lahko odvija na osnovi takih oddaljenih delov zavesti. Ta proces je zelo obsežen. Lahko jih uporabite takrat, ko ne morete istočasno pokrivati vseh procesov, ki se odvijajo.

Pri vstajenju se odvijajo spremembe na mikro in makro strukturah, odvijajo se procesi v celicah, formirajo se organi. Obstaja veliko število teh raznih procesov, ker je v teku ustvarjanje fizičnega telesa človeka. V kolikor ne pokrivате vseh teh procesov, je možno, da jih ne razumete. Vendar pa, ta metoda pravzaprav koristi prav tako nerazumevanje. Nerazumevanje se v posebnih okoliščinah razume kot pozitivna okoliščina, zato, ker se v tem primeru koristi oddaljene dele zavesti. Ko se poslužujete z oddaljenimi deli zavesti, ni važno, da ne veste in da istočasno opazujete vse povezave, ni vam jih treba vse držati v zavesti, ni se vam treba koncentrirati na njih itd.

Sedaj pa gremo na to, kako je mogoče uporabiti oddaljene dele zavesti v cilju vstajenja.

Predlagam dve varianti te metode.

A. Prva varianta uporablja miselni geometrijski objekt – sfero. Zamislite si oddaljene dele zavesti v obliki sfere. To sfero si postavite pred seboj, 25 cm oddaljeno od površine telesa. Premer sfere mora biti 5 cm. Sedaj se osredotočite na njen center. Osredotočite se na človeka, ki ga želite obuditi in na idejo njegovega vstajenja. S tem ustvarjate prenosni kanal. To je način prenosa informacije duši človeka, ki ga želite obuditi.

B. V drugi varianti se uporablja zakon, ki se glasi:

KO SE ČLOVEK ODZIVA NA INFORMACIJO, POTEM SE, ODVISNO OD STOPNJE NJEGOVE REAKCIJE, INFORMACIJA V NJEGOVI ZAVESTI POSTAVI V BLIŽJA ALI ODDALJENA PODROČJA.

V kolikor je reakcija človeka slaba, potem se odgovarjajoča informacija postavi v bolj oddaljena področja njegove zavesti. V oddaljena področja zavesti se postavi informacija, ki jo on, ali ni dovolj razumel, ali je sploh ni razumel, ali pa je ni razumel, ker na njo ni polagal dovolj pozornosti. Prav ti oddaljeni deli zavesti se uporabljajo v tej metodi. Njihova vloga, kot smo že rekli ima prednost, ker ni potrebno, da imate jasno predstavo o vseh povezanostih in o vseh procesih, ki obstajajo med vstajenjem.

Da bi se ta metoda učinkovito uporabila, jo je treba dobro razumeti. Poleg tega je nujno dobro proučiti osnovna načela vstajenja. Takrat boste že lahko obujali druge in obnavljali katerekoli objekte.

Neposredno delo na vstajenju na osnovi tega pristopa, se odvija na sledeči način.

Osredotočite se na lik človeka, ki ga želite obuditi. Opazujte ta lik, kot del svoje zavesti. On se v resnici nahaja nekje v nekem njenem delu. Sedaj se nahajate v prostoru zavesti. Na enem od njenih delov se nahaja lik človeka, ki ga obujate. In sedaj v drugem delu zavesti naredite odsev tega lika in za tem še enega – še en odsev. Nadaljujte na raznih mestih, v svoji zavesti ustvarjati vse več novih odsevov lika te osebe.

V nekih zabavnih parkih obstaja takšna atrakcija. V prostoru se na poseben način postavi mnogo ogledal, tako, da človek, ki vstopi v ta prostor, vidi množico svojih odsevov.

Nekaj podobnega morate narediti tudi vi, med izvajanjem te metode vstajenja. V raznih predelih vaše zavesti, se morajo pojavljati novi in novi odsevi. Ko bo v vaši zavesti polno odsevov lika, ki ga obujate, potem bo ta lik prešel v resničnost – prišlo bo do vstajenja.

Prenos informacij duši obujajočega se ustvarja tako v tem delu zavesti v katerem je ustvarjen lik obujajočega, kot tudi v ostalih delih, kjer so formirani njegovi odsevi. S tem, ko ste naredili v raznih področjih zavesti odseve lika in postopoma povečevali število teh odsevov, samo s tem, vi v prenos informacij vključujete vse večje in večje število področij zavesti.

V radiotehniko obstaja analogija s tem procesom. Gre za antene. Zahvaljujoč široki razprostranosti televizije vsi vedo, kaj so to antene. Mnogi vedo tudi to, da če se slika na ekranu naenkrat začne kvariti, je lahko eden od razlogov tudi motnja na anteni. Antena je važen element oddajanja in sprejemanja informacij.

Tako se za prenos in sprejem signala koristijo posebni aparati, ki se imenujejo antene. Ena antena je en oddajnik. Njeno delovanje se karakterizira z nekimi določenimi parametri. Če se vzame veliko takih oddajnikov, se lahko naredi antenska mreža. Omrežje anten že ima lastnosti, ki jih posamezni oddajniki nimajo. Tako je tudi v našem primeru. Element zavesti, ki vsebuje odsev lika in ki prenaša informacijo, se lahko opaza kot posamezni oddajnik. Ko povečujete število odseva želenega lika, že povečujete število oddajnikov. Pri zelo velikem številu elementov pride do kvalitativne spremembe v prenosu in prejemu informacij. V oddaljenih delih zavesti pride do kopičenja elementov informacij, do dovolj velikega za vstajenje.

Ta vprašanja smo že razjasnili v uvodu. Spomnite se, kaj se je tam govorilo o delovanju možganov in o laserskem sevanju. Tam navedena analogija, velja tudi tu.

V vezi tega vprašanja o oddajanju in prejemanju informacij se spomnimo znamenite „Bhagavad-Gita“ iz indijskega epa. Spomnimo se, kako se ta knjiga začne. Vladar Dhrtaraštra, ki sedi na svojem dvoru, prosi malega jasnovidnega Sanjđaja, ki sedi poleg njega, da mu pove, kako se odvija bitka na bojišču. In cela „Bhagavad-Gita“ je pravzaprav zgodba jasnovidca o oddaljenih dogodkih. V tem primeru jasnovidec prevaja področje zavesti, ki odgovarja oddaljenim dogodkom v področje zavesti, ki je dovolj blizu in iz katerega se ti dogodki jasno vidijo.

2. UPRAVLJANJE VSTAJENJA Z ELE-MENTI RASTLINSKEGA SVETA

V tej metodi se za prenos potrebne informacije duši vstalega uporablja neka, katerakoli rastlina. Lahko se uporabi tudi drevo,

gram, trava – na kratko, vse kar se vam dopade. Namesto na celo rastlino, se lahko osredotočite tudi na en sam list.

Ta list opazujte kot strukturo Sveta, kot element Sveta. In ker je v Svetu vse med seboj povezano, potem je tudi ta list povezan z vsemi elementi Sveta, pa tako tudi z dušo človeka, ki se ga pripravljate obuditi. Razume se, da imajo te povezave določen vid.

Vidne povezave, ki jo ima list rastline, se lahko zavemo, če opazujemo konturo tega lista. List si lahko zamislite ali pa lahko opazujete otipljiv fizični list. Vaša naloga je v tem, da v rastlini opazite tiste povezave, preko katerih se ustvari prenos informacije duši tistega, ki se ga obuja.

Da bi prenos informacij bil uspešen, je treba imeti v vidu naslednji tehnični moment. Gre za orientacijo rastline. Orientacijo v prostoru zadajte sami s položajem svojega telesa. Vi ste pravzaprav aktivna delujoča oseba. Zato je položaj rastline potrebno miselno prilagoditi položaju vašega telesa.

Natančneje, na primer, da delate z drevesom. Os drevesa, to je linija, ki gre od njegovih korenin do vrha, mora biti vedno v skladu s smerjo, ki spaja vaše noge in glavo. Torej, če stojite medtem, ko izvajate to metodo in če drevo raste vertikalno navzgor, potem je v tem primeru vse v redu. Če pa na primer ležite horizontalno, potem morate tudi drevo v mislih postaviti horizontalno, tako, da bo drevo v vaši miselni sliki, tako rekoč paralelno vašemu telesu.

Drevo se tako uporablja kot oddajni kanal. Miselno se osredotočite na to, kako raste drevo, kako se pretakajo sokovi po njem, od korenin proti vrhu, do konic vej, k vrhovom listov. V tem gibanju od korenin h kroni, polagate informacijo namenjeno duši obujajočega, pozivate ga na vstajenje. Zdaj že vemo, kako se v takih primerih obnašajo tisti, ki so odšli. Ko prejmejo informacijo o tem, da ste jim pripravljeni pomagati, se takoj aktivno tudi sami vključijo v delo.

V tej metodi vstajenja, je pravzaprav možno, ne samo koristiti elemente rastlinskega sveta. Na opisan način je mogoče odposlati tudi informacijo, na primer, tudi preko strukture kamna, kristala,

preko strukture gora. Lahko recimo uporabite goro, ki je tik pred vami ali gore, ki so oddaljene. Razdalja nima nobenega pomena. Vi se osredotočite na vrhove gora in skozi njih pošljite informacijo, ki jo želite predati obujajočemu.

3. METODA RAZVOJA DUŠE OBUJAJOČEGA, KI V SVETU ŽIVIH USTVARJA SPOZNAVANJE VSTAJENJA

Kot govori že sam naziv te metode, je njen cilj, da se duši obujajočega prenese informacija, ki jo bo njegova duša izkoristila za ponovno vzpostavljanje fizičnega telesa v svetu živih.

Praktična uporaba te metode se lahko pogojno razloži v štirih etapah.

I. Osredotočite se na dušo obujajočega, tako, da ona zasveti, tj., da se v njej pojavi jasna svetloba znanja.

II. Miselno pripovedujte duši obujajočega o tem, da je v sedanji situaciji, ko nad svetom visi nevarnost nuklearnega uničenja in ekološke katastrofe, da je za vsesplošno rešitev nujno znanje obujanja fizičnega telesa. To obnavljanje fizičnega telesa, njegovo formiranje, se odvija na osnovi, vam že poznanih znanj. Obujajočem morate zelo podrobno in točno razložiti o vsem tem. Pri tem pa morate v pogovoru z njim vzeti v obzir njegove individualne značilnosti. Zavedajte se, da bo on še naprej ista oseba, kot prej. Razgovor mora biti povsem konkreten.

III. Da bi obujajoči bolje prejel informacijo od vas, se morate nahajati v stanju spokoja. Koristno bi bilo, če se pri tem zavedate, da je vaš spokoj za obujajočega, izvor znanja. Lahko se reče, da je vaše stanje miru, kot nekakšen svetilnik, ki mu osvetljuje pot, ki mu pomaga, da se orientira v oceanu informacij.

IV. Določiti morate kje, na katerem mestu se bo zgodilo samo vstajenje. To mesto morate miselno pokazati obujajočem, da bi on vedel, kje se mora obuditi – vstati. Razume se, da ima lahko tudi obujajoči, kot samostojna oseba, svoje mišljenje o tem. Morda bo on predlagal svojo varianto. To ni bistvenega pomena. Preprosto, v

takem primeru mu morate pokazati konkretno mestu srečanja, na katerem mu boste pristopili, ko bo že obujen, tj., da se pojavi v svojem fizičnem telesu. Ko miselno obujajočemu pokažete mesto srečanja, si morate v sebi zelo precizno zamisliti prostor, na primer ulico ali sobo ali katerokoli drugo mesto, kjer se bo zgodilo vajino srečanje. Obvezno ste dolžni v mislih videti, kako obujeni prihaja na to mesto in od kje, prihaja na to mesto. Morate si dobro zamisliti situacijo, v premeru sto metrov, od mesta srečanja. Še enkrat, ponavljam: dolžni ste si jasno, zelo jasno v sebi zamisliti, kako on lahko prečka teh sto metrov, obvezno videti, kako on prihaja in pozorno slediti celotno pot na tem območju, vse do mesta srečanja.

Sedaj pa mali dodatek. V prvem delu te metode in tudi prej v tej knjigi sem uporabil izraz »razsvetljenje«. Sedaj bom povedal, kaj pomeni ta izraz.

Razsvetljeni človek. Razsvetljenje.

Razsvetljeni človek – to je tisti, pri katerem je svetloba duše vidna. To pomeni, da ima duša takega človeka svetlobo znanja, svetlobo prihodnosti, svetlobo ustvarjanja. Ko se govori o svetlobi, torej o razsvetljenju, se imajo v vidu ustvarjalni aspekti duše, njena orientacija k svetlobi.

Tako je razsvetljeni človek – tisti, ki nosi znanje ustvarjanja, znanje razvoja, znanje sklada.

Razsvetljenje, kot proces, pa je duhovna rast, to je duhovni razvoj človeka, ki postaja razsvetljen.

4. PRIDOBIVANJE ZNANJA O TEHNOLOGIJI VSTAJENJA, PREKO FIKSIRANJA POZORNOSTI NA NEOMEJENO POVRŠINO VODE.

Zamislite si, da je pred vami ocean. Neskončna vodna gladka površina, ki se razprostira na vse strani. Neskončna, neomejena. In tako, kot je ta ocean neskončen, tako so neskončna vaša znanja o Svetu, ta pa se nahajajo v vaši duši.

Želite obuditi nekega konkretnega človeka? Prekrasno. Znanje o tem, kako se to dela, že obstaja v vaši duši. Res je, pojavlja se vprašanje, kako v tem oceanu znanja, ki je v vas, najti prav to, kar je potrebno za obujanje tega konkretnega človeka, v določenem trenutku, ne, da bi pregledovali zaporedoma vso to neskončno količino podatkov, ker to lahko traja dolgo.

Nasploh sem vam dolžan povedati, da je čas razmišljanja, celo tudi neskončnega sistema, vedno končno. Obstaja tak zakon. To je, celo neskončen sistem znanja lahko vedno pregledate v nekem končnem času. Četudi boste seveda porabili nekaj časa za to, koliko časa, pa seveda zavisi od nivoja razvoja človeka. Odvisno od nivoja razvoja človeka, je to lahko nekaj sekund, nekoliko ur, dni itd.

Važna značilnost metode, ki jo sedaj obravnavamo se sestoji v tem, da ona dopušča ustvarjanje trenutnega vstajenja.

Zamislite si, da so piloti, ki upravljajo s potniškim letalom naenkrat umrli, na primer od zastrupitve, in evo, nikogar ni, ki bi upravljal z letalom. V podobni situaciji je potrebno trenutno obujanje – vstajenje. Rešitev pilota v takem primeru pomeni rešitev mnogih ljudi.

Ali na primer vzemimo človeka, v katerega rokah se nahaja kontrola nuklearne elektrarne. Dovolj je, da se spomnimo černobilske katastrofe in njenih posledic, da bi razumeli celoten pomen posla vsakega operaterja. Ampak, če se nenadoma na elektrarni zgodi neka okvara, pri operaterju pa je nepričakovano nastopila biološka smrt, kaj narediti? V tem primeru, ga je nujno trenutno obuditi, da bi se ponovno vzpostavilo normalno delo elektrarne.

Še en primer, je lahko na primer, transport nuklearnega tovora. V življenju je lahko polno podobnih situacij. Zato je treba obvladati metode trenutnega obujanja ljudi.

Vrnimo se k opisu metode. Osredotočiti se morate na ocean znanja in v njemu najti točko, kjer se vstajenje dotičnega človeka odigrava trenutno, na potrebnem mestu.

Vendar obstaja vprašanje, kako je možno v oceanu znanja, trenutno najti prav to, kar je potrebno za obuditev dotičnega človeka. Celo vprašanje se sestoji v tem, kako se znanje lahko najde trenutno, ker gre za trenutno vstajenje.

Zamislimo si za trenutek, da vi že imate to znanje. Potem to vprašanje takoj postane razrešeno. Zato, ker je Svet tako zgrajen, da so znanja o vstajenju, ki so vam potrebna – že samo dejstvo vstajenja.

In to v potrebnih pogojih, v določeni konkretni situaciji.

Vse to vodi do tega, da je treba dobiti znanja o tehnologiji vstajenja. In ker gre tu za trenutno vstajenje, je jasno, da to znanje ne morete iskati, ker za to nimate časa.

Vendar se izkaže, da ga niti ni treba iskati. Narediti morate nekaj drugega. Ustvariti morate tak svoj duhovni status, pri čemer, se bo začela menjati celotna realnost v smeri, ki jo potrebujete.

Tu gre za to, da ste vi sami center oceana znanja, vaš duh, vaša duša in seveda tudi vaš razum, intelekt, zavest in vse ostalo. In če ste vi središče oceana znanja, potem so vsa znanja tu – vaša. Na osnovi teh znanj morate preučiti informacijo, h kateri bi se stvarnost odzvala in se pokazala kot vstajenje.

Zato je potrebno dojeti, kako se lahko formira taka reakcija resničnosti. Metoda za to je sledeča. Opazujte sebe, kot enega od elementov Sveta in to tistega elementa, ki organizira izpolnitev cilja, ki ste ga postavili pred seboj, v tem primeru, vstajenje človeka.

Z uskladitvijo s tem elementom Sveta, lahko vidite, kako in koliko mora pravzaprav biti razvit vaš duh, da bi se ustvaril potreben dogodek.

Stanje duha se odraža v odgovarjajočem notranjem stanju. Z razvojem duha, se povečuje moč vašega notranjega sijaja, intenzivnost njegove svetlobe. Gre zato, da je potrebno, da vi kot, da v nekakšnem svojevrstnem blisku, uspete doseči ta nivo svetlobe, ta nivo stanja duha, ki zagotavlja trenutno ustvarjanje potrebnega dogodka.

Pri tem vam ni treba ničesar iskati. Četudi je, seveda, ta točka v oceanu, to znanje, ki je potrebno za navedeno konkretno vstajenje, vam je seveda, nujno. To je tako. Ampak ni ga treba iskati.

Znano je, da nočni metulji letajo k plamenu. Dovolj je prižgati svetlobo v temi – in že cel roj njih kroži okoli. Svetloba jih privablja. Tako je tudi v našem primeru. Vi ste svetloba v tem Svetu. Ozavestite to. Ampak tega ne ozavestiti samo formalno, z umom, ampak s svojim celim bitjem. Če to ozavestite, boste naenkrat ugotovili, da vam ni treba ničesar iskati. Vse vam bo prišlo samo.

Ali morate obuditi določenega konkretnega človeka? Odlično! Sebe z impulzom prenesite v višje stanje duha, v višje stanje zavesti in videli boste, da se je vstajenje že zgodilo. Četudi to višje stanje še ni postalo vaše običajno stanje, naj bo tako, četudi ste se na njega dvignili samo za trenutek, ampak v tem trenutku ste postali svetloba, svetleča svetloba – in potrebna znanja o vstajenju so sama prišla k vam, resničnost pa se je na ta blisk svetlobe, takoj odzvala z vstajenjem.

In tako, se ta metoda vstajenja sestoji v tem, da se preko fiksiranja pozornosti, na neomejeno površino vode, iz neskončnega oceana znanja, pride do samega sebe, s tem, da dvignemo svoj duh, dvigniti pa ga je treba toliko, kot je potrebno, da se potrebni dogodek sam formira poleg vas.

5. UPRAVLJANJE Z RAZMIŠLJANJEM ZARADI VSTAJENJA LJUDI

V tej metodi za vstajenje ljudi upravljate z razmišljanjem in zato je pomembno, da dojamete, kako mora biti misel povsem konkretna.

Tj., potrebno je, jasno ločiti misel o vstajenju konkretnega človeka, če je vprašanje enega človeka ali pa konkretnih ljudi, če jih je več. To je prvo.

Nadalje, to misel je treba objektivizirati, pomeni, da jo je potrebno prenesti na kakršenkoli objekt in se z njim povezati. V ta namen je najbolje izbrati mezinec desne roke, če pa ne tega, potem pa izberite nek ploščat predmet, če pa takega ni v bližini, pa izberite nek zaobljen predmet.

Da bi objektivizirali misel, se morate osredotočiti na izbrani predmet, na primer, na mezinec in videti to misel. To misel o vstajenju morate videti v obliki konkretnega elementa informacije. Videti misel v tem primeru pomeni, da morate jasno videti tiste ljudi, ki jih želite obuditi, njihovi liki, morajo biti jasno vidni, živi in v barvah. Morate jih dobro opazovati.

Če vam to ne gre prav dobro od rok, potem se lahko preprosto osredotočite na to misel, s tem, da opazujete mezinec, s fizičnimi očmi ali miselno, koncentracija v tem primeru, pa ne sme biti krajša od pet sekund. S to proceduro povezujete svojo misel o vstajenju, s konkretnim objektom, tj., objektivizirate. Ta objekt je v tem primeru vaš mezinec desne roke.

Potem nastane vprašanje o upravljanju z objektivizirano mislijo. V tem cilju morate uporabiti vašo zavest. Vaša zavest tu nastopa, kot lasten sistem upravljanja. Pri tem je posebej važno doseči, da vaša zavest, bolj natančno, neki element vaše zavesti, obkroža to misel z vseh strani, tako, da misel postane del vaše zavesti, da postane del vaše zavesti na konkretnem mestu, na primer, v področju predmeta na katerega se osredotočate.

Ta situacija se lahko objasni s pomočjo analogije s kokošjim jajcem. Objektivizirano misel bomo primerjali z rumenjkom, področje zavesti pa je predel, ki obkroža rumenjak – beljak. Rumenjak se v

popolnosti nahaja znotraj beljaka. Analogno se tudi objektivizirana misel v popolnosti nahaja znotraj nekega področja vaše zavesti.

Misel in področje, ki jo obkroža nista vidljiva za običajno oko. Prav tako se s fizičnim očesom, ne more videti niti beljak, niti rumenjaki. Viden je samo zunanji omot jajca – luščina. V naši analogiji, pri vstajenju luščine tj., zunanji omot jajca, odgovarja fizičnemu telesu vstalega. Tudi njega, je prav tako kot luščino, možno videti z običajnim gledanjem.

Če imate celo jajce, lahko vidite njegovo notranjost s pomočjo posebnih aparatov. Analogno, s pomočjo jasnovidnosti, se lahko vidi notranja struktura človeka, njegove misli. S pomočjo jasnovidnosti, se lahko vidi celoten proces vstajenja.

Vrnimo se k vprašanju o upravljanju z objektivizirano mislijo. Pravkar pojasnjena analogija nam pomaga razumeti, da se celi proces vstajenja lahko razdeli na notranji del, v katerega spada vse, kar se ne vidi s fizičnim pogledom in na zunanji del, kamor sodi vse, kar se vidi s fizičnim gledanjem. Torej, upravljanje z objektivizirano mislijo, je treba ustvariti na ta način, da misel najprej pride k tistemu mestu, ki je vidljivo s fizičnim vidom.

Opozarjam vas, da tu, prav tako kot povsod, obstajajo določeni konkretni zakoni. Zato mora biti upravljanje z mislijo pri vstajenju v soglasju z njimi. Ti zakoni pa govorijo, da je treba svojo misel o vstajenju privedi na konkretno fizično mesto in na tem konkretnem mestu se mora misel tudi nahajati.

Tu je situacija podobna naslednji situaciji: vi lahko na primer, vzamete knjigo iz pisalne mize, jo odnesete v sosednji prostor in jo postavite na polico knjižne omare. Tam se bo nahajala. Tako je tudi z mislijo. Treba se je zavedati, da je misel – realni objekt.

Na ta način, če planirate, da se bo vstajenje zgodilo na nekem določenem mestu, potem je misel o vstajenju določene osebe treba postaviti, prav na to mesto. Če pa vstali želi vstati na nekem drugem

mestu, potem premaknite misel o njegovem vstajenju na tisto mesto, kjer se mora zgoditi vajino srečanje.

Kako se misel praktično premesti na potrebno mesto?

To nalogo se rešuje s pomočjo objektiviziranjem misli.

Pri tem je potrebno razlikovati dva primera.

I. Misel o vstajenju objektivizirate na nekem predmetu, na eni strani, na primer, lista papirja. Na listu papirja si zamišljajte lik vstalega. Osredotočite se na tega človeka, s tem, da v glavi zadržujete misel o njegovem vstajenju. Po tem, miselno prenesite ta list papirja na tisto mesto, kjer se mora zgoditi vstajenje ali kjer se mora odigrati vajino srečanje.

II. Če za objektiviziranje misli ne uporabite nek predmet iz okolice, ampak neki element svojega telesa, recimo mezinec desne roke, potem se ne prenese slika telesa. Prenese se oblika nekega predmeta, ki se nahaja v vaši neposredni bližini. Tu ne gre za to, da bi se izbrani predmet moral nahajati nekje maksimalno blizu vas. Lahko se izbere katerikoli predmet iz vaše bližine. Naslonite se na notranji občutek. Vaša usmerjenost, na te dogodke, je individualni pristop k predaji podatkov. Ko mislite individualno, ko je prenos informacije obarvan s črtami vaše osebnosti, potem se vstajenje hitreje odvija.

6. METODA UPRAVLJANJA Z ZAVESTJO PRI ČEMER ZAVEST FORMIRA MISEL O VSTAJENJU

Na čemu temelji ta metoda?

Vemo, da je v Svetu vse medsebojno povezano. Živimo v Svetu raznih povezav. Ko greste na primer po ulici in ko razmišljate o nečem, se pri vas lahko pojavijo različne misli, v katerih se fiksirajo neke povezave. Med hojo po ulici, nekaj zagledate, neke zgradbe ali avtomobile ali neko dogajanje.

Percipirate jih, lahko analizirate to, kar vidite. Ko nekaj percipirate se to dogaja preko delovanja vaše zavesti. Ko pa na nek način

delujete, tu se pa že govori o drugem nivoju zavesti, o nivoju razvoja zavesti.

In tako, ko opazujete okolico, ona v vas izzove določene misli. In tako se bistvo te metode vstajenja sestoji v tem, da obrnete tok dogajanja. Pravzaprav, morate s pomočjo zavesti ustvariti tako misel, ki bo izzvala potreben dogodek, v tem primeru vstajenje. S pomočjo zavesti je potrebno oblikovati misel o vstajenju, pri čemur mora misel imeti potrebno obliko in potrebno vsebino.

Kako se to praktično dela v tej metodi? Poglejte razpored predmetov, ki so vam najbližji. Če to naredite, lahko dobite enostavno načelo. Poglejmo, o čem govorimo.

Ko opazujete to, kar vas obkroža, potem, ne glede na to, kje se kaj nahaja v določenem trenutku, vedno lahko vidite neke povezave, na primer, z vidika razporeditve predmetov. En predmet se nahaja bližje, drug bolj oddaljeno. Torej, obstaja pojem razdalje. Razdalja se seveda lahko izmeri v metrih, lahko se jo opaža v obliki občutkov, v vidu nekega lika. S tem, lahko tako enostaven pojem, kot je razdalja, pogledate kot en vidik povezave. In sedaj razdaljo prevedite v lik in dobili boste vstalega človeka. Tako je načelo.

Morate najti take kraje, kjer lahko dobesedno ustvarite vstalega človeka v vidu lika in takoj, ko bo on ustvarjen na nekem mestu, ga prenesite bližje k sebi, tj., prinesite ga v tisto raven svoje zavesti, ki vam najbolj odgovarja, kjer mu bo po vaših občutkih udobno in takrat, bo prav ta nivo, formiral vašo misel.

Ko ste ustvarili tako zavest, potem se lahko oblika misli določi tudi kasneje, čez nekaj časa, na primer čez nekaj sekund, včasih pa je to lahko tudi čez nekaj dni. Tu je važno omeniti, da, ko govorimo o formiranju misli preko zavesti, je treba razumeti, da gre tu zato, da se zavest sama razvija v smeri formiranja misli takšne kvalitete. Za razliko od osredotočenosti misli na osnovi zavesti, tu zavest sama oblikuje misel in ona sama, jo uvede v potrebno strukturo. In ko vaša zavest dela tako, potem lahko vi sami sledite celoten proces, kot da bi stali ob strani.

7. RAZVOJ ZAVESTI DO NIVOJA SAMOSPOZANJA, V MEJAH PODROČJA TE ISTE ZAVESTI

Ta metoda uporablja takšne okoliščine, da se naša zavest razvija. Pri tem, kot, da se zavest razvija sama po sebi, vi pa ji morate samo dati potrebne karakteristike. Pri neskončnem razvoju zavesti, se nahajate v situaciji, da obdelujete informacijo z veliko hitrostjo in takrat postane možno kakršnokoli delovanje, vključno z vstajenjem. Pri tem vstajenje postane realno možno v takem roku, kot ga vi sami določite. Zato bo mogoče upravljati tudi s časom vstajenja.

Torej, gledate zavest kot sistem, ki se samostojno razvija. Pri tem je važno, da se razvoj zavesti odvija v skladu z vašo osebnostjo. Tj., da se nahaja še naprej v istih socialnih razmerah, druženje z ljudmi na isti način kot prej, v okvirih običajnega obnašanja, mora biti zavest tako razširjena, da je neskončna v odnosu na obseg informacij, ki jih je potrebno obdelati zaradi vstajenja.

Pojem neskončnosti ima tu relativen značaj. Neskončnost enega obsega informacij v odnosu na drugi obseg, pomeni, da je prvi obseg neprimerno večji od drugega. Pri tem je drugi obseg informacij, to je v tem primeru celotna informacija, potrebna za vstajenje; ta obseg informacij je lahko zelo velik in celo neskončen. Vendar pa že veste, da lahko vaša zavest obdelata tudi neskončno količino informacij za končni čas. Taki pojmi kot so obseg informacij, končni ali neskončni nizi podatkov, ne morejo na noben način vplivati na hitrost obdelave informacij.

Za vas je najpomembnejše - odločiti se, o tem, kaj bo upravljanje za vas. Ko govorim o tem, da se zavest neskončno razvija, potem imam v vidu predvsem, da vaša duhovna osnova že ve, vaša duhovna osnova to lahko dela, duša vse to kontrolira in vaša duša je v soglasju s tem. Vaša naloga je, da najdete notranjo skladnost, dosežete notranjo soglasnost, da se uglasite s samim seboj, ker se bo potem vaša zavest razvijala neskončno hitro.

Pridobitev tega soglasja je zasnovano na zelo enostavnem načelu. Razumeti morate, da za normalno razvijanje potrebujete neskončno prihodnost, potrebujete sistematično prihodnost, potrebujete prihodnost, ki je neškodljiva za razvoj. In ko postavite takšen cilj je potrebno, da precizno formulirate svoje konkretne naloge. Prav zaradi tega, da svet ne bo uničen, da ljudje ne bodo uničeni, je potrebno osvajati-osvojiti vstajenje, treba je pokazati, da je telo v popolnosti obnovljivo na osnovi znanja duše in to v katerikoli točki prostor-čas. Vse to bo osnova za neskončni razvoj vaše zavesti.

In glede na to, da vaša zavest lahko kontrolira katerikoli proces, vključno z neskončnim procesom razvoja same zavesti, se poleg tega lahko upravljanje s procesi včasih ustvari tudi v eni sekundi, celo milisekundi in še v krajšem času, potem ima lahko ta proces z vidika forme, končno obliko.

Postaja jasno, da se prehod vaše zavesti v stanje neskončnega razvoja ustvarja z razumevanjem in osvajanjem tega postulata, te metode. Ko pa se odločite in usmerite, se bodo vaša znanja začela neskončno razvijati. Da pa bi obujali ljudi, če vzamemo v obzir tudi čas, tj., da bi v proces vstajenja vnesli še čas vstajenja, je pred tem treba, da v neskončen razvoj svoje zavesti vnesete čas vstajenja, v obliki misli in zavest se bo razvila na ta način, da dobite mehanizem vstajenja z vgrajeno kontrolo časa.

In lahko ga boste, glede na okoliščine, spreminjali po svoji presoji.

8. RAZDELITEV ZAVESTI NA ZUNANJE IN NOTRANJE PODROČJE IN IZVEDBA VSTAJENJA NA MEJI MED NJIMA

Ta metoda se sestoji v sledečem. Uporabite načelo, ki vam omogoča, da na določen način razdvojite svojo zavest. Pravzaprav, zamislite si, da je vaša zavest razdeljena na dva dela, na notranji in zunanji. Okolje opazujte kot notranji del zavesti. To je tisto, kar vidite z očmi ali pa opazujete preko občutkov fizičnih organov. Nasploh vse, kar se dogaja v fizični realnosti, na primer, nakupi v prodajalnah, obisk v kavarnah, različne povezave med fizičnimi objekti – vse to je

notranji del vaše zavesti. Vse objekte in procese izven fizične realnosti, kot so na primer misli – morate opazovati, kot zunanji del vaše zavesti.

Takoj bom povedal, da je taka delitev zavesti na zunanjo in notranjo strukturo pogojna. V popolnosti bi jima lahko tudi zamenjali mesta. To ni primarnega pomena. Pomembna je samo ta razdelitev.

Sedaj, ko ste naredili to delitev, najдите povezave med notranjim in zunanjim delom zavesti. Ta ugotovitev povezav med notranjim in zunanjim delom zavesti, vam na meji med njima, omogoča obujati ljudi.

V bistvu je ta metoda zasnovana na sledečem načelu. Ko opazujete zunanji del zavesti, tj., tisto, kar se z vašega vidika nahaja izven pojavov fizične stvarnosti, prihajate v temeljno strukturo Sveta. Temeljna struktura Sveta je zasnovana na kolektivni zavesti, na zavesti vseh, na zavesti Stvarnika. Vaša naloga pa je, da delujete v soglasju s tem, tako, kot se je razvijala zavest Stvarnika. V tem primeru bo vaša zavest imela pravilne karakteristike. Zato se je treba vedno nahajati na potrebnem mestu ali v notranjem delu zavesti, ali v zunanjem, vedno pa na tistem mestu, kjer ima zavest pravilne karakteristike.

Meja med fizičnimi procesi in procesi zunaj fizične realnosti je področje, na katerem je mogoče ustvarjati. Ko na primer materializiram nek predmet, jaz večinoma ustvarjam materijo istočasno na raznih mestih mejnega področja, pri tem pa jo vso dovedem v eno točko ali na eno mesto. Posledično se pridobi materializacija predmetov, regeneracija organov ali vstajenje človeka. Tudi vi lahko tako delate.

Torej, v okviru te metode je potrebno, da razdelite strukturo svoje zavesti na zunanji in notranji del. Ko to naredite in utrdite povezavo med njima, boste odkrili, da ste v mejnem področju obudili človeka.

9. UPRAVLJANJE S TELESOM PRI VSTAJENJU

Ta metoda temelji na tem, da z upravljanjem s svojim telesom, lahko okrog njega ustvarite prostor, v katerem lahko človek vstane. Vaše telo pa mu služi kot nekakšen etalon.

Zato mora vstati, ki se nahaja na neki razdalji od vas, videti vaše telo,. Njegove parametre. On mora videti, na primer, kako se spokojno premikate, spokojno rešujete svoje naloge in to njemu že predstavlja kanon, vzorec, etalon. Zavedajte se, da ste vi zanj eden od predstavnikov živih.

Če govorimo o telesu vstalega ali obujajočega, potem mora biti njegovo delo uglašeno, z delom nekega etalonskega telesa, vzetelega kot vzorec. In ker v tem primeru vi ustvarjate vstajenje, potem seveda vaše telo služi kot vzorec. Bistvo te metode se sestoji v tem, da vi ozavestite to dejstvo. V zvezi s tem se morate nagibati k temu, da zagotovite maksimalno visoko stopnjo zdravja svojega telesa, ker bo vstali percipiral in usvajal prav vaš nivo zdravja. Prenos informacije o načinu formiranja zdravega telesa, se ustvarja z usmeritvijo k skladnosti z okoliškim svetom. Splošno pravilo je sledeče: bolj ko se ukvarjate z vstajenjem, toliko več dobrega zdravja morate imeti, pa vse do idealnega zdravja. Dogodki v vašem življenju in v življenju tistih, ki vas obkrožajo, morajo postati vse boljši.

Torej, upravljanje s telesom pri vstajenju se v precejšnji meri sestoji v njegovem razvoju, v ustvarjanju maksimalno visoke stopnje njegovega zdravja. Potem se bo tudi obnavljanje telesa vstalega odvijalo veliko hitreje.

10. VSTAJENJE Z DODAJANJEM SPECIALNIH FUNKCIJ NEKATERIM DELOM SVOJEGA TELESA

V tej metodi se vstajenje ustvarja z dodajanjem, na informacijskem nivoju, posebnih funkcij nekaterim delom telesa. Konkretno, uporablja se meziniec obeh rok.

Poglejte na oba mezinca kot na elementa Sveta. Mezinec desne roke se lahko pogleda kot element Sveta neskončnega nivoja, mezinec leve roke, pa kot skrajno točko celotne informacije. Če miselno združite oba mezinca, potem na točki njunega stika lahko dobite vstajenje človeka. Za to je potrebno samo to, da miselno sprovedete združitev poleg svojega fizičnega telesa in potem to misel prenesete na določeno mesto vstajenja.

11. UPORABA KONCENTRACIJE NA ŠTEVILA

Med uporabo te metode se je potrebno koncentrirati na nize števil ali pa na vsako število posebej v tem nizu, po vrstnem redu. Pri tem morate imeti misel o vstajenju konkretnega človeka. Poleg tega, pa morate to misel preko številčnega niza koncentrirati na primer, na neko rastlino. Uporaba rastline je ena od variant, povedal pa bom nekaj tudi o drugih variantah.

Na ta način, morate vedno, ko izgovarjate številčni niz ali posamezno število, prenesti niz na rastlino skupaj z mislijo o vstajenju. Tj., zamislite si, da se misel o vstajenju nahaja na številu, da pa se to število nahaja na rastlini.

Sedaj pa o konkretnih številih, ki so potrebna za to koncentracijo.

Števila **1, 2, 3, 4, 8, 1, 4** – to je številčna koncentracija na rastline.

Števila **8, 2, 7, 5, 4, 3, 2** – koncentracija na kamne ali kristale.

Števila **2, 1, 4, 5, 4, 3, 2** – koncentracija na lik vstalega.

Če za vstajenje uporabljate številčno koncentracijo na rastlino, potem z glasnim izgovarjanjem števil, lahko preprosto gledate v rastlino.

Namesto, da berete števila zaporedoma eno za drugo lahko delujete tudi na sledeči način. Najprej se istočasno usmerite na prvo in zadnjo število, potem na drugo in predzadnjo število, potem na tretjega od začetka in na tretjega od konca in končno na centralno

število. Vsak od teh nizov je sestavljen iz sedem števil. S pomočjo te prakse se lahko doseže vstajenje.

Številčna koncentracija na kamne in kristale se sprovede analogno.

Sedaj pa še o koncentraciji na lik vstalega. Na določeni razdalji si predstavljamo lik vstalega človeka. Nekje med vami in njim se mora nahajati ta številčni niz. Ta številčni niz lahko preprosto napišete na list papirja in ga položite med vama. Pri koncentraciji se mora vaš stik z likom, odvijati vzdolž ravne črte, ki se razteza preko zaznamkov. Zelo važno si je zapomniti, da medtem, ko se koncentrirate na števila, da imate stalno v mislih vstajenje tega človeka.

Kot v prejšnjih variantah, lahko zaporedoma preidete celoten niz števil ali pa začeti od krajnih in tako do centralnega števila.

12. VIZUALIZACIJA OBČUTKA VSTALEGA

V tej metodi morate percipirati in doživljati občutke vstalega in na osnovi teh občutkov ustvariti njegov lik. Da bi se občutek pretvoril v lik, morate narediti sledeče.

Občutek je treba formirati z vidika informacije, pravzaprav v vidu lika, ki se mora nahajati na neskončni oddaljenosti od vas. Ko zmorete videti ta lik, ki je od vas neskončno oddaljen, to pomeni, da je ta lik dejansko postal občutek.

Torej, če lahko ustvarite vizualizacijo občutka vstalega, se bo zgodilo njegovo vstajenje.

13. UPORABA ALTERNATIVNIH NAČINOV PERCEPCIJE

Ta metoda temelji na tem, da pogledate na resničnost, kot na sistem alternativnih, pogojno nasprotnih znanj. Če se na primer proces vstajenja odvija na enem mestu, potem vi trenutno prenesete to vstajenje na drugo mesto, ki ga je pogojno možno imenovati nasprotnim. Konkretno, če se na primer mesto vstajenja nahaja

nekje blizu vas, ga vi potem prenesete nekam daleč stran. Ali pa, v obratni smeri, če se nahaja daleč, potem ga približate k sebi. Ali pa, če se vstajenje na primer dogaja podnevi, potem ga premestite v nočni čas in če se dogaja ponoči, potem ga ustvarjate podnevi. Na ta način morate notranje menjati percepcijo in to pospešuje vstajenje.

Ta metoda se uporablja za skrajševanje časa vstajenja.

14. VIZUALIZACIJA ZDRUŽENIH ELEMENTOV FIZIČNE STVARNOSTI

V fizični realnosti, ki nas obkroža, lahko vidimo polno primerov združevanja elementov. Vzemimo, na primer, drevo. Večinoma na eni veji raste druga, tj., na neki točki se one združujejo. To je prav tisto, kar se uporablja v tej metodi.

Z običajnim vidom vidite, kako iz ene veje raste druga. In tu se lahko naredi analogija z vstajenjem. Ker, vstajenje je prav tako rast, rast fizičnega objekta iz obstoječega sveta. Rast ene veje iz druge, ta element fizične stvarnosti prenesite na vstajenje in opazujte vstajenje, kot rast vstalega iz tega sveta. Tj., eno vejo opazujte kot svet živih, drugo, ki pa raste iz te veje, kot vstalega.

Potrebno se je osredotočiti na točko, kjer ena veja raste iz druge. Ko se koncentrirate na ta način, lahko obudite človeka.

15. PRENOS DOGODKA RESNIČNOSTI V DOGODEK INFORMACIJE

Proučimo nek dogodek. Zamislite si, na primer, da greste po mostu. Nad vami je zrak, pod mostom pa je na primer pot ali reka. Če se ta dogodek, tj., to, da greste preko mosta, prevede v informacijo, potem se za to lahko uporabi najmanj tri elemente fizične stvarnosti. V tem primeru, če pogledamo po vertikali, je zgoraj zrak, potem ste vi in most, po katerem hodite in končno še to, kar se nahaja izpod mosta. Na splošno se lahko katerikoli dogodek prevede v informacijo na osnovi treh elementov tega dogodka, kot smo pravkar naredili.

Drugi primer. Greste mimo drevesa. Ali pa stojite poleg njega. Prvi element – to je drevo; drugi – spet vi in vaš položaj v prostoru; in tretji element – to je zunanja okolica.

Ko prevajate dogodek v informacijo, je zelo važno, da se ta prenos naredi maksimalno na enostaven način. Na primer, fizično delovanje se lahko prenese v misel. Praktično pa se ta prenos ustvarja na sledeči način.

Koncentrirajte se na mezinec desne roke, potem preidite na palec desne roke, iz njega predajate informacijo na mezinec leve roke, potem pa preidete na palec leve roke. Ko predajate informacijo iz prsta na prst, si morate živo zamišljati prehod te informacije. Ta proces ustvarja prenos fizične realnosti v informacijsko realnost.

Ta procedura predstavlja tudi trening vaše zavesti in vaše percepcije. Dobesedno, to je trening upravljanja s stvarnostjo.

V življenju imamo na vsakem koraku opravka s percepcijo informacij. Ko pogledamo nekakšno pokrajino ali sedimo pred televizijskim zaslonom, zaznavamo in sprejemamo tisto, kar vidimo. Vendar pa se je treba, ne samo učiti zaznavati informacijo, ampak tudi optimizirati jo in prenašati jo. To kar sprejemate morate biti sposobni tudi prenesti dalje.

Opisani trening predaje informacije, bo pripeljal do tega, da boste dosegli to sposobnost in takrat boste lahko svojo željo fokusirali v fizično stvarnost. Tu je važen sledeči trenutek. Ko zbirate informacijo, si morate jasno zamišljati svojo nalogo, v tem primeru vstajenje. Z zbiranjem informacije, jo vi tako preoblikujete, da njen prenos dovede do potrebnega dogodka v okoliškem svetu.

In tako, s postavitvijo naloge vstajenja, vi iz dogodka fizične stvarnosti zbirate informacijo, potem jo preoblikujete na ta način, da se ona po tem, ko bo prenesena vstalemu, realizira v vidu njegovega vstajenja v fizičnem svetu.

16. VZPOSTAVLJANJE POVEZAVE MED RAZLIČNIMI ELEMENTI SVETA

V tej metodi opazujete povezave, ki obstajajo med različnimi elementi Sveta. Osnova za vzpostavljanje teh povezav je vaše dojemanje Sveta.

Razmislimo o enem primeru. Zamislite si, da ste vstopili v prodajalno in da tam nekaj kupujete, neko stvar. V tej stvari obstaja polno povezav. Predvsem je važno, kje je bila ta stvar izdelana, kdo je njen proizvajalec. Za kupca je to vedno važno vprašanje. Potem, ta stvar ima ceno. In končno, ta stvar je sedaj povezana tudi z vami, ker ste jo kupili. Kot v predhodni metodi, se bom tudi tu omejil na tri elemente.

Upoštevajte, da sem v tem primeru navedel povezave v kronološkem vrstnem redu, to pomeni, v soglasju s tem, kako so one v vrstnem zaporedju nastajale časovno. Resnično, najprej je bila ta stvar nekje izdelana, potem so jo dostavili v prodajalno in ji določili ceno in končno, vi ste to stvar videli in kupili.

Vidimo, da se nastajanje povezav odvija postopno, časovno. Tu je vaša naloga to, da med vzpostavljanjem povezav med elementi Sveta izbrišete kakršnokoli odvisnost s časom. Tj., v vašem dojemanju ni treba, da obstaja element časa, prisotne morajo biti samo povezave. Ko zmorete usmeriti svojo zavest na tak način, potem boste dosegli vstajenje in to pod popolnoma različnimi pogoji.

17. DAJANJE OBLIKE LIKU VSTALEGA Z VIDIKA VAŠE ZAVESTI

V vaši zavesti obstaja lik človeka, ki ga želite obuditi. Ta lik ima lahko razne oblike. Na primer, lahko vidite celega človeka ali pa samo en njegov del.

Zaradi pojasnjevanja te ideje, vzemimo fotografijo. Človek na njej je lahko prikazan v celoti. Če med vstajenjem vzamete to sliko, potem je lepo, da prav ta prikaz pretvorite v obliko. Če je na fotografiji prikazan samo obraz, potem se ta obraz lahko po želji pretvori v

obliko, s tem, da se razume, da pod obliko na splošno celega človeka, vi izberete obliko po lastni izbiri.

In tako, vi v svoji zavesti liku vstalega dodate obliko. Pri tem se tu razumejo tudi taki detajli, kot na primer, v kakšni obleki bi ga želeli videti, ko bo obujen. Dodajanje oblik z vaše strani, z obzirom dodajanja takšnih detajlov, je pomembno zaradi sledečega. Vstalemu v tem primeru ni treba razmišljati o tem, v kakšni obliki se mora pojaviti. Vi ga osvobajate nepotrebne koncentracije na nepomembne detajle.

Da bi predali vstalemu informacijo o obliki, morate seveda z njim vzpostaviti kontakt. Ta stik se doseže s pomočjo koncentracije zavesti na njegov lik v potrebni obliki.

18. UPORABA OKOLJA KOT ANALIZATORJA DOGODKOV RESNIČNOSTI

Ko običajno opazujemo okolje, ga opazujemo s svoje točke gledišča. Ta metoda se sestoji v tem, da preorientirate svojo zavest tako, da pogledate na sebe in na okolje z očmi nekega drugega objekta. Lahko na primer vzamete drevo ali kamen ali zrak (nek njegov obseg, recimo en kubični meter) in pogledajte, kaj vi in okolje predstavljate, gledano z njihove točke gledišča.

Izberete lahko katerokoli od vaših dejanj, na primer vaše gibanje. Z vidika drevesa ima on neskončno strukturo v omejeni obliki. Z vidika kamna je vaše gibanje zelo odrezano, nenadno, nepovezano. Z vidika zraka, imate neskončne povezave – nahajate se v središču in okrog vas so neskončne milje. O tem, kako okolje percipirajo drevo, kamen, zrak ali drugi objekti se lahko ugotovi s pomočjo jasnovidnosti.

Vidimo kako razni objekti na različne načine percipirajo svet. In ker vse temelji na kolektivni zavesti, potem jih s tako raznovrstno percepcijo ni težko razdeliti, na način, da bi se dobila percepcija vstalega in da bi se s tem vstajenje ustvarilo, v še krajšem času.

Potrebno je samo vzpostaviti telepatski kontakt z vstalim in ga poklicati sem.

19. PREOBLIKOVANJE BISTVA ŠTEVILA V CILJU VSTAJENJA

V življenju imamo neprestano stik s števili, z začetkom datuma rojstva. Živite v hiši, ki ima številko. Vaš potni list ima številko. In vaš telefon ima številko. Vsak avto je oskrbljen s številom. Vsi dnevi v mesecu so označeni s števili. Števila se uporabljajo povsod.

Kaj se dogaja v vaši zavesti, ko zagledate neko število? V soglasju z bistvom števila, on odreja mesto enega od elementov vaše zavesti, v trenutku, ko ste ga pogledali. Zagledamo jih – in v naši zavesti se rodi ali razkrije mesto, na katerem se one nahajajo. Z drugimi besedami, ko mi percipiramo neko število, mi ga percipiramo s tistim elementom zavesti, na katerem se to število nahaja.

Tako je zamisel te metode, da se mehanizem dela bistva števila uporablja v obratni smeri, ne od percepcije k odgovarjajočem elementu zavesti, ampak od elementa zavesti k percepciji. Tj., naj se iz vaše zavesti oznani datum vstajenja in prav tako mesto, na primer, številka hiše in številka stanovanja in na določen dan, na določenem mestu, se bo zgodilo vstajenje. Taka uporaba števil se imenuje preoblikovanje bistva števila.

20. UPORABA POVEZAV OKOLIŠKIH PREDMETOV V CILJU VSTAJENJA

V življenju nas vedno obkroža mnogo predmetov. Na vsakega od njih lahko pogledamo z nekoliko točk gledišča. Raznolikost možnih točk gledišča se pojasni s tem, da ima svak predmet polno povezav, o tem sem že prej govoril.

Ta metoda se sestoji v tem, da pri opazovanju raznih predmetov z različnih vidikov, najdete smiselne povezave med njimi, pri čemer je treba upoštevati, da je vstajenje manifestacija razvoja vseh povezav. Na ta način boste lahko pridobili način vstajenja in samo vstajenje.

21. VZPOSTAVITEV POVEZAV MED RAZLIČNIMI OBJEKTI INFORMACIJE IN USTVARJANJE VSTAJENJA S PREOBLIKOVANJEM TEH OBJEKTOV V ELEMENTE LASTNE ZAVESTI

Ko opazujemo katerikoli objekt resničnosti, na primer, drevo, hišo, zvezde ali nek proces, vsi ti objekti se ustvarjajo v naši zavesti. Vendar je vaša naloga, da jih v svoji zavesti ne dobite s točke vidika percepcije, ampak s točke vidika upravljanja z njimi.

Naučiti se morate upravljati s katerimkoli procesom. Gre za to, da imate lahko na nivoju zavesti pristop do kateregakoli objekta informacije.

V cilju pridobivanja takega pristopa in soglasno možnosti upravljanja, morate narediti sledeče. Morate miselno, dejansko z zavestjo, duhom in če se na vse to pogleda še z globljih pozicij, potem z dušo, prenesti na tisto mesto, na tisti kraj, kjer želite ustvariti upravljanje. Kot veste, duša je neskončna substanca.

Zato se vaša duša nahaja tudi na mestu, kjer je prisotno vaše fizično telo, istočasno tudi tam, kjer se nahaja objekt, ki vas interesira in kjer teče proces, ki vas interesira in če vse to združimo lahko imenujemo okolje, ki vas interesira. To okolje vaša duša položi na vašo zavest, v tisto njeno točko, kjer ustvarjate upravljanje s tem okoljem.

Najbolje je začeti z vajami na nekih konkretnih, enostavnih stvareh. Vzemite na primer jabolko ali hruško ali paradižnik. Začnite s sadjem. Projicirajte jabolko izven svoje zavesti. Projiciranje objekta, v danem primeru jabolka, na svojo zavest pomeni preoblikovanje tega objekta v element svoje zavesti. Ko boste projicirali jabolko na svojo zavest jo pojejte in opazujte, kako se na to odziva okoliški svet.

Opazujte reakcije okoliškega sveta, dale vam bodo možnost, da najdete potreben nivo upravljanja in dojeli boste, da je upravljanje

vstajenja pravzaprav precej enostavno, zato, ker je ta proces dejansko tudi projekcija vaše zavesti na fizično resničnost.

22. UPORABA DISKRETNIH POMENOV ŠTEVIL IN DISKRETNIH ELEMENTOV SVETA V CILJU USTVARJANJA NEPREKINJENEGA RAZVOJA

Imamo množico celih pozitivnih števil: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 in tako naprej do neskončnosti. Če se omejimo samo na vsa pozitivna števila, potem zapisano zaporedje vsebuje vse te številke in zato vidimo neprekinjen prehod iz ene številke v drugo.

Če vzamemo samo tri elemente tega niza, na primer številke 1, 10, 20, potem te številke predstavljajo diskreten niz števil. Tu ni več neprekinjenosti, ker je med številoma 1 in 10 osem izpuščenih števil, med številoma 10 in 20 jih je devet, števila, ki pa sledijo izza 20 jih sploh ni.

Vendar pa z večkratno uporabo teh treh elementov, lahko s seštevanjem enega elementa z drugim, dobimo vsa števila med 1 in 10, potem med 10 in 20 nato pa nadaljujemo naprej. Na primer, $1 + 1 = 2$, $2 + 1 = 3$, $10 + 1 = 11$. Kot je razvidno, s seštevanjem smo že dobili števila 2, 3 in 11. Kot rezultat takega seštevanja ločenih elementov od diskretnega niza števil, lahko dobimo neprekinjen niz celih pozitivnih števil.

Drugi primer je izgradnja mostu. Na dno reke se kot nosilci zabijejo ločeni stebri (Diskretnost!), da bi se dobila neprekinjena konstrukcija – most.

Zgoraj omenjeni primeri kažejo, da je seštevanje diskretnih elementov Sveta pot izgradnje, kar je ustvarjanje neprekinjenega razvoja. In ko se diskretni pomeni števil ali diskretnih elementov Sveta začnejo združevati – se dobi vstajenje.

V skrajnem primeru, imate vedno tri diskretne elemente za vstajenje. Prvi – tu je sistem rešitve; drugi – kot vedno, ste vi sami in tretji – to je okolje.

Na primeru s številkami smo videli, da se lahko z združevanjem diskretnih elementov pridobi celotno neprekinjeno serijo pozitivnih celih števil. Nekaj podobnega se dogaja tudi pri vstajenju. Potrebno je le združiti vse elemente v svoji zavesti.

23. TEHNOLOGIJA RAZMIŠLJANJA ZA VSTALEGA, ZARADI NJEGOVEGA VSTAJENJA

Pri vstalemu na globokem nivoju, na nivoju duše, obstaja popolno znanje o fizičnem telesu. Na tem nivoju pri njem obstajajo tudi misli, ki so povezane s fizičnim telesom. Vi morate vstalega usmeriti k osveščanju te povezave, s tem, da uporabite svoj primer.

Ker ste živa oseba s fizičnim telesom, obstaja povezava med mislijo in telesom. Ona lahko služi kot primer za vstalega. Podobna povezava mora obstajati tudi pri njem. Zato je vaša naloga v tem, da vstalemu prenesete svojo misel in potem bo pri njemu povezava med mislijo in fizičnim telesom ista, kot pri vas. To bo vstajenju takoj dalo obliko, zato se bo hitreje odvijalo.

Na ta način ustvarjate vstajenje preko prenosa svojih misli, o fizičnem telesu, vstalemu. Na nivoju splošne slike, se te misli dejansko poklopijo z njegovimi mislimi, medtem, pa bodo za vas vaše lastne misli.

24. REGISTRACIJA MISLI VSTALEGA V ODDALJENEM PODROČJU SVETA

Metoda se sestoji v sledečem. Razmislite o mislih vstalega, prenesite jih v neskončno oddaljen kraj Sveta, v preteklost ali v neskončno prihodnost in opazujte kako te misli ustvarjajo lik vstalega, fizičnega in duhovnega in kako zagotavljajo neskončen razvoj tega človeka.

Pri pravilnem usmerjanju na neskončno oddaljenost ta metoda daje hitro vstajenje.

25. SPREMEMBA SLIKE SVETA NA OSNOVI KAKRŠNEKOLI SIMETRIJE

V tej metodi gre o sledečem. Opazujte cel Svet, položite ga na primer na ploskev ali na sfero. Njegovo sliko si lahko ustvarite v vidu nekih predstav. Tu je pomembno, da odredite neko simetrijo, ni nujno, da v matematičnem smislu. Ni tako zelo pomembno, kaj bo za vas v tem primeru simetrija. Delajte po lastni presoji. Simetrijo lahko določite, na primer, v odnosu na točko, na linijo, na ravnino ali celo v odnosu na misel. Po tem, ko izberete element v odnosu na katerega določate simetrijo, je vaša naloga sledeča. Pri prenosu vaše predstave Sveta preko izbranega elementa, ki določa simetrijo, morate neposredno v trenutku prehoda preko tega elementa predati vstalemu svoja znanja.

Da bi pojasnil to, kar sem rekel, bom navedel konkreten primer. Vzemimo list papirja, ki leži na mizi. Če pogledate le delček Sveta, na primer, tisto stran lista, ki je obrnjena k vam, potem pa zavrtite list in ta delček sekunde, preden bo padel na mizo z drugo stranjo, to je pravzaprav v trenutku njegovega prevračanja, ko morate vi predati vstalemu svojo predstavo o Svetu.

In tako, na osnovi katerekoli pogojne simetrije, ki ste jo izbrali, preoblikujete sliko Sveta in v trenutku tega preoblikovanja praktično trenutno prenesete svoja znanja duši vstalega. In potem bo vstajenje postalo posledica vaše preobrazbe sveta. In to je mehanizem in način vstajenja.

26. UPRAVLJANJE S SVETOM V PODROČJU NJEGOVE SAMOORGANIZACIJE

Svet je ustvaril Bog. Po liku in podobi Božji.

Ko se pojavi vprašanje, kako se je Stvarnik organiziral, potem je odgovor sledeči: On se je samo-organiziral. Na vprašanje, kaj je obstajalo pred samo-ustvarjanjem Boga je odgovor sledeči: treba se je zavedati, da samo običajna zavest percipira Svet preko prizme časa. V višjih stanjih zavesti je situacija povsem drugačna. Spomnimo se še enkrat v Uvodu navedenih besed, ki opisujejo eno od karakteristik višjih stanj zavesti »In zaklela se.....da časa ne bo več.« (Otk. 10,6). v Božanski resničnosti časa sploh ni.

V procesu samo-organizacije je Stvarnik ustvaril vse elemente Sveta in človeka. Vsaki živali, rastlini, vsaki mikro strukturi in makro vesolju in na splošno vsakem elementu Sveta odgovarja točna informacija o povezavi, ki obstaja med njim in človekom. Predaja znanja vstalemu miselno, vi mu dejansko predajate metodo samo-organizacije, prav tako, kot jo je koristil sam Stvarnik.

27. PREOBRAZBA SVETA V PODROČJE NJEGOVEGA RAZVOJA

Opazujete Svet. V njemu obstaja mnogo povezav. Nekatere od njih poznate, nekatere slutite in obstajajo povezave, o katerih boste izvedeli šele v prihodnosti. Torej, tu je vaša naloga – preoblikovati Svet v področje prihodnosti, v področje njegovega razvoja. Razvoj Sveta pa mora biti vstajenje, razvoj Sveta mora biti večno življenje in na ta način se morate tudi vi razširiti v prihodnost.

Praktično to pomeni, da si vi morate to želeli z notranjimi duhovnimi močmi, morate to zahtevati od Sveta in morate biti pozorni, da to takoj razvijete do neskončnega nivoja. In takoj, ko to naredite, vam bo dejansko lažje obujati in razumeti vse procese povezane z metodologijo vstajenja.

28. SPREMINJANJE OKOLJA V PODROČJE VAŠEGA RAZMIŠLJANJA

S točke vidika informacije se spreminjanje okolja v področje razmišljanja, sprovede s pomočjo dveh ali treh impulzov, ki so

usmerjeni k obvladovanju tega okolja. Tj., ko obvladate okolje, ga istočasno spreminjate v področje razmišljanja.

Praktično to izgleda tako. Z opravljanjem nekega profesionalnega dela, ali da nekaj delate po hiši, ali na splošno, da delate karkoli, morate vse to, celoten proces tega videti v področju svojega razmišljanja. Delo lahko opravljate tudi avtomatsko, ne, da bi jim v sebi posvečali neko pozornost. Vaša naloga je v tem, da vse delate ozaveščeno, v področju razmišljanja morate videti, kako se vse to odvija, videti morate celotno sliko in sebe, kot, da stojite nekje ob strani. In ko zmorete vse delati na ta način in preoblikovati okolje v področju svojega razmišljanja in pri tem imate v ozadju misel o vstajenju, potem boste lahko ustvarili vstajenje.

29. UPRAVLJANJE S FIZIČNO REALNOSTJO, USMERJENO K DOBIVANJU MATERIJ, POTREBNE ZA VSTAJENJE

Tako upravljanje s fizično stvarnostjo se sestoji v tem, da fizično materijo, ki je potrebna vstalemu, vzamete iz prostora, iz zraka, iz vode in hrane.

To upravljanje se praktično ustvari tako. Opazujte področje v katerem se mora nahajati vstali, neodvisno od obstoja zraka, vode, hrane in vsega drugega v tem prostoru. Vse to ustvarjate sami, kot znova, tj., ponovno to ustvarite miselno. Kot rezultat se bo zgodilo, da vstali pride v področje, ki ste ga ustvarili. Pri tem se odvija prilagoditev na področje kolektivne zavesti, tj., na celi Svet in takrat vstali, že od samega začetka ne bo ločen od živih. Tj., pri tej tehnologiji vstali praktično že v prvem trenutku po vstajenju ne bo oddvojen od živih.

30. SPREMINJANJE SISTEMA ZNANJA VSTALEGA, V SISTEM ZNANJA, KI MU BO POTREBEN ZA VSTAJENJE IN POTEM PO VSTAJENJU

Vstali ima seveda svoj lasten sistem znanja. Toda, da bi vstal, mora obvladati znanje, potrebno za njegovo vstajenje. Seveda, da se lahko

miselno obrne k neki informaciji, bodisi pred vstajanjem ali neposredno v trenutku vstajanja. Kot sem rekel, zaradi vstajanja je njemu potrebno znanje spremeniti. To je sistem znanja, ki mu omogoča, da se vedno nahaja v stanju življenja, da nikoli ne umre, da ima za to svoje lastne metode in tako naprej.

Vi mu morate pomagati, da proizvede takšno preoblikovanje znanja. Praktično se to dela tako. Koncentrirajte se (na eno mesto) nad njegovo sliko, nad njegovo glavo in mu predajte svoja znanja o življenju, vstajanju, o neskončnem razvoju. In to bo privedlo do vstajanja.

Treba je opozoriti, da se isti postopek lahko uporabi za obnavljanje zdravja. Opisani postopek lahko izvedete s katerim koli človekom. Poleg obnove zdravja, bo človeku omogočil razumevanje vstajanja in razvoj ideologije nesmrtnosti, to je večnega življenja.

31. UPRAVLJANJE Z ŽIVO RESNIČNOSTJO, RAZŠIRJENO NA VSE NJENE ELEMENTE

Vse, kar se z vašega vidika nanaša na pojem življenja, prenesite na vse elemente resničnosti in potem v enem od teh elementov pride do vstajanja. Širitev pojma življenja na vse elemente resničnosti se ustvarja na sledeči način. Zavedate se, da življenje raste povsod in se povsod razvija, v vseh sistemih, povsod. V tem primeru pride do tega, da vi postanete nosilec življenja, vi postanete nosilec njegovega razvoja in prav zato v enem od elementov resničnosti pride do vstajanja.

Metodično, to lahko izgleda tako. Lahko opazujete življenje človeka ali metulja ali rastlin. Vse te konkretne pojave vidimo okrog sebe. Rastlina je na primer v medsebojnem delovanju z zemljo. Zemlja zagotavlja hranila in zato rastlina raste. To je normalna situacija. Ampak, če postavljate vprašanje o življenju rastline, na primer v kamnu? Premislek o taki situaciji zahteva miselni napor. Torej, vi si morate zamisliti, kako bi se rastlina lahko razvijala v kamnu. In

ko se ta ideja razvije v konkretno upravljanje, to je, ko bodo v resnici lahko rastline zrastle iz kamna, potem se lahko proizvede tudi vstajenje.

32. UPRAVLJANJE S FIZIČNO RESNIČNOSTJO, USMERJENO K SKLADNOSTI ODNOSA MED VAMI IN OBUJAJOČIM IN PO VSTAJENJU, MED VAMI IN Z ŽE OBUJENIM - VSTALIM.

V čem se sestoji skladnost, ki se jo tu omenja v nazivu metode? Stvar je v tem, da se obujajoči do vas obnaša kot do človeka, ki ga obuja in ki mu pomaga, medtem, ko vas že obujeni – vstali dojema kot človeka, ki se nahaja na istem nivoju razvoja, kot on sam. Tako se skladnost odnosa sestoji v tem, da se tudi med obujanjem mora obujajoči počutiti na istem nivoju kot vi, četudi on sam lahko misli, da je v določeni meri odvisen od vas. Ko pa ga uvedete v strukturo popolnega upravljanja, tj., popolne svobode in neodvisnosti, potem bo bil vstali, ki je seveda v povezavi z vami, zaradi znanja, ki ga je prejel od vas, zelo stabilen in samostojen. Poleg tega, pri tej metodi vstajenja bo on lahko drugim prenesel več znanja.

33. UPRAVLJANJE Z RAZMIŠLJANJEM, KI JE USMERJENO K OBSTOJU MISLI V VSEH ELEMENTIH RESNIČNOSTI, V CELEM SVETU, V VSEH DELIH SVETA.

Ko razvijate svojo misel tako, da se ona začne nahajati v celem Svetu, potem dobite vstajenje človeka v točki prostora in časa, ki vam je potrebna. Zares, ko se misel nahaja v celem Svetu, potem se ona nahaja tudi tam, kjer se je vstajenje že zgodilo, v potrebni točki, v potrebnem času. Ta pristop daje tudi metodologijo za razmišljanje, ki upravlja z resničnostjo.

34. VSTAJENJE ČLOVEKA S PRENOSOM NJEGOVEGA LIKA IZ PRIHODNOSTI V SEDANJOST.

Predlagana metoda se sestoji v sledečem. Kot elemente resničnosti ni treba pogledati samo to, kar se dogaja sedaj, ampak tudi to, kar se lahko zgodi v prihodnosti. Določen človek, ki ga želite obuditi, že obstaja v prihodnosti, kot obujen – vstali. To je element resničnosti

v prihodnosti. Ko pa ta element stvarnosti, ki v sebi vsebuje vstalega, v vidiku lika prenesete sem, v sedanjost, na ta način ustvarite vstajenje.

35. RAZPROSTIRANJE LIKA ČLOVEKA V VSE ELEMENTE INFORMACIJE, V VSE ELEMENTE SVETA.

Ta metoda vstajenja se sestoji v tem, da si prizadevate realizirati resničnost, ki je povsod podobna življenju človeka. Pri tem razumete nujnost razvoja po sliki in podobi Božji. Z opazovanjem lika človeka v vseh delih Sveta, pomeni, da ste s tem dejansko prenesli lik na neskončno razdaljo od sebe in vi seveda istočasno na neskončno razdaljo premeščate tudi lik človeka, ki ga želite obuditi. Ko tako delate, vi premeščate njegov lik v tisto točko prostora-časa, kjer bo informacija delovala na vstajenju.

36. DOSEGANJE ZDRAVJA V POGOJIH RAZVOJA OKOLIŠKEGA SVETA IN DOSEGANJE ZDRAVJA ZA NESKONČNI RAZVOJ VSTALEGA, NESKONČNI RAZVOJ ŽIVIH IN NESKONČNI RAZVOJ SVETA.

Pridobivanje zdravja je zasnovano v povezavi duše s telesom. Zdravje morate doseči s pomočjo opazovanja tega, kako telo funkcionira na osnovi znanja duše. Ta znanja se lahko povečajo z uporabo zavesti. Pomeni, da se je na ta način lahko v bistvu neskončno razvijati.

37. PRIDOBIVANJE INFORMACIJE PREKO NEPOSREDNEGA KANALA VIDENJA

Gledati morate s fizičnim gledanjem in vzdolž linije fizičnega gledanja prejeti informacijo o vstajenju. Potem delujete v soglasju z dobljeno informacijo.

38. PRIDOBIVANJE POVEZAVE MED ODDALJENIMI IN BLIŽNJIMI ELEMENTI DOGODKOV.

Znati morate dobiti povezavo z oddaljenimi in bližnjimi elementi dogodkov. Na ta način lahko upravljate z vstajenjem.

39. PRIDOBIVANJE LINIJE POVEZAV MED DOGODKI

Morate se osredotočiti na dogodke, dokler ne dobite povezovalnih linij. V teh linijah se lahko zgodi vstajenje. Pokazana vam bo pot in metoda.

40. PREOBLIKOVANJE INFORMACIJE V SMERI VSTAJENJA

Če obstaja informacija o odhodu človeka, morate preoblikovati to informacijo na tak način, da ta informacija o odhodu z vsemi spremljajočimi okoliščinami po preoblikovanju, ki ga boste izvedli, začne delovati v smeri vstajenja, tj., da z njeno pomočjo ustvarite vstajenje.

41. URESNIČEVANJE NAČRTOV VSTALEGA O VEČNEM ŽIVLJENJU

V sodobnih razmerah vsak obujen človek teži k večnemu življenju. Po vstajenju morate upoštevati njegove načrte in jim pomagati, da se ustvarijo. To morate začeti delati takoj. O načrtih vstalega lahko izveste preko jasnovidnosti. Če takoj začnete pomagati vstalemu v uresničevanju njegovih načrtov, potem se bo njegovo vstajenje hitreje odvijalo.

42. PRIDOBIVANJE SPOSOBNOSTI OBUJANJA ZA NESKONČNO ŽIVLJENJE.

S prizadevanji za obvladovanje prakse vstajenja, morate od samega začetka v osnovo položiti načelo neskončnega razvoja. Potem se bo prvo vstajenje zgodilo prej. S prakticiranjem vstajenja boste seveda, kot v kateri koli drugi praksi, pridobili ustrezne sposobnosti. Te sposobnosti morajo postati take, da lahko obujate povsod, vedno in pod vsemi pogoji.

43. PREPOZNAVANJE ZNAKOV VSTALEGA V ELEMENTIH RESNIČNOSTI

V raznih elementih stvarnosti morate »loviti« občutke, ki so bili ali bi mogli biti v bližini živega človeka. Na osnovi opazanja teh občutkov morate videti ali se odvija vstajenje ali se je že zgodilo in morate se samo srečati z vstalim. Z eno besedo, kjerkoli že se nahajate, morate pogledati na resničnost, da bi "ujeli" takšne njene odtenke.

44. DOSEGANJE TAKEGA STATUSA RAZMIŠLJANJA, PRI KATEREM MISEL O VSTAJENJU POSTANE STALNO PRISOTNA MISEL.

Bistvo dane metode vstajenja se sestoji v sledečem. Razmišljati morate tako, da pri vas vedno, pri vseh pogojih, vzporedno s kakršnimikoli mislimi obstaja tudi misel o vstajenju. Tj., vedno prisotna misel mora postati karakteristika vašega razmišljanja.

45. PREPOZNAVANJE VSTALEGA V LIKIH

Če pogledate na primer drevo ali katerikoli drug element resničnosti, potem med mnogimi vtisi, ki jih prejimate morate prepoznati lik vstalega. Lahko ga vidite, recimo celega, lahko pa je to samo njegov obraz.

V otroštvu so mnogi od nas gledali skrivnostne risbe. Risba na primer prikazuje drevo, poleg njega grmovje, vam pa se reče, da morate na primer najti zajca na sliki. Pogledate sliko in na njej ne vidite nobenega zajca. Na prvi pogled to sploh ni enostavno. Začnete obračati risbo v razne smeri. Ne, ni ničesar.

Nikakršnega zajca. Potem pa nadaljujte z pozornim opazovanjem slike in v nekem trenutku vidite prav tega zajca. On sedi, na primer pod grmom, s spuščnimi ušesi. In vi ste začudeni, kako ga niste takoj opazili.

Med opazovanjem elementov resničnosti morate nekaj podobnega narediti tudi z likom vstalega. Pri tem mora biti lik tak, da pripelje do vstajenja ali do konkretnega mesta, kjer se vstali nahaja, če se je vstajenje že zgodilo.

46. PRIVABLJANJE CELOTNE ZUNANJE INFORMACIJE ZARADI VSTAJENJA.

Za vstajenje je potrebno iskati in privabiti katerokoli zunanjo informacijo. Čeprav je bolje vedno uporabiti lastne misli in lastna znanja, ki so osnovana predvsem na načelih vstajenja.

47. PRIVABLJANJE NIVOJA NADRAZUMA, NIVOJA BOGA ZA VSTAJENJE.

Bistvo te metode je, da se obračamo na Boga, zaradi vstajenja.

48. OBRAČANJE K GRIGORIJU GRABOVOJU ZA DOBIVANJE INFORMACIJ O VSTAJENJU IN ZA DOBIVANJE NEPOSREDNE POMOČI.

Lahko se obrnete name, kot h nekemu, ki prakticira vstajenje in ki je ustvaril to teorijo. Lahko se obrnete name miselno, za vzpostavitev telepatske povezave in za pridobivanje informacij o vstajenju, ki so vam potrebna. Lahko se obrnete tudi na druge ljudi, ki se konkretno ukvarjajo z vstajenjem.

49. PRIDOBIVANJE ZNAKOV VSTAJENJA PREKO ŠIRJENJA ZAVESTI NA CELOTNO VAŠO PRIHODNOST

Nujno je razširiti vašo zavest na splošno prihodnost, da bi ozavestili svojo večno prihodnost v večnem razvoju Sveta. Takšno zavedanje omogoča takojšnje vstajenje.

50. PRIDOBIVANJE ZNAKOV VSTAJENJA PREKO ŠIRITVE VAŠE ZAVESTI, NA CELOTNO INFORMACIJO O PRETEKLOSTI, SEDANJOSTI IN PRIHODNOSTI.

Razširiti morate svojo zavest na celotno informacijo preteklosti, sedanosti in prihodnosti, da bi vaša zavest percipirala to celotno informacijo v realnem času in da bi se zavedali, da je ta zavest razširjena absolutno povsod, tako v času kot prostoru. Takrat se bo vstajenje odvijalo točno tako, kot to vi želite.

Ko preberete vse te metode od začetka do konca in jih povežete z vsemi osnovnimi načeli vstajenja, s celotno vsebino knjige in jih uporabite v praksi, boste dobili konkreten instrument za vstajenje ljudi. To se lahko uporabi tudi za obnovitev zdravja, za ponovno vzpostavitev kateregakoli objekta informacije, za upravljanje z dogodki. Osnovni namen pa je rešitev ljudi od nevarnosti globalnega uničenja. Zato mora biti pri vas stalno prisotna misel o tem, da so vaša dela usmerjena k rešitvi ljudi od globalnega uničenja.

POGLAVJE 4

NAČELA VSTAJENJA IN VSAKDANJE ŽIVLJENJE

V tem poglavju bomo preučili povezavo načel vstajenja z vsakdanjim življenjem. Že vemo, da so načela vstajenja - zakoni večnega razvoja življenja in s tem uporaba teh načel v vsakdanjem življenju vodi do donosne preobrazbe. S sprejetjem teh načel in uvajanjem v vsakodnevno prakso življenje pridobi trdno in trajno podlago za ustvarjalni razvoj.

Najprej bom nekaj povedal o novi medicini - medicini prihodnjega tisočletja. Vendar želim poudariti, da je ta medicina že stopila v delovanje, njena doba se je že začela. Ta nova medicina bo kot svojo osnovno nalogo postavila ne-umiranje živih, tj., nesmrtnost. Nesmrtnost že postaja realnost sedanosti. Najpomembnejša naloga nove medicine je prav tako tudi obujanje tistih, ki so že odšli.

V osnovi nove medicine leži teorija in praksa vstajenja. Prav teorija in praksa odredjajo načela nove medicine, predvsem pa načelo popolnega obnavljanja materije.

Svet je mogoče pogledati kot vsoto vzorčno-posledičnih povezav pojavov. Stvarnik je ustvaril svet na isti način, kot je ustvaril sebe. Zato bomo v tem poglavju obravnavali vsak razvoj, ki izhaja iz enakih zakonov, ki jih je ustvaril Stvarnik, da bi ustvaril sebe. Če izhajamo od tu, lahko rečemo da izraz »Po liku in podobi Božji« predvsem pomeni, da se vsak ustvarjalni element Sveta lahko samo-ustvari.

JASNO JE, DA JE ČLOVEK RESNIČNO STVARNIK, KER GA JE ON TUDI USTVARIL. ZATO JE NAJVEČJE IN RESNIČNO ODREŠENJE DOKAZ STVARNIKA, NJEGOVO LASTNO UTELEŠENJE V ČLOVEKU IN POT V BISTVO ČLOVEKA. ZARADI TEGA LAHKO STVARNIK PRED A ZNANJA VSEM, KOT ČLOVEK ČLOVEKU.

Ko se koristi izraz »Po liku in podobi«, se nikjer ne govori o zunanjem preslikovanju, ampak o globokih povezavah in vzajemnem delovanju oblike.

Ko govorimo o načelu podobnosti, potem govorimo tudi o tem, da je Stvarnik na podlagi oblike človeka in kreacije človeka, ustvaril celoten okoliški Svet. Ustvarjanje Sveta se ustvarja na ta način, da lik človeka privede do ustvarjanja vsakega elementa Sveta. Pri tem je v vsak element Sveta vgrajeno tudi načelo samo-ustvarjanja. Zaradi tega, je na osnovi oblike fizičnega telesa človeka in njegovih miselnih oblik, vedno možno dobiti nujno informacijo, o kateremkoli dogodku v Svetu. V sedanjem času obstajajo aparati, ki registrirajo miselne oblike.

Vsak dogodek se lahko spremeni tako, da je koristen, če se naučimo spremeniti naše miselne oblike, tako, da so usmerjeni v ta cilj. Strukturirana zavest lahko razumno spremeni miselno obliko. Ta

pristop k strukturiranju zavesti, da bi upravljali miselne oblike, temelji na osnovi mojega Učenja »O rešitvi in skladnem razvoju«, ki so ga uradno ratificirali v ustavnih dokumentih UNESCO-a. Moja dolgoletna praksa je v celoti potrdila vsa stališča mojega Učenja.

Dobljeni rezultati so razstavljeni v treh tomih »Praksa upravljanja. Pot rešitve.«

Osnovne postavke mojega Učenja so take, da jih vsak človek, ne glede na starost, lahko zlahka osvoji. Zato moji učenci takoj začnejo s praktičnim delom in hitro dosežejo rezultate v rešitvi in skladnem razvoju.

Ko se postavlja vprašanje o tem, kaj je realna rešitev za vse ljudi, potem je odgovor sledeči. Resnična rešitev za vse ljudi in za vse čase je predaja resničnih Znanj Stvarnika. Pri tem, vsak, ki je prejel ta znanja, mora širiti ta znanja dalje, kolikor je le mogoče. Prav na ta način je zgrajeno moje Učenje »O rešitvi in skladnem razvoju.« To Učenje daje tehnologije spoznanja, praktično uporabo znanja in njegovega širjenja dalje. Ko se bo vsak razvijal na ta način, potem bo sistematična varnost Sveta zagotovljena.

Iz povedanega se lahko vidi, da ima Svet povsem konkretne konture, povsem jasen sistem in da ima vsako delovanje v Svetu ustrezno odgovarjajočo enoto organizacijske celote, določeno strukturo in povsem natančne koordinate. Vsi dogodki v Svetu, pretekli in prihodnji, imajo povsem točne koordinate, če se izhaja iz tega, da se Svet razvija iz oblike Stvarnika.

Z uporabo slike Sveta, ki sem jo pravkar izpostavil, to je dejanska uporaba načela oblike, lika in podobe, ki jo je Stvarnik prenesel na vse pojave Sveta in z uporabo tega načela v praksi svojega življenja lahko vidite, da se načela vstajenja in metode vstajenja, ki sem jih dal, lahko razširijo na obnavljanje kateregakoli objekta informacije.

V bistvu, načela vstajenja in metode vstajenja, so načela in metode upravljanja z resničnostjo. Če pogledate vsa načela in načine

vstajenja s tega vidika, boste videli, da njihova uporaba za katerikoli proces stvarnosti v cilju njegove popolne obnove, pomeni tudi popolno upravljanje z odgovarjajočim elementom stvarnosti.

Izhajajoč iz tega in podobe Sveta, ki sem jo ravnokar izpostavil in ki govori o tem, da se Svet obnavlja po liku in podobi Božji, če izhajamo iz tega lahko dojamemo konkretno tehnologijo tega, kako se načela in metode vstajenja ljudi uporabljajo za ponovno vzpostavitev zdravja, za upravljanje z dogodki.

Pri tem je razumljivo, da je upravljanje z dogodki širši pojem: obnova zdravja spada v upravljanje z dogodki, kot njihov naraven in skladen del.

Načela vstajenja ljudi so temeljni zakoni Sveta. Kot lahko za vsakodnevne namene uporabljate silo gravitacije, tako se temeljni zakoni Sveta lahko uporabijo za reševanje konkretnih nalog.

Nadalje bom pokazal, kako se osnovna načela Sveta uporabljajo za spoznavanje Sveta, za upravljanje z dogodki in za zdravljenje. Razume se, da so to samo nekateri od primerov, ker, tako kot vsi ostali temeljni zakoni, se tudi ti lahko uporabljajo povsod.

Uporaba načel vstajenja v vsakodnevnih praktičnih opravilih dokazujejo, da je vstajenje običajen proces v človeškem življenju.

§1. NOVA MEDICINA KOT ENA OD POSLEDIC NAČEL VSTAJENJA

V tem poglavju želim pokazati, da razumevanje načela vstajenja vodi k razumevanju bistva nove medicine. Zaradi tega bom ponovno po vrstnem redu pojasnil osnovna načela vstajenja, ampak sedaj na kratko.

1.1. RESNIČNI STATUS SVETA JE V VEČNEM ŽIVLJENJU. VEČNO ŽIVLJENJE ZAGOTAVLJA RESNIČEN OBSTOJ SVETA. STREMLJENJE K OBSTOJEČEMU SVETU USTVARJA VEČNO ŽIVLJENJE.

TISTI, KI NI UMIRAL PREDSTAVLJA OSNOVO, KI PROIZVEDE VSE OSTALO. TAKA OSNOVA JE BOG. BOG JE VEČEN, ON NI NIKOLI UMIRAL. OD TU SLEDI VSE OSTALO.

V prvem delu načela govorimo o medsebojnem gibanju: težnja k trajnemu Svetu ustvarja večno življenje in večno življenje zagotavlja resničen obstoj sveta. Tu je načelo vzajemnih prizadevanj in medsebojno pogojenega razvoja. Iz tega načela izhaja, da vsak element Sveta v dinamiki svojega razvoja obstaja kot struktura, ki se v skrajnem primeru sestoji od dveh komponent.

V drugem delu obravnavanega načela se govori o tem, da Bog predstavlja osnovo katera proizvede vse ostalo.

To načelo je mogoče uporabiti za obravnavo kateregakoli pojava. Prav tako je treba upoštevati, kar je bilo rečeno na začetku tega poglavja. Včasih je na primer potrebno, da ponovno ustvarimo neko rastlino.

Obnavljanje rastline na nivoju misli privede do obnavljanja rastline v fizični stvarnosti.

Ali, če na primer vzamemo obnovo telesnih organov. Tu je vse isto. Obnavljanje kateregakoli organa na nivoju misli, privede do obnavljanja tega organa v fizični stvarnosti. S stvarnostjo se lahko upravlja. To vprašanje smo obravnavali pri razlagi načela (4.3).

1.2. VEČNO ŽIVLJENJE JE NAČELO RAZVOJA BOŽANSKE STVARNOSTI

Ves Svet se razvija po tem načelu. Vsak element Sveta je tako zgrajen, da je samo en trenutek, njegov večni status razvoja. Izhajajoč iz tega je možno obnavljati katerikoli objekt.

Upravlja se lahko tudi z dogodki. V tem cilju je potrebno začeti od načela večnosti določenega dogodka v določeni točki. V tem poglavju se predvsem govori o zdravju. Zato bom predvsem kot nujen dogodek razumel vzpostavljanje zdravja.

To načelo predvsem obnavlja sistem srca in krvnih žil, potem pa posledično tudi cel organizem. Obnova organizma poteka skozi zaznavanje večnosti vsakega elementa razvoja.

Velik pomen ima tu obravnavanje prav statusa Božanske resničnosti, ker se resnična Božanska stvarnost vedno razvija v smeri večnosti.

1.3. NAŠA ZAVEST PERCIPIRA KOT STVARNOST TO, KAR OBSTAJA V NAŠI ZAVESTI

Iz tega načela sledi, da naša zavest lahko ponovno ustvari katerikoli element stvarnosti. Razumevanje tega omogoča upravljanje s katerokoli resničnostjo, med ostalim tudi z lastnim zdravjem in zdravjem drugih ljudi. To načelo predvsem obnavlja celični sistem in procese izmenjave snovi v organizmu.

1.4. STRUKTURA SVETA SE MORA ZELO INTENZIVNO RAZVIJATI V OKVIRIH RAZVOJA NAŠE LASTNE ZAVESTI

Z obravnavanjem tega načela v zvezi z njegovo uporabo za zdravje in upravljanjem z dogodki, lahko vidite, da se celi Svet odraža v zavesti in da intenzivni razvoj Sveta rojeva vaš lasten organizem ali pa se rojeva nek dogodek.

Ko ozavestite novo rojstvo vsakega elementa Sveta, kot dejstvo sledečega življenja, potem vam je jasno, da bo medicina prihodnosti vsak element v preteklem ali prihodnjem času, obravnavala kot trenutek novega rojstva organizma. Z združitvijo teh diskretnih elementov rojstva, ki izhajajo iz vaše duše, boste dosegli, da vaša lastna zavest že lahko upravlja z elementi razvoja.

1.5. VSTAJENJE JE DOSEGANJE PRAVE RESNIČNE ZAVESTI

Po eni strani, obnavljanje nekega objekta pomaga tem objektu, da postane večen, a večen objekt ima vedno maksimalne možne informacije in maksimalno možno število procesov izmenjave in

povezanosti. Po drugi strani, resničnost se odlikuje z maksimalnim razumevanjem objekta. Zato, kadar govorimo, da je vstajenje doseganje razumevanja resnične zavesti, moramo razumeti, da umetnost obnavljanja kateregakoli objekta pravzaprav je resničnost zavesti.

1.6. NESKONČNO ŽIVLJENJE POGOJUJE NUJNOST RAZVOJA DUŠE

Po eni strani, neskončno življenje pogojuje nujnost razvoja duše. Po drugi strani, status duše je nujno opazovati kot primaren, ker prav on formira neskončno življenje. Tu ponovno vidimo načelo vzajemne težnje in vzajemno pogojnega razvoja.

To načelo daje možnost upravljanja z neskončnim številom dogodkov.

1.7. NAČELO BOŽANSKOSTI: STREMLJENJE K NEUNIČLJIVEM TELESU, K VEČNEMU ŽIVLJENJU IN K RAZVOJU RESNIČNE ZAVESTI – TO JE PRAKSA NAJVEČJEGA RAZCVETA ČLOVEŠKEGA BIVANJA

Da bi se to načelo uporabilo za upravljanje z dogodki, morate proučiti status ne–razpadanja telesa, kot resnični status kateregakoli dogodka.

Z gradnjo dogodka okrog večnega telesa boste dobili upravljanje z dogodkom, posledično pa popolno zdravje.

1.8. DOVOLJ JE, DA OBSTAJA ENA OSEBA, KI ZMORE OBUJATI IN OBNAVLJATI SVET IN TAKRAT SE ON NE MORE VEČ ZRUŠITI

To načelo govori o tem, da je izhajajoč iz posameznega razumevanja, tj., razumevanja enega edinega človeka možno imeti večni Svet. To se pojasnjuje s tem, čeprav gre tu o znanju ene, edine osebe, je duša kljub vsemu po obsegu neskončna struktura, ona je del Sveta in prisotna v vsakem dogodku. Še več, duša človeka je organizacijska struktura Sveta.

Ko to veste, lahko upravljanje z dogodki prevedete na nivo upravljanja s kontrolo časa. Tj., to načelo se lahko izkoristi za upravljanje z dogodki v potrebnem času.

1.9. OBUJANJE IN UGOTAVLJANJE DEJSTVA VSTAJENJA JE PROCES, KI JE ISTOČASEN ZA CELOTEN SVET

Med uporabo tega načela za upravljanje z osebnimi dogodki, morate sebe videti kot nositelja statusa Sveta, tj., Svet je izkaz tudi vaše duše v celotnem dojemanju.

Poleg tega je treba upoštevati tudi hkratno vzpostavitev dejstva vstajenja za ves Svet, kot je navedeno v formulaciji načela. Od tam vidimo, da se vsak element Sveta lahko manifestira enako kot vi, zato se z njim lahko upravlja. Začenjate razumeti mehanizme slike Sveta in pridobivati upravljanje z vsesplošno resničnostjo.

1.10. ZAVEST ČLOVEKA IN NJEGOVI ORGANI, PRI PRAVILNEM RAZUMEVANJU NJIHOVE VZAJEMNE POVEZANOSTI, DAJO VSTAJENJE. OBUJANJE JE AKT USTVARJANJA

Da bi se v popolnosti razumelo delovanje tega načela, moramo vzeti v obzir še eno zelo pomembno načelo, ki se glasi:

ČLOVEK JE OSNOVA SVETA. OBLIKA ČLOVEKA USTVARJA ELEMENTE SVETA IN ODREJA DOGODKE.

Kot primer lahko rečem, da celo navadna lutka, ki ima obliko človeka in ki je postavljena v vakuum, lahko *čez* nekaj časa okrog sebe ustvari kisik. In to se bo zgodilo zato, ker ima lutka obliko človeka.

Sedaj se formulirano načelo v bistvu tesno prepleta z načelom (4.2), ki smo ga že obravnavali: **»ČLOVEK – TO JE CELOTEN ZUNANJI IN NOTRANJI SVET ISTOČASNO.«**

Ko pogledate organe vstalega, vidite, da se njihova izgradnja odvija odvisno od zavesti človeka, tj., organe vstalega ustvarja ozaveščanje človekove oblike. Izhajajoč iz tega, s pomočjo koncentracije na različne svoje oblike in s pomočjo upravljanja lahko dobite popolno obnavljanje organizma.

To načelo govori o tem, da oblika formira dogodke. Ko pred seboj vidite nek dogodek, poznavanje oblike udeleženca tega dogodka ali vsaj oblike kateregakoli objekta, ki se tam nahaja, vam daje upravljanje s tem dogodkom.

1.11. RAZVOJ ČLOVEKA JE TREBA GLEDATI KOT KOMPLEKSEN RAZVOJ CELEGA OBSTOJEČEGA SVETA

Kompleksnost v razvoju – to je predvsem vključitev v proces vseh delov, vseh elementov struktur. Pri tem igra važno vlogo pojem istočasnosti. Samo enkratno razumevanje in upoštevanje vseh elementov Sveta lahko zagotovi njegov obstoj v procesu njegovega nenehnega razvoja.

Glede na uporabo tega načela za upravljanje z dogodki, vidite, da se upravljanje uresničuje skozi kompleksnost, ki se odraža v razvoju človeka.

1.12. NAČELO VSTAJENJA JE V SOGLASNOSTI Z NAČELOM ORGANIZACIJE ČLOVEKA, KI VKLJUČUJE TUDI NESKONČEN RAZVOJ CELOTNEGA ZUNANJEGA SVETA

Ko se govori o organizaciji človeka, potem tu ne gre samo za njegovo fizično obliko, gre tudi za organizacijo njegovega razmišljanja in delovanja. Če imate v vidu neskončen razvoj celotnega zunanega sveta, potem v tem lahko vidite organizacijo človeka, to pomeni, da vidite tudi vsak njegov dogodek. To je temeljno načelo, ki daje možnost upravljanja na osnovi razumevanja.

1.13. ŽALOST, DEPRESIJA IN NOSTALGIJA – TO NISO NAČINI ZA ZAZNAVANJE SVETA. SAMO RADOST, SVETLOBA IN LJUBEZEN SO NAČINI, DA SE SVET RAZUME

Vsak ustvarjalni dogodek – to je dogodek, ki se gradi na ustvarjalni način. Ustvarjalna izgradnja dogodkov se odvija hitreje na osnovi pozitivnih emocij. Prav zato so v ustvarjalnem dogodku vedno prisotna radost, svetloba in ljubezen, kot elementi izgradnje strukture teh dogodkov. Prav zato so radost, svetloba in ljubezen način razumevanja Sveta.

1.14. OSEBNOST OSTAJA SHRANJENA PO BIOLOŠKI SMRTI, PRAV TAKO PO KREMACIJI. V PRIMERU KREMACIJE, JE NA VSAKO CELICO PEPELA , KI OSTANE PO KREMACIJI, PRIPETA STRUKTURA OSEBNOSTI TISTEGA, KI JE BIL PODVRŽEN KREMACIJI

To načelo omogoča dojetje, da v vsakem delčku elementa dogodka obstaja vse, kar se nanaša na ta dogodek. Zato je vsak dogodek mogoče ponovno ustvariti tudi na podlagi kakršnih koli navedb udeleženca ali imena, ali celo v odsotnosti imena, s pomočjo uvida, prejetega na osnovi jasnovidnosti.

Za upravljanje z dogodki, to načelo pomeni sledeči temeljni zakon: **»VEDNO JE MOGOČE USTVARITI USTVARJALNO UPRAVLJANJE, KER JE VSE OBNOVLJIVO.«** Kot posledica tega, pa sledi naslednji temeljni zakon: **»V KATERIKOLI KOMBINACIJI DOGODKOV, JE VEDNO MOŽNO REŠITI SVET.«** Iz tega izhaja, da katerokoli ustvarjalno upravljanje vedno privede do željenega rezultata.

1.15. PROSTOR ZAVISI OD TEGA, KJE SE KRIŽAJO RAZNI ČASOVNI INTERVALI. KOT POSLEDICA TEGA, SE ZEMELJSKA RAZMERJA LAHKO POVEČAJO

Čas se lahko pogleda kot element, ki v procesu svojega razvoja obstaja vzporedno s prostorom. To pomeni, da se vsak časovni interval lahko pogleda kot element, ki stoji v vzajemni povezavi ali s samim prostorom ali z nekim objektom v prostoru. Če imamo premikanje objekta, potem lahko uvedemo časovno koordinato. Isto tako se lahko naredi, če imamo več objektov, ki se premikajo. Če premikanja ni, potem lahko uvedemo časovno koordinato izhajajoč iz svoje percepcije, tj., izhajajoč od določenega občutka, ki ga imamo, od določene reakcije. Potem se čas zelo jasno manifestira kot konstrukcija, katere formiranost je povezana s prostorom na osnovi, odvisno od naše zavesti. Čas se lahko označi v lastni zavesti,

možno je tudi, da tega ne naredimo, tj., čas se lahko izvede iz sfere percepcije.

Torej, če se objekt premika, potem je jasno treba na nek način opisati njegovo premikanje in v tem primeru je treba uvesti čas. Če pa so objekti nepremični, potem enostavno določite čas v svoji zavesti. Vendar, se v resničnosti lahko take situacije pojavijo istočasno v zavesti, poleg tega pa je lahko tudi več objektov. Če vzamemo v obzir povezanost zavesti s časom-prostorom, lahko vidimo, da prehod časovnih intervalov, do katerih prihaja, lahko privedejo do spremembe prostora. Pokaže se, da je povečanje obsega povezano s povečanjem količine informacij. Splošno, vedno je mogoče upravljati s katerimkoli dogodkom s povečanjem količine informacij.

Do razumevanja tega načela, se lahko pride tudi na malo drugačen način. Včasih se kakšen objekt premika. Četudi ga samo pogledate, lahko v svoji zavesti dobite impulz, zaradi katerega se nek drug objekt lahko začne premikati. Tj., premikanje enega objekta na osnovi načela prenosa informacije, lahko izzove premikanje drugega objekta. Iz tega sledi, da se to premikanje lahko odvija po vaši želji, in takrat bo vaš duhovni nivo omogočil povečanje prostora. Poudarjam, da so prostor in čas konstrukcije zavesti.

Zaradi pojasnila obravnavanega načela sem tukaj navedel konkretne primere premikanja, možno pa se je znajti tudi brez njih. Če pogledamo bistvo vsega tega, vidimo da lahko vedno povečate katerokoli informacijo, toliko, kot vam je potrebno za ustvarjanje želenega dogodka.

2.1. ČLOVEK JE PO NAČELU SVOJE KREACIJE VEČNA SUBSTANCA. ZATO VSTAJENJE TEMELJI NA IZKAZU VEČNEGA V ČLOVEKU

Pojavljanje večnega v kateremkoli objektu informacije pripelje do tega, da lahko vedno vidite strukturo določenega objekta, v vseh njegovih manifestacijah. Ampak v tem primeru objekt postane tak, da se da z njim v popolnosti upravljati.

2.2. OBSTAJA VZAJEMNA ODVISNOST DUHOVNE IN FIZIČNE STRUKTURE. S SPREMEMBO INFORMACIJE O FIZIČNI STRUKTURI NA PODROČJU DUHA, LAHKO MENJAMO DUH DO TE STOPNJE, KO ON ZMORE MENJATI KAKRŠNOKOLI FIZIČNO STRUKTURO, VKLJUČNO Z USTVARJANJEM FIZIČNEGA TELESA

To načelo omogoča, da se razume sledeči važen pristop k upravljanju z dogodki. Včasih v dogodku, ki nas zanima sodeluje neki objekt. Takrat ga s spremembo informacije v področju tega objekta lahko zamenjamo tako, da on lahko vpliva na sam dogodek. Tj., z dogodkom se lahko upravlja z menjavo informacijske strukture, v samo enem objektu informacije. Vendar pa, spreminjanje informacijske strukture objekta, pretvori ta objekt v nek drug. Zato se upravljanje dejansko ustvarja skozi drug objekt, pravzaprav skozi objekt, v katerem ste na potreben način spremenili informacijsko strukturo.

2.3. ČAS IN PROSTOR NE OMEJUJETA TRAJANJA ŽIVLJENJA. POJEM TRAJANJA ŽIVLJENJA SE FORMIRA V ODNOSU DUHA S PROSTOROM IN ČASOM

To načelo govori o tem, da je vsak objekt večn. Ko pogledate katerikoli objekt, on vedno obstaja. S prenosom duhovnega stanja na element dogodka, ki vam je potreben, se dobi, da tudi sam dogodek v popolnosti preide pod vašo kontrolo.

V posebnem primeru dobite popolno zdravje, ker vaša usmerjenost k zdravju, v tem statusu Večnosti omogoča, da tudi vaše zdravje postane večno.

2.4. NAČELO NESMRTNOSTI IN V SKLADU S TEM TUDI NAČELO OBNAVLJANJA, STA PO MOŽNI BIOLOŠKI SMRTI, POLOŽENA V PRVI VZROK, V PRVO NARAVO IMPULZA, NARAVNEGA RAZVOJA ČLOVEKA

To stališče, uporabljeno za upravljanje z resničnostjo, govori o tem, da je načelo obnavljanja objekta po njegovem uničenju, vgrajeno v samo osnovo vsakega objekta. Upravljanje s katerimkoli objektom

se lahko naziva z dogodkom. Vi v njega vnesete številne elemente dogodka, na primer direktivo, da Svet ne bo uničen. Ta uvedba elementov dogodka, se uresničuje na naslednji način. V načelo obnavljanja z voljnimi ali duhovnimi naporom, vnesete metodo razvoja in takrat niti en element dogodka več ne more biti uničen. Nastala skladna struktura vam omogoča tako upravljanje z dogodki, da vam sploh ni treba vlagati nobenega napora, dogodek pa se razvija kot sam od sebe, na način, ki je za vas najbolj ugoden.

2.5. IMPULZ, USMERJEN K VSTAJENJU, JE VEDNO USMERJEN K NESKONČNEMU RAZVOJU VSTALEGA

Katerikoli impulz, usmerjen k vstajenju je vedno usmerjen v neskončni razvoj vstalega. Taka usmerjenost tega impulza se pojasnjuje s tem, da vi v njega položite popolno obnovo človeka, a po zakonu splošne povezanosti vseh elementov informacije, se kot rezultat dobi popolna, dovršena obnova na vseh nivojih.

2.6. VSTALI VEDNO VIDI IN OZAVEŠČA PROCES VSTAJENJA IN PRI TEM VEDNO SODELUJE V VSTAJENJU, KOT OSEBNOST BOGATA Z INICIJATIVO

To načelo nam pomaga razumeti, da vsak objekt informacije vedno reagira na spremembe, ki se odvijajo v naši zavesti. Ko upravljate z dogodkom ali kot v obravnavanem konkretnem primeru, obnavljate objekt informacije, potem ta objekt informacije na ustvarjalnem nivoju, vedno teži k temu, da se vsi dogodki odvijajo skladno. Tj., vsak element informacije pri svojem obnavljanju vedno prispeva k največjemu skladu. To se dogaja na osnovi načela, ki sem ga izpostavil na začetku tega poglavja in ki govori o razvoju po liku in podobi Božji. Božja podoba – to je istočasno tudi Božja stvaritev. In ker je skladnost vgrajena v vsak element resničnosti, potem seveda vsak element resničnosti skladno sodeluje tudi z vami. In zato se pri upravljanju z dogodki lahko koristi poljubno število elementov.

2.7. VSTALI VEDNO NATANČNO VE, DA BO PO VSTAJENJU ŽIVEL, KOT NORMALEN ČLOVEK

To načelo nam omogoča razumeti, da je vsak dogodek s katerim upravljate, vsak vaš organ, vsak element informacije, praktično zgrajen na tak način, da je vanj od samega začetka vgrajena povsem jasna informacija o tem, kakšen mora biti.

Zato, kadar nekaj delate, na primer, ko obnavljate organ človeka, potem je v ta proces, v ponovno ustvarjanje organa, že vgrajen vzorec etalona, ker v tem organu že obstaja informacija o tem, kakšen mora biti, zato bo po obnovi vedno tak, kakršen je od začetka vedno bil.

Če pa sprovedete duhovno materializacijo nekega povsem novega objekta, kakšnega pred tem ni bilo, bo on vedno skladno in maksimalno razvit po liku in podobi Božji, v bistvu to pomeni, po volji Boga.

To kar je povedanega, se nanaša tudi na ustvarjanje novih sistemov in novih tehnologij. Navedeni primeri pomagajo razumeti, da je v začetku Bog ustvaril vsak element Sveta. Prav o tem govori obravnavano načelo.

Ko med upravljanjem z dogodki upravljate tudi z nivojem elementa, ki ga je Bog v začetku ustvaril, potem bo vaše upravljanje vedno skladno.

2.8. VSTALI VEDNO PRIČAKUJE, DA SE BO ŽIVI OBNAŠAL DO NJEGA, KOT K SEBI ENAKEMU, ON NE OBČUTI, DA JE NA KARŠENKOLI NAČIN LOČEN OD ŽIVIH, DOŽIVLJA SE PRAV TAKO Z NORMALNO OSEBNOSTJO, KOT ŽIVI

Obstaja načelo enakosti vseh objektov informacije. V soglasju z njim, **VSAK OBJEKT INFORMACIJE VEDNO OBSTAJA VZPOREDNO S KATERIMKOLI DRUGIM OBJEKTOM INFORMACIJE.** To je zakon Sveta. S poznavanjem tega zakona, če mu dodate status svobode, lahko upravljate s katerimkoli dogodkom. Pomeni, upravljanje se pogosto določa s tem, da dogodku ali objektu dodate status svobode, ki ga prej niso imeli ali pa enostavno niso vedeli zanj.

Torej, lahko obnavljate svoj organizem ali organizme drugih ljudi, lahko upravljate z resničnostjo, s tem, da dogodkom in objektom dodate status svobode.

Povedano pomaga, da se razume tudi takole: načelo popolne svobode osebe je naravno duhovno načelo razvoja.

2.9. PO VSTAJENJU JE OBVEZNO POTREBNO OPRAVITI METODIČNO DELO, VSTALEMU JE POTREBNO OBJASNITI NJEGOVO NOVO STANJE, POVEZANO S TEM, DA IMA SEDAJ FIZIČNO TELO

To načelo omogoča upravljanje z dogodki na osnovi njihovih posledic. To je še ena metoda upravljanja z resničnostjo.

Prej smo obravnavali drugačen mehanizem. Takrat smo na potreben način menjali začetno situacijo in potem se je dogodek razvijal dalje v smeri, ugodni za nas.

Pristop, ki ga sedaj obravnavamo je povsem drugačen. Mi ne menjamo začetne situacije, ampak začnemo pri njenih posledicah. Pravzaprav, s pomočjo jasnovidnosti ali na nek drug način, lahko sledimo razvoju dogodka, z opazovanjem njegove nadaljnje poti. Ko vladamo s temi podatki, lahko izberemo nek trenutek iz opazovane prihodnosti, ali bolje rečeno, iz nadaljnjega razvoja dogodka, ki smo ga videli. S spreminjanjem tega trenutka v področju informacije, ki smo ga izbrali, oziroma s spreminjanjem ene od posledic začetne situacije – s spremembo posledice, ustvarjamo spremembo tudi same prvobitne situacije. Nova začetna situacija pa privede, se razume, do novega nadaljnjega razvoja dogodka in to prav do tistega, ki nam je potreben.

Uporabite ta pristop za svoje zdravje – in popolno zdravje je v vaših rokah. Kot pri kateremkoli drugem pravilnem pristopu.

2.10. PRI VSTALEMU ČLOVEKU SO V POPOLNOSTI OHRANJENE PROFESIONALNE IN VSE DRUGE NAVADE, KI JIH JE IMEL PREJ V ŽIVLJENJU

Obstaja načelo: **VSAK ELEMENT RESNIČNOSTI HRANI POPOLNO INFORMACIJO O VSEMU.** Na osnovi tega načela je v

vsakem ponovno ustvarjenem objektu vedno ohranjena informacija, ki se nanj nanaša. Zato se pri vstalemu človeku v popolnosti ohranijo navade, ki jih je imel prej v življenju.

Poznavanje načela, ki smo ga sedaj izrekli, omogoča upravljanje s katerikoli objektom informacije, iz katerekoli točke, v kateremkoli času. In pri tem nima nobenega pomena na primer to, da se je objekt, ki smo ga izbrali na začetku premestil na popolnoma drugo mesto, kjer že deluje pod povsem drugimi pogoji.

2.11. POJEM DUHA DAJE RESNIČNOST STRUKTURE ZNANJA

Vemo, da je duh delovanje duše. Za vsak objekt informacije, ampak v prvi vrsti za človeka, je resničnost strukture spoznanja njegova značilnost, vgrajena v njegov status. Tega vprašanja sem se že dotikal v Uvodu, ko smo govorili o pridobivanju informacije iz Kozmične Mreže.

Na osnovi tega načela je lahko upravljanje hitro in enostavno, če je vaše duhovno stanje tako, da zagotavlja sledeče: reakcija objekta ali situacije mora biti taka, da v določenem trenutku, daje največjo skladnost Sveta za vašo zavest, poleg tega pa še na vseh ravneh. Zato je tu upravljanje pravzaprav razumevanje tega, da je treba v vsak dogodek vnesti lasten duhoven element in s tem zagotoviti velik sklad. Z drugimi besedami, imeti je treba potrebno duhovno stanje, in prav to stanje bo ustvarjalo upravljanje.

Torej, obravnavano načelo omogoča upravljanje preko spoznanja, preko stanja duha na maksimalno mogoči visoki stopnji.

2.12. EDEN OD VIDIKOV VSTAJENJA JE OBNAVLJANJE USTVARJALNE ZAVESTI PRI ŽIVIH LJUDEH

Obnavljanje ustvarjalne zavesti pri živih ljudeh je ena od najbolj pomembnih nalog. Da bi rešili to nalogo morate delovati na sledeči način.

Medtem, ko gledate katerikoli objekt, mu lahko s svojim naporom volje predate ustvarjanje. Samo s tem, da vgradite v dogodek element ustvarjalnega razvoja, lahko z njim upravljate. Če na

primer želite obnoviti zdravje, ali pa imate željo, da upravljate z nekim dogodkom, ki je povezan na primer z vašim osebnim življenjem ali poslom, potem lahko pred tem ponovno vzpostavite ustvarjalno zavest, pri ljudeh, ki sodelujejo v dogodku, vključno, jasno, s samim seboj. Lahko tudi zagotovite nadaljnji razvoj ustvarjalne zavesti pri človeku, če ta pri njemu že obstaja. Ali pa lahko naredite nekaj koristnega, na primer, da skozi svojo zavest, preko svojega duha sprovedete ekološko čiščenje okolice in kot rezultat na ta način dobite upravljanje.

Torej, na osnovi obravnavanega načela pridobite upravljanje ali pa vzpostavljanje ustvarjalne zavesti ali njen razvoj ali pa preprosto ustvarjalno delovanje.

2.13. K PROCESU VSTAJENJA JE POTREBNO ISTOČASNO PRISTOPATI TUDI KOT K PROCESU USTVARJANJA OTROKA

K vsakem procesu je treba pristopiti na način, da vzamemo v obzir njegov nadaljnji razvoj. Prav o tem govori to načelo. To načelo govori o tem, da je treba s kateremkoli dogodkom upravljati tako, da vsako vaše delovanje zagotavlja nujen nadaljnji razvoj tega dogodka.

2.14. UMRLI SE NE ZAUSTAVLJAJO V SVOJEM RAZVOJU. DUHOVNI RAZVOJ OSEBNOSTI SE STALNO RAZVIJA, V VSEH POGOJIH. ZATO SE NA DUHOVNEM NIVOJU VSTAJENJE DOJEMA KOT ODRAZ SPLOŠNE SKLADNOSTI SVETA. IN PRAV ZARADI TEGA, VSI LJUDJE V DUŠI VEDO ZA VSESPLOŠNO VSTAJENJE UMRLIH

Vsak element resničnosti ima vedno informacijo o možnosti popolnega obnavljanja drugega elementa. Če se uporabi za organizem, to pomeni, da se rezervne možnosti vsakega organa nahajajo v kateremkoli drugem organu. To pomeni, zgradba vsake celice je taka, da v njej obstaja najmočnejša rezerva za obnavljanje katerega koli drugega elementa organizma. Z drugimi besedami, v celici so skoncentrirani praktično vsi elementi organizma in zato lahko obnovimo cel organizem s pomočjo samo enega, edinega impulza, ki je usmerjen k obnavljanju ene celice.

Isto to velja za katerikoli dogodek. V soglasju z načelom splošne povezanosti vsak element dogodka vsebuje vse druge njegove elemente. Zato lahko obnovimo katerikoli dogodek ali pa lahko z njim upravljamo iz katerekoli točke, s pomočjo kateregakoli njegovega elementa.

3.1. STREMLJENJE BOGA IN ČLOVEKA K ZDRUŽITVI V OKVIRIH PONOVNEGA USTVARJANJA IN PONOVNE ZDRUŽITVE PRIPELJE DO MATERIALIZACIJE IN DO VSTAJENJA

Lahko se govori tudi o težnji Boga in na splošno kateregakoli objekta informacije, k utelešenju ideje Stvarnika, v okvirih ponovnega ustvarjanja.

V formulaciji načela se govori o tem, da stremljenje Boga in človeka k združitvi v okvirih ponovnega ustvarjanja in ponovnega združenja privede do vstajenja in materializacije. Tu se ima v vidu materializacija, ne samo kateregakoli objekta, ampak tudi dogodka. Na osnovi tega načela lahko upravljate praktično z vsakim dogodkom, vključno s prihodnjimi, ki se sedaj še niso prikazali v fizični stvarnosti.

3.2. KONCENTRIRANJE LASTNE ZAVESTI S STRANI ČLOVEKA, LAHKO PRIVEDE DO RADIKALNE SPREMEMBE STRUKTURE SVETA

Za izboljšanje zdravja, je v to načelo vgrajeno sledeče upravljanje. Opazujte svojo zavest kot element Sveta. Vnesite jo v področje Sveta, ki vam je potrebno, na primer, v neki notranji organ. Kot rezultat, se bo ta notranji organ spremenil v soglasju s tem, kar ste vgradili v svojo zavest. Vnesite v svojo zavest popolno zdravje in lahko boste v popolnosti obnavljali ne le svojega zdravja, pač pa tudi zdravje kateregakoli drugega človeka.

3.3. ČLOVEŠKO TELO JE VEDNO DEL DUŠE

Da bi ponovno vzpostavili zdravje na podlagi tega načela, morate vedno gledati na telo, kot na del duše, kot manifestacijo duše. S takim pristopom boste zlahka obnovili svoj organizem ali organizem

drugega človeka. Pri tem se je treba zavedati, da je telo - samo del duše.

Preko notranjih organov, preko organov razmišljanja, preko kateregakoli dela svojega telesa lahko od lastne duše dobite potrebne navade in informacijo. Vse to je možno dobiti direktno od Stvarnika. Kajti človekovo dušo je ustvaril Stvarnik, to je Njegova lastna stvaritev. Duša – to je svetloba Stvarnika.

Ko lahko pridobivate znanja direktno iz svoje duše, to pomeni, da ste se že približali Bogu. Ampak znanja je možno dobiti direktno od Gospoda. V tem primeru imate izvorno znanje. Ampak v tem primeru se združevanje s Stvarnikom že odvija na nivoju fizičnega telesa. To pomeni, da je fizično telo del duše.

Od tu, z druge strani sledi, da je na osnovi takega načela z večplastnim delovanjem, ustvarjen tudi vsak organ fizičnega telesa. Tako lahko vedno in povsod, pri sebi ali pri drugem človeku, obnovite katerikoli organ. To se doseže s pomočjo koncentracije na svoje ali tuje organe.

Lahko se postopa tudi drugače. Ta znanja lahko predate drugem človeku miselno in potem bo on lahko sam naredil za svoje zdravje vse kar je potrebno.

3.4. TAKO TEORETIČNO, KOT PRAKTIČNO SE ČLOVEKA LAHKO GLEDA KOT STRUKTURO ZAVESTI, KI IMA TELESNI OVOJ

Dajmo razmisliti kako se to načelo lahko uporablja za upravljanje z dogodki.

Vsak element stvarnosti se lahko pogleda kot strukturo, ki lahko privede do delovanja v fizičnem ali kateremkoli drugem področju stvarnosti. Kaj lahko rečemo v primeru, ko pogledamo zavest človeka v odnosu na katerikoli objekt? Odgovor je tak: področje zavesti človeka, ki je povezano z objektom, je področje reakcije tega objekta ali področje njegovega ustvarjanja.

Z obračanjem direktno na Stvarnika, se lahko vidi kako se ustvarja dogodek. Vsak dogodek lahko opazujemo kot manifestacijo volje

Stvarnika. Ker s svetom upravlja sam Bog, potem razumevanje zakona razvoja Sveta, njegovo poznavanje, daje možnost upravljanja s katerikoli dogodkom.

3.5. NA NIVOJU USTVARJANJA INFORMACIJSKIH POVEZAV, SE NITI EN OBJEKT NE KRIŽA S KATERIKOLI DRUGIM OBJEKTOM, NITI S SAMIM SEBOJ. NAČELO OBUJANJA ČLOVEKA, ALI NAČELO PONOVNEGA USTVARJANJA KATEREGAKOLI OBJEKTA, SE SESTOJI V PREKRIVANJU ZAČETNE INFORMACIJE O OBJEKTU, Z RAZVIJAJOČO INFORMACIJO O NJEMU SAMEMU, NA PODROČJU POSLEDIČNIH POVEZAV, KI NASTAJAJO PRI USTVARJANJU INFORMACIJ

To načelo predvsem omogoča, da se razume v čemu se sestoji avtonomnost, to je neodvisnost vsakega elementa Sveta. Ko se ustvarja nek element Sveta, potem v procesu njegovega ustvarjanja v vsakem delovanju obstaja avtonomnost. Neodvisnost in samostojnost v vsakem delovanju, je v bistvu, svoboda volje objekta informacije.

Ko pogledate na nek dogodek s te točke vidika, tj., na osnovi načela svobodne volje, potem situacija za vas postane povsem jasna. Vi poznate vse povezave tega dogodka in pri tem jih lahko vidite tudi daleč vnaprej. Tj., jasno vidite vse povezave, ne samo tiste, ki obstajajo v sedanjem trenutku, ampak tudi tiste, ki so obstajale v preteklosti in tiste, ki bodo nastale v prihodnosti. Ta okoliščina, da lahko vidite nastanek prihodnjih povezav opredeljuje konkretno tehnologijo upravljanja z dogodkom. Pravkar obravnavano načelo omogoča upravljanje z dogodkom, na osnovi dožemanja njegovega prihodnjega razvoja.

Ko se uporablja za zdravje, to načelo pravi sledeče. Za prisotnost popolnega zdravja je potrebno, da obstaja skladna povezava organizma z vsemi elementi zunanje stvarnosti. Z razumevanjem vloge teh elementov in s tem, da vzamemo v obzir njihovo prisotnost v vseh dogodkih, lahko prejmete prekrasno zdravje.

3.6. SISTEM DUHOVNEGA GLEDIŠČA, TISTEGA, KI SE UKVARJA Z VSTAJENJEM JE NAČELO ORGANIZACIJE DRUŽBE NA NASLEDNJIH ETAPAH NJEGOVEGA RAZVOJA

Ko pogledate na družbo, kot na nekaj, kar je nastalo na načelu samoobnavljanja in kot nekaj, kar obstaja na temelju samoorganizacije, tj., ko dojamete pot razvoja, po kateri je šel tudi sam Stvarnik, potem razumete tudi sledeče načelo Stvarnika – načelo vse splošnega in večnega ustvarjanja Njega samega, v vseh elementih Sveta in na vseh etapah razvoja. In potem že vsak trenutek ustvarjanja in samoobnavljanja daje prav to bistvo razvoja. Zato, ko se razvijate tako, da se vaš napredek ustvarja po Božji podobi, potem pristopate k Svetu, ki obstaja v skladu z vami in v katerem vsak element razpolaga z univerzalno rezervno sposobnostjo. Ta univerzalna rezervna sposobnost, se sestoji v tem, da vsak objekt lahko ustvari katerikoli drug objekt.

Ko vam je to poznano, potem lahko razumete mnoge mehanizme razvoja dogodkov, na primer, zakaj se včasih dogodki razvijajo na tak način, da lahko nek majhen objekt, vsebuje izgled velikih dogodkov ali kako lahko nek manjši problem, dolgo vpliva na odločujoč način, na vse dogodke in zakaj je včasih dovolj poznati samo ta problem, enostavno poznati, da bi lahko v popolnosti rešili vprašanje, na primer, svojega samoobnavljanja ali obnavljanja drugih ljudi.

V cilju obnove zdravje je potrebno najprej ugotoviti vzrok njegovega poslabšanja, prvobitni vzrok. Z odstranitvijo tega vzroka in z vzpostavitvijo normalnega stanja, se lahko v popolnosti obnovi tudi celoten organizem.

To je en način. Ampak možen je še drugi. Za upravljanje z dogodki, pravkar obravnavano načelo, govori o tem, da je s pomočjo kateregakoli elementa Sveta možno vzpostavljati katerikoli drug njegov element. Zato, če človek vlada z visoko duhovno ravno, potem on lahko vse naenkrat spremeni, vse spremeni tako, da organizem naenkrat postane popolnoma obnovljen.

3.7. ODDALJENI OBJEKTI RESNIČNOSTI – TO JE TISTO, KAR JE BLIZU VSTALEMU, A ODDALJENO OD ŽIVEGA

Vemo, da je vstali – človek, ki je v povezanosti s svojim odhodom in kasnejšim povratkom, imel različne strukture zavesti. Analogno, tudi vsak obnovljen objekt je imel razna stanja. Spremembe v stanju objekta med njegovim ponovnim ustvarjanjem se lahko vzporejajo s spremembami, ki se dogajajo, ko formirate potreben dogodek.

Razumevanje tega omogoča upravljanje z dogodki na sledeči način. Lahko se zamisli, da se dogodek v formiranju sestoji tudi od delov, ki so oddaljeni in od delov, ki so bližji elementom tega dogodka.

Tako lahko rečemo, da tisti, ki upravlja, ki ustvarja, vedno dela z oddaljenimi elementi, ker so zanj to zunanje stvarnosti. To, kar pa je že ustvarjeno, lahko dobi vlogo bližjega elementa, ker sodeluje v ustvarjanju sledečega, sebi sosednjega elementa. Resnično, kadar na primer lepите razbito vazo, vi jo pravzaprav sestavljate iz razdvojenih delčkov. Potem ta delček, ki ste ga pravkar prilepili na tiste, ki so že zlepljeni, v odnosu na tistega, ki ga boste dodali vazi, lahko pogledate nanj, kot na bližji element.

Če ste razumeli vse, kar je bilo rečenega, lahko obnavljate zdravje po načelu približanega lika. V tem cilju glejte skozi lasten organ, če je on zdrav, ali skozi organ drugega človeka, ali pa si v mislih zamislite ta organ in to sliko zdravega organa približajte ali enostavno položite na oboleli organ, ki ga želite ozdraviti. V tem se sestoji bistvo načela približanega – bližjega lika, ki daje možnost hitrega vzpostavljanja zdravja.

3.8. VSTALI ABSOLUTIZIRA PROSTOR IN DETAJLIZIRA ČAS. V ZAČETNEM OBDOBJU JE ZANJ ČAS DISKRETEN, MEDTEM, KO JE ZA ŽIVEGA ČAS NEPREKINJEN

To načelo omogoča ustvarjanje upravljanja z dogodki na osnovi sledečega dejstva: ko se neki dogodek začne organizirati, potem ima čas v začetnem obdobju povečano detajliziranje, tj., deluje, kot da je čas diskreten. Kasneje, ko se je dogodek že formiral, za elemente tega dogodka, čas že postane neprekinjen.

To, kar je bilo pravkar povedano, nam pomaga razumeti sledeče. Ko želimo upravljati z dogodkom, ki se je šele začel, potem je potrebno začeti od tega, da se vsak element lahko percipira izolirano, ločeno od drugih.

Pridemo do tega, da razni elementi dogodka v nastajanju, v marsičem v bistvu ne zavisijo eden od drugega. Vendar s časom, tj., po nadaljnjem razvoju dogodka, se njihova medsebojna povezava povečuje.

Sedaj pa o konkretni uporabi obravnavanega načela na vzpostavljanje zdravja.

Če bolezen še ni kronična, to pomeni, da se še nahaja v začetni fazi, da je še vedno v procesu formiranja. Zato je možno obnoviti organizem preko ozdravitve posameznih obolelih organov, razume se, s tem, da vzamemo v obzir tudi povezave, ki se formirajo.

Če pa je bolezen že postala kronična, tj., če je stanje boleznici že formirano, potem je za vzpostavljanje zdravja, treba vzeti v obzir vse povezave, ki so že vzpostavljene. V tem primeru se organizem že obravnava, kot ena celota.

3.9. NAČELO AVTONOMIJE DELOVANJA INFORMACIJE V RAZLIČNIH ČASIH

Iz analize tega načela, navedenega v drugem poglavju vemo, da ima čas avtonomijo, tj., strukturo, ki deluje neodvisno. To pomeni, da v raznih časih, tj., na primer v preteklosti, sedanosti in prihodnosti, se upravljanje lahko začne v raznih časih, na primer v trajanju upravljaljočega impulza. Če imajo v organizmu razni procesi, različne določene čase, potem je z izbiro potrebnega trajanja, možno obnoviti zdravje. Pri tem zdravljenje drugih ljudi pripelje do obnavljanja tudi tistega, ki zdravi. To prikazuje mehanizem samobnove, pri čemer ozdravljen človek s svoje strani ozdravlja tiste, ki so okrog njega.

3.10. RESNIČNA RELIGIJA JE USMERJENA V TO, DA DOPRINESE USTVARJALNEMU RAZVOJU DUŠE, TELESA IN DRUŽBE

To načelo omogoča razumevanje zelo važne zamisli Stvarnika: vsak objekt informacije mora doprinesiti k razvoju kateregakoli drugega objekta. Še več, on mora doprinesiti nenehnemu povišanju nivoja tega ustvarjalnega razvoja. To načelo je Stvarnik vgradil v vsak element Sveta.

To, kako neki objekt informacije doprinese k povišanju nivoja ustvarjalnega razvoja drugih objektov, pa odreja njegovo lastno sposobnost ustvarjanja, njegov lasten nivo, njegov značaj. V vsakem objektu informacije, v vsakem elementu dogodka obstaja njegov lasten notranji značaj. Ko se dojame ta notranji značaj, je možno upravljati z dogodkom.

Želim še enkrat poudariti en zelo važen trenutek, načelen za zagotovitev popolnega zdravja. V mislih imam obstoj neuničljive povezave človeka in njegove duše. Ločevanje fizičnega telesa človeka od njegovega duhovnega bistva, prikrajša človeka za čvrsta tla pod nogami. Ker teko je del duše. Razumevanje tega je bistveni faktor v zagotavljanju zdravega fizičnega telesa.

Resnična religija pomaga skladnemu medsebojnemu delovanju duše človeka in njegovega telesa in vsakega človeka s celotno družbo. To pa doprinese ustvarjalnemu razvoju vseh.

3.11. VSTAJENJE JE NAJBOLJ REALNA, NAJBOLJ PRAGMATIČNA, NAJBOLJ OPREDELJENA IN NAJBOLJ DOKAZANA OSNOVA ZA PRIHODNJI RAZVOJ, ZA RAZVOJ MIŠLJENJA BODOČIH GENERACIJ

S točke vidika upravljanja to načelo govori sledeče. Vstajenje ali v splošnem primeru obnavljanje objekta, omogoča dotik z resničnim bistvom Sveta. Njegov aspekt, kot je Večnost, daje možnost stalnega posedovanja kateregakoli objekta, nenehen dotik z njim, kar pomeni, neprekinjeno sposobnost upravljanja z njim. Dejansko to pomeni, možnost večnega upravljanja, možnost večnega ustvarjalnega skladnega razvoja.

Popolna skladnost – to je večna vzajemna povezanost, to je vsestransko medsebojno delovanje med vsemi elementi, ki

omogočajo ustvarjalni razvoj. Takšna skladnost organizira popolno zdravje.

Upravljanje na osnovi tega načela ima pomembno vlogo v novi medicini. To kaže, da je popolno obnavljanje pravzaprav posledica načela aдекватne generacije in neskončnega razvoja organizma.

3.12. TISTI OD ŽIVEČIH, KI NI UMIRAL, BO VEDNO LAHKO VRNIL UMRLEGA V OPTIMALNI ČAS IN V BOLJ PRIMERNI VARIANTI, KOT TO LAHKO NAREDI VSTALI

Upravljanje s procesom obnavljanja se ustvarja preko ozaveščanja skladnosti Sveta, katero vstali ponovno ustvarja v svoji zavesti. Ravnanje s tem upravljanjem je od vsega začetka vgrajeno v duhovno strukturo vsakega od nas.

Vendar obstajajo razlike v hitrosti tega procesa, v hitrosti njegovega delovanja. Pravzaprav, pri tistem, ki ni umiral je hitrost upravljanja vedno večja od hitrosti tistega, ki je preživel odhod in potem spet povratek. Jasno je, da se preko objekta informacije, ki je bolj skladen lahko upravlja hitreje, kot pa pri objektu, ki nosi sledi preteklega uničenja in v katerega je v glavnem še vedno potrebno vnesti večjo skladnost.

Če se uporablja za zdravje, vse kar je povedano pomeni sledeče: obnavljanje vašega organizma ali organizma drugega človeka, je možno z veliko lahkoto ustvariti preko zdravega organa. Z osredotočanjem pozornosti na zdrav organ in potem s širitvijo zavesti na celoten organizem, lahko dobite dobro zdravje celega organizma.

3.13. PRAKSA VSTAJENJA, PRAKSA OBNAVLJANJA NE NASPROTUJE NITI ENI RELIGIJI, NITI ENI ZAKONODAJI IN NITI ENEMU OD USMERITVE USTVARJALNEGA NAČRTA

To načelo omogoča dojeti, da se pri obnavljanju kateregakoli objekta v njega vgrajujejo elementi ustvarjalnega razvoja. Na primer, nekoč je bil nek objekt problem za okolico. V tem primeru, mu obnavljanje tega objekta, na osnovi impulza ustvarjanja, daje možnost razvoja na tak način, da bo sedaj v skladu z okoljem. Želim poudariti, da

vsak proces popolne obnove v obveznem zaporedju privede do skladnosti objekta z okoljem.

Če govorimo o takih objektih, kot so rušilni sistemi, potem skladnost v tem primeru pomeni, da se kot rezultat vse uničevalne funkcije tega objekta nevtralizirajo.

Odstranjevanje uničevalnih funkcij in razvoj ustvarjalnih funkcij je znak resničnega upravljanja s sistemom.

Iz obravnavanega načela se lahko potegnejo pomembne posledice za izboljšanje zdravja. Vzemimo na primer kadilca, ki želi prenehati s kajenjem. Na osnovi povedanega, se lahko svetuje sledeči pristop. Najprej je potrebno v zavesti izolirati cigarete in šele potem odvreči kajenje.

Tu je smiselno podati razlago splošnega karakterja. Katerakoli bolezen se najprej razvije na informacijskem planu. In šele, ko se tu razvije in formira v dovolj veliki stopnji, šele potem se manifestira tudi na fizičnem nivoju, tj., pride do njene pojavitve tudi v fizičnem telesu.

Od tu lahko vidimo, da je zdravljenje samo fizičnega telesa – zdravljenje posledic. Bolje je začeti zdraviti z obzirom na vzrok bolezni. Vzorci imajo svoje korenine na finih planih obstoja. Zato se učinkovito zdravljenje precej lahko zagotovi, na osnovi aktivne uporabe zavesti.

Pazljivo pogledjte še enkrat pristope k zdravljenju, ki sem vam jih predlagal med obravnavanjem predhodnih načel. Na primer, govoril sem: »Ustvarite v svoji zavesti sliko zdravega organa in jo položite na organ, ki ga želite ozdraviti.«

To je univerzalni pristop in to je konkreten primer prakse upravljanja.

3.14. VSTAJENJE LJUDI DAJE MOŽNOST OBUJANJA IN OBNAVLJANJA KATERIHKOLI OBJEKTOV

Obnavljanje katerihkoli objektov daje možnost ustvarjanja katerihkoli struktur stvarnosti in s tem dejansko upravljanje s

katerimkoli dogodki. V posebnih primerih se lahko upravlja tudi z zdravjem.

4.1. VSTAJENJE JE UPRAVLJANJE S CELOTNIM ZUNANJIM PROSTOROM

Ta pristop omogoča upravljanje z dogodki na sledeči način: celoten zunanji prostor prevedite v sam dogodek in na osnovi tega dobite upravljanje. Kako se to lahko uporabi za vračanje zdravja? Vso skladnost zunanjega sveta opazujte znotraj sebe, odražajte ga v sebi, manifestirajte ga v sebi – in ta skladnost začne zvoniti znotraj vas, organizem priveden v sklad, pa začne eliminirati popolno zdravje.

4.2. ČLOVEK – TO JE ISTOČASNO CELOTEN ZUNANJI IN NOTRANJI SVET

Uporabljeno za zdravje, to načelo govori sledeče. Zdravje – to je stanje, ki ga odrejajo mnogi dejavniki. Združevanje teh dejavnikov označuje zdravje vsakega organa, vsake celice.

4.3. DILATACIJA ČASA, NJEGOVO ODDALJEVANJE ALI PRIBLIŽEVANJE, ZA NEKATERE ASPEKTE PROSTORA, PRAVZAPRAV PREDSTAVLJA VSTAJENJE

Z vidika zdravja se to načelo lahko pogleda kot objekt, ki obstaja v času. V njemu se odvijajo nekakšni procesi. On živi svoje življenje, ima svoj normalni tok časa. In sploh ni treba, da se ta tok časa poklapa z časovnim tokom procesa v sosednjem organu. Torej, ko vidite, da se procesi, ki se odvijajo v različnih organih razlikujejo, čeprav neznatno, po preteku časa; to potem pomeni, da imate popolno zdravje.

4.4. TO, O ČEMER ČLOVEK RAZMIŠLJA, TO, KAR GOVORI IN TO, KAR DELA VSEBUJE LASTNOSTI VEČNOSTI

Če začnemo s tem načelom, se lahko razume, da je vsak organ tako ustvarjen, da lahko večno funkcionira. Če človek to dojame, ne samo formalno, ne samo z umom, če človek to ozavesti s celim svojim bitjem, potem nikdar več ne bo imel nikakršnih težav z zdravjem.

4.5. NAČELO VEČNOSTI - ZAGOTAVLJA TISTIM, KI SO ODŠLI, SPOMIN NA TO, DA SE BO ZGODILO NJIHOVO PONOVO USTVARJANJE

Resničnost in vsak njen element so zgrajeni na ta način, da kot rezultat, obstaja načelo popolne obnove. Zato ima vsak živeči vedno znanje o večnem življenju. Podobno ima tudi katerikoli objekt informacije, vedno znanje o svoji popolni obliki.

Če gre za objekte z uničujočimi lastnostmi, na primer o bombah, potem je nujno povedati, da so to strukture, ki nimajo skladnosti, da so to strukture, tistega dela zavesti, kjer ustvarjalni element še ni postal dominanten, še ni postal opredeljen. Tu gre za to, da mora vaša zavest izolirati bombo, tj., narediti tako, da ona ne eksplodira. Izolacija bombe v zavesti, bi morala voditi do sprememb, recimo v politični situaciji, na ta način, da vprašanje o bombi odpade samo po sebi, pogajanja pa postanejo osnova za reševanje spornih vprašanj.

Na ta način načelo Večnosti ne uniči same bombe, ampak spreminja npr. organizacijo družbe ali strukturo dogodka, tako, da bomba sčasoma izgubi svoje funkcije, ki so bile prvotno v njej vgrajene. Tu se ima v vidu, da bomba, ko nekaj časa odleži in razpadejo njene sestavne komponente in drugi podobni procesi; ona preprosto preneha predstavljati nevarnost, tj., v svojem bistvu, preneha biti bomba.

To načelo je vgrajeno v formo objekta. Ko imamo element, ki zmore nekaj poškodovati, potem on deluje po formi samouničenja. Zato, ko govorimo o večnosti nekega objekta, potem govorimo, da se tisti njegovi elementi, ki so povezani z uničenjem, uvedejo v strukturo, kjer ne morejo uničiti niti sebe, niti druge elemente stvarnosti.

Torej, pravilno upravljanje pripelje do tega, da se vsi elementi, ki lahko uničujejo, s časoma sami preobrazijo. In pri tem poudarjam, ne vmešavamo se v njihovo prvobitno strukturo.

Tako se na osnovi načela Večnosti, zagotavlja obnavljanje skladnosti.

4.6. PREMIKANJE TISTI, KI SO ODŠLI PO NJIHOVI ZEMLJI ŽIVLJENJA, ZA NAŠE RAZUMEVANJE PRAVLJIČNI, SE PRAVZAPRAV USTVARJA PREKO STRUKTURE NAŠE ZAVESTI

Z uporabo za zdravje, nam to načelo omogoča razumeti sledeče. Obravnavali bomo elemente stvarnosti preko strukture naše zavesti, tj., zadali si bomo cilj, da spremenimo stvarnost, s spreminjanjem svoje zavesti. Videli bomo, da obstaja polno povezav, ki so odvisne od strukture naše zavesti, o tem, kako opažamo resničnost. Če to razumete, če vidite te povezave, potem lahko razumete tudi bolezen, lahko razumete njen vzrok in lahko ozdravite sebe in prav tako tudi druge.

4.7. SPREMEMBE GEOGRAFSKEGA RELIEFA, DO KATERIH PRIDE MED POTRESOM ALI MED RAZPADANJEM VELIKIH KOLIČIN KAMNOV V SNEŽNIH PLAZOVIH PRIVEDE DO GENETSKIH IN STRUKTURNIH SPREMEMB V ČLOVEKU, KER SE ČLOVEK ODZIVA NA CELOTEN PROSTOR

Kakršnakoli sprememba v Svetu, na osnovi zakona vsesplošne povezanosti, pripelje do drugih sprememb. To načelo daje možnost razumeti, da vsak premik organizma, vsaka misel, vsaka sprememba v zavesti, kot odgovor, izzove reakcijo vseh elementov organizma. Znanje tega omogoča zdravljenje vsake bolezni.

Tako smo skupaj še enkrat obravnavali načela vstajenja, izpostavljena v drugem poglavju. Tokrat smo jih uporabljali za upravljanje z dogodki in posebno, na ponovno vzpostavljanje zdravja.

Z istim ciljem bi lahko podobno obravnavali tudi metode vstajenja ljudi, ki su izpostavljene v tretjem poglavju. Tega ne bom delal, vsaj ne v tej knjigi, ampak vam priporočam, da sami razmislite o teh vprašanjih in poskušate vsaj na nekoliko primerih metod vstajenja dojeti, kakšna priporočila lahko dobite iz njih, za upravljanje z dogodki in regeneracijo zdravja. To bo dobra praksa pri oblikovanju gradiva, ki je obravnavano v drugem in tretjem poglavju.

Rad bi opozoril na naslednje. Načela vstajenja z vidika upravljanja dogodkov so odsev zakonov Sveta; a metode vstajenja - to so zakoni Sveta v dinamični manifestaciji. Kakršnakoli osnovna struktura, ki je izraz zakona Sveta od njenega začetka, je vedno tudi sama zakon Sveta s točka vidika njene uporabe.

In od tu se lahko naredi naslednji korak v razumevanju organizacije Sveta, čeprav smo ga v resnici že omenili v drugem poglavju. Lahko se reče, da se na osnovi načel, preko njihove uporabe, formira struktura Sveta. Tj., da se ustvarjajo taki zakoni Sveta, ki bodo pripeljali do ustvarjanja. Lahko ustvarjate te ustvarjalne zakone, ker načela, ki odražajo zakone Sveta, po tem, ko jih vi ozavestite, tudi sama postanejo temeljni zakoni Sveta.

§ 2. OSNOVNA NAČELA NOVE MEDICINE – MEDICINE PRIHODNOSTI, PA TUDI ŽE SEDANJOSTI

Prehajamo na obravnavanje osnovnih načel nove medicine. Ta načela so grupirana na tak način, da tvorijo dva oddelka. V prvem oddelku je 9 načel. Teh devet načel, je spet razdeljeno v tri skupine, po tri načela v vsaki skupini. Dobljene tri skupine ustrezajo različnim nivojem načel. Toda v tej razdelitvi načel po stopnjah, obstaja enaka pogojenost, o kateri sem govoril v drugem poglavju, med obravnavanjem osnovnih načel vstajenja.

V drugem oddelku je enajst načel. Vsa so približno na isti stopnji in zaradi tega so predstavljeni eden za drugim brez nadaljnjih razdelitev.

ODDELEK 1

1

1. NUJNO JE ZAGOTOVITI RAZVOJ DUHA DO TEGA NIVOJA, KO BO ČLOVEK MOGEL NA DUHOVNI OSNOVI ZNOVA USTVARITI FIZIČNO TELO.

Novi medicini ni treba samo zagotoviti procese življenja fizičnega telesa, ampak mora tudi zagotoviti razvoj duha človeka do tega nivoja, ko bo človek lahko na duhovni osnovi ponovno ustvaril fizično telo in dogodke v kateremkoli svetu, v kateremkoli prostoru, v kateremkoli prostoru-časa.

2. NOVA MEDICINA MORA ZAGOTOVITI USTVARJANJE POSEBNIH PROSTORNO-ČASOVNIH PODROČIJ, V KATERIH SE BO USTVARJALA REPRODUKCIJA MATERIJ

Ponovno ustvarjanje človeškega telesa se mora odvijati v pogojih, da tako rečemo, bio-organskega notranjega in zunanjega prostora, na osnovi katerega bo telo funkcioniralo, odvisno od duha, duše in celotne informacije. Na ta način se pred novo medicino postavlja naloga, ki se ne nanaša neposredno na telo človeka. Ta naloga je – ustvarjanje posebnih prostorskih – časovnih področij, kjer se bo dejansko ustvarila ponovna izgradnja materije in zato bo telo tam lahko svobodno funkcioniralo.

3. Z DUHOM PONOVO USTVARJENO FIZIČNO TELO V MEDSEBOJNEM DELOVANJU Z DUŠO, BO Z DUHOM LAHKO USTVARJALO DRUGA TELESA, LAHKO JIH BO OBNAVLJALO

To bo ozdravljenje v pravem smislu.

Če se govori o razvitih osebnostih, o razvitih dušah, potem bodo oni lahko ne samo obnavljali telo drugega človeka, oni bodo lahko celo strukturirali razdvojene segmente njegove duše, v smeri njegovega večnega ustvarjalnega razvoja.

Stvar je v tem, da se Svet neprestano razvija, okoliščine se menjajo in potrebno je, da obstaja hitra reakcija na novo, spremenjeno situacijo. Tu se govori o sledečem. Če je nekdo prvi opazil, da je treba hitro spremeniti situacijo, da je treba vnesti spremembe, da bi se dalje razvijala skladnost Sveta, potem mora on vedeti, kako takoj strukturirati potreben element duše drugega človeka in to

narediti brez kakršnekoli misli, brez besed, brez kakršnegakoli vmesnega dela, tako, da drugi človek to dobi takoj. Ta tehnologija bo posebno področje nove medicine.

Formiranje telesa in oblikovanje duše v sedanjem času, se nanaša samo na delo Stvarnika. Tako ne bo samo oblikovanje telesa postalo popolnoma del nove medicine, ampak se bo na novo medicino nanašala tudi praksa strukturizacije ločenih segmentov duše. Pri tem, bo to možno narediti trenutno.

2

1. VZAJEMNO DELOVANJE FIZIČNEGA TELESA Z DUHOM IN Z DRUGIMI TELESI, BO NOVA MEDICINA OBRAVNAVALA KOT MEDSEBOJNO DELOVANJE MED RAZLIČNIMI OBJEKTI, KI SO NA INFORMACIJSKEM PODROČJU VSI NEDVOUMNI

Fizično telo živi v nekakšnem prostoru. Medsebojno delovanje telesa z duhom in drugimi telesi povzroča spremembe, tako v njemu samemu, kot tudi v zunanjem prostoru. To medsebojno delovanje se lahko opaza kot medsebojno delovanje različnih objektov informacije. Splošni ustvarjalni razvoj formira enotnost teh objektov na informacijskem področju.

Želim opozoriti na dejstvo, da jaz pojmu medicine dajem bolj splošen smisel, kot pa je preprosto zdravljenje. Po mojem razumevanju, mora medicina človeku zagotavljati zdravje v vseh prostorsko-časovnih kontinuitetah na kateremkoli prostorsko-časovnem področju. Od tu sledi, da je novi medicini potreben novi poseben del, ki se bo ukvarjal z rezultati medsebojnega delovanja različnih objektov informacije: telesa, prostora, prostorno-časovnih objektov in tako dalje.

2. KOT REZULTAT RAZVOJA ČLOVEKA BO VSAKA CELICA NJEGOVEGA FIZIČNEGA TELESA POSTALA ENKO RAZUMNA, KOT JE ON SAM.

V zdajšnjem času je poznan pojem Homo sapiens – razumni človek, če se prevede dobesedno ali z drugimi besedami, človek kot razumno bitje. Tako bo bila karakteristična značilnost nove medicine obstoj, ne samo pojma razumnega človeka, ampak tudi pojma razumne celice. Celica bo enako razumna, kot bo razumen sam človek. To je povsem nov pojav, ki do sedaj ni bil poznan.

V soglasju s tem, ker bodo celice postale razumne, se bo izmenjal mehanizem vpliva na zunanje okoliščine. Vpliv na zunanje okoliščine, bo dosežen tako znotraj-celičnega sistema, kot iz zunaj-celičnega sistema. To so torej položaji znotraj-celične in nad-celične medicine.

V zvezi s tem, kar je povedanega v odnosu na celice, bo telo imelo bolj zapleten sistem hierarhije, ker se sedaj še vedno pojavlja tudi možnost kontrole iz vsake celice.

3. RAZVOJ TELESA ČLOVEKA, MED DRUGIM, TUDI PREKO ZAVESTI NJEGOVIH CELIC, BO PRIPELJALO DO TEGA, DA BO TELO ČLOVEKA ZAČELO DELOVATI, KOT AKTIVNI ELEMENT USTVARJANJA SVETA.

To, kar je Bog ustvaril se lahko sinhrono spremeni skupaj z razvojem Sveta, pri čemur se s spremembami lahko upravlja. Razvoj človeškega telesa bo potekal tudi skozi zavest njegove celične strukture, s pomočjo zavesti celic. Človeško telo bo postalo aktivni element ustvarjanja sveta. Poenostavljeno, razvoj telesa bo pripeljal do tega, da bo telo ne samo svoj »potrošnik«, ampak tudi »proizvajalec« samega sebe.

To je povsem nova smer medicine. Ona bo povezana s transformacijo tako duhovnih, kot materialnih procesov, na primer, notranje-celičnih, nad-celičnih. Razvoj duha bo potekal po bolj celovitem načinu. Lahko rečemo, da bodo bili duh, možgani in telo isto, kot so duša, možgani in telo. V drugem poglavju sem govoril o razliki med duhom in dušo. Vendar iz tega, kar sem sedaj rekel sledi, da bo tekom razvoja človeka ta razlika izginila. Na splošno bo v novi medicini združenih več elementov, v povezavi s tem, da bo

akt ustvarjanja postal tudi akt trenutnega izkaza vseh njegovih posledic.

Človek bo postal stvarnik Svetov. Prav tako bo lahko ustvaril povsem nove elemente, to je elemente, kakršnih ni na Zemlji. Med demonstracijo materializacije sem že ustvaril elemente snovi, ki še niso bili znani in to je zabeleženo v uradnih dokumentih. Več o tem bom govoril v drugih delih. Ta proces ima veliko strani. Katerikoli predmet, na primer žebelj, se lahko naredi s pomočjo stroja, lahko pa se ga dobi tudi z materializacijo, preko lastne zavesti.

3

1. FIZIČNO TELO, KI OSTANE INDIVIDUALNO, NA NIVOJU DUHA, DUŠE, BO LAHKO POVSOD PRISOTNO.

Fizično telo mora ostati individualno, istočasno pa mora biti, da tako rečemo realno razširjeno na mnoge objekte informacij. Razširjeno v tem smislu, da lahko telo in duša praktično izvajata vse postopke upravljanja z zunanjo resničnostjo. To pomeni, da bo lahko povsod prisotna ne samo duša, temveč tudi fizično telo. Pri tem bo potrebno reševanje nalog individualizacije vsakega telesa in določanje dejanskih sfer bivanja duše, duha, telesa intelekta.

Ti naštetih objekti imajo neskončno število stopenj svobode. Vsaka od teh stopenj svobode se odraža v določeni razsežnosti, to je v določenih sistemih pristopa, v določenih elementih percepcije itd. Vendar pa vse to obstaja le za tiste, ki to razumejo.

Naloga nove medicine bo prikazati značilnosti objekta informacije, prikaz posamezne lastnosti osebnosti. To je posebna naloga, pomembna za ustvarjanje prihodnjih generacij. Načelo individualizacije je osnova za ustvarjanje naslednje generacije ljudi, živali, ptic, rastlin in na splošno vseh bitij.

Vidite, da bi to načelo lahko veljalo tudi za prvo raven. Postavil sem ga tu, v tretjo skupino, zato ker je konstrukcijo, ki se iz njega dobi, lažje videti in lažje razumeti z vseh strani.

2. VEČNO ŽIVLJENJE ČLOVEKA BO ZAGOTOVLJENO S TEM, KER BO NEMOGOČE SPREMENITI USTVARJALNO POT RAZVOJA.

Namen tega načela je poenotenje koncepta razvoja in koncepta pristopa v katerokoli prostorsko-časovno strukturo. Ob dostopu do prostorsko-časovne strukture, je vedno mogoče uvesti potrebne spremembe v njej. Te spremembe ustvarja impulz zavesti, impulz duše. Vpliv tega impulza se bo širil na preteklost, pa tudi na prihodnost, ampak v prvi vrsti na preteklost, da bi se izključila možnost, da bi nek človek zmožgel spremeniti korpus informacij, spremeniti že ustvarjeno konstruktivno shemo razvoja. To gre za posebno tehniko neškodljivosti.

Znanja, ki jih dajem so neškodljiva. One razvijajo človeka samo v boljšo smer in omogočajo razumevanje načela neškodljivosti. Ker so tako organizirane, da dostop do katere koli prostorsko-časovne strukture lahko pridobi samo tisti, ki ve in ki zmore. Gre za ustvarjalno znanje in ustvarjalno umetnost. Tisti, ki ne ve in ne zmore, ne bo mogel dostopati do prostorsko-časovnih struktur in tako ne bo mogel ničesar spremeniti. Takšna posebna tehnologija temelji na načelu varnosti.

3. PONOVO USTVARJANJE ŽIVLJENJA SE BO USTVARILO NEODVISNO OD PREHRANE

Zaradi dostopa do informacij bo mogoče doseči nastanek struktur razvoja organov, kjer bo mogoče oblikovanje in razvoj organov doseči neodvisno od prehrane. To pomeni, da bo ustvarjanje življenja realizirano neodvisno od hrane. Ta del medicine se bo že dotaknil tehnologij zagotavljanja večnega življenja, zato, ker za zadovoljitev vseh potreb človeka, hrana ne bo več potrebna. Kakršnekoli potrebe, z izključitvijo se razume, tistih uničevalnih, se bo zadovoljilo z ustvarjalno potjo preko neskončnega razvoja.

Govorim o vsem tem, ker je to eden od korakov, eden od elementov gibanja v smeri nove medicine, kjer se vse, po volji duše spreminja v ustvarjalni smeri. Kot rezultat, oseba ne bo več odvisna od

okoljščin zunanjega ali notranjega sveta. In doseženo bo tako, lahko se reče idealno stanje osebe, ki se bo odlikovalo s popolnim nadzorom s strani te osebe in njeno popolno uresničitvijo.

ODDELEK 2

1. STRUKTURA MATERIJJE JE TAKA, DA ZAVEST LAHKO USTVARI MATERIJJO V KATERIKOLI TOČKI.

To načelo omogoča razumeti, da bo bila v novi medicini sinteza zavesti in materije poznan proces in da bo ta sinteza, za vsako točko brezpogojno dala znani rezultat. Pravzaprav, so možnosti sinteze zavesti in materije že dobro poznane tistim, ki se ukvarjajo s strukturiranjem zavesti po mojem sistemu odrešenja. Zato bo delo zavesti prikazano na ravni tistih procesov, ki so dejansko povezani s procesom ponovnega ustvarjanja sveta.

Konkretni primer. Ko sadite drevo – v tem procesu ustvarjanja življenja vaša zavest deluje skupaj s telesom. Tu na osnovi cilja, ki obstaja v zavesti, telo ustvarja posaditev drevesa. In drevo v zameno, ki proizvaja kisik, podpira življenje telesa.

To načelo bo uporabljeno v vseh napravah, v vseh novih medicinskih pripomočkih in v vseh analitičnih pristopih. Posledično se bo analiza izvajala, ne le z vidika tega, kar se dogaja v telesu, temveč tudi z vidika načina, kako organizem sodeluje z resničnostjo. To je kvalitativno nov pristop. Zdravniku daje povsem novo priložnost, za ponovno vračanje zdravja.

2. KO OPAZUJETE RESNIČNOST KOT STRUKTURO, KI FORMIRA VAŠO ZAVEST, POTEM LAHKO VAŠA ZAVEST ZNOTRAJ DANE RESNIČNOSTI FORMIRA VAŠE TELO, KI ZASE FORMIRA NASLEDNJO NOVO RESNIČNOST

To načelo je mogoče oblikovati tudi drugače. Dejansko lahko vaša zavest tako oblikuje resničnost, da vsak naslednji korak v njeni formaciji vodi do ustvarjanja realnosti, ki je najbolj primerna za vas.

To pomeni, da vsak posameznik z vsako novo stopnjo razvoja postane bolj skladen.

Posledično izginejo taki koncepti kot so starost, bolezen, izguba delovne sposobnosti. Pride do razcveta osebnosti v vseh odnosih. In vsaka nova etapa privede do dviganja samega nivoja razvoja.

Ko se vsak posameznik razvija na podoben način, potem naloga nove medicine postane dejansko zgolj ustvarjanje pogojev za takšen razvoj.

3. RAZVOJ EKONOMSKE, POLITIČNE, DRUŽBENE IN EKOLOŠKE OSNOVE ZA OBNOVO ČLOVEKA PRIPELJE DO TEGA, DA BO VEČNI RAZVOJ OBLIKOVAL VEČNE KONSTRUKCIJE SVETA, KI SE BO UTRDILA TAKO V ZAKONODAJNI, KOT TUDI V DRUŽBENI SFERI

Sklicujoč se na podlagi formulacije tega načela, se bo razvoj osebnosti uresničil tako skladno, da bo vsak element razvoja razvil univerzalno ljubezen. To bo prispevalo k nastanku novih svetov. In človek bo kot njihov ustvarjalec, organiziral naslednjo stopnjo razvoja, na podlagi univerzalne ljubezni.

Dejansko je to načelo mogoče izpostaviti na naslednji način. Človek, ki se pojavlja v vlogi Stvarnika, se naslanja na ljubezen, ki jo pri tem razvija. Prav tak pristop k razvoju je Bog v začetku postavil. Tj., ljubezen je osnova za ustvarjanje Svetov. In tako kot neskončna ljubezen Stvarnika, nevidno prisotna, vedno osredotočena na vsakega od nas, mora biti tudi vsako od vaših dejanj prežeto z ljubeznijo in takrat boste ustvarjalno delovali na isti način, kot to dela sam Bog. In potem se bo izgradnja organizma in ozdravljenje samega sebe in drugih pojavljala kot manifestacija univerzalne ljubezni.

4. KATERIKOLI PROCES RESNIČNOSTI SE BO VIDEL V MEDSEBOJNI POVEZANOSTI S ČLOVEKOM

To načelo je razumljivo in ga je mogoče enostavno uresničiti pri zdravljenju človeka, v njegovih dejanjih in njegovem razvoju, pod pogojem, da so vidne konkretne povezave človeka z vsakim

objektom informacij. To načelo omogoča, da vidimo ne le medsebojno delovanje različnih trenutnih dogodkov, ki potekajo v življenju človeka, ampak tudi medsebojno delovanje prihodnjih dogodkov. Kot rezultat, bo oseba lahko dobila konkretna priporočila o tem, kaj je treba storiti v prihodnosti in kako se obnašati, da bi se njeno življenje normalno razvijalo in da bi imela dobro zdravje.

5. VSAK DOGODEK V POVEZAVI S KATERIMKOLI OBJEKTOM INFORMACIJE, VKLJUČNO Z VSAKIM DOGODKOM V ŽIVLJENJU ČLOVEKA, SE BO VIDEL KOT DOPRINOS K VRAČANJU SKLADNOSTI V ČLOVEKU, KATEREMU JE POTREBNA KAKRŠNAKOLI POMOČ.

V novi medicini se bo vršilo zdravljenje ne le z preparati ali posebnimi aparati, ki jih je zavest ustvarila konkretno za določenega človeka. V novi medicini se bo zdravljenje odvijalo tudi z razvojem zavesti tega človeka, v področju vzajemnega sodelovanja z drugimi ljudmi. Posledično bo zdravljenje doseženo na podlagi harmonije s katerim koli drugim človekom.

Tehnična stran tega načela bo videti tako. Naprave bodo izboljšale zdravje vseh ljudi in istočasno bodo obnovile vse objekte informacije, zaradi česar se bo izboljšalo zdravje določenega konkretnega človeka.

6. VSE TEHNOLOGIJE IN VSI TEHNOLOŠKI OBJEKTI NOVE MEDICINE NE BODO V NOBENIH OKOLIŠČINAH OMEJEVALI SVOBODO DELOVANJA IN IZPOLNJEVANJE VOLJE VSAKEGA POSAMEZNEGA ČLOVEKA.

Dejansko se bo nova medicina naslanjala na svobodo delovanja in izražanje svobodne volje vsakega človeka. Zato se bodo aparati za analizo stanja zdravja vsakega človeka naredili na tak način, da v nobenem primeru ne zmanjšujejo svobodo razmišljanja in svobodo delovanja človeka, ampak bodo doprinesli k zdravju te svobode. Ker je pred vsem drugim popolna svoboda razmišljanja nujni pogoj ustvarjalnega razvoja osebe.

Kako bodo te ideje praktično realizirane? Zadržal se bom samo na strukturiranju zavesti, o čemer sem že govoril. Ta nova tehnologija je usmerjena na to, da se zdravljenje odvija v glavnem na osnovi lastne zavesti človeka. Strukturiranje zavesti bo pripeljalo do tega, da bo zavest uspela na primer ustvariti kakršnokoli zdravilno strukturo, tj., materializirati potrebna zdravila. In to bodo popolnoma drugačna zdravila, drugačna od tistih, ki so umetno ustvarjena na osnovi kemije. Preparati, ki jih naredi zavest, so popolnoma neškodljivi, brez stranskih učinkov in prinašajo samo dobro. S pomočjo njih, je na primer možno obnoviti katerikoli organ. Možno je, seveda spet na osnovi zavesti tudi takoj znotraj sebe enostavno obnoviti potrebne organe. Ali v drugem človeku. Če sprovedete strukturiranje svoje zavesti zaradi upravljanja z resničnostjo, potem se pred vami odpirajo neomejene možnosti.

7. TEHNOLOGIJE IN TEHNIČNE NAPRAVE MEDICINE PRIHODNOSTI SE BODO UKVARJALE Z ORGANIZMOM ČLOVEKA BREZ KAKRŠNIHKOLI ČASOVNIH OMEJITEV.

V prihodnosti se bo vse bolj manifestirala težnja človeka k popolni svobodi delovanja in posebno k realnemu premeščanju v razna prostorsko-časovna področja. To pomeni, da bo medicina prihodnosti morala zagotoviti popolno zdravje človeka, v katerikoli točki vseh teh prostorno-časovnih področjih. Zato to načelo govori o tem, da bodo tehnični aparati in tehnologije, ki bodo ustvarjene, morale biti usmerjene, ne samo na sedanost, ampak na celotno preteklost določenega organizma in na njegovo bodoče stanje, na njegovo bodočo strukturo. To pomeni, nove tehnologije se bodo bavile z vsakim konkretnim organizmom brez kakršnihkoli omejitev v času.

8. ANALIZA GIBANJA ČLOVEKA V PROSTORU IN V ČASU IN PARALELNA ANALIZA RAZMIŠLJANJA, OMOGOČA DOBIVANJE

KONKRETNE STRUKTURI-ZACIJE ZAVESTI, KI OMOGOČA POPOLNO ZDRAVJE.

Lahko opazujemo in analiziramo gibanje človeka v prostoru in času. Po drugi strani pa lahko istočasno opazujemo in analiziramo gibanje, ki se odvija na nivoju razmišljanja. Združitev elementov teh dveh gibanj omogoča dobivanje konkretne oblike zavesti, z nastalim razumevanjem tega, kako je treba razdeliti misel, da bi se dobilo popolno zdravje.

9. NOVA MEDICINA, NE DA BO SAMO ODSTRANILA VSE STAROSTNE OMEJITVE V POGLEDU ROJEVANJA ČLOVEKA PO NARAVNI BIOLOŠKI POTI, AMPAK BO CELO ZAGOTOVILA MOŽNOST USTVARJANJA ČLOVEKA PREKO STRUKTURIZACIJE ZAVESTI.

Obstoj povišanih ravni zdravja in izboljšanje funkcije organizma, bo omogočil odpravo vseh starostnih omejitev v zvezi z rojevanjem človeka, po naravnem biološkem načinu in uredil bo tako, da proces rojevanja otrok ne bo omejen z nikakršnimi časovnimi okviri. Kot rezultat neprestanega postopnega razvoja, se bo postopoma dvigovala tudi naravna raven človeka, že pri njegovem rojstvu.

Vzporedno z možnostjo rojevanja otrok po običajni poti, bo postalo možno tudi popolno ustvarjanje človeka, preko strukturiranja zavesti. To bo že ustvarjanje človeka na enak način, kot ga je ustvaril Bog. Ustvarjanje človeka s strukturiranjem zavesti, bo pomenilo popolno svobodo delovanja. Tako rojenemu človeku bo zagotovljeno absolutno zdravje. On bo obvladal sposobnost trenutne percepcije in trenutnega prenosa katerekoli informacije. Naloga nove medicine bo zato prenos informacij novemu človeku, po možnosti, praktično trenutno.

10. OSNOVNA NALOGA NOVE MEDICINE JE ZAGOTOVITEV NESMRTNOSTI.

Gibanje družbe k nesmrtnosti, k uresničevanju večnega življenja in neskončnega razvoja, mora potekati hkrati za vse njene člane, to je, da se mora vsak človek gibati po tej poti in vsak človek mora postati

nesmrten. Zato je naloga nove medicine širjenje ustreznega znanja in tehnologij med vsemi člani družbe, tako, da se lahko vsi svobodno razvijajo v tej smeri.

Lahko se uporabi tudi takšna možnost: zagotoviti trenutni prenos vseh teh podatkov, že v trenutku, ko se plod začne formirati.

11. PO MERI RAZVOJA ZAVESTI ČLOVEKA BO VSAK ELEMENT RESNIČNOSTI POSTAL VSE BOLJ DOVZETEN UPRAVLJANJU IN BO VSE BOLJ ODGOVARJAL ŽELJAM ČLOVEKA.

Z razvojem človeške zavesti, se bo vsak element resničnosti spreminjal v smeri čedalje večje skladnosti s človekovimi zahtevami. V zvezi s tem, se bo postopno spreminjal značaj upravljanja z elementi realnosti. Upravljanje se ne bo več ustvarjalo na osnovi sile, ne s pomočjo čistega napora volje. Zaradi vzpostavitve vedno večje skladnosti v Svetu bo upravljanje z elementi realnosti vse bolj potekalo, na podlagi dogovora med njimi in predpostavljenih delovanj. Zato bodo prejeli vse potrebne informacije vnaprej.

Kot rezultat, se bo realnost razvijala na dosleden način. Zagotavljanje takšnega razvoja je ena od nalog nove medicine.

Torej, to načelo govori o tem, da se bo po meri razvoja zavesti človeka, z vsakim elementom resničnosti vse lažje upravljalo, da bo vsak element, v vse večji skladnosti z zahtevami človeka, vse bo bolj odgovarjalo željam ljudi. V idealnem primeru mora vsak element realnosti postati takšen, kakršnega človek želi videti.

Oba oddelka vsebujeta različna načela. Vendar pa sta ta dva oddelka različno organizirana. V prvem oddelku so načela zgrajena v obliki bloka, v drugem pa se spustijo ena za drugo. Kot rezultat pri sprejemanju teh načel dobite različno strukturizacijo zavesti.

V skladu s tem, zaradi notranje primerjave, dosežete blokovsko - zaporedje ali z drugimi besedami, diskretno-kontinuirano strukturo zavesti, kar zagotavlja sposobnost upravljanja na podlagi teh zakonov, na katerih je ustvarjen Svet.

V prvem paragrafu tega poglavja so načela vstajenja izpostavljena v zvezi z upravljanjem dogodkov z razjasnitvijo načinov, kako se uporabljajo. V drugem paragrafu, pa se načela upravljanja z dogodki usvajajo z združevanjem diskretnega in kontinuiranega načina zaznavanja. Tako se oblikujejo vsi dogodki sveta. Ker je vsak dogodek ustvarjen iz vzročno-posledičnih in diskretno-kontinuiranih elementov. V našem primeru so vzrok načela vstajenja, posledica pa – uporaba teh načel v upravljanju z dogodki. A diskretnost – to je blokovska struktura prvega oddelka, a kontinuiteta - nadomestna postavitvev načel v drugem poglavju. Upravljanje dogodkov, na osnovi povedanega, zagotavlja upoštevanje raznolikosti vseh povezav sveta, kar daje skladno ustvarjalno upravljanje.

§3. KONKRETNA DEJSTVA OZDRAVLJENJA OD BOLEZNI, KI SE SMATRAJO NEOZDRAVLJIVE

V današnjem času ortodoksna medicina vztrajno išče načine za ozdravitev bolezni, s katerimi še vedno ne morejo priti do konca. V take bolezni spadajo posebno rak in AIDS četrte faze.

V duhovnem načelu dejansko ne obstajajo neozdravljive bolezni. Še več, če razumete načela, opisana v tej knjigi in če se jim sledi, nobena bolezen ne bo nikoli nastala, saj boste vedno v skladnosti s Svetom. In vsaka bolezen se lahko opazuje kot posledico motenj te skladnosti. Zato je recept za ozdravitev od vsake bolezni zelo enostaven – treba je vzpostaviti skladnost s Svetom.

Sprovedel sem že veliko ozdravitev od bolezni, ki se v današnjem času smatrajo kot neozdravljive. Vsi ti primeri so dokumentirano potrjeni. Del njih je predstavljen v delu treh tomov Grigoria Grabovoja: »Praksa upravljanja. Pot rešitve.« Vse tri knjige so bile izdane v Moskvi leta 1998 v založbi „Sopričastnostь”. V tem paragrafu bom navedel gradivo, predstavljeno v tretjem delu.

Od velike količine konkretnih primerov sem izbral štiri primere: tri primere ozdravitve od raka in eden od AIDS-a, vse tri bolezni so bile v četrtem stadiju. V enem primeru se je pacient sam obrnil name, v drugem so to naredili sorodniki, v enem primeru pacient niti ni vedel, da so se name obrnili sorodniki in tudi ničesar ni vedel o svoji diagnozi. Navedeni primeri so zelo različni.

1

Antipova Galjina Stepanovna. Diagnoza: ne-infiltracijski duktalni rak dojke. Material je vzet iz toma 3. V tej knjigi Priloga B, str. 367.

Galjina Stepanovna se je obrnila name, po obisku onkološke ordinacije, kjer je na osnovi analize pri njej potrjen ne-infiltracijski duktalni rak dojke. Ne-infiltracijski duktalni rak dojke – to je dejansko neozdravljiva oblika raka. Po podatkih Svetovne Zdravstvene Organizacije pri tej obliki raka pacientu ostane le nekoliko mesecev življenja.

Zdravljenje Galjine Stepanovne sem sprovedel na daljavo. Ko je po nekaj mesecih šla ponovno na onkološki pregled, v isto ordinacijo, k istemu zdravniku, je bilo ugotovljeno, da v njej noben rak več ne obstaja.

U cilju ozdravitve uporabljam načela in metode o katerih govori ta knjiga. Na kratko bom opisal pristop, ki sem ga uporabil.

Najprej gradim vse potrebne prihodnje dogodke. Potem jih združim z resničnimi celicami. Vse celice usmerim k samo-obnovi. Prav tako tudi vse dogodke usmerjam k istem obnavljanju, da bi se dobila uglašenost zdravih celic in celega organizma z ugodnim potekom oddaljenih dogodkov – in rak je ozdravljen, kot vsaka druga bolezen. Pa malo razmislimo. Kaj pomeni ozdravitev človeka od bolezni, zaradi katere bi on, neizogibno moral umreti v roku od nekaj mesecev? V bistvu je to isto kot vstajenje, samo premaknjeno v času.

Oddaljimo se sedaj od primerov tako naglo izraženih bolezni. Mnogi v tem sedanjem času umirajo od starosti. Vendar, v skrajnem primeru je tudi starost bolezen in s tem je ozdravitev od bolezni, ki se imenuje starost, prav tako vstajenje. In zato se splošno rečeno lahko reče, da je v bistvu večno življenje - neprekinjeno samoobnavljanje. Prišli smo do formulacije še enega pomembnega načela:

VEČNO ŽIVLJENJE JE NEPREKINJENA SAMOOBNOVA.

To načelo omogoča, da se takoj vidi povezava med novo medicino in načelom vstajenja. V bistvu je osnovna naloga nove medicine zagotavljanje večnega življenja, večno življenje pa temelji na samo-obnovi. In zato je nova medicina resnično ena od posledic načela vstajenja in samo-obnove.

Poleg tega, načelo, ki smo ga pravkar formulirali vzpostavlja globoko povezanost med dvema zelo pomembnima pojmom, vstajenja in večnega življenja. Če se besedi »Vstajenje« in »Večno življenje« posnameta na audio kaseti, potem bo njuno večkratno ponavljanje uničilo celice raka. To je eksperimentalno ugotovljeno dejstvo. Taka je moč delovanja teh besed. Te besede so ključne v tej knjigi. Z njima ta knjiga tudi začinja.

Po ozdravitvi se je Galjina Stepanovna odločila ljudem povedati svojo zgodbo. Pri tistih, ki so poslušali celo zgodbo, se je pojavil impulz regeneracije. Oni so se obnavljali sami in obnavljali so tudi ljudi okrog njih in s tem so obnavljali cel Svet, zato je njihova svetloba postala svetlejša. Tj., blagodejni vpliv take ozdravitve, se je razširil na vse pojave Sveta. Vsi ti pozitivni dogodki so prispevali k dejstvu, da je življenje Galine Stepanovne postalo izpolnjeno in v njemu ni bilo več bolezni.

2

Beljakov Mihail Gavrilovič. Diagnoza: rak četrte stopnje debelega črevesa z metastazami na ledvicah in jetrih.

Material je vzet iz toma 3. V tej knjigi glej Prilogo B, str. 380.

Ta primer je zanimiv po tem, da sam pacient ni vedel za nevarno diagnozo, niti tega, da se je name obrnila hčerka Serbina Nadežda Mihajlova in vnukinja Serbina Dijana Janovna s prošnjo za ozdravitev.

Oni dve sta se name obrnili 25. septembra 1996 leta, po postavljeni diagnozi Mihaila Gavriloviča: rak debelega črevesja četrte stopnje z metastazami na ledvicah in jetrih. Istega dne sem opravil eno seanso na daljavo.

Ultrazvočni zapis, ki je bil opravljen naslednjega dne, 26. septembra, je pokazal odsotnost metastaz. Naslednji pregled računalniške tomografije, izvedene 30. septembra, je potrdil odsotnost metastaz po celem telesu.

Po moji seansi je Dijana Janovna, unukinja Mihaila Gavriloviča sledila procesu regeneracije zdravja. V razgovoru s svojim dedom mu je postavljala pravilna vprašanja in s tem še dodatno okrepila proces regeneracije in kot rezultat je doseženo popolno ozdravljenje v nekaj dneh.

Tu je resnično treba vsemu povedanemu dodati še naslednjo pomembno informacijo. Po tem, ko se je obrnila name s prošnjo za ozdravljenje svojega deda, je Dijana Janovna proučevala mojo tehnologijo strukturiranja zavesti po sistemu rešitve in se trudila, da jo tudi praktično osvoji. Ta okoliščina je dala svoj doprinos hitremu ozdravljenju Mihaila Gavriloviča. In to v popolnosti odraža načela nove medicine. Vsak človek, ki sodeluje v procesu ozdravljenja lahko preda nujna znanja pacientu in mu s tem pomaga regenerirati zdravje.

S vidika ortodoksne medicine, človek s tako boleznijo kot je rak v četrtem stadiju, mora oditi s tega sveta v roku nekaj mesecev. To, da je ostal živ pomeni, da je bil impulz vstajenja prenesen direktno v njegovo prihodnost. Poleg tega, mu je bil ta impulz posredovan neposredno tudi med pogovorom s svojo vnukinjo. Pri tem, v tem

pogovoru seveda niso bile besede »vstajenje« in njej podobne, direktno povedane ali omenjene. Dodatno pomoč in podporo je Mihailu Gavriloviču pokazala tudi njegova hčerka Nadežda Mihajlovna, ki je prav tako sodelovala v ozdravljenju.

Kot sem že rekel, v tem primeru je doseženo hitro ozdravljenje. In bilo je doseženo normalno zdravstveno stanje. Splošno, lahko opazimo, da prenos impulza vstajenja v prihodnost, tam, kjer bi se moral zgoditi tragičen izhod, popravlja to prihodnost in vedno daje dobro zdravje že v sedanjosti.

Še enkrat bom rekel o pomembnosti širjenja znanja o vstajenju, o pomembnosti prenosa te informacije. Tu velja tako načelo: kolikor več znanja prenesete okolici o vstajenju, na primer, po tej knjigi, po načelih in metodah, ki so vsebovane v tej knjigi, toliko bolj ugodna struktura dogodkov se vzpostavlja okrog vas in s tem se bolj približujete absolutnemu zdravju.

Obravnavani primer govori o tem, da pacient niti ne ve za svojo diagnozo, niti ne ve o tem, da so se njegovi sorodniki obrnili za pomoč in da se pri vsem tem lahko dobi zelo hitro in ugodno ozdravitev.

3

Buza Vladimir Georgijevič. Diagnoza: Maligno otekanje glave trebušne slinavke s širitvijo na dvanajsternik. Material je vzet iz toma 3. V tej knjigi glej Prilogo B, str. 382.

Vladimir Georgijevič se je obrnil name za pomoč, na predlog svoje žene, Buze Ljudmile Ivanovne. Kaj govori ta detajl? Govori o tem, da lahko v zdravljenju določenega konkretnega človeka sodelujejo tudi drugi ljudje, tj., drugi ljudje lahko sodelujejo v razvoju dogodkov, v željeni smeri za tega človeka in celo dati vpliv prav takem razvoju dogodkov.

V obravnavanem primeru je bil formiran impulz vstajenja, na osnovi informacije Ljudmile Ivanovne, ki je na koncu pripeljal do ozdravljenja.

Jaz sem razvil ta impulz in regeneriral Vladimira Georgijeviča v prihodnosti s pomočjo impulza ozdravitve v sedanjosti.

Na koncu svoje izjave Vladimir Georgijevič piše: »Dejansko Grabovoi Grigori Petrovič me je s samo eno seanso ozdravil od raka glave trebušne slinavke, ki se je razširil na dvanajsternik in se ni mogel operirati.«

Res je tako. Pokazalo se je, da je ena seansa dovolj, da se človek reši iz brezupnega položaja.

Tu želim pokazati na en pomemben trenutek. Zgoraj sem govoril o impulzu vstajenja in o impulzu ozdravitve. Oba impulza sta popolnoma enaka in sta povsem identična z impulzom regeneracije katerekoli materije na sploh. Tako se v vseh teh primerih v bistvu govori o formiranju enega in istega impulza. To je impulz zavesti, to je impulz nujnih znanj, to je oblika potrebnega znanja in vse skupaj je razmišljanje o tem, kako Bog deluje v podobnih situacijah.

To je duhovni pristop. Poleg tega bom v tem poglavju, posvečenem novi medicini izpostavil tudi drug pristop k ozdravitvi raka. Govoril bom o metodi zdravljenja raka na mikro-elementarni osnovi, ki sem jo pripravil.

Najprej bom ponovil neka splošna stališča, v vidu procesa ozdravitve.

Ortodokсна znanost izhaja iz tega, da obstaja objektivna fizična realnost. To »objektivno« stvarnost jaz pripeljem v povezavo s statičnim področjem zavesti. Zakaj s statičnim? Pa se spomnimo, kako se sploh formira ta stvarnost.

Stvarnost, ki jo percipiramo je v bistvu proizvod kolektivne zavesti. Ta stvarnost nastaja kot posledica zmanjšanja na povprečje velikega števila predstav različnih posameznih zavesti. Vsaka pozornost ima svoje predstave. Dobljena zmanjšana predstava je stabilna. Spomnite se ogleda z metanjem kovancev. Če ta kovanec

vržemo velikokrat, potem bo odnos cifra-mož bil enak enoti. Kot rezultat znižanja povprečja smo dobili nespremenljivost. Iskani odnos je postal nespremenljiv.

Prav zato, ker se izogibanje predstav izvaja na zelo velikem številu raznih zavesti, prav zato je srednja predstava stalna. Obstojnost predstave, pa označuje stalno sliko resničnosti, ki jo percipiramo. Konkretno, tudi obstoj zakona, na primer zakona gravitacije.

Vsak obstoj se lahko opazuje kot statiko.

Povedano omogoča razumevanje, kaj je področje raziskovanja ortodoksne znanosti. To je del percepcije, ki se nanaša na statiko zavesti, katero ortodoksna znanost smatra, kot objektivno resničnost.

Praksa doseganja željene stvarnosti (v tem primeru ozdravitev raka) govori o tem, da želja objektivno obstaja tako na nivoju razumljive stvarnosti (prisotnost bolezni), kot tudi na nivoju realizirane želje (ozdravitev). Realizacijo želje privedem v povezavo s posebno formo zavesti – dinamično.

Obravnavane pojave fizičnega sveta, ki se nanašajo na statično področje zavesti, so samo del splošnega Sveta pojavov, ki v sebi vključujejo tudi dinamično zavest.

Iz tega izhaja objektivni zakon, ki govori o vplivu zavesti na obstoječo stvarnost. Sprememba miselnih oblik, menja stvarnost. Sedaj lahko preidemo na konkretna priporočila. Pri tem se bom omejil samo na prvi primer, ki je opisan v tem paragrafu, zato, ker sedaj želim samo razjasniti idejo metode, ki sem jo izdelal in pokazati konkretno pot njene uporabe.

Z vidika mikroelementarne podlage moja praksa zdravljenja raka vsebuje povečanje vsebnosti magnezija (Mg) v možganih. Koncentracijo magnezija povečan na 0,5%. V tem procesu se istočasno dobi preobrazba miselne energije v zdrave celice.

Kako lahko dobim ta recept za zdravljenje? Pri spreminjanju moje miselne oblike, da bi zagotovil zdravljenje Antipovne Galjine Stepanovne, je objektivna analiza naprav pokazala, da se je

vsebnost magnezija v možganih povečala na 0,5%. To registrirano dejstvo je omogočilo razumevanje, kako je mogoče zdraviti rak z zvišanjem odstotka vsebnosti magnezija, kar je že mogoče doseči s fizioterapevtskimi in terapevtskimi ukrepi, ki se izvajajo ambulantno v vsaki kliniki.

Torej, pri preučevanju spremembe vsebine mikroelementov v organizmu pacienta v trenutku mojih zdravilnih impulzov, se lahko ustvari metoda ozdravitve z materijo. V tem primeru je lahko metoda zdravljenja raka mlečne žleze povečanje magnezija v možganih na 0,5%.

Preidimo na obravnavanje četrtega primera. Gre za zdravljenje AIDS-a.

4

Mgebrišvili Gvanca Ramazovna. Diagnoza: AIDS v četrtem stadiju. Material je vzet iz toma 3. V tej knjigi se nahaja v prilogi B, str. 384.

Preden se je name obrnila Gvanca Ramazovna, so medicinski pregledi več kot tri leta pri njej kazali konstantno prisotnost AIDS-a. Limfne žleze so bile povečane, povsod po telesu so obstajali madeži različnih velikosti in različnih barv: črna, zelena, rumena. Na podlagi standardnih metod zdravljenja je ni bilo mogoče rešiti. Zdravljenje sem izvedel na daljavo. Bil sem v Moskvi in Gvanca Ramazovna v Gruziji. Sprva so se začeli zmanjševati limfni vozli, nato je začel izginjati Kaposijev sarkom, postopno so izginili vsi madeži iz telesa in koža je postala popolnoma čista. Izvedeni medicinski testi in pridobljene analize so pokazali odsotnost AIDS-a. Tako je po dveh mesecih oseba popolnoma ozdravela.

Rad bi vas opozoril na eno zanimivo podrobnost. Gvanca Ramazovna se je uradno name obrnila preko mojega predstavništva v Gruziji, v mestu Tbilisiju. Toda še preden se je odločila, da bi

stopila v stik z mano, sem telepatsko prejel njeno obračanje name, njeno prošnjo za pomoč in takoj sem začel zdravljenje, še preden me je uradno kontaktirala.

O tem govorim zato, da bi vedeli, da se name lahko obrnete tudi iz oddaljenosti. Lahko se obrnete name, da bi nekoga obudil ali da bi vam pomagal, da to sami naredite. Lahko se obračate ne le name, ampak tudi na druge ljudi, k tistim, ki zmorejo obujati, katerim je bilo to dano ali ki so se tega naučili.

Obravnavani primeri vstajenja in ozdravitev kažejo, da razdalja nima nobenega pomena. Impulz vstajenja je možno poslati na katerikoli način, on ni vezan na prostor in čas. To je naravno. Ker impulz vstajenja je impulz zavesti, prostor in čas pa sta konstrukciji zavesti.

Impulzi vstajenja in ozdravitve, kot sem rekel, imajo isto naravo in isto strukturo. In ta okoliščina, da impulzi v zavesti nikakor niso povezani s prostorom ali s časom, nam sporočajo, da se ukvarjamo s celovitim sistemom upravljanja, takšnim sistemom, ki resnično omogoča Svetu, da postane večer.

§4. REŠEVANJE LJUDI S PREPREČITVIJO NESREČ IN OPOZARJAJOČE PROGNOZIRANJE POLITIČNIH, EKONOMSKIH IN DRUŽBENIH DOGODKOV. KONKRETNA DEJSTVA.

V tem odstavku bomo najprej omenili nekaj konkretnih primerov odrešenja ljudi, s preprečevanjem nesreče. Uporabili se bodo materiali navedeni v prvem in drugem tomu mojega dela »Praksa upravljanja. Pot Rešitve.« Navedeni primeri govorijo o preprečevanju nesreč v raznih pogojih: pod zemljo, na zemlji, v zraku in kozmičnem prostoru.

Eksperiment o možnosti nadčutnega odrejanja mesta nesreče v rudarskem oknu in prav tako število žrtev in krajev, kjer se nahajajo. Material je vzet iz toma 2. v tej knjigi se nahaja v Prilogi C, str. 397.

Komisija sestavljena od neodvisnih strokovnjakov, mi je dala na razpolago le plan ventilacije okna. Niso mi bile dane nobene posebne karte. Poudarjam, da je shema sistema za ventilacijo samo list papirja z linijami, brez kakršnekoli oznake glede lokacije.

Poleg tega, člani komisije v skladu s pogoji eksperimenta niso vnaprej pripravili vprašanj. Postavili so mi vprašanja, ki so se pojavljala med našim srečanjem. Nihče pred tem ni vedel kakšne sheme ventilacije mi bodo predane.

Prejel sem nalogo, približno v eni sekundi sem natančno določil mesto izbruha požara, mesta v prezračevalnem sistemu, kjer sta obstajala dva mrtva človeka in mesta, kjer je bilo prezračevanje prekinjeno.

Poskus je pokazal, da je na podlagi sheme rudarskega okna praktično trenutno mogoče z ekstra senzoričnimi sposobnostmi natančno diagnosticirati situacijo v oknu. S tem je izveden poskus potrdil, da vsak objekt informacije (kot je na primer shema ventilacije) nosi informacijo o vsemu. O tem sem govoril, ko sem razložil načela vstajenja.

Ta primer diagnostike v rudarskem oknu, je le eden od konkretnih primerov. Na splošno diagnoza katerega koli objekta vam omogoča, da določite lokacijo in vzrok morebitne nesreče in da se jo tako prepreči. In to je čudovit primer upravljanja dogodkov, v tem primeru primer spremembe v prihodnosti v ugodni smeri.

S podobno situacijo smo imeli opravka med zdravljenjem od smrtnih bolezni.

Impulz vstajenja se lahko, glede na njegovo duhovno vsebino, razširi na vse primere življenja, on povsod nosi odrešenje. Njegov duhovni status je v vseh prirojen že od samega začetka. To je status

univerzalne enosti. In ker je ta status v vseh nas, že od samega začetka prirojen, to pomeni, da je v vsakega od nas vgrajena sposobnost vstajenja in osebnega prispevka k splošnemu odrešenju. Točno na tem je zasnovana moja religija. In na resničnem znanju, predvsem poznavanje tega, kako ustvarja sam Stvarnik.

2

Preprečevanje avtomobilskih nesreč. Primer, ki ga je opisal Kuzionov Sergej Petrovič. Material je vzet iz toma 2. V tej knjigi se nahaja v prilogi C, str. 400.

Sergej Petrovič se je spoznal z mano 3. januarja 1995 leta v Taškentu – glavnem mestu Uzbekistana. V tistem času ga je zelo zanimalo, ali obstaja nedvoumna prihodnost ali je mogoče spremeniti prihodnost. Vi in jaz že vemo, da je to mogoče. Še več, to mora biti vsakodnevna praksa vsakega od nas. Vsak človek mora biti kovač svoje prihodnosti, srečne prihodnosti. Ta knjiga je ravno zato napisana, da bi vsak postal srečen.

Na vprašanje Sergeju Petroviču, sem odgovoril, da sem v času najinega pogovora že spremenil njegovo prihodnost. Res je bilo tako. Videl sem, da je avto, s katerim je prišel Sergej Petrovič na naš sestanek, ki je pripadal njegovemu očetu, v slabem stanju, kar bi lahko pripeljalo do tragedije. Seveda sem želel, da gre avto v popravilo in da Sergej Petrovič sam pride do tega, da je to nujno, da bi se vse istočasno odigralo dobro za njega.

Zato, ko je naslednjega jutra Sergej Petrovič odšel iz garaže sem v avtomobilu dematerializiral ležišča na mestu, kjer je bila krmilna os sklopljena z osjo gredi in na dveh mestih sem dematerializiral dele vijaka na sklopki.

Sergej Petrovič je takoj dojel, da ne more oditi na pot, ker se pri obračanju volana kolesa niso premikala. Tako se je zaustavil, ne da bi prišel do pločnika. Potem je bil v mehanični delavnici avto popravljen, do pravega stanja. Potem je bilo pojasnjeno, da je bil

varnostni zatič obrezan hkrati na dveh mestih, kar se nikoli ne zgodi in kar je praktično nemogoče storiti. Vendar je bilo ravno to storjeno, zaradi sigurnosti nadaljnje vožnje.

Izbral sem, da na ta način odgovorim Sergeju Petroviču na njegovo vprašanje, zato, ker se je on do tega časa že 16 let bavil s proučevanjem anomalijских pojavov. Študiral je parapsihologijo in vprašanja v zvezi s paranormalnimi pojavi in z NLP-ji. Bil je član komisije za raziskave o anomalijских pojavov Geografskega društva Akademije Znanosti v Rusiji, delal je v New Yorku kot sodelavec Ameriškega centra za raziskave o anomalijских pojavih in zdravljenje anomalijских travm.

Zato mu je bilo kot specialistu zanimivo, da v enem praktičnem odgovoru na svoje vprašanje, vidi istočasno spremembo prihodnosti; in ta sprememba, ki je bila zanj življenjsko važna in praksa upravljanja z dogodki na daljavo; in vnos bistvenih sprememb v njegov avto, ravno v trenutku, ki je bil zanj in za druge varen; in pa tudi način na katerega je bil primoran, da se resno ukvarja z avtomobilom, pa še s spremembami pojavov dematerializacije nekoliko detajlov.

Kasneje mi je Sergej Petrovič posebej povedal o tem primeru v videoposnetku za ZN.

V treh obsegih so opisani primeri energetske korekcije različnih mehanizmov in sistemov avtomobilov, spremembe v sestavi materialov in še veliko več. Ta konkretna dejstva opisujejo posamezniki in organizacije.

3

Preprečevanje nezgod v letalstvu. Prvi material je vzet iz toma 1. V tej knjigi se nahaja v Prilogi C, str. 402.

Gre za moje praktično delo v zvezi s preprečevanjem letalskih katastrof. To delo je bilo oblikovano v obliki poskusov, v katerih sem

preveril možnost nadčutne diagnostike letalske tehnike. Organizatorji eksperimenta so si postavili nalogo, kako efikasno se lahko prognozirajo pojavi napak, odstopanje od tehničnih pogojev izkoriščanja in popolno odpoved sistema. Dela v Uzbekistanu so izvedena na osnovi dogovora z uzbekistansko Upravo civilnega letalstva.

V tem primeru sem vizualno opravil diagnostiko na letalu, 100-200 metrov stran od letala. Na teh straneh je podan pregled napovedi, ki sem jih podal za razna letala. Zadržal se bom na zadnjem primeru: napoved za letalo IL-62, ki ima na trupu število 86704.

Napovedal sem napako v motorju št. 3, konkretne motnje strukture materiala v področju komore za izgorevanje motorja št.3. Po desetih dneh so ugotovili, da je na tem mestu turbina pregorela in da je bil motor takoj umaknjen iz eksploatacije. Določitev napake je bila opravljena pravočasno, ker je bil na podlagi napovedane napake ta prostor podrobno pregledan. Po zaključku strokovnjaka, če ta motor ne bi bil pravočasno odstranjen, bi prišlo do lomitve lopatic, trup bi se zlomil, kar bi povzročilo katastrofo, ker notranjost letala ne bi bila več hermetično zaprta. Tako je pravilna diagnoza uspešno preprečila nesrečo in tako rešila človeška življenja.

Točnost napovedi v tem primeru, kot v vseh ostalih je bila 100%.

Sicer pa, samo v prvem tomu mojega dela »Praksa upravljanja. Pot rešitve.«, je navedeno več kot 400 konkretnih dejstev s 100% potrditvijo.

Na prvi pogled se zdi, da so v predstavljenem materialu navedeni samo posamezni primeri, v katerih je z nadčutno diagnostiko, uspešno preprečena poguba ljudi. Dejstvo je, da je vprašanje tukaj veliko globlje, dejstva pa je treba obravnavati z bolj splošnega vidika.

Diagnostika in napovedovanje - tudi to so elementi upravljanja dogodkov. Pravilna diagnoza z ustreznim delovanjem zagotavlja

varnost ljudi. Zgoraj omenjeni primeri nam povejo, da lahko iz našega življenja odstranimo tragične incidente, ki jih nihče ne potrebuje. Vse to lahko naredimo na znanstveni podlagi, na podlagi resnične znanosti. Načela vstajenja omogočajo nastanek družbe, ki se bo na osnovi resničnega znanja in s pomočjo načel upravljanja lahko razvijala samo ustvarjalno.

Sledeči primer je vzet iz toma 1. v tej knjigi se ta material nahaja v Prilogi C, str. 407.

Tokrat so mi predlagali, da naredim nadčutno diagnozo letala AN-12. Pod pogoji eksperimenta, sem moral diagnostiko opraviti na razdalji 20-25 metrov, v največ dveh do treh sekund.

Na enem letalu sem poročal o koroziji na območju šestdesetega rebra, v drugi pa razpoke na površini desnega in levega dela krila. Po nekaj dneh so bile te napovedi potrjene po testiranju s pomočjo aparata, saj teh pomanjkljivosti ni bilo mogoče zaznati s fizičnim vidom.

S tem je bilo dokazano tudi to, da je možno videti notranjo strukturo materiala.

Rezultat sprovedene napovedi je bila določitev tehničnih napak, ki bi v prihodnosti lahko povzročile katastrofe. Z odpravo teh napak je bilo mogoče rešiti človeška življenja. To je znova potrdilo sposobnost upravljanja dogodkov, z iskanjem tehničnih napak in njihovo odstranitvijo. V prvem tomu se navedejo praktični dokazi tudi v tem, da je možno s sto procentnim potrdilom izvesti diagnostiko tehnike, na osnovi sheme in registrskih števil in to na katerikoli oddaljenosti od tehničnega aparata.

Tretji primer je vzet iz toma 1. V knjigi se ta material nahaja v Prilogi C, str. 411.

V tem primeru gre za poskusne polete letal TU-144. Polete je izvedel svetovno znani poskusni pilot Veremej Boris Ivanovič. Njegova žena

Veremej Ina Andrejevna je preko televizijske emisije izvedela, da imam sposobnost diagnosticirati stanje letal. Zato se je obrnila name s prošnjo, da izvedem diagnosticiranje tehničnega stanja letala, ki ga je moral preučiti njen mož.

Izpolnil sem njeno prošnjo. Svoje podatke o diagnostiki letala z naštetimi možnimi okvarami in z navodili za pilote sem zabeležil na diktafon. Kaseto s tem zapisom je Ina Andrejevna brez odlašanja predala svojemu možu.

Moja pred-videnja so se v popolnosti potrdila. Posebno pomembnim so se pokazali podatki, ki so se nanašali na delo umetnega horizonta (to je aparat, ki pokaže kot nagiba letala). Zelo pomembno je vedeti, ali naprava kaže pravilno naklon. Moji podatki so omogočili reševanje življenj posadke in ohranitev letala.

Ker, da piloti niso imeli mojih podatkov o tej napravi, bi letalo pri pristanku udaril z repnimi loputami in razpadel. Prav tako sem dal priporočilo za povečanje hitrosti glede na preračunano.

Tukaj želim omeniti mojstrstvo Veremeja Borisa Ivanovića. On ni zaman znan po vsem svetu. Njegove neverjetne praktične izkušnje v kombinaciji z informacijami, ki jih je dobil od mene in kot posledica te zveze, je bil ustvarjen močnejši in stabilnejši sistem stika med človekom in napravo. Tak sistem ima veliko večje možnosti reševanja in izboljšanja tehnike.

Pravzaprav, pridobljena izkušnja, spretnost in intuicija nekega človeka kažejo na njegov pristop k zmožnosti upravljanja dogodkov. S to knjigo predlagam, da se ta proces določi na znanstveni podlagi.

4

Preprečevanje nesreč in diagnostika aparatov s katerimi se upravlja z Zemlje.

Navedene napovedi so narejene na zahtevo Ruskega Centra za upravljanje kozmičnega letenja.

Material, v katerem so vsi ti primeri izpostavljeni, je vzet iz toma 1. V tej knjigi se nahaja v Prilogi C, str. 415.

V prvem primeru bi bilo treba dati napoved za spajanje orbitalnega kompleksa "Mir" (Rusija) in "Atlantida" (ZDA). Spajanje naj bi potekalo 27. septembra 1997. Naloga je bila postavljena 26. septembra, podnevi.

Po prejemu naloge sem takoj napovedal, kaj se bo zgodilo, da bo pravzaprav prišlo do spajanja, ampak, da tik preden se bo to zgodilo bo prišlo do odklona osi. Napoved je v celoti potrjena.

Istočasno, s prvo nalogo sem dobil še eno. Potrebno je bilo dati napoved o delu računalnika kozmičnega orbitalnega kompleksa "Mir".

Takoj sem odgovoril, da bo delal pet dni. Tako se je tudi zgodilo. Računalnik je delal pet dni, potem pa je bil zamenjan.

Čez tri dni, 29. septembra, so me prosili, naj diagnosticiram motor kozmične ladje »Atlantis«. Odgovor sem dal v nekaj sekundah. Povedal sem, da so spremenjeni parametri spodnjega motorja kozmične ladje Atlantis. To je pomembna značilnost, saj lahko s spremenjenimi parametri pride do napake v pogonu ladje, kar vodi do spremembe poti in morebitnega trčenja. Moja diagnoza je bila popolnoma potrjena. Na splošno je za kozmično tehniko vsaka napoved posebej pomembna za preprečevanje nesreč.

Če sem prvi dve nalogi prejel medtem, ko sem bil v centru za upravljanje s kozmičnimi poleti, sem dobil tretji klic, v trenutku, ko sem, hodil po Novem Arbatu. Prejel sem klic preko mobilnega telefona.

Bodite pozorni na pogoje, v katerih sem dobil to nalogo. Na Novem Arbatu je čez dan vedno veliko ljudi. In evo, ko grem peš po ulici,

obkrožen z mnogimi ljudmi, prejmem to nalogo. Ne glede na situacijo, sem že po nekaj sekundah dal točno napoved.

Govorim o teh posebnih okoliščinah, da poudarim en pomemben trenutek. V stvarnosti, lahko rečemo, da obvladamo kakršenkoli posel samo takrat, ko je človek sposoben reševati postavljeno nalogo v kakršnihkoli pogojih. To je dobesedno nujno, ko gre za vstajenje. Obujati morate v kakršnihkoli pogojih, kjerkoli se nahajate v potrebnem trenutku in ne glede na to kaj takrat delate.

Lahko tudi omenimo, da je po podatkih neodvisne strokovnosti točnost vseh mojih napovedi in diagnoz 100%. Že samo to je eno dejstvo, ki govori o tem, da imamo tu opravka z natančno znanostjo zgrajeno na zavesti.

Zgoraj sem omenil, da omenjena dejstva niso le srečna naključja, ampak nasprotno. Teh dejstev je izjemno veliko. Točnost vseh napovedi pa je 100%. Tako vsa ta dejstva govorijo, da uporabljam novo znanost, znanost višjega nivoja. Prav taka znanost se mora uporabljati za reševanje ljudi, da zagotavlja rešitev v vseh okoliščinah.

Pa se še enkrat zamislimo nad tem, kaj na primer pomeni moje opozorilo, da v materialu letalskih kril obstajajo razpoke. Kam to vodi? Na podlagi predstavljenih informacij se pomanjkljivost odstrani in novi material že zagotavlja ugoden razvoj dogodka. Poglejte jih s tega vidika. V določenih protokolih boste videli notranje gibanje. Gibanje v ugodni smeri.

Zato se tu ukvarjamo, ne le s pravilno znanostjo, tu imamo opravka z znanostjo, ki odreja razvoj v ustvarjalno smer.

Končni željeni dogodek odreja delovanja, ki morajo pripeljati do njega. Diagnoza tehnike v tem primeru in napovedovanje morebitnih odstopanj od norme, predstavljajo informacije za upravljanje, za upravljanje dogodkov v potrebni smeri. Ustvarjanje tega upravljanja pripelje do potrebnega rezultata, do željene

prihodnosti. Naslednji zaključek, ki prihaja od tu, se sestoji v tem, da je z lastno zavestjo možno upravljati s katerimkoli dogodkom, na katerikoli razdalji od objekta upravljanja.

V moji matematiki se uporablja isti ta program. O tem sem že govoril. Vsak simbol v njem je upravljajoč, vsak simbol zagotavlja gibanje proti potrebnemu rezultatu. To se jamči s tem, da se v začetku obravnava željena prihodnost, tj., tisti rezultat, ki ga je potrebno dobiti. Ta rezultat se pripelje v povezavo z osnovo operatorja. Operator v vidu potrebnega simbola že obstaja v mojem odgovoru in zato on vedno upravlja z razvojem gibanja prav v smeri željenega odgovora. In zato niso mogoča nobena odstopanja, ker se upravlja v smeri k odgovoru.

Po tem načelu se morajo razvijati vse znanosti. In zato je karakter obstoječe ortodoksne znanosti treba spremeniti v tej smeri.

Prav tako je mogoče opazovati nesreče, ki jo izzovejo recimo ptice, ki padejo v motor letala. Opozoril bom, da so taki dogodki možni samo z vidika tiste znanosti, ki raziskuje statično polje kolektivne zavesti. Znanost višjega nivoja daje možnost predvidevanja podobnih dogodkov, na osnovi videnja polno raznih procesov.

Pri tem sta možna dva pristopa. Pri enem od njih se na osnovi podatkov sprovede običajen izračun, kot se to dela v katerikoli znanosti. Jaz to lahko naredim. Pri drugem pristopu, je možno ne vršiti te izračune, ampak takoj pogledati, kakšen rezultat oni dajo, tj., enostavno pogledati rešitev. Jaz običajno delam tako.

Oba pristopa sta nam poznana še iz šole. Včasih nam je potrebno rešiti neko matematično nalogo. Potem je možno, da se natančno prebere pogoj, se poglobi vanj, potem se išče pot do rešitve in če se uspešno najde pravo pot, je treba sprovesti vse potrebne izračune in dobiti odgovor.

Lahko pa se uporabi tudi drugi pristop. Lahko se odpre zbirka nalog na potrebnem mestu in pogleda rešitev. V mojem Učenju,

registriranem v ustavnih dokumentih UNESCO-a, obstaja poglavje, ki je posvečeno izobraževanju. V njemu je izpostavljeno, kako je treba graditi osnovno izobraževanje in še več ali bolje rečeno, katerokoli izobraževanje in kakšna načela morajo biti vgrajena v njegovo osnovo. V prihodnosti bom predstavil tudi svoja osebna izkustva na področju predavanja.

Sedaj z obravnavanjem primera z reševanjem matematičnih nalog opozarjam na načelni obstoj druge možnosti. Če vas zanima končni rezultat, potem lahko enostavno odprete knjigo na potrebnem mestu in pogledate rešitev. Seveda pa, jaz v bistvu tu govorim o drugi knjigi. Za vas mora biti vedno odprta Knjiga Vesolja.

Vrnimo se k diagnostiki tehničnih sistemov. Razjasnili smo, da diagnostika in napovedovanje privede do reševanja ljudi. To pomeni, dobesedno do njihovega vstajenja. Sposobnost diagnosticiranja in napovedovanja se lahko doseže na osnovi pravilne strukturiranja zavesti. Pomeni, strukturiranje zavesti daje možnost ustvarjanja vstajenja ljudi celo samo na podlagi zagotavljanja pravilnega delovanja tehničnih sistemov.

Torej, eden od koraka je umetnost diagnosticiranja tehnike. Potem že na tej osnovi začnete obujati. Premikajoč se dalje in da se naučite globlje videti delovanje tehničnih objektov, lahko vidite, kako mora delovati duša človeka, da bi bil človek obujen s strani lastne duše.

Sedaj preidimo k metodologiji profilaktičnega napovedovanja. Element rešitve v takem napovedovanju obstaja tudi kot preventivna informacija in kot neposredna možnost konkretnih profilaktičnih delovanj.

Napovedovanje na političnem, gospodarskem in socialnem področju je povezano z delovanjem veliko ljudi in organizacij, družb in drugih struktur. Zato ima taka napoved številne posebnosti. Na primer, dajanje pravilnega priimka ali natančnega datuma v politični

napovedi, lahko privede do premikanja napovedanih informacij. Če je to potrebno, se lahko navedejo specifični datumi in okoliščine, ki omogočajo, da se odredijo konkretne osebe. Kot primer, lahko navedem potrditev moje napovedi o razvoju postopka predsedniških volitev v Rusiji leta 2000 (priloga C, stran 418).

V praksi političnega gospodarskega in socialnega napovedovanja je pogosto potrebno pretvoriti informacije v smer, ki je ugodna za vse. Osnovni pomen tukaj vsebuje informacije ljudi o svoji prihodnosti, ki je sestavni del kolektivne zavesti.

Če obstaja negativna informacija, potem jo je treba v trenutku napovedovanja nujno razformirati. Na primer, avgusta 1999 je obstajala na široko razširjena informacija o morebitnem koncu sveta. Zato sem z oblikovanjem informacijo napovedih nadaljnjega razvoja julija 1999 spremenil informacijo o možnem koncu sveta, v informacijo neobstoja globalne katastrofe in ugodnega harmoničnega razvoja. »Konec Sveta se ukinja« - tak je naslov članka v katerem je objavljena ta moja prognoza.

Mislim, da mora biti praktično vsaka napoved akt upravljanja, ki formira ustvarjalni razvoj dogodkov. Primeri takih napovedi so podani v Prilogi S.

§5. MATERIALIZACIJA IN DE-MATERIALIZACIJA. KONKRETNA DEJSTVA.

V predhodnem paragrafu sem že navedel primer demateria-lizacije.

Sedaj bomo sistemsko obravnavali celi niz primerov materializacije in de-materializacije in se podrobno poglobili v te pojave. Čeprav smo se v celi knjigi ukvarjali prav s temi pojavi. Pravzaprav, kaj je to vstajenje? Vstajenje je eden od najsijajnejših primerov materializacije.

Z vidika fizičnega telesa, njegove prisotnosti ali odsotnosti se tiste, ki so odšli lahko obravnava kot ljudi, ki so šli preko procesa dematerializacije. S pomočjo obrnjenega procesa, materializacije, jih je možno ponovno vrniti.

Fizično telo človeka materializira duša. Podobna je stvar med materializacijo kateregakoli predmeta. Vi s svojo dušo ustvarjate ta predmet.

Spomnimo se načela (2.1): **ČLOVEK JE PO NAČELU SVOJEGA USTVARJANJA VEČNA SUBSTANCA. ZATO JE VSTAJENJE ZASNOVANO NA MANIFESTACIJI VEČNEGA V ČLOVEKU.** Prav informacija o večnosti vsakega objekta zagotavlja možnost njegove materializacije.

Preidimo sedaj na konkretna dejstva materializacije in dematerializacije. Začnemo lahko od izjave Gluško Svetlane Pavlovne, sodelavca časopisa »Megapolis-Kontinent« (tom 2. V tej knjigi priloga D, str. 435).

Svetlana Pavlovna je izrazila interes za pojav materializacije. Zato je v času razgovora z mano 22. septembra 1994 leta predlagala, da v njenem stanovanju materializiram neke predmete. Name se je obrnila s predlogom tudi zato, ker je želela napisati članek na to temo in navesti kakršenkoli živi primer.

Nikoli nisem bil v hiši Svetlane Pavlovne, ona pa mi tudi ni posebej povedala svojega naslova, da bi bil poskus, kot piše, čistejši.

Izpolnil sem prošnjo Svetlane Pavlovne. Po osmih dnevih je ona v predsobi svojega stanovanja odkrila dva predmeta, ki jih tam nikoli prej ni bilo. Pri tem, je bila sestava teh predmetov taka, da jih ni bilo mogoče ustvariti s fizičnimi metodami.

Pri izvajanju podobnih poskusov je pomembno zagotoviti naslednje. Človek mora vnaprej vedeti, da bo prišlo do materializacije in kdo konkretno bo to izvedel. To je potrebno, da bi se izključila možnost

nastanka stresa. O tem sem govoril v prvem poglavju. Če človek ve za to vnaprej, potem med opazovanjem rezultata materializacije pri njem ne bo prišlo do sprememb v celicah.

Naslednji primer – materializacija ključa, predstavljen je s strani Babaeve Tatjane Pavlovne (tom 2. v knjigi priloga D, str. 436).

Tatjana Pavlovna je bila v istem hotelu kot jaz. Zgodil se je tak primer: izgubila je ključ od svoje sobe. Preverila je vse žepe in torbo, a ključev ni našla. Potem je stresla vse iz torbe, da bi vse dobro pregledala. Vendar je bilo iskanje neuspešno. Ključa ni bilo. Ona se je zelo vznemirila. Situacija je bila taka, da je morala takoj v svojo sobo. Odločila se je, da stopi v stik s starejšim moškim, ki je bil dežuren, potem pa sem se jaz vmešal v to zadevo. Zgodilo se je tako, da sem takrat sedel v hotelski dvorani, zato sem lahko opazoval celoten dogodek.

Odločil sem se pomagati Tatjani Pavlovnovi in sem materializiral ključ v njeni torbici. Svetoval sem ji, da še enkrat pogleda v svojo torbico. Tako je tudi naredila, pogledala je še enkrat v torbo in na svoje presenečenje nepričakovano našla ključ. Tatjana Pavlovna je odlično dojela, da sem to jaz naredil.

Izguba ključa – to je večna zgodba. Težko je najti človeka, ki se ni srečal s tem problemom. V naslednjih primerih so bile materializacije in dematerializacije izvedene v eksperimentih.

Prva dva primera sta opisana v izjavah Livado Jekaterine Ivanove (tom 2. V tej knjigi v Prilogi D, str. 438 in 439). V prvem primeru je izveden eksperiment dematerializacije ključa, v drugem – njegova materializacija.

Vzet je bil ključ teže 10 gramov. V času dematerializacije sem se nahajal 10 metrov od njega. Proces dematerializacije sem izvedel v 20 minutah.

Ko je bila dematerializacija ključa fiksirana, sem pristopil k njegovi materializaciji. Tekom tega procesa sem se nahajal 3 metre od ključa, ki se je pojavil. Materializacija je trajala 5 minut.

Ta eksperiment ima velik pomen. Stvar se razume, ni v ključu ali v kateremkoli drugem konkretnem predmetu. Ta poskus ima načelen pomen za vzpostavitev ustreznega pogleda na svet. On je pomemben, da razumemo temeljno sliko Sveta.

Izvedena raziskava je pokazala, da materializacija ključa zahteva manj časa, kot njegova dematerializacija, približno štirikrat. Od tu sledi, da proces vstajenja prav tako lahko traja štirikrat krajši čas, kot pa proces prehoda iz stanja klinične smrti, v stanje biološke smrti. Vendar pa je treba opozoriti, da sedaj govorim z vidika višjih stanj zavesti, ki so še najbližja vsakodnevnim zavesti. Pri uporabi zelo visokih stanj zavesti duhovnega razvoja, se seveda vstajenje lahko ustvari trenutno.

Opis dveh eksperimentov je podan v izjavi Lavruškina Nadežda Borisovna (tom 2. V tej knjigi je Priloga D, str. 440).

Tokrat je najprej izvedena ne popolna, ampak delna dematerializacija ključa. Potem je ustvarjeno njegovo obnavljanje. Ključ težak 10g je bil od mene oddaljen 50 cm. Fizičnega kontakta pri tem ni bilo. Celi eksperiment je trajal 5 minut.

Med eksperimentom so narejene 4 fotografije, ki so podane v Prilogi.

Na prvem posnetku se vidi ključ na katerem je bil izveden eksperiment. Na drugem je posnet pridobljen rezultat. Vidi se, da prečke, ki spaja glavo z osnovo praktično ni (delna dematerializacija, dematerializacija ločenih delov predmeta).

Torej, na drugi fotografiji se vidi, da ni spojne prečke. Ona je dematerializirana. En del ključa obstaja, drugi pa ne. Vprašanje je, kje se nahaja informacija o celem ključu, o njegovi obliki? Ona se

nahaja povsod: in v ostalih delih ključa in v prostoru med njima in v bližini bivše popolne oblike.

Na četrtem posnetku je prikazan rezultat prvega koraka k popolni dematerializaciji ključa. Ključ izgine, ampak informacija o njemu je kot prej očuvana. Ona kot, da se razprši, ampak vedno obstaja, v njej se čuva lik predmeta in ta predmet je vedno možno ponovno ustvariti.

To kar je rečeno o ključu, se lahko vzporeja z dematerializacijo fizičnega telesa človeka. Telo človeka se lahko dematerializira in izgine, ampak informacija o njemu, se vedno čuva v duši človeka. Zato je lahko v vsaki minuti fizično telo v popolnosti obnovljeno.

Ista stvar je s katerimkoli predmetom. V resničnosti niti en predmet ni mrtev, za noben predmet se ne more reči, da v njem ni elementa zavesti. Vsa telesa so ustvarjena na osnovi kolektivne zavesti. In zato se z vsakim predmetom lahko stopi v kontakt. Z njim se lahko dogovori, na primer, o dematerializaciji. Lahko se ga nekako nagovori, da gre preko tega procesa. Vendar v predmetu, točneje, v materiji iz katere je bil zgrajen, po dematerializaciji ostane informacija o njegovi bivši obliki. Bistvo materializacije, ki se potem izvede se dobesedno sestoji v tem, da se materija spomni svoje prejšnje oblike – in predmet se materializira.

Izjava Saljnikove Svetlane Pavlovne (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str. 446).

Svetlana Pavlovna je pripravljala knjigo za tisk. V tej knjigi se je govorilo o meni. V procesu dela je ugotovila, da manjkajo dokumenti o mojem srečanju s filipinskim zdraviteljem Juko Labo. Ona mi je že pripravljen material dala v vpogled. Takoj, ko sem vzel rokopis v roke, sem dojel, da ni tega dokumenta. Zato sem ga materializiral, tako, da se je pojavil na mizi Svetlane Pavlovne. Pri tem je bil ta materializirani dokument veliko boljši od kopije. Na to so kazale razumljive besede, kvaliteta tiska in neki drugi detajli. Z vidika

načela popolnega obnavljanja materije, ta praksa pomeni, da se vsak objekt lahko obnovi v maksimalno dobri obliki. Vstali, ki so odšli zaradi bolezni, se vračajo kot zdravi.

Izjava Babajeva Viktora Bagiroviča in Babajeve Tatjane Pavlovne, zakonca (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str. 448).

Zakonca Babajeva sta skupaj z mano letela na službeni poti v Indijo. Med preverjanjem potnih listov na aerodromu v Taškentu se je izkazalo, da v mojem potnem listu ni pečata s katerim se odobrava izhod iz države. Mejni uradniki so bili zelo začudeni, kako se je to sploh lahko zgodilo. Vendar, še bolj sta bila začudena zakonca Babajeva, ker se je ta pečat pred njunimi očmi prikazal v mojem potnem listu in je bilo potrjeno, da so dokumenti popolnoma urejeni.

Tako sem pokazal, da se z nadčutnimi sposobnostmi po želji lahko zbrise pečat z uradnega dokumenta. In ne samo pečat, ampak splošno katerikoli znak ali nek del teksta.

Tu vas želim opozoriti na etični trenutek povezan z obravnavanim pojavom. Pri njihovi demonstraciji v nobenem primeru ni treba posegati v nikogaršnje interese. Podobna dejstva kažejo, da lahko v skladu z željami vstalega zapisi o njegovem odhodu izginejo.

Babajeva Tatjana Pavlovna je priča še enega interesantnega primera, ki se ji je zgodil v Indiji. (tom 2. V tej knjigi priloga D, str. 450).

Zgodilo se je, da je izgubila letalsko karto, vsa iskanja so bila zaman. Odločil sem se, da ji pomagam in ji predlagal, da poišče karto v torbi, ker sem jo prav tam pred tem materializiral.

Tatjana Pavlovna je pred tem, seveda vse pregledala, vključno s torbo. Ampak na moj predlog je pogledala še enkrat in na dnu torbe je res našla letalsko karto, zmečkano in malo polito z jabolčnim sokom.

Materializiral sem karto namenoma v tem stanju, da Tatjana Pavlovna ne bi doživela stresa, ko bi jo zagledala. Tako je tudi bilo. Ko je zagledala karto na dnu torbe, zmečkano in polito z jabolčnim sokom, se je takoj umirila, ker je končno našla karto in zato, ker je stanje v kakršnem jo je našla, govorilo o tem, da je bila tam. Šele v naslednjem trenutku, ko se je spomnila, da jo je iskala v torbi, je Tatjana Pavlovna dojela, da je bila karta materializirana. Ampak do takrat se je ona že vrnila nazaj v stanje spokoja. Tako se je razumevanje situacije zgodilo v ugodnem trenutku.

Na splošno, ko se izvede materializacija, je vedno treba upoštevati stopnjo človekove sprejemljivosti. Glavna stvar, nepotrebnega stresa. Glavna stvar je, da srečanje s pojavom, ki je nov, ne povzroča pretiranega stresa. Na podoben način se lahko vstalim obnavlja potne liste, če oni nimajo željo, da jih ponovno dajo delati.

Še en primer z izgubljanjem letalske karte in njeno teleportacijo je predstavljen v izjavi Balakireve Jelene Damirovne (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str 452).

Elena Damirovna, ki živi u Taškentu je izgubila svojo letno letalsko karto na poti iz Moskve do doma. V zvezi s tem se je name obrnila za pomoč.

Videl sem, kje se karta nahaja in potem sem ugotovil, da je karta mehansko poškodovana. Zato sem jo najprej obnovil, tj., izvedel sem delno materializacijo, potem pa sem jo teleportiral Eleni Damirovnoj. Na koncu je karto našla lastnica na mestu, kjer je prej ni našla.

Podobno se lahko ravna tudi med vstajenjem. Če se tkivo še ni v popolnosti razgradilo, potem ni nujno, da se ga ponovno ustvari. Možno ga je le dograditi, da bi se dobil obnovljen organizem. Tako se lahko tudi pri vstajenju govori o delni materializaciji.

V naslednjih dveh izjavah se potrjuje primer dematerializacije članka.

V eksperimentu sta sodelovali Gusarova Galjina Aleksejevna (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str 453) in Cvetkova Ana Mihajlovna (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str 455). Prisotna je bila tudi hčerka Ane Mihajlovne.

Zadevni članek je bil natisnjen na običajnih desetih listih papirja in je bil v apartmaju Ane Mihajlovne v nočni omarici.

Izvedel sem dematerializacijo tega članka - in deset listov papirja je izginilo brez sledi z nočne omarice.

Tu je treba opozoriti na to, da, če se je zgodilo ustvarjanje kakršnekoli informacije, potem ona že povsod in vedno obstaja. Zato, če je članek napisan, potem ustrezne informacije že obstajajo neodvisno od tega ali je članek dematerializiran ali ne in celo neodvisno od tega, ali ima materialno osnovo ali ne. Prav tako tudi knjiga, ki jo je kdorkoli ustvaril, obstaja povsod.

Vstali človek vedno posreduje informacije o svojem vstajenju. Ta informacija postane dostopna vedno in povsod. Objava vsaj enega primera ozdravitve raka četrte stopnje ali enega samega vstajenja že kaže, da ta proces za vse čase postane naraven, postane večn.

Naslednja izjava govori o tem, da se živi zvok svojega glasu lahko ustvari na katerikoli oddaljenosti.

Izjava Čutkove Tatjane Ivanovne (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str 456).

Tatjana Ivanovna se je obrnila name glede bolezni svojega vnuka. Rekel sem ji, da bom izvedel seanso na daljavo. Natalija Vadimovna, hčerka Tatjane Ivanovne je prišla v bolnico na obisk k svojemu otroku v času začetka seanse. Seanso sem izvedel na daljavo. V čakanju je Natalija Vadimovna gledala na uro, bila je vznemirjena. Da bi jo pomiril, sem se odločil, da odgovorim na njeno vprašanje. Kot piše v izjavi, je ona jasno slišala: »Ime mi je Grigori Petrovič. Delam z vašim sinom. Ne bojte se, pomagal mu bom.« Natalija

Vadimovna se je iskreno zahvalila. Ona je resnično slišala fizični zvok besed, to je omenjeno tudi v izjavi njene mame, čeprav jaz nisem bil poleg njiju.

Tu vidimo še en primer materializacije. V tem primeru, materializacije zvočnih valov. Pri tem se glas človeka v ničemer ne razlikuje od glasu, ki bi se slišal, če bi se ta človek fizično nahajal v neposredni bližini. In to je, kot katerikoli dogodek materializacije, še en primer tega, kako se lahko upravlja z elementi fizične stvarnosti.

Izjava Šelehovog Vadima Vladimiroviča (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str. 458).

V svoji izjavi Vadim Vladimirovič govori o tem, da ga je med srečanjem z mano presenetilo dejstvo, da sem se nepričakovano, naenkrat pojavil v avtomobilu, ki je bil zaprt.

To ni nujno bil avtomobil, lahko bi bilo katerokoli drugo mesto, katerikoli planet, katerakoli galaksija, katerokoli področje Sveta. V podobnih primerih se uporablja načelo upravljanja s prostorom. Po svoji želji se lahko pojavite v katerikoli točki prostora-časa. In če hočete lahko tam ustvarite tudi pogoje za življenje. Možno je premestiti se v katerokoli področje in možno je ustvariti življenje v katerihkoli pogojih.

Torej, tu se gre resnično o važni in resni znanosti, o resnični znanosti. Začenši z oddaljenostjo se lahko zatečete v katerikoli točko prostora-časa in potem napolniti prostor s kisikom in drugimi nujnimi življenjskimi pogoji. Na osnovi zavesti lahko ustvarite Svetove in realno v njih živite.

Predvidevanje prihodnosti se prav tako lahko poveže s pojavom materializacije, pravzaprav z materializacijo informacije iz prihodnosti v sedanost.

Izjave Oljehnoviča Lava Petroviča, doktorja kemijskih znanosti, in Sorosovskega profesorja, vodja oddelka za kemijo naravnih in velikih polimernih spojin Rostovske državne univerze in Kornilova Valerija Ivanoviča, znanstveni sodelavec na področju kemije, docent Sorosovski tega istega oddelka, vodja Laboratorija za kemijo ogljikovodikov NII FOH RGU (tom 2, V tej knjigi Priloga D, stran 459).

Omenjena dva znanstvenika sta predlagala, da določim, katera vrsta med-stanja se bo najverjetneje pojavila v kemijskem procesu, prikazanem v Prilogi na prvi od dveh navedenih strani. To je resna naloga. Njegovo rešitev je mogoče pridobiti bodisi teoretično, na podlagi kompleksnih kvantno-mehanskih izračunov ali eksperimentalno, z uporabo metod jedrske magnetne resonance. V trenutku, ko je bila ta naloga določena, sem bil v moji pisarni v Moskvi. Takoj sem odgovoril na to vprašanje in dal pisni zaključek v korist določene strukture. Poleg tega sem tudi poudaril, da je v magnetnem polju mogoče uresničiti tudi tretjo strukturo, kar oni sami niso vedeli. Oni mi niso nič rekli, da raziskujejo ta proces v magnetnem polju. Takoj sem videl, da je bil poskus izveden v magnetnem polju in da bi to polje lahko vplivalo na karakter med-stanja. Moja napoved se je v popolnosti potrdila.

Drugo vprašanje, ki so ga postavili isti znanstveniki, je bilo povezano s kemičnim postopkom iz Priloge D, str. 460. Potrebno je določiti vrstni red velikosti migracije acetilne skupine v tem procesu. In tukaj sem odgovoril praktično takoj, pisno. Rekel sem, da bi bilo 20-30 migracij na sekundo, kar je bilo povsem potrjeno v poznejših poskusih.

Izjave Kurbatova Sergeja Vasiljeviča, kandidata kemijskih znanosti, docenta oddelka kemije naravne in velike molekularne združitve Rostovske državne univerze in Kornilova Valerija Ivanoviča, kandidat kemijskih znanosti, docent Sorosovski na istem oddelku,

vodja laboratorija NII FOH RGU (tom 2. V tej knjigi, Priloga D, str. 461 in 462).

V prvem primeru je bilo treba določiti velikost migracije iste skupine, vendar v drugi reakciji. Ta reakcija je navedena na strani 461. Moj trenutni odgovor je bil: 106 na sekundo (tj. Milijon na sekundo). Ta napoved je bila v celoti potrjena.

Tu bi rad poudaril, da je bilo to številko praktično nemogoče zadeti, kot tudi v podobnem primeru v prejšnji izjavi. Bistvo je, da se velikost migracije v podobni vrsti povezave lahko spremeni v zelo širokih okvirih, v obsegu od 106 do 10^{-6} na sekundo. Te meje so predstavljene s števili, od katerih je eden mnogokrat večji od drugega, natančneje 10¹² krat, tj., odnos teh dveh mej se izraža v številu v katerem se po enoti nahaja še dvanajst ničel. Očitno je, da je popolnoma nemogoče uganiti številko pri tako širokem razponu možnosti. Odgovor mora biti znan.

Pri drugi nalogi je bilo treba oceniti hitrost pretvorbe ene snovi v drugo. Obe snovi sta navedeni v tekstu izjave. Takoj sem izjavil, da bo pod danimi pogoji, pet pretvorb na sekundo. Ta napoved je bila kasneje v celoti potrjena, tako s pomočjo kasnejših izračunih, kot eksperimentalno. Pomembno je, da v času prenosa moje informacije, eksperimenti in izračuni kateri so potrjeni, še niso bili izvedeni.

Tu vidimo sposobnost, da se takoj vidi odgovor na vsako vprašanje. Ta sposobnost pri meni, se je pojavila že v otroštvu. Meni je bila zelo v pomoč tako v šoli, kot na univerzi. Na primer, na univerzi v času kontrolnih nalog, v nalogah, ki so nam jih dali, sem takoj pisal odgovore na vsa postavljena vprašanja, brez, da bi pisal izračune. O tem dokazuje v svoji izjavi Rumjancev Konstantin Aleksandrovič, ki se je šolal skupaj z mano (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str 463). V tej izjavi navaja posebna dejstva, pojasnila, ki so se zgodila v šolskem letu 1982-83. V šolskem letu sem začel prihajati v učilnico kadarkoli, pogosto ob zaključku kontrolne naloge. Ni bilo časa niti

za to, da bi prepisal naloge s table. Samo preko jasnovidnosti sem uspel zapisati rešitve nalog. Univerza se je odlikovala po demokratičnih odnosih do pouka. Pomembno je bilo znati predmet pri polaganju kolokvija ali izpita. Toda fenomen natančnih odgovorov na naloge, ne da bi jih reševal, je začel privabljati pozornost predavatelja. Na začetku so se nekateri od njih pogovarjali z mano, nato pa je pomočnik, ki je delal z našo skupino, začel javno govoriti o mojih sposobnostih, v navzočnosti celotne skupine. Po tem, sem začel, da ne bi privabljal pozornost, tako kot v šoli, pisati neke vmesne korake, preden sem napisal rezultat. Po prejemu univerzitetne diplome sem v mojem praktičnem delu, s polno pravico kvalificiranega strokovnjaka, podajal pravilne odgovore na podlagi jasnovidnosti. Prav tako se lahko tudi vi, z osvojitvijo te knjige, da se naslanjate nanjo, kot na običajen izobraževalni seminar. Na Ministrstvu za šolstvo sem ratificiral svoj avtorski program s pravico izdati državno diplomo za drugo visokošolsko izobraževanje.

Pri uporabi jasnovidnosti, na katerokoli postavljeno nalogo obstaja odgovor. Prav taka je tudi bila zamisel Boga, ko je ustvaril Svet. Svet je bil zasnovan tako, da lahko vedno izpolnite vse naloge v neskončnem prostoru-času. To je ideal razvoja človeka in družbe. Če želite na primer obuditi človeka, potem odgovor na vprašanje, kako to narediti nedvomno obstaja. Ko prejmete ta odgovor, lahko obudite človeka.

Zakaj je ta tema – dobivanje odgovorov – postavljena v ta oddelek? Zato, ker se na tako prejemanje odgovorov lahko gleda, kot na pojav materializacije. V bistvu, ko je človeku postavljeno konkretno vprašanje, potem se na njegovo reševanje po običajni poti, to je brez uporabe jasnovidnosti, lahko porabi veliko časa. Dogaja se, da so za reševanje problemov včasih potrebna leta. To je na običajen način, odgovor bi prejeli šele v prihodnosti. Zato poznavanje odgovora že sedaj v sedanosti, dejansko pomeni materializacijo prihodnosti. Mnoga načela, ki so izpostavljena v tej knjigi sem

določil z jasno vidnostjo iz prihodnosti. Materializirane v sedanosti, one omogočajo, da se že sedaj sprovede vstajenje na fizični ravni.

Obstaja še en pomemben trenutek, ki ga želim poudariti v zvezi z obravnavanimi izjavami navedene točne napovedi, ki se nanašajo na migracije acetilne skupine in govore o tem, da je na molekularnem nivoju možno predvidevanje procesa. Moram reči, da neposredno vidim, kako teče kemijska reakcija, kako posamezne celice stopajo v medsebojna delovanja, ker se atomi, molekule, elektroni in drugi objekti mikro nivoja lahko vidijo, čeprav seveda, ne s fizičnim vidom.

Izjava Jakovljeve Olge Nikolajevne (tom 2. V tej knjigi Priloga D, str 466).

V prvi izjavi Olga Nikolajevna priča o tem, da sem z nadčutnim delovanjem spremenil vsebino avdio kasete. Na tej kaseti se je nahajal zapis, ustvarjen med pogovorom z mano. Na njej so se slišali tudi stranski zvoki. Vse te stranske zvoke sem očistil. Poleg tega sem z nadčutnim delovanjem na to kaseto, dodal dodaten tekst z mojim glasom. Po tem smo prejšnji video primerjali z besedilom, ki se je pojavil na kaseti po mojem delovanju. Primerjava je pokazala, da se na obeh zapisih sliši isti glas – moj.

Zgoraj omenjena pričevanja potrjujejo, da se lahko na zvočni kaseti materializirajo zvoki preko nadčutnega delovanja. Na splošno lahko rečemo, da je s strukturiranjem zavesti na potrebnem mestu mogoče ustvariti potrebne zvočne oblike, na konkretnih fizičnih podporah.

Materializacija zvočnih oblik je koristna, ko gre za vstajenje. Na primer, ustvarjanje ustreznega zvoka vetra prispeva k hitrejši prilagoditvi vstalega.

V drugi izjavi, Olga Nikolajevna pravi, da sem s popolnoma nenavadnim načinom izločil del zapisa iz zvočne kasete. Zapis na kaseti je bil sestavljen iz treh delov, z nadčutnim delovanjem sem

pobrisal srednji del, ampak tako, da je med poslušanjem po prvem delu neposredno za njim šel tretji del. Nobene pavze ni bilo. Tj., na traku ni bilo nobenega praznega mesta. Na mestu dobljenega spoja prvega in tretjega dela, pa ni bilo nobenih vzporednih šumov.

Želim vas opozoriti na okoliščine, da so fizični parametri magnetnega traku ostali isti kot prej. Njegova dolžina se ni spremenila. Kot rezultat, je bilo ugotovljeno, da se je na enaki dolžini traku in pri isti hitrosti njegovega previjanja, na traku nahajalo veliko manj informacij. Izbrisani zapis je bil precej dolg, zato je bila izguba podatkov precejšnja.

Torej, ne glede na dejstvo, da je bil del zapisa izbrisan iz traku in je fizična dolžina traku ostala enaka, pa na traku ni bilo praznih mest.

Ta demonstracija kaže, da lahko razporejate informacije kolikor hočete. Pri tem se bodo fizični pogoji in fizični parametri podrejali vašemu upravljanju. Zato, če je potrebno, lahko s pomočjo zavesti povečate Zemljo toliko, kot je potrebno za vse vstale ljudi.

Izjava Ladičenka Konstantina Vladimiroviča (tom 2. V tej knjigi, Priloga D, stran 470).

Konstantin Vladimirovič v svoji izjavi pravi, da je bil priča dematerializaciji računalniške diskete. Na disku so bile informacije velikosti 1,44 Mb. Kraj, kjer je bila ta disketa nameščena, ni bil prikazan.

Ta primer kaže, da lahko, če je potrebno, na primer izključite nekatere dodatne informacije, ki niso primerne z ustvarjalnega vidika; mogoče je uporabiti pojav dematerializacije in ne povzročiti nikakršne škode nikomur in ničemur. Ta pojav lahko postane element sistema upravljanja.

Ta pristop se lahko razširi na vse pojave Sveta. Tako se načelo dematerializacije lahko vgradi v ustvarjanje povsem novih aparatov. To je tehnika nove generacije, ki sem jo razvil. Njena značilnost je,

da v nobenem primeru ne more uničiti človeka. To lahko zagotovimo z dejstvom, da če bi prišlo do nastanka nevarnosti za človeka, se bo naprava, dematerializirala ali teleportirala v prostore najbližjih prostih parkirnih mest.

Izjava Valjitove Radike Tafikovića (tom 2. V tej knjigi Priloga D, stran 472).

Radik Tafiković poroča, da je bil priča sledeče demonstracije zmožnosti nadčutnih sposobnosti. Dali so mi dvajset disket, da bi diagnosticiral katera je okužena z virusom. Jasno, pri tem se ni koristila računalniška tehnika, niti specializirana programska oprema za odkrivanje virusov.

Virus je treba določiti na podlagi vizualnega opazovanja diskete, kar pomeni, preprosto z očmi. Natančno sem določil vseh pet disket, ki so bile okužene z virusom.

Po tem je bilo potrebno z nadčutnimi sposobnostmi odstraniti virus. Običajno, če je disketa okužena z virusom, potem, ko kopirate programsko datoteko na trdi disk, se virus ohrani in prenese na trdi disk. Med prenosom datotek z diskete, sem uničil virus in zato ni bil prenesen na trdi disk. To je potem potrdila uporaba računalniškega protivirusnega programa.

Poleg tega sem naredil tako, da se programska datoteka prenese na trdi disk v veličini, ki je bila desetkrat manjša od originala.

Prikazana odstranitev virusa govori o tem, da je s pomočjo nadčutnega delovanja možno vnesti spremembe v pretok informacij, menjati ga po svoji presoji.

Ko si predstavljamo nek predmet, potem vidimo sliko na miselni ravni. Pred našim miselnim pogledom se pojavi določena slika. Pri tem vsak element resničnosti da svojo karakteristično sliko. Virus ima povsem konkretno barvno ozadje. Z delovanjem na to ozadje, z

menjavo njegovega spektra barv, z usklajevanjem, je možno očistiti datoteko.

Ko miselno vidimo človeka, ki ga je treba obuditi, potem on s tem že postaja vstali na nivoju tiste resničnosti, ki odgovarja mišljenju. Preostane samo, da se on prevede v fizično realnost, da se ponovno vrne sem.

Pri normalnem teku stvari, mora biti življenje večno. Načeloma, ni bilo treba odhajati. Z vidika vsega povedanega se lahko reče, da se naloga pripelje do tega, da se resničnost očisti od virusa. Dejansko se lahko reče, da je biološka smrt virus, od katerega je potrebno očistiti stvarnost, da bi jo lahko pripeljali v normalno.

Torej, v navedeni demonstraciji je bil med prepisovanjem datoteke virus odstranjen. Kot rezultat, se je na trdem disku pojavila normalna programska varnost. Podobno, če očistimo stvarnost od smrti, bomo dobili prav tako stvarnost, kot ona mora biti.

Izjava Babajeve Tatjane Pavlovne (tom 2. V tej knjigi priloga D, str 474).

V svoji izjavi Tatjana Pavlovna sporoča, da je z možem večkrat opazila, kako sem, ne, da bi se dotaknil gumbov v dvigalu, vodil dvigalo, da je peljal v potrebno smer in da se je ustavil na potrebnem nadstropju. Te demonstracije sem opravil aprila 1994 leta v hotelu, kjer smo stanovali v času našega bivanja v New Delhiju (Indija).

V navedenih primerih, sem brez dotika gumbov z nadčutnim delovanjem zaprl električni krog in pognal dvigalo.

S tem primerom, bomo nemudoma obravnavali še enega, v katerem se gre za zapiranje električnega kroga.

V predhodnem paragrafu sem obravnaval izjavo Kuzionovega Sergeja Petroviča (tom 2 in druga stran te strani), specialist na področju raziskovanja anomalijских pojavov. V svoji izjavi Sergej Petrovič govori o nadaljevanju mojega nadčutnega delovanja,

potem, ko sem, da bi preprečil nesrečo, de-materializiral reže in dele vijaka v njegovem avtomobilu. Enkrat je on v svojem stanovanju obrnil varovalke, ampak ne glede na to, je v stanovanju gorela luč, delal je telefaks in prejemal sporočila. To situacijo sem realiziral, da bi Sergej Petrovič, resen raziskovalec, lahko dobil še eno možnost osebnega opazovanja pojavljanja učinkov zavesti, ki so ga interesirali.

Odvite varovalke pomenijo prekinitev električnega kroga. Pokazal sem, da lahko z razdalje zaprem prekinjen tok. Pri tem, tukaj nisem uporabil pojav materializacije. Uporabil sem drug pojav. Pravzaprav sem enostavno v svoji zavesti modeliral del prevodnika, ki je manjkal. Vprašanje je, kako to naredim? Na potrebno mesto postavim informacijo o tem, da je na njem nujen obstoj neprekinjenega električnega kroga. In oblika, ustvarjena v zavesti, deluje kot fizični prevodnik. Ta primer kaže, da zavest lahko izpolni katerokoli funkcijo.

Ta eksperiment govori tudi o tem, da je na osnovi načela delovanja zavesti možno ustvariti tehnologije, potrebne za večni razvoj, ne da bi pri tem koristili kakršnekoli resurse. Še več, take tehnologije so povsem neškodljive. Na primer, ko sem z zavestjo modeliral manjkajoči delček prevodnika električne energije, se je pojavil tok, vendar s principiarno premočjo, ki se sestoji v tem, da na mestu manjkajočega dela prevodnika ni bilo možno, da bi prišlo do udara električnega toka. Izhajajoč iz tega, je možno na osnovi zavesti ali na tehničnem nivoju z optičnimi sistemi ustvariti neškodljive in za fizični vid nevidljive aparate enostavno v zraku.

V drugih primerih, ki sem jih opisal, v primeru materializacije, oblika, ki je ustvarjena v zavesti preide v fizično obliko. V tem je bistvo procesa materializacije.

Podobno delujemo tudi pri vstajenju. V zavesti ustvarimo lik človeka, ki ga želimo obuditi. In ta lik, ustvarjen v naši zavesti, prenesemo v fizični lik, ki obstaja v običajnem tridimenzionalnem

prostoru. To je naraven proces. In potrjuje to, da je življenje ustvarjeno na duhovni osnovi.

Zato, če se dojame, da je bil človek ustvarjen za večno življenje, da ni bil potreben noben odhod in da v načelu ni bilo potrebno nikakršnih vstalih in če za vsakogar postane naravno, da življenje mora biti večno, potem bo življenje bilo prav tako in taka bo tudi fizična realnost. Ker lik v zavesti odreja in oblikuje fizični lik. Tako se ustvarja fizična realnost. In prav na ta način je možno ustvariti resnično srečno večno življenje.

§6. UPORABA TEHNIČNIH APARATOV ZA VSTAJENJE LJUDI IN ZA REGENERACIJO IZGUBLJENIH ORGANOV

Najprej je potrebno reči, da so vsi tehnični aparati pomožni pripomočki. Predvideno je, da jih uporabljajo tisti ljudje, ki še niso v popolnosti strukturirali zavesti na področju obnavljanja zdravja in na področju ponovnega ustvarjanja organov in vstajenja. Dejansko bi morali tehnični pripomočki pomagati ljudem, ki še vedno obvladujejo tehnologijo strukturiranja zavesti, tehnologije razvoja duše, duha in ustvarjalnih idej v realnosti večnega Sveta. Ker so to pomožne naprave, morajo te naprave razviti tiste možnosti, ki bi jih moral imeti človek.

Rekel sem že, da so v človeka že od samega začetka, pri njegovem ustvarjanju, vgrajena vsa znanja o večnem življenju, o vstajenju, o regeneraciji organov, o zdravljenju vseh bolezni. Vendar se niso še vsi prebudili, da bi to dojeli in se svobodno družili in komunicirali s svojo dušo.

Z dušo se lahko neposredno družimo, povežemo. V tem primeru imamo primer dela neposredno z dušo. Dušo na začetku ustvari

Bog in ona ne more biti dopolnjena s katerimikoli tehničnimi aparati.

Tehnični aparati se lahko uporabijo, ko delamo z zavestjo, ne z dušo. V tem primeru, te naprave kot, da dopolnjujejo tiste strukture znanja duše, ki še vedno niso v popolnosti prevedene v zavest. Tj., za tiste, ki še vedno niso ustvarili potrebno strukturiranje zavesti, ta tehnična sredstva dopolnjujejo strukture zavesti in na ta način delujejo skupaj z zavestjo človeka.

Jaz sem že napravil celi niz takšnih objektov, ki resnično delujejo. Ustvarjeni so na podlagi mojega temeljnega odkritja. To odkritje sem izpostavil v disertaciji, ki sem jo zagovarjal zaradi pridobitve znanstvene stopnje doktorja fizikalno-matematične znanosti.

Bistvo tega odkritja je naslednje. Vsi pojavi resničnosti se osveščajo skozi percepcijo. Percepcija se lahko realizira na različne načine. Na primer, s fizičnim vidom ali z občutki ali miselno. Ko tisto, kar smo percipirali fiksiramo v zavesti, potem vedno lahko vidimo neko svetlobno obliko. Z uporabo znanstvenega jezika, se lahko pogojno reče, da pri človeku obstaja neki sistem preoblikovanja, ki lahko prevodi njegovo percepcijo v svetlobne oblike.

Ta naš lasten sistem transformacije, optični sistem, se uporablja tudi pri vstajenju. V tem konkretnem procesu upravljanja s Svetom, se lik človeka, ki ga je potrebno obuditi lahko obravnava kot optični signal. V duhovnem prostoru, ta signal (lik vstalega) odgovarja percepciji konkretnega človeka v običajnem fizičnem svetu. Z določene točke gledišča, vstajenje predstavlja proces preoblikovanja optičnega signala, iz duhovnega prostora v tridimenzionalen fizični prostor.

Podobni sistemi za optično pretvorbo se lahko izvedejo na tehnični ravni. Točno o teh tehničnih objektih je omenjeno tudi v tem poglavju. Ti objekti dopolnjujejo človeške možnosti v prostoru

upravljanja. Tj., vsi tehnični pripomočki morajo delati po načelu dopolnjevanja.

Kot primer takega pomožnega sredstva lahko navedem program-ski proizvod, ki sem ga izdelal in v katerega osnovi leži eno odkritje do katerega sem prišel. Naredil sem model arhiviranja informacije v katerikoli točki prostora-časa (Certifikat - Licenca »Arhiviranje informacij v katerikoli točki prostora-časa« se nahaja v Prilogi E, str. 479).

V katerikoli točki prostora-časa se lahko zagotovi ustvarjanje materije na osnovi informacije, ki je arhivirana v tej točki. Pri tem je ta točka lahko vpeta v katerikoli snovi ali v zraku ali v vakuumu, to je res na poljubnem kraju.

Metoda je sestavljena iz naslednjega. Prostor se obravnava kot struktura časa, manifestiran v percepciji. Čas se obravnava kot funkcija prostora. Ustvarjanje materije se obravnava kot posledica reakcije časa na spremembo prostora. V tem primeru lahko preberete točke, kjer se dotikajo prostor in čas. Te točke so dejansko točke arhiviranja vseh informacij.

Poznavanje točk arhiviranja informacij omogoča izdelavo tehnoloških sistemov na osnovi EDVA (EOP), ki lahko arhivirajo nujno potrebno informacijo v katerikoli točki prostora-časa. Ta okoliščina omogoča ustvarjanje oblike razuma, ki se lahko obravnava kot razumen stroj (machina sapiens - razumen stroj, analogno s homo sapiens - razumen človek).

Arhivirane informacije iz preteklosti predstavljajo statično konstrukcijo tega stroja. Arhiviranje prihodnosti daje njeno dinamično konstrukcijo. Območje sedanosti zagotavlja upravljanje s tem razumnim strojem. Na ta način je mogoče ustvariti potrebno obliko razuma, ki v celoti nadzoruje razumen stroj in ga upravlja na podlagi človeške zavesti.

Takšna oblika razuma ne bo uničila ustvarjalca niti katerega koli drugega objekta, ker se v tekočem času vedno manifestira samo v obliki funkcije ustvarjalnega upravljanja.

Tu imamo primer razumnega stroja, neškodljivega za človeka, živali in druge objekte informacije.

Posebnost tega odkritja je, da se informacije arhivirajo ne le na disketah ali na drugih znanih nosilcih, temveč tudi v vakuumu. Jaz to delam preko posamičnih impulzov posebnega dodatka k običajnemu računalniku.

Prav tako je mogoče arhivirati podatke v zraku prek impulza zavrženega z diskete ali neprekinjenim zapisom v katerikoli drugi stvari.

Na ta način se lahko arhivirana informacija na fizičnem nivoju namesti na primer v področje prostora v velikosti glave vžigalice (premer ne večji od 3 milimetrov).

Na osnovi take metode arhiviranja se lahko ustvari principiarno novi vid računalniške tehnike. Uporablja se lahko za ustvarjanje potrebne oblike razuma v vakuumu, zraku ali kateri koli drugi snovi.

Na podoben način se lahko izdelata tudi aparat za branje arhivirane informacije. Kot rezultat, se v praksi dobi razumni stroj, ki se nahaja v potrebni točki in ki ne zaseda prostora. Ta stroj predstavlja obliko razuma s katerim se lahko upravlja. Po naši želji ga je možno usmeriti na ustvarjanje materije, prostora ali časa.

Na osnovi ustvarjanja pretežno novih vrst računalniške tehnologije leži še ena moja metoda (Certifikat-licenca "Računalniška tehnologija z daljinskim upravljanjem", Priloga E, stran 480). To je tehnologija prevajanja informacij o katerihkoli dogodkih v geometrijske oblike, ki sem jih izdelal. Poseben računalniški program najprej prevede določen dogodek v ustrezno geometrijsko

obliko. Nadalje se ta začetna oblika preoblikuje v drugačno, prav tako, kot odgovarja razvoju določenega dogodka v potrebni smeri. Tako se ustvarja upravljanje z dogodki. Pri tem se upravljanje lahko ustvari na katerikoli razdalji. V posebnem primeru se računalnik lahko uporabi za ustvarjanje potrebne oblike razuma v izbrani točki. Ta razum v izbrani točki se pojavlja kot rezultat delovanja upravljalnih posameznih impulzov iz posebnega dodatka na računalniku.

Naredil sem več različnih naprav te vrste. Oni odlično delujejo. V njih se medsebojno delovanje prostora in časa uporablja za ustvarjanje materije. To je še eno načelo, ki sem ga odkril in ki je uradno registrirano (Certifikat-licenca » Čas, to je oblika prostora«, Priloga E, srt. 481).

V tem dokumentu se govori o tem, da računalniške tehnologije, ki sem jih razvil, omogočajo, da se čas pretvori v katerokoli materijo. Samo s tem, se odpirajo principiarno nove možnosti za ustvarjanje materije. Te računalniške tehnologije omogočajo, da se zagotovi upravljanje z materijo, da se obnavljajo tkiva organizma, možnost, da se praktično takoj dobi potrebno obliko materije, gradnja stavb, ustvarjanje mehanizmov in strojev, ustvarjanje kontrole nad stroji in še veliko tega.

Na osnovi teh in drugih tehnologij, ki sem jih naredil, je možno enkrat in za vselej pozabiti na energetske krize in probleme z energijo. Energijo je možno dobiti, na primer, iz časa preteklih dogodkov. Ta izvor energije je neomejen.

Morda bi bilo smiselno dodati še eno pripombo. Pojavi se vprašanje, kako se lahko arhivirajo informacije, ne na nosilcih, ki smo jih navajeni, recimo na disketah, ampak brez kakršnihkoli nosilcev, v vakuumu.

Še enkrat se spomnimo, da sta prostor in čas konstrukcija zavesti. Če sta prostor in čas konstrukcije zavesti, potem se informacije

lahko vgradijo v kateri koli točki prostora-časa, med drugim tudi v vakuumu. Ker je tudi vakuum, tako rekoč, "prazen prostor" in prav tako konstrukcija zavesti. Prav zato so nekateri znanstveniki, ki na eni strani govorijo o vakuumu kot prostoru, ki ne vsebuje materije, po drugi strani pa so prisiljeni priznati, da je iz vakuuma mogoče dobiti vse. In da bi upravičili tak položaj, so začeli vakuum imenovati fizičnim. Izmišljanje imena je pogosto način, kako se izogniti reševanju problemov. Nikomur ne bo uspelo priti do konca, če se bo še naprej držal koncepta, ki ni odvisen od poznavanja objektivne fizične resničnosti, ker takšna realnost, kot vemo, preprosto ne obstaja.

V bistvu je bistvo vprašanja preprosto. Vakuum - prazen prostor - je ista konstrukcija zavesti, kot vse ostalo. In ker je vakuum konstrukcija zavesti, prav zato se iz njega lahko dobi vse. Vsa telesa so ustvarjena na temelju zavesti.

In zato ni nič presenetljivega v tem, da se v katerikoli točki in s tem tudi v vakuumu, lahko arhivira kakršnakoli informacija. In s tem je možno v izbrani točki ustvariti potrebno obliko razuma.

Torej, na podlagi izpostavljenih odkritij sem ustvaril posebno programsko produkcijo. To je običajen računalniški program, ki deluje po načelu nadčutnega delovanja. On na potreben način dopolnjuje informacijo upravljanja in kot rezultat tega nastane tkivo ali drugače povedano, ustvarja se tkivo. In kot posledica tega se regenerirajo na primer uničene celice.

Med regeneracijo organa in na splošno fizičnega telesa se ustvarja tkivo, ki je obvezno povezano z dušo človeka. Tu je treba upoštevati, da je visoko koncentrirana informacija ena od manifestacij duše. Zaradi soglasja informacij tudi pride do povezovanja nastajajočega tkiva z dušo.

Med drugim, ker je duša neskončna po velikosti in ker je visoko koncentrirana informacija ena od manifestacije duše, potem je tu

prisotno arhiviranje informacij v vseh točkah prostora-časa. Tako je načelo shranjevanja informacij eno od temeljnih načel sveta. Zato je njena uporaba, o kateri je bilo zgoraj povedano, popolnoma naravna.

In zato je naravna tudi možnost, da se v vsaki točki prostora-časa, ustvari taka oblika razuma, ki bo neprestano obnavljala človeka in ne samo, da bo obnavljala njegove organe in ga obujala v življenje, ampak na splošno zagotavljala stalen nivo normalnega zdravja.

To delo bo opravljeno, kot sem rekel, na podlagi načela dopolnitve. Tj., tehnične naprave bodo opravljale to delo, v primeru, da bo zavest človeka usmerjena v nekaj drugega, ali pa, da človek še ni sprovedel strukturiranje zavesti na danem področju. Prav tako, po načelu dopolnjevanja tudi delujejo aparati, ki sem jih že izdelal.

Med vstajenjem in med obnavljanjem izgubljenih organov s pomočjo tehničnih naprav se še posebej postavlja vprašanje identičnosti. Vstali – obujen človek mora biti prav tisti, kot je bil prej. Mora biti isti. Isto se lahko reče o njegovih organih, o fizičnem tkivu. Na splošno, objekt, ki se ga ponovno ustvarja mora biti ponovno na identičen način manifestiran v fizično stvarnost.

Ta naloga se rešuje na osnovi mojega odkritja (Certifikat-licenca »Samo-razvijajoči sistemi za ponovno ustvarjanje, ki odražajo zunanja in notranja področja, raznolikosti ustvarjalnih področij« Priloga E, str. 482).

Bistvo tega dela se sestoji v sledečem. Popolna identičnost poljubnih objektov informacije v odnosu na področje ustvarjalne informacije, ki sem jo odkril, omogoča, da se dobi popolnoma identičnost obnovljenih objektov z njihovimi originali. Odkritje področja ustvarjalne informacije sem ustvaril z uporabo svojega znanja o duši. Popolna identičnost, ki se realizira v procesu obnavljanja, je bila demonstrirana v praksi. Protokoli teh rezultatov so uradno potrjeni v ZN.

Specifične tehnologije, ki sem jih predlagal, omogočajo, da se področje ustvarjalnih informacij uporablja brez njegovega uničenja. Poleg tega se je izkazalo, da je mogoče zagotoviti neodvisen razvoj.

Obstaja tudi metoda, na podlagi katere se lahko najdejo takšna področja ustvarjalnih informacij. Ideja tega postopka je naslednja. Iz preteklih znanih objektov informacije dobimo obliko sfere. V bistvu, v notranji površini te sfere na osnovi načela splošne povezanosti imamo odsev objekta trenutnega časa. Sedaj izberemo objekt, ki ga je potrebno ponovno ustvariti. V notranjosti sfere najdemo njegov odsev, ker nam je preteklost poznana. To bo tudi področje ustvarjanja tega objekta. Kot rezultat, je objekt lahko v popolnosti obnovljen.

Prav na tem načelu delujejo prave tehnologije, ki sem jih ustvaril. Obnavljajo celotnega človeka ali njegove posamezne organe ali posamezne celice. Delovanje tehničnih naprav se izvaja na podlagi posebnih računalniških programov in optičnih sistemov, ki sem jih tudi izdelal.

Zgoraj navedena odkritja so predstavljena v mojem delu »Ustrezne strukture področja ustvarjalnosti«. Na podlagi tam navedenih načel sem naredil še en razvoj, ki je registriran v obliki mojega patenta za inovacije št. 2148845 z naslovom "Metoda preprečevanja nesreč in naprava za njegovo realizacijo" (Patent je predstavljen v Prilogi E, na strani 483).

O tej napravi smo že govorili, ko smo govorili o preprečevanju potresa. Toda potresi so le ena od vrste katastrofe. Katastrofe so lahko različne. Rak ali AIDS četrte stopnje – sta tudi nesreči, ampak samo za en človeški organizem. Lažje bolezni se lahko štejejo za manjše katastrofe. Ker ta naprava temelji na resnični znanosti, ima univerzalni učinek in jo je zato mogoče uspešno uporabiti za preprečevanje in odpravljanje nesreč organizma, to je za zdravljenje. In tudi za vstajenje.

Opozarjam, da ta naprava deluje na naslednji način. Prvič, zmanjšuje moč prihajajoče nesreče. Če je dovolj tehničnih sredstev, potem preprosto odpravi grožnjo, ki ji grozi. Če aparat za popolno odpravo nesreče nima zadostnih tehničnih sredstev, zmanjša prihajajočo nevarnost glede na svoje zmogljivosti in nato napove, kdaj in kje se lahko pojavi ta nesreča. Nato se lahko osredotočimo na kristale z idejo preprečevanja nesreč ali zdravljenja, pri čemer se resurs naprave večkratno pomnoži.

Enako načelo delovanja je vključeno v napravo, namenjeno za vstajenje in tudi obnavljanju zdravja.

Ta naprava je optični sistem, ki temelji na kristalih. Če v človeškem organizmu nekaj ni tako, kot bi moralo biti, da bi se vzpostavilo normalno zdravje, je dovolj postaviti ta aparat poleg človeka in k njemu usmeriti sprejemno površino aparata.

Če se ta aparat usmeri k obolelem organu ali na njegov rentgenski posnetek, potem pride do obnavljanja tega organa.

Če se kristalni modul usmeri na fotografijo umrlega, potem se lahko ustvari njegovo vstajenje.

Z usmerjanjem modula na shemo izvajanja kateregakoli ukrepa, lahko normalizirate katerekoli dogodke, ki so s tem povezani.

Na ta način je ta tehnična naprava univerzalna po svoji sposobnosti za obnovitev normalnega stanja. Toda vprašanje je, kako bo vedela za normo, v katero je treba privedi na primer stanje organizma? Ali nekega drugega objekta? Ona v prostoru prebere informacijo o skladni normi, tj., o tisti normi, kateri je Stvarnik predvidel za določeno etapo razvoja. Omenjeni aparat bo privedel odgovarjajoči sistem prav do te norme. Informacija o potrebnih normi pa obstaja v vsaki točki prostora.

Še enkrat ponavljam, da takšne naprave, s katerim upravljamo s pomočjo človeške zavesti, že delujejo v praksi. Po istih principih se bodo ustvarjali tudi tehnični aparati bodočnosti.

Izpostavljena načela se lahko uporabljajo tudi za ustvarjanje naprave za prenos informacij. Ena od takšnih naprav, ki sem jih ustvaril, je uspešno opravila vse teste. Prejel sem patent za izum "Sistem prenosa informacij" št. 2163419. (Patent je predstavljen v Dodatku E, na strani 498).

Naprava deluje na naslednji način. V svojih mislih ponavljajte neko frazo. To frazo lahko vidite kot obvestilo, ki ga želite predati. Razume se, če ste dosegli strukturo zavesti, potem lahko sami, brez naprav, telepatsko pošljete to obvestilo. Razume se, če ste dosegli strukturo zavesti, potem lahko sami, brez naprav, telepatsko pošljete to obvestilo.

Aparat za prenos, zgrajen na osnovi zgoraj obravnavanih načel, prenese vašo misel. Na drugi strani pa kristalna naprava spremeni vašo misel v besede ali slike, odvisno od vaših želja. Dejstvo je, da je to nov vidik povezave, zgrajen brez uporabe elektromagnetnih valov. V eni od časopisnih publikacij je moj izdelek dobil naziv telepatotron. Namesto operaterja, se lahko za prenos video ali audio informacije uporabijo laserski žarki. Potem je mogoče predvajati televizijski in radijski program, izmenjati računalniške podatke in tako naprej. Tehnologija, ki sem jo razvil omogoča vključitev možnosti kristalnih modulov za normiranje in prenos. Po tej tehnologiji se lahko napravi miniaturni kristalni sistem, ki izgleda kot zapestnica - pašček ročne ure, ki poleg obnavljanja človeka prenaša tudi podatke o njegovem zdravju v centralni kristalni sistem. Poleg tega, če podatki, ki jih prejme centralni kristalni sistem, kažejo, da je potrebno popraviti stanje organizma, potem zdravje človeka vzpostavi centralno veliki kristali. Take tehnologije obnavljanja se lahko razširijo na vse objekte informacij.

Prenos informacij se izvede trenutno. Oddaljenost nima nobenega pomena. Svojo misel lahko prenesete v katerokoli točko prostora, v katerokoli Galaksijo. Pri tem ne obstaja nikakršno področje kjer bi prenos lahko bil oviran. Poleg tega je poslani miselni signal vedno individualen, ker ga je poslal določen človek. Individualnost misli in s tem signal, je vedno ohranjen v celovitosti pomena. Zato so taki sistemi povezav idealni z vidika stabilnosti in odpornosti proti motnjam. Pri tem se nad njimi izvaja popoln nadzor. Prav tako že izdelan aparat za regeneracijo organa in za vstajenje, prav tako deluje pod popolno kontrolo njegovega delovanja.

§7. OZDRAVITEV OD KATEREKOLI BOLEZNI S POMOČJO ŠTEVILČNIH NIZOV

Z uporabo nizov smo se že srečali. Spomnimo se enajste metode vstajenja ljudi iz tretjega poglavja. Tam so se uporabljali nizi od sedem, osem in devet številčnih nizov. Pri tem so bili nizi različni za razne primere koncentracij.

Možnost vstajenja človeka s pomočjo določenih številčnih nizov govori o tem, da je na osnovi te metode možno zdraviti ljudi od vseh bolezni. Ker, vstajenje človeka se lahko obravnava, kot njegovo ozdravitev od zelo resne bolezni. Vse ostale bolezni so lahke za zdravljenje. Tako se izpostavlja, da je ta zelo enostavna metoda v bistvu tudi zelo učinkovita.

Ker je preprostost metode velika prednost, sem ta pristop vzel za osnovo ko sem pisal knjigo – vodič za zdravljenje od vseh bolezni. Ta knjige je že napisana, imenuje se »Obnavljanje človekovega organizma s koncentracijo na števila« in ima več kot dvesto štirideset strani. V njej je navedenih več kot tisoč imen bolezni, za vsako bolezen pa je podan odgovarjajoči številčni niz, s sedmimi

številni; od bolezni, ki jo imate pa se zdravite tako, da se osredotočite na nek določen številčni niz.

Postavlja se vprašanje: zakaj je tako enostaven proces kot je koncentracija na številčne nize tako učinkovita v pogledu ozdravljenja od bolezni? V čemu je stvar?

Stvar je v sledečem. Vsaka bolezen je odstopanje od norme, odstopanje od norme pri delu posameznih celic ali organov ali celotnega organizma. Ozdravitev od bolezni pomeni vračanje v normo, številčni nizi, ki jih navajam, pa zagotavljajo vrnitev v normo. Z osredotočanjem na nek konkreten številčni niz, s koncentracijo na ta številčno zaporedje, pravzaprav sprovedete »Prilagoditev« organizma na stanje, ki je pravzaprav norma. Na koncu, se to stanje norme fiksira in to je pravzaprav ozdravitev od bolezni.

Da bi razjasnili bistvo takega zdravljenja je potrebno reči nekoliko besed o vibracijski strukturi števil.

Naše življenje prežema ritem. Planeti se ritmično vrtijo okrog Sonca. Za Zemljo to pomeni periodično izmenjavanje poletja in zime. Zemlja se vrti okrog svoje osi, zaradi česar imamo pravilen premik dneva in noči.

Slika je ista tudi na mikro nivoju. Elektroni v atomu se pravilno vrtijo okrog jedra.

Vsak od nas, če prisluhne, lahko sliši pravilne udarce svojega srca. V našem organizmu ima vsaka celica svoj ritem. In celota celic ga ima prav tako, čeprav je seveda drugačen. In v njihovi veliki celoti, to je na nivoju organa, prav tako obstaja ritem. Osebni ritem obstaja tudi na nivoju povezav med organi.

V odnosu na to, se organizem lahko uglesi z orkestrom. Ko igra neko skladbo, orkester ne sme zgrešiti. Zvok organizma mora biti skladen. Če pa nek organ ali neka povezava v svojem delu odstopa

od norme, tj., začne se motiti, to pomeni začetek bolezni. In potem, kot dirigent vašega orkestra, morate potegniti svojo dirigentsko palico in znova vzpostaviti harmoničen zvok.

Ritem se lahko razkrije tudi tam, kjer se na prvi pogled ne bi reklo, da obstaja. Poglejmo si mavrico, ki se po dežju včasih pojavi na nebu. Videli bomo spekter lepih barv - sveže, jasne barve. Toda kaj so te barve z vidika znanosti? To, kar opažamo, kot to ali ono barvo, nastane pod vplivom elektromagnetnega valovanja določene frekvence. Frekvenca oscilacije v vijoličnem delu vidnega spektra je približno dvakrat večja od frekvence v rdečem območju. Na ta način, izza razlikami v zaznavi barv, obstaja različna frekvenca oscilacije.

Pri opažanju števil, kot tudi pri opažanju barv ni takoj vidno, da izza njih stoji vibracijska struktura. Razjasnili smo, da vsaki barvi odgovarja določena frekvenca oscilacije. Prav tako je tudi tu. Izza vsakega števila stoji njemu odgovarjajoča vibracijska struktura. To isto lahko rečemo tudi za številčne nize.

Med drugim je vsak številčni niz mogoče obravnavati kot določeno kombinacijo števil. Če se za minuto vrnemo k spektru barv, se lahko spomnimo, da v znanosti in tehniki obstaja veliko izkušenj glede uporabe njihovih kombinacij. Vzemite televizijo v barvah. Vse te različne prekrasne barve, ki jih vidite na ekranu se v bistvu dobijo z mešanjem samo treh barv: rdeča, zelena in plava. Vsaka od osnovnih barv v kombinaciji, ki jo zahteva slika, ima določeno intenzivnost.

Orkester zveni drugače, kot posamezni instrument. Vsaka izbira barv iz spektra daje svoj efekt. Podobno je z izbiro števil.

Neustrezen niz števil v številu na trupu letala lahko privede do pojava neželenih vibracij. In obratno, srečni ali bolje rečeno pravi izbor števil prispeva k ugodnemu razvoju dogodkov, k vzpostavljanju sklada. Prav na teh lastnostih pravilne kombinacije števil je zasnovana ta metoda zdravljenja.

Rekel sem že, da v primeru katerekoli bolezni, pravilna izbira števil dovede do ozdravitve, tj., organizem se privede v normo. Zdaj pa, ko smo se naučili, da za vsakim številom in za vsakim nizom števil obstaja ustrezna vibracijska struktura, lahko zdravljenje z uporabo te metode opisujemo tudi drugače. To, da pravilno izbran niz števil privede organizem v normo, se dogaja zato, ker ta številčni niz skupaj z vibracijsko strukturo, ki stoji izza njega – je NORMA. On predstavlja potreben zvok, pravilen zvok. Koncentracija na ta niz predpisanih števil pomeni »Prilagajanje«. Prav tako se prilagodijo tudi glasbeni instrumenti na osnovi instrumentalnega komornega tona.

Vrnimo se sedaj k moji knjigi – vodič. Knjiga se sestoji iz 27 poglavij. V vsakem poglavju se obravnava celoto določenih bolezni. V prvih 25 poglavjih so zaobjete praktično vse znane bolezni. V 26. poglavju so dane koncentracije za zdravljenje od nepoznanih bolezni in stanj.

Pod naslovom vsakega poglavja se takoj navede obnavljajoči številčni niz, ki se istočasno nanaša na vse bolezni, ki so razvrščene v tem poglavju. Te lahko vedno uporabite, še posebno pa takrat ko ni poznana točna diagnoza, je pa sigurno, da ta bolezen pripada določenemu poglavju. Če je diagnoza poznana, potem se uporablja številčni niz, ki stoji takoj poleg naziva te konkretne bolezni. Lahko se, kot sem rekel dodatno koristi tudi splošni niz iz tega poglavja. Material v knjigi je predstavljen na tak način, da takoj izza naziva obolenja vedno stoji številčni niz, ki zdravi to obolenje.

Kot primer bom navedel začetek prvega poglavja.

POGLAVJE 1. NAČELA ZDRAVLJENJA KRITIČNIH STANJ – 1258912.

AKUTNA INSUFICIENCA DIHANJA Sharp respiratory insufficiency – 1257814 – patološko stanje organizma pri katerem ni zagotovljena podpora normalnega sistema plinov v krvi, ampak se ona doseže z

delom kompenzacijskih mehanizmov zunanjega dihanja in se karakterizira: z znižanjem rO_2 arterijske krvi (raO_2) na manj kot 50 ml živega stolpca pri dihanju atmosferskega zraka; povečanjem rSO_2 arterijske krvi ($raSO_2$) na iznad 50 mm živega stolpca; z razbijanjem mehanizma in ritma dihanja z zmanjšanjem rN (7.35).

AKUTNA SRČNA-VASKULARNA INSUFICIENCA Sharp heart-vessel insufficiency - 1895678 - izgubljena sposobnost srca da zagotovi adekvatno oskrbo organa in sistema krvi, razpon med zmožnostjo srca in potrebe tkiva za kisikom, karakterizira se z nizkim arterijskim pritiskom, z zmanjšanjem pretoka krvi v tkiva.

ZAUSTAVITEV SRCA (klinična smrt) Stop of a heart - clinic death - 8915678 – prehodno stanje med življenjem in smrtjo – to še ni smrt, a tudi ni več življenje. Začne se s prenehanjem delovanja centralnega živčnega sistema, cirkulacije krvi in dihanja.

TRAVMATIČNI ŠOK, STANJA ŠOKA IN STANJA KI NAKAZUJEJO NA ŠOK Traumatic shock, shock and shock-like states - 1895132 – Težko stanje, izzvano s travmo, stanju sledi izražena motnja delovanja življenjsko važnih organov, v prvi vrsti cirkulacija krvi in dihanje

.....

Sedaj bom navedel samo imena sledečih poglavij z odgovarjajočimi vzpostavljaljajočimi številčnimi nizi.

POGLAVLJE 2. BOLEZNI RAKA Cancer diseases - 8214351.

POGLAVLJE 3. SEPSA Sepsis - 58143212.

POGLAVLJE 4. SINDROM RAZŠIRJENEGA STRJEVANJA KRVNI ZNOTRAJ KRVNIH ŽIL Syndrome of DVS - 5148142.

POGLAVLJE 5. BOLEZNI ORGANOV CIRKULACIJE KRVI Diseases of organs of circulation of blood - 1289435.

POGLAVLJE 6. REVMATSKE BOLEZNI Rheumatic diseases - 8148888.

POGLAVLJE 7. BOLEZNI ORGANOV ZA DIHANJE Diseases of organs of breath - 5823214.

POGLAVLJE 8. BOLEZNI ORGANOV PREBAVNEGA SISTEMA Diseases of organs of digestion - 5321482.

POGLAVLJE 9. BOLEZNI LEDVIC IN URINARNEGA TRAKTA Diseases of kidneys, urinal ways - 8941254.

POGLAVLJE 10. BOLEZNI KRVNEGA SISTEMA Diseases of blood system - 1843214.

POGLAVLJE 11. ENDOKRINE BOLEZNI IN BOLEZNI METABOLIZMA Endocrinal and exchange diseases - 1823451.

POGLAVLJE 12. PROFESIONALNE BOLESTI Professional diseases - 4185481.

POGLAVLJE 13. AKUTNA ZASTRUPITEV Sharp poisoning - 4185412.

POGLAVLJE 14. INFEKCIJSKE BOLEZNI Infection diseases - 5421427.

POGLAVLJE 15. BOLEZNI AVITAMINOZE Diseases of vitamin insufficiency - 1234895.

POGLAVLJE 16. OTROŠKE BOLEZNI Children's diseases - 18543218.

POGLAVLJE 17. PORODNIŠTVO, ŽENSKE BOLEZNI Women's diseases - 1489145.

POGLAVLJE 18. ŽIVČNE BOLEZNI Nervous diseases - 148543293.

POGLAVLJE 19. PSIHIČNE BOLEZNI Psychic diseases - 8345444.

POGLAVLJE 20. SPOLNE MOTNJE Sexual dysfunctions - 1456891.

POGLAVLJE 21. KOŽNE IN SPOLNE BOLEZNI Skin and venerologic diseases - 18584321.

POGLAVLJE 22. KIRURŠKE BOLEZNI Surgical diseases - 18574321.

POGLAVLJE 23. BOLEZNI UŠESA, GRILA IN NOSA Diseases of ear, throat and nose - 1851432.

POGLAVLJE 24. OČESNE BOLEZNI Eye diseases - 1891014.

POGLAVLJE 25. BOLEZNI ZOB IN USTNE VOTLINE Diseases of teeth and mouth - 1488514.

• • •

POGLAVLJE 27. NORMA LABORATORIJSKIH PARA-METROV Norm of the laboratory data - 1489999.

Lahko se zgodi, da je pri nekaterih pomanjkljivostih organizma težko, ne samo postaviti diagnozo, ampak tudi določiti tip bolezni, tj., določiti konkretno poglavje na katero bi se bolezen lahko nanašala. Da bi se bilo lažje znati v taki situaciji, sem v knjigo dodal še eno poglavje 26: „NEPOZNANE BOLEZNI IN STANJA - 1884321“.

Bistvo metode v takem primeru je sledeča. Telo človeka se pogleda kot celota, sestavljena iz sedem delov. Sedaj jih bom navedel, ob vsak del telesa pa bom postavil odgovarjajoč obnavljajoč številčni niz.

1. Glava - 1819999.

2. Vrat - 18548321.

3. Desna roka - 1854322.

4. Leva roka - 4851384.

5. Trup - 5185213.

6. Desna noga - 4812531.

7. Leva noga - 485148291.

Sedaj pa o tem, kako se uporablja te podatke. Zamislimo si, da je človeka zbolela glava. Potem on lahko uporabi številčni niz, ki se nanaša na glavo. Če ima človek nek občutek boleznii istočasno v dveh ali več delih telesa, potem se je potrebno zaporedoma koncentrirati na nize, ki odgovarjajo tem področjem telesa.

Nekaj besed o nizih z različnim številom števil v nizu. Primerjajmo med seboj nize, ki so sestavljeni iz 7, 8 in 9 števil.

Če je niz sestavljen iz 9 števil, potem praviloma zagotavlja ozdravitev ene ali dve določeni boleznii.

Če je v nizu 8 števil, potem on človeka zdravi od povprečno pet boleznii.

Če pa je številčni niz sestavljen iz 7 števil, potem lahko ozdravi deset ali več različnih obolenj. Tj., niz sestavljen iz 7 števil ima večje možnosti, področje njegovega dela je veliko širše. Prav zato sem uporabil take številčne nize v svoji knjigi – vodiču.

O praktičnem delu s številčnimi nizi sem že govoril v tretjem poglavju, ko sem pojasnil enajsto metodo vstajenja ljudi. Lahko se gre preko celega številčnega niza od začetka do konca, lahko pa se začne od krajnih števil in se postopno pride do sredine niza.

Med delom s številčnimi nizi lahko različno delujete, evo, v kakšnem smislu. Lahko se, prehajajoč iz enega števila na drugega, koncentrirate enako dolgo. Lahko pa se na enem številu zadržujete nekaj časa, na drugem pa drugače. Lahko se celo na vseh 7 števil osredotočate različno dolgo.

Tu se moramo na kratko vrniti k televiziji v barvah. Kot sem rekel, za ustvarjanje barvne slike se uporabijo samo barve: rdeča, zelena

in plava. Kombinacija teh treh elementov daje novo barvo. Dobljeno barvo je možno menjati z izmenjavo intenzitete treh osnovnih barv.

S spreminjanjem časa koncentracije na neko število, s tem menjavamo intenziteto delovanja tega števila. Zaradi tega, pri menjavi dolžine trajanja koncentracije na določena števila zadanega niza nastane njegov zvok nekoliko drugačen in zato deluje nekoliko drugače. Pri praktičnem delu se naslanjate na intuicijo, čeprav se obnavljajoče delovanje doseže pri katerikoli dolžini koncentracije.

Preusmerjam vam pozornost na sledeče. Z osredotočanjem na števila, se morate istočasno ozaveščati, občutiti svoje telo, videti ga znotraj, videti ga absolutno zdravega. To je zelo važno za hitro ponovno vzpostavljanje normalnega stanja.

S to metodo lahko zdravite tudi druge ljudi. Smisel cele knjige – vodiča je ta: potrebno se je naučiti kako se na osnovi deset števil: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, lahko zdravijo razne bolezni in potem čuvati doseženo normalno stanje zdravja.

Za doseganje normalnega zdravja se mnogokrat uporabljajo skupine besed, to pomeni, določeni teksti, ki so sestavljeni od vsega nekaj fraz. Pravilno sestavljene skupine besed so izjemno koristne. Po obliki je nekoliko slična metoda, ker se v takih tekstih uporabljajo določeni nizi besed, v tej metodi, ki jo obravnavamo pa se uporabljajo določeni nizi števil.

Beseda je prav tako simbol. Res, če vzamemo katerikoli predmet, na primer miza, je lahko ugotoviti, da se pri različnih narodih ta predmet, en in isti, označuje s povsem različnimi besedami. Čeprav je beseda simbol, vsi dobro vemo kakšno moč ima. To se pojasnjuje s tem, ker izza vsake besede obstaja odgovarjajoča duhovno-energetska vibracijska struktura.

Vrnimo se k številu. Če se sedaj moramo izraziti na temeljnem nivoju, potem je treba reči, da izza vsake črke, kot tudi izza besede,

prav tako stoji duhovno-energetska vibracijska struktura. Prav to zagotavlja njihovo učinkovitost.

Na osnovi takega pristopa bi bilo možno analizirati najrazličnejše pojave našega življenja. Vzemite na primer glasbo. Duhovno energetska struktura se nahaja izza vsakega zvoka. Prav zato ima lahko glasba tako močno delovanje na poslušalce.

Kot tudi sami dojemate, če obstajajo številčni nizi za ozdravitev od bolezni, potem, seveda, morajo obstajati tudi številčni nizi za reševanje tudi drugih življenjskih problemov. In to je res tako.

V življenju je potrebno na vsakem koraku sprejemati odločitve.

Evo, na primer, ali naj sprejmete posel, ki vam ga nudijo ali ne; je ta posel nekaj, kar bo doprineslo vašemu razvoju ali ne; ali je neka trenutna situacija ugodna za vaše podjetje ali ne; ali ste izbrali najboljši način za reševanje problema, ki se nahaja pred vami ali ne; ali vam odgovarja partner, ki se je pojavil na vašem horizontu ali ne; ali so vaše želje v soglasju s tistim, kar vam je zares potrebno in tako naprej, do neskončnosti.

Za vsak tip življenjske situacije se lahko navede optimalni številčni niz, ki vam bo pomagal rešiti problem, ki stoji pred vami.

Pri tem številčni nizi izpolnjujejo nalogo strukturiranja zavesti za upravljanje z dogodki in to je tisto, kar jih dela koristne. Številčni nizi vam lahko pomagajo, da se veliko bolj znajdete z mnogimi nalogami in sploh, da se veliko bolje orientirate v manifestiranem svetu.

V Prilogi G se za vsak dan v mesecu navajata po dva številčna niza. Eden se sestoji iz sedem števil, drugi iz devet števil. Na njih se lahko koncentrirate zaporedoma, najprej na enega in potem na drugega. Ali ločeno, v različnem času.

Ti številčni nizi, kot ti, ki sem jih navedel za ozdravitev od bolezni, so povezani z upravljanjem, ki izhaja iz duhovne sfere. In zato delo z njimi doprinese k razvoju duha.

Izvajajte tudi drugi dve vaji, ki so dane v Prilogi. To bo pomagalo pri vašem razvoju in vzpostavljanju skladnosti z impulzom Vesolja.

§8. METODE USTVARJANJA KATEREKOLI MATERIJE NA OSNOVI LASTNE ZAVESTI.

Ta tema – ustvarjanje materije – nam je dobro poznana. Z njo se ukvarjamo preko cele te knjige.

Sedaj vam bom dal metode strukturiranja zavesti, to je izgradnje zavesti na ta način, da sami iz svoje zavesti lahko ustvarjate kakršnokoli materijo. Osvajanje teh metod omogoča, da se razume način na katerega je sam Stvarnik ustvarjal materijo. Te metode dajo dobesedno tisto tehnologijo razvoja, ki jo je postavil sam Bog.

Navedene metode dajo točno razumevanje tega, kako vsak element stvarnosti obstaja in kako on vzajemno deluje z drugimi elementi. Oni omogočajo, da se realno ustvarja materija in da se realno upravlja s temi procesi.

Razumevanje vzajemnega delovanja med elementi je nenavadno pomembno. Vzemimo na primer, vstajenje ljudi. Lahko rečem, da je tu dovolj privesti v normo samo en parameter, recimo z vidika mikro-elementa človeka in že samo od tega človek vstane. Evo kaj nudi poznavanje normalnih povezav.

Metode, ki jih predlagam so temeljne. Če pravilno zgradite, na primer en element mikro nivoja, eno edino celico, potem že lahko točno veste, da ste sposobni obuditi tudi človeka. Taka praksa daje realna znanja o načinih ustvarjanja večnega življenja.

Torej, do teh predlaganih metod je treba imeti odnos prav tak, kot do metod ustvarjanja kakršnekoli materije na osnovi lastne zavesti.

1. USTVARJANJE MIKROMATERIJE.

Da bi ustvarili mikro materijo, je potrebno, da v svoji zavesti izločite en poseben del. S tem smo se že srečali na samem začetku tretjega poglavja. Treba je točno vedeti, kaj za vas pomeni ta ločeni del zavesti.

Usmeriti se morate na ta svoj ločeni del, ločiti ga za sebe osebno in ta ločeni del je mikro-materija s katerim z vključevanjem, nastanejo vsi drugi elementi stvarnosti. Kaj je za vas konkretno ta mikro-materija? To je odvisno od vas. Na primer, to je lahko najmanjša celica materije. Lahko pa je neki element še globljega nivoja, to je, neka struktura, ki gradi materijo. Ta struktura še globljega nivoja predstavlja v sebi obstoj osnove na kateri se gradi materija.

Torej, prva metoda ustvarjanja materije se sestoji v tem, da izločite poseben del svoje zavesti, katerega označujete kot mikro-materijo, mikro-element. Takih področij in s tem mikro elementov lahko izločite, kolikor želite, po svojem občutku.

2. USTVARJANJE MAKROELEMENTOV IZ MIKROELEMENTOV

Uporabili ste prvo metodo in sedaj imate celoten sklop mikroelementov.

V bistvu so to izločeni deli vaše zavesti. Začnite jih premikati v vaši zavesti, pri njihovem premikanju pa se pri vas pojavljajo določeni simboli, določene oblike. Te oblike se začnejo premikati in pri vas že nastajajo njihova združevanja. Proces se nadaljuje in kot rezultat že dobite neki objekt, na primer spoj molekul.

Na ta način lahko ustvarjate tkivo in obnavljate organe, obujate ljudi, zdravite bolezni, materializirate kakršnekoli predmete. Za to je, se razume, potrebno, da usmerjate zgoraj opisani proces ustvarjanja. Po tej metodi na splošno lahko ustvarjate kakršnokoli

resničnost, fizično ali duhovno, samo če jo privedete v odnos z makro svetom.

V tej metodi preidete iz mikromaterije k makro-materiji.

Še enkrat ponavljam osnovne linije prvih dveh metod.

V prvi metodi izločite nekaj zasebnih delov zavesti, maksimalno oddaljenih. Določite jim vloge mikroelementa. Označite jih kot mikroelemente. Pri pravilnem razumevanju normalnih povezav lahko na ta način dobite celoten objekt.

V drugi metodi opazujete gibanje teh mikroelementov. Gibanje je lahko kaotično ali sistematično, to ni važno. Bistvo je, da kot rezultat tega gibanja pride do tega, da se mikroelementi združijo, kot da se lepijo v eno celoto, kot rezultat se ustvari ustvarjanje makro-materije. V prvi metodi postavljate, v drugi pa že dobivate.

3. IZGRADNJA RESNIČNOSTI S POMOČJO RAZMIŠLJANJA.

Ta metoda se lahko opazuje kot posledica prvih dveh. Vzamete mikro-materijo, ki ste jo izločili in makromaterijo, ki ste jo zgradili v svoji zavesti in z veliko hitrostjo misli, združujete ta področja. Področje, ustvarjeno na ta način je ločen del misli in predstavlja kot neko platformo na katero se naslanja vaše mišljenje, da bi ustvarili katerokoli materijo. V tem primeru se gre za ustvarjanje katerekoli materije z vidika osnove.

Vendar, se v tej metodi lahko postopa tudi drugače. Na drugačen pristop. Ni vam treba obvezno v vaši zavesti izločiti mikro področja in s pomočjo njih graditi makro področje. Materijo lahko gradite enostavno na osnovi vašega razmišljanja. Tj., dovolj je, da enostavno samo mislite. Pri tem pa, pri tem pristopu vi izločate tisto miselno komponento, ki upravlja, ki gradi resničnost.

Lahko ustvarite mizo, računalnik, rastlino, človeka, karkoli želite.

4. USTVARJANJE ELEMENTA ZUNANJE RESNIČNOSTI NA OSNOVI ODSEVA V NOTRANJEM ELEMENTU VAŠE ZAVESTI.

Fiksirajte neki notranji del svoje zavesti in opazujte kako se ali bolj natančno, kako se tem notranjem elementu vaše zavesti približuje

slika zunanje resničnosti. In evo, med prehodom meje tega elementa percepcije fiksirate to, kar želite dobiti. In takrat se vam dogaja, da ustvarjate to, kar vam je potrebno, tam, kjer se nahaja vaša percepcija. Percepcija se v tem primeru nahaja v področju upravljanja.

Torej, v tej metodi cone upravljanja se nahaja v področju, ki ste ga sami izločili, v katerem se nahaja vaša percepcija in v katerem se nahaja fizična ali duhovna resničnost, ki vam je potrebna.

5. USTVARJANJE NOTRANJE VSEBINE VSEH OBLIK ZUNANJE RESNIČNOSTI.

Predmete lahko opazujete s fizičnim vidom. Opazujte, na primer računalnik in vidite njegov zunanji izgled. Računalnik lahko opazujete tudi na miselnem nivoju. To je že druga percepcija. Vaša naloga v tej metodi je, da izkoristite še en pristop. Miselno morate zgraditi notranjo vsebino objekta, na primer računalnika, na tak način, da to, kar ste ustvarili odraža kako to ustvarjanje realizira sam Stvarnik.

Stvarnik je prisoten v ustvarjanju vsakega elementa resničnosti, torej tudi v ustvarjanju vsakega elementa računalnika. Delovanje, slično Stvarniku v tem primeru pomeni zamisliti si strukturo računalnika, ugledati v njemu notranje povezave, izločiti jih v mikrosistem in s tem ozavestiti, kako se na primer molekule vežejo ena na drugo.

Če zmorete trenutno ozavestiti vse sisteme povezav, njihova vzajemna delovanja, to pomeni, da ste iz teh povezav že dojeli smisel določene konstrukcije. In lahko jo ustvarite. Če pa je že zgrajena, potem v primeru, da se zlomi, ga lahko vedno ponovno ustvarite. Pri tem, za to sploh ni potrebno, da se razumete v konkretno konstrukcijo fizičnih elementov, iz katerih je narejeno. Dovolj je, da poznate samo povezave med elementom informacije, ki so vsebina tega objekta, recimo računalnika. Dovolj je, da poznate samo povezave med elementom informacije in vedno lahko obnovite delo objekta v celoti.

6. DISKRETNO UPRAVLJANJE PREKO NEPREKINJENEGA RAZMIŠLJANJA.

V tej metodi je potrebno vzeti katerikoli objekt in si zamisliti kako je on sestavljen iz delov. Tu je človek izvzet. Človeka je vedno treba videti kot celoto, njegov lik mora biti vedno cel. Drugi objekti pa se miselno lahko delijo na dele. Vzemimo na primer žlico. Lahko si zamislimo, da se ona sestoji iz nekaj delov. Zaradi enostavnosti, kot sem to delal v nekem primeru v tretjem poglavju, se omejim na tri dele.

Torej, zamislimo si žlico, ki se sestoji iz treh delov (diskretnost!). Sedaj uporabimo te elemente predmeta, ki smo ga izbrali za ustvarjanje željenega objekta. Trije deli žlice predstavljajo elemente stvarnosti, ki smo jih izbrali. To so materialni objekti. V tej metodi začnemo takoj neposredno od materije. Vsak od teh začetnih elementov materije ima svojo določeno obliko. Ta predmet, ki ga želimo ustvariti ima drugačno obliko. On je prav tako materialen ampak drugačne oblike. Pomeni, potrebno je samo zamenjati obliko. S spreminjanjem oblike na informacijski ravni je možno en predmet, ne da bi ga menjali, prenesti v drug predmet. Povezani neprekinjeni element mišljenja je prenos ene oblike v drugo.

Neprekinjeno (kontinuitet) mišljenje v tem primeru označuje prisotnost ene misli. Ta misel se razvija po tistih zakonih, ki jih je Bog uporabil za ustvarjanje materialnih objektov. S tem, ko se naučimo takega razmišljanja, lahko iz vsakega predmeta ustvarimo katerikoli element resničnosti, s tem, da pri tem začetni predmet ostane ohranjen.

7. USTVARJANJE PROSTORA, KI VSEBUJE VEKTORSKI ELEMENT ČASA.

V tej metodi moramo za ustvarjanje materije najprej ustvariti prostor. V tem prostoru je treba ustvariti vektor časa, ki vam daje možnost, da razgradite materijo in tudi ustvarjate.

Vektor časa – to je tehnični termin. On nima nobene veze s tistimi vektorji, ki jih poznate iz matematike. To je pogojni pojem. Pojasnil bom, kaj to pomeni.

Zamislite si, da se je pred vašim pogledom odprla neka pokrajina. Vidite, na primer, drevo. Eno drevo je enkrat začelo rasti na enem mestu, a drugo na drugem mestu in v drugem času. Čas se lahko zamisli kot sistem, ki razširi prostor. Ali preprosteje, vsakem delu prostora pripada svoja značilnost. In vsak del prostora ima pri tem svoj čas. V tem primeru, čas igra svojevrstno vlogo. Lahko ga vzporedimo s scenaristom, ki usklajuje to, kar se dogaja v prostoru. In evo, ko na ta način odredite prostor in čas, potem ustvarjanje vektorja časa označuje ustvarjanje instrumenta, potrebnega za upravljanje. Ko govorim o ustvarjanju časa, potem govorim o tem, da mora vektor časa postati taka pomembnost vaše zavesti, da imate kot rezultat vedno točno znanje o mestu na katerem se nahaja vsak predmet. Pri tem je povsem nepotrebno, da nekaj rišete ali si nekaj zamišljate v vidu nekega konkretnega časa. To pomeni, ustvarjanje vektorja časa v svoji zavesti – to je dejansko ozaveščanje tega, kaj in kje se nahaja in kdaj in kako se razvija. Tako je dovolj, da si samo ozavestite vektor časa, tako kot sem rekel in lahko ustvarjate materijo.

8. USTVARJANJE INFORMACIJE NA TAK NAČIN, DA VSAK ELEMENT LAHKO USTVARI KATERIKOLI DRUG ELEMENT. METODA PONAVLJAJOČEGA VSTAVLJANJA.

Bistvo te metode je ustvarjanje univerzalnega in raznolikega množičnega sistema pomena, ustvarjanje področja informacije, pri čemer vsak element lahko ustvari katerikoli drug element. V tej metodi vzamete dva poljubna elementa informacije in preko večkratnega miselnega vstavljanja enega elementa v drugega in medsebojnim spreminjanjem njihovih mest, lahko dobite katerikoli drug element. To je metoda vstavljanja.

Bolj podrobno, uporaba te procedure izgleda tako. Vzamete lahko katerekoli predmete, na primer, video kaseto ali pomarančo, ali

katerikoli druge. To nima pomena. Izbrana predmeta si zamislite, kot, da imata obliko sfere. Miselno vzemite eno od teh sfer in jo postavite v drugo in potem jim zamenjajte mesta. Premešajte jih na ta način mnogokrat. Če jih dolgo časa premeščate, potem bo v vaši zavesti nastal določen koridor, preko katerega se ta premeščanja opravljajo. S časom bo ustvarjanje teh koridorjev postala navada. Če pogledamo, kako oni nastajajo, potem postane jasno, da oni predstavljajo premeščanje misli. In evo tako, te ustaljene poti premeščanja misli – to je materija. Vi jo miselno vzamete in postavljate v bolan organ – rezultat tega, organ postane zdrav. Ali pa postavite to materijo k fotografiji človeka, ki je odšel – in človek vstane.

9. USTVARJANJE MATERIJE PREKO RAZNOLIKOSTI ZUNANJIH OBLIK.

Opazujete nek predmet, na primer, računalnik, drevo ali nekaj drugega. Predmet lahko poljubno izberete. Potem si ga zamišljajte, kot sestavljenega iz polno delov. Poudarjam, da se tako lahko postopa s katerikoli objektom, razen s človekom. O tem sem že govoril. Človeka je treba percipirati kot celoto. To je povezano z zgradbo njegove zavesti. Lahko omenimo, da načeloma celo kot da informacija, ki odgovarja zavesti računalnika, to je področju njegove reakcije, percipira človeka v celoti.

Torej, vzemite katerikoli predmet, na primer računalnik in zamislite si, da se on sestoji iz mnogih delov. Pri tem se ti ločeni deli nahajajo na različnih mestih. In vsak od njih ima svojo obliko. Na ta način, je pred vami raznolikost oblik. Vi jih percipirate vse istočasno. Lahko se reče, da se vaša percepcija poklopi iz mnogih paralelnih percepcij. To je, vi istočasno opazate polno elementov najrazličnejših oblik.

Sedaj je potrebno v svoji zavesti najti točko, v katero bi vse te raznolike informacije lahko v trenutku zbrali. To mesto se imenuje

točka zbiranja. V tej točki se vi lahko sami v trenutku informativno zberete, to je področje vašega samoobnavljanja.

Objekt, ki ste ga miselno izbrali ste razdelili na dele v področju svoje percepcije. Sedaj vzemite vse te raznolike elemente in kot, da jih reflektirate v točko zbiranja. Tam, kjer se oni zberejo po reflektiranju, tam se bo pojavila materija, ki ste jo ustvarili. Razume se, vi morate upravljati s tem procesom.

Torej, vse elemente raznih oblik reflektirate iz zbirnega mesta. Po tem jih zbirate na tistem mestu, kjer želite ustvariti materijo. Proces zbiranja mnogih elementov na enem mestu ima analogijo v optiki. Prav tako deluje izbočena leča, to je običajno povečevalno steklo. S pomočjo leče lahko zberete svetlobne žarke v eno točko. Ta analogija vam lahko pomaga pri praktičnem delu.

Na osnovi te metode lahko ustvarite kakršnokoli materijo. Razume se, kakršnokoli ustvarjalno materijo. Vendar lahko ustvarite ne le fizično materijo, kot je na primer računalnik. Lahko ustvarite katerikoli predmet resničnosti. Evo, na primer, nek element ustvarjalnega razvoja družbe. Ali pa dobiti konkretno tehnologijo tega, kako se recimo razvija družba. Ali od nekje vzeti informacijo. Če se raznoliki elementi reflektirajo iz zbirne točke in se trenutno zberejo, potem nastane znanje. In to tako znanje, kot odgovarja vašem osebnem, in istočasno tudi skupnem ustvarjalnem razvoju.

10. SAMOSTOJNO USTVARJANJE MATERIJE, TAM, KJER BI ONA MORALA NASTATI KOT POSLEDICA DELOVANJA IZBRANEGA ELEMENTA RESNIČNOSTI.

Zamislimo si drevo. Vidimo lahko mnogo vej in na vejah – zelene liste. Miselno opazujemo to situacijo, to v naravi že obstaja. Prav tako vemo, da bo minil nek čas in na vejah se bodo pojavili novi listi, poleg že obstoječih. To se bo zgodilo preprosto zato, ker drevo živi in se razvija. Ampak, vam ni treba čakati, kdaj se bo na veji, ki ste jo izbrali pojavil nov list, vi ga lahko sami ustvarite.

V tej metodi, opazujte kakšni elementi se pojavijo kot posledica, v tem primeru rast drevesa. In potem te elemente sami ustvarite.

Metoda se sestoji v tem, da v svoji zavesti izločite dele, ki so že ustvarjeni na osnovi informacije in potem sami ustvarite naslednji element.

Lahko navedemo tudi drugačen primer. Poglejte kako rastejo korale. Ali kristali. Lahko se celo izvede enostaven ogled. Nalijte v krožnik ali v kozarec vodo in v njej raztopite določeno količino kuhinjske soli. Količina soli mora biti takšna, da je nastala raztopina nasičena. Ko raztopina postane zasičena, potem se sol v njej ne bo več raztopila. Sedaj vnesite v to raztopino kristalček soli. Lahko ga položite na dno in ga lahko zvijete na stožcu, da se ne dotika dna. Videli boste, da bo kristal začel rasti in se postopoma povečevati. Novi sloji bodo nastajali preko tistih, ki že obstajajo. S pomočjo svoje zavesti lahko upravljate s tem procesom in samostojno ustvarjate kristal.

Torej, če vam je potrebno, da ustvarite neko materijo, potem morate ugotoviti kateri proces je to, da kot posledica nastane ta materija ali s katerim elementom morate delovati, da se kot posledica pojavi ustvarjanje te materije. In potem jo boste ustvarili sami, iz svoje zavesti. Še enkrat ponavljam: ničesar ne vzamete od nikjer. Vse to ustvarja vaša zavest.

Evo, to je teh deset metod ustvarjanja kakršnekoli materije na osnovi naše zavesti, s katerimi sem vas želel spoznati. Razume se, da obstajajo tudi druge metode, ampak te so najbolj prilagojene vsaki zavesti. Poleg tega, ste se že v predhodnih poglavjih spoznali z metodami ustvarjanja materije. Če načelom vstajenja in metodam vstajenja, ki jih že poznate iz predhodnih poglavij dodate še te pravkar obravnavane metode, potem boste lahko na osnovi svoje zavesti ustvarjali kakršnokoli materijo. Pri tem boste to lahko delali na znanstveno-praktični osnovi, s sledenjem prikazanih metod. Pri razumevanju tega, kar je izpostavljenega v tej knjigi, postane ustvarjanje materije iz lastne zavesti standardna procedura.

Lahko boste obujali ljudi, ponovno ustvarjali izgubljene organe, obnavljali zdravje. Lahko boste upravljali s katerokoli situacijo,

gradili kakršnokoli elementno osnovo, ki vam je potrebna, na primer ustvariti zrak tam, kjer bo potrebno, pri čemer boste lahko ustvarili ekološko čist zrak. Lahko boste preprečili, da letalo ne pade v kritični situaciji, da ne pride do preboja v nuklearni elektrarni, da ne bo katastrof. To pomeni, da boste lahko dosegli pravo sistemsko odrešenje vseh ljudi.

Vi seveda, razumete, da te metode morate samostojno osvojiti. In zato je praksa tu odločujoč dejavnik. Bodite pozorni, da uporabljate te metode, ne samo za ustvarjanje fizične materije, ampak tudi duhovne. To je že drug nivo. Tu se lahko govori, na primer o občutkih: o ljubezni, o zvestobi, o upanju, z eno besedo o mnogih občutkih. Če se govori o ljubezni kot o prvobitni materiji, potem se s pomočjo navedenih metod lahko naredi, da jo drugi ljudje percipirajo in razumejo na pravilen način.

Vse, kar je bilo rečeno, velja za ustvarjanje kakršnih koli informacij. Na osnovi teh metod lahko ustvarite samo informacijo, kot tako. In manifestirati svojo zavest tako, kot jo želite, da bi bila ona ustvarjalno manifestirana. Posebno, na primer, za ustvarjanje materije, duhovne ali fizične.

Lahko boste ustvarili kakršnokoli informacijo in kakršnokoli materijo, duhovno ali fizično, zato ker je v izpostavljenih metodah dana tehnologija, ki jo koristi sam Stvarnik.

ZAKLJUČEK

Ta knjiga, kot sem prej rekel, je del serije knjig posvečenih podajanju resnične slike Sveta. Zato morajo v njej, seveda najti svoje mesto tudi odgovori na vprašanja o temeljni zgradbi Sveta. In med ostalim, razume se, tudi odgovor na vprašanje o tem, kaj je primarno, kaj je to kar leži v osnovi vsega.

Ta knjiga daje jasen in enopomenski odgovor na to vprašanje. Primaren je Bog, Stvarnik. Za njim gredo duša in duh. Potem zavest. Pri tem zavest izstopa tako samostojno, sama po sebi in kot

povezovalna nit med duhovnim in fizičnim, med duhom in materijo. Fizična materija predstavlja obliko razvoja zavesti. Tako je Svet zgrajen. Življenje je ustvarjeno na duhovni osnovi. Mnogoštevilna dokumentirana dejstva to prepričljivo potrjujejo. Samo v delih od treh tomov »Praksa upravljanja. Pot rešitve.«, je navedenih nekoliko sto takih dejstev.

Vstajenje že vstopa v naše vsakdanje življenje, postaja ena od pojavov tega življenja. Ljudje, ki so imeli možnost prebrati samo del te knjige, so dosegli nov odnos do življenja, mnogi od njih pa so začeli tudi sami obujati ljudi. Vstalih ljudi je že polno in njihovo število neprestano raste.

Obujanje vseh, ki so odšli in rojevanje novih in novih ljudi bo privedlo do znatnega povečanja naseljenosti Zemlje. To bo na dnevni red izneslo vprašanje o resursih. Zaradi omejenosti obstoječih materialnih resursih – virih, bo osnovni način, da se jih dobi, njihovo ustvarjanje na osnovi zavesti. Prav zato sem v že podani knjigi te serije dal metode dobivanja katerekoli materije na osnovi lastne zavesti. Obvladanje s temi metodami bo omogočilo reševanje vseh nalog, med ostalim tudi povečanje potrebnega prostora.

Te metode predstavljajo odličen primer upravljanja, upravljanja z resničnostjo. One zagotavljajo nadaljnji razvoj naše civilizacije, one zagotavljajo neskončen razvoj našega življenja.

Načelo vstajenja, metode ustvarjanja materije in metode večnega razvoja, vse one izražajo resnično bistvo človeka.

Povedal bom še nekaj besed o ustvarjanju materije na osnovi naše zavesti. Obravnavali smo to poglavje na koncu četrtega poglavja. Sedaj bom še enkrat pojasnil zakaj človek lahko to dela z uspehom in zakaj lahko ustvarjanje kakršnekoli materije zanj postane standardna procedura.

Stvar je v tem, da je Stvarnik ustvaril našo zavest po svojem liku in podobi. Ustrežno temu, je naša zavest ustvarjena na tak način, da

mi lahko ustvarjamo kakršnekoli objekte resničnosti, ki so nam potrebni za izpolnitev naših načrtov. Za to je treba samo vsako ustvarjalno idejo formirati tako, kot jo formira Stvarnik. In takrat se za naše ustvarjanje odkrivajo neomejene perspektive.

V času neke demonstracije sem pokazal, na primer, da je mogoče ustvarjati materiale, ki na Zemlji sploh ne obstajajo. Obravnavali smo primer materializacije predmeta v stanovanju Gluško Svetlane Pavlovne.

Zunanje gledano, material iz katerega sem naredil ta predmet je bil sličen metalu. Ko so začeli raziskovati njegovo notranjo zgradbo, se je pokazalo, da ima ta material povsem drugo naravo in da takih materialov sploh ni na Zemlji. Namensko sem ustvaril predmet od takega neobičajnega materiala. Ta material predstavlja večkomponentno osnovo. On se lahko opazuje kot rezultat manifestacije splošnih povezav v materiji.

Med drugim lahko pokažem, kako se lahko en element v Mendeljevi tabeli premakne v drugega, tj., kako se praktično en element lahko pretvori v drugi. To preoblikovanje se ustvarja na duhovni osnovi.

Iz tistega, kar smo obravnavali prej se vidi, da je pretvarjanje enega elementa v drugega poseben primer ustvarjanja materije. Vse, kar je ustvarjalno in kar imate v mislih, lahko dobite v resničnosti.

Dajem svojo povsem novo tehnologijo ustvarjanja tehničnih objektov. Recimo plošče, ki se uporabljajo v tehniki in se trenutno dobivajo na osnovi izpiranja, tj., na osnovi tehnologije škodljive za okolje, se lahko dobivajo tudi na ekološki način s pomočjo materializacije. To tehnologijo sem opisal v članku »Fundamentalne določitve optičnih sistemov v upravljanju z mikro-procesi«. Ta članek je bil objavljen v časopisu »Mikroelektronika« št. 1 (153) 1999 leta. V primeru uporabe materializacije takoj odpade polno medsebojnih procesov, kot so na primer spajkanje ali varjenje.

Možno je celo ne delati ločene dele strojev, ampak takoj ustvariti celoten stroj v končni obliki. Potem na njemu sploh ne bo nikakršnih šivov. Možno je tudi drugače delati. Možno je ustvarjati stroje s tem, da se jih iz prihodnosti prenese v sedanost, tj., stroje prihodnosti materializirati v sedanosti. Jaz tako tudi delam.

Po obvladanju z metodami materializacije je možno ustvariti tudi nove materiale in stroje in sploh vse kar je potrebno za izpolnjeno večno življenje.

Povedal bom še nekoliko stvari o zdravljenju bolezni s pomočjo številčnih nizov. O tem sem že govoril, da se ta pristop naslanja na okoliščine, da izza vseh objektov stoji vibracijska struktura števila. Vibracijska struktura števil je celotna lastnost objekta. Prav zato pravilno razporejen niz števil vzpostavlja normo.

Želim povedati eno pripombo. V tekstu predlagam uporabo raznih številčnih nizov za zdravljenje različnih bolezni. Pravzaprav je to narejeno zaradi preprostosti. To se naredi, da se človeku pomaga hitro začeti delati in začeti uspešno prakso. V tem primeru je mogoče takoj dobiti dobre rezultate. In ko začnete dobivati dobre rezultate, boste videli, da tudi s pomočjo samo enega edinega številčnega niza, tistega, ki ste ga že osvojili, lahko zdravite tudi vse druge bolezni. Treba se je zavedati, da je boleznj polno, da pa je zdravje eno. In zato, če ste našli pristop do njega, potem mora on ostati za vedno v vaših rokah.

Če se te metode obravnavajo z globljega stališča, bo postalo jasno, da je cela stvar v stanju zavesti. Navedeni številčni nizi pomagajo, da formirate potrebni impulz zavesti, tistega, ki pripelje do ozdravitve. In v vsakem primeru sem se ravno zaradi tega ustavil pri številčnih nizih s sedmimi števili. Stvar je v tem, da uporaba niza

s sedmimi števili, pomaga človeku hitreje ustvariti prehod, na delovanje na osnovi enega impulza.

Lahko damo še eno pripombo. Doslej smo govorili o zaporedju števil, besed in zvokov. Vendar pa je mogoče govoriti o zaporedju kakršnihkoli simbolov. Pomembno je samo, da je pravilen, pravilen z vidika doseganja zastavljenega cilja. Na primer, izbrani niz lahko pokaže obnovitveno delovanje. Lahko se vzame, na primer list papirja in nanj napiše določen niz potrebnih simbolov. Potem, če ta list položimo poleg rastline ali kamna, se bo ta rastlina začela obnavljati, kamen pa ne bo pokal. To se bo zgodilo zaradi tega, ker bosta prejela informacijo, ki se jim predaja preko simbolov.

Na osnovi načel in metod opisanih v tej knjigi, je možno v popolnosti preobraziti naše življenje. Govoril sem že o možnosti popolnega odstranjevanja potresov in drugih katastrof, o izgradnji povsem novih kozmičnih ladij, o ustvarjanju tehničnih aparatov za vstajenje in ponovno ustvarjanje izgubljenih organov. Kot sem omenil, že obstajajo aparati, ki sem jih patentiral, s katerimi se upravlja preko misli.

Predlagal sem tudi nove izvore energije. Možno se je povsem odreči vseh nuklearnih električnih central in enkrat za vselej rešiti problem energije. Pri tem novi izvori energije omogočajo, da se ona dobiva na ekološki čist način. Omenil sem tudi možnost dobivanja energije, na primer, iz preteklih dogodkov.

Dodajam še en primer iz področja izgradnje nove tehnike. Na osnovi načela, ki sem ga zgradil je možno napraviti super-računalnik, ki bo imel neskončen spomin. Lahko se pomisli, da bo zaradi tega potrebno bistveno povečanje aparata in zapletenost njegove izdelave. Vendar ni tako. Na osnovi moje izdelave v en fizičen element je možno umestiti neskončno količino informacij. In zato se

neskončno hitro delovanje in neomejen spomin lahko realizira na osnovi enega ne velikega mikroprocesorja.

Govoril sem že o tem, da sem ustvaril aparat za preprečevanje potresa. O tem, koliko je potres resen pojav, poleg uničevanja, ki ga spremlja, govorijo sledeča dejstva.

V bližini zemeljske površine se bistveno spremeni napetost električnega polja. Značilno je, da je napetost električnega polja v bližini površine Zemlje v mejah 120-150 V / m. dan pred močnim potresom in v teku samega potresa v coni epicentra in nedaleč stran od njega se napetost električnega polja poveča tisočkrat!

Posledice teh anomalij so lahko zelo različne. Tako so na primer pred Karpatskem rušilnem potresu 1986 leta v Bukarešti, ki se je nahajal v oddaljenosti 200 km od naslednjega epicentra za en dan izpadle iz funkcije vse mestne postaje (trafostanice). Poleg tega se je ponoči lahko videl sijaj okrog raznih predmetov.

Svetlobni pojavi precej pogosto spremljajo močne potrese in/ali jih napovedujejo. Lahko se vidi svetloba z neba, na tleh, na vrhovih gora in ostrih vrhovih sten, daljnovodi, vrhovi dreves, antene. Svetloba se lahko vidi tudi okrog ljudi in živali.

V precej velikem območju izpadajo iz funkcije, ne samo stroji z elektronsko opremo. Ljudje, ki se nahajajo v tem območju (piloti, operaterji, upravljalci) ne morejo v tem času sprejeti jasne odločitve.

Z odpovedjo delovanja aparatov in nezmožnostjo, da bi ljudje sprejemali jasne rešitve, se ustvarijo situacije primerne za nastanek havarije.

To kaže, kako pomembno vlogo ima naprava za preprečevanje potresa in nasploh katastrof, ki sem jo ustvaril. Ta aparat je, kot sem rekel ustvarjen na osnovi nove znanosti.

Glavna grožnja naši civilizaciji je jedrsko orožje in jedrska energija. Sedanje stanje je zelo resno, ne samo zaradi ogromnih zalog

jedrskega orožja. Delo jedrske elektrarne tudi skriva v sebi smrtonosno grožnjo. Povedal vam bom konkreten primer, ko sem moral rešiti Zemljo pred uničenjem.

Gre za preprečevanje nesreč v jedrski elektrarni Kozloduj v Bolgariji. To je bilo objavljeno v "ruskih časopisih" № 18 (1878) z dne 30. januarja 1998 leta. V rubriki "Tiha senzacija" je v tem časopisu objavljen članek "Katastrofe se jutri prekličejo." Članek je govoril o tem, da sem preprečil havarijo v jedrski elektrarni Kozloduj. Ta havarija bi lahko privedla do katastrofe takšnih razsežnosti, da bi se bistveno razlikovala od Černobilske.

Stvar je v tem, da se izpod Kozlodujске nuklearne elektrarne nahajajo podzemni sloji zemlje s povečano elektro prevodnostjo. V primeru eksplozije, bi to pripeljalo do pojava vakuumskega lijaka, ki bi začel vsesavati atmosfero Zemlje. Zaustavitev tega odtekanja z obstoječimi tehničnimi sredstvi bi bilo nemogoče in po izračunih fizika - (fizičara) bi ta proces pretvoril naš planet v oblak prahu do leta 2000.

Opozorilo o napakah na nuklearni elektrarni in odgovarjajoča dela, ki sem jih opravil so navedeni in overjeni na višjem državnem nivoju. Moje delovanje je omogočilo, da se prepreči nesreča. Kot rezultat, Zemlja je bila rešena.

V našem času, ko svetu preti nevarnost od popolnega uničenja, mora znanost najti metode, da se to prepreči. Z znanostjo se v taki situaciji naziva prav tisti sistem znanja in delovanja, ki ima realne, poudarjam, realne metode reševanja od globalne katastrofe.

V svoji praksi uporabljam jasnovidnost. To je iracionalna tehnologija. S pomočjo jasnovidnosti sem že preprečil polno katastrof globalnega karakterja. Te katastrofe ni bilo možno preprečiti z nobenimi drugimi metodami in sredstvi ortodoksne znanosti. Glede na to, kako govorijo dejstva, resnično znanstvene so samo iracionalne tehnologije, take kot so jasnovidnost,

materializacija in de-materializacija, teleportacija in druge, ampak predvsem, to je jasno – vstajenje. Vstajenje ljudi in sploh ponovno ustvarjanje katerihkoli objektov. Prav te tehnologije so resnično znanstvene. Taka je stvarnost.

Tu je treba omeniti, da uporabljam izraz »Iracionalne tehnologije« v njegovem pomenu, ki danes obstaja. Vendar je treba dobro razumeti, da so te tehnologije iracionalne samo z vidika običajne zavesti. Zaradi nezmožnosti, da običajna budna zavest jasno vidi in ozavesti zgoraj navedene procese, prav zaradi te nezmožnosti se te tehnologije tudi smatrajo iracionalne. Istočasno so za višja stanja zavesti vse te pojave popolnoma naravne. V bistvu, one predstavljajo znanost višjega nivoja, resnično znanost.

Ta resnična znanost temelji na poznavanju organizacije Sveta. Prav zaradi tega imajo omenjene tehnologije tako presenetljivo učinkovitost.

V svoji praksi lahko koristim kombinacijo jasnovidnosti, nove znanosti in ortodoksne znanosti. To je razvidno iz obravnavanja mojih izumov, ustvarjenih tehničnih aparatov in ubranjenih doktorskih dizertacij. To potrjuje tudi to, da sem izbran za člana mnogih svetovnih akademij. (Priloga, str. 510). Ta pristop velja tudi za držanje predavanj, ki vključujejo tudi ortodoksne metode. Predaval sem pri Agenciji za spremljanje in napovedovanje izrednih razmer MCS RF in v Ruski državni akademiji državne službe pri predsedniku RF. (Tema je predstavljena v Prilogi E, stran 532). Gre za sodobne tehnologije za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer.

Naj navedem imena seminarja, ki jih vodim na temo "Metode profilaktike katastrof na daljavo":

- 1) Matematično modeliranje profilaktike katastrof.
- 2) Praksa iracionalnega upravljanja profilaktičnih katastrof

3) Posebni načini profilaktike globalnih katastrofalnih procesov, ki predstavljajo nevarnost za celoten svet.

4) Splošna analiza tradicionalnih in netradicionalnih pristopov v profilaktiki izrednih situacij

V marcu 2001 leta je bil izveden izobraževalni seminar "Tehnologije preventivnega napovedovanja in varen razvoj" na Ministrstvu za šolstvo Rusije, kot glavni za celotno Rusijo. (Načrt tega seminarja je podan v Prilogi E, stran 532). Po uspešnem zaključku seminarja slušateljem, se dodeljuje državna diploma Ruske Federacije o drugem visokem šolstvu in certifikat Unesca / MCOS o uspešnem zaključku seminarja, poglavje mojega učenja "Tehnologije preventivnega napovedovanja in varnega razvoja". Ta seminar je pod poglavje področja »Prognoziranje upravljanje«. Obrazec tega potrdila je podan v Prilogi E, str. 533. Moja predavanja so vstopila v učni program zapisan na CD-ju, ki ga je izvajal Zvezni znanstveni in raziskovalni inštitut za civilno zaščito in izredne razmere izobraževalnem seminarju srednje šole Ruske federacije. Seminarji, predavanja, praksa vstajanja, ustvarjanje principiello novih tehničnih objektov in drugi vidiki mojega dela, so sestavni deli mojega Učenja »O rešitvi in skladnem razvoju«. Spodaj je prikazana splošna shema mojega Učenja.

Tabela: Učenje Grigorija Grabovoia

Ko smo govorili o predavanju, bom omenil en važen moment, ki po mojem vidiku mora imeti svoje mesto v vsakem sistemu izobraževanja. Gre za učenje metod za neposredno upravljanje dogodkov iz svoje zavesti. Izobraževanje se mora začeti pred

rojstvom človeka. V mojem sistemu se začne učenje v neskončni preteklosti in se nadaljuje v neskončno prihodnost. Lahko ločimo njegove sledeče etape. Prva faza se začne v neskončni preteklosti in se konča tri leta pred rojstvom človeka. V tem obdobju starši in druge osebe s posebnimi koncentracijami tvorijo prihodnje dogodke otroka. Pri tem se koristi niz informacij preteklosti za ta period. Po tem se začne druga faza, ki se konča eno leto pred rojstvom. Potem gre v tretjo fazo, ki se konča z rojstvom človeka. Po tem vsak dan življenja tekom prvega meseca predstavlja sam za sebe posebno etapo. Po tem se etape podaljšajo do enega meseca, potem pa se ciklično podaljšujejo pri razvoju v neskončno bodočnost. Izobraževati se je možno v katerikoli starosti. Za to, se je treba miselno prestaviti v zgodnejšo starost in iti preko seminarja koncentracije, ki odgovarja tej zgodnji starosti. Pri tem je treba imeti v vidu, da se pri taki metodi za en dan, lahko osvoji material za več mesecev. Še več, miselno se prestavite v prihodnost, lahko se učite novih prihodnjih znanj in s tem se v sedanjosti pravilno odločate.

Da bi preprečili katastrofo v dimenzijah našega planeta in podprli trajnostni kreativni razvoj, sem predlagal gradnjo posebne tehnične naprave. To bo konstrukcija v obliki strele, ki se vzpenja v nebo. Na njenem vrhu bo kristal. Delal bo po tehnologiji, opisani v mojem patentu "Metoda preprečevanja nesreč in aparat za njeno izvedbo". Ta patent smo že obravnavali.

Predlagana oprema bo delovala na naslednji način. Informacije bo optični kabel prenesel do podnožja konstrukcije. Na tleh bo okrog osnove stolpa načrtan krog. Osnova stolpa bo v centru tega kroga. Ena polovica kroga bo vsebovala zemljevid zemeljske krogle, približno take, kot jo lahko kupite v prodajalni.

Če je del Zemlje v nevarnosti, na primer potres ali orkan, bo na ustrezni lokaciji na zemljevidu zasvetila lučka. To je signal za nevarnost. Po tem bo kristal na vrhu stolpa začel zmanjševati moč potencialne katastrofe. Če bo imela ta tehnična struktura dovolj tehničnih virov, bo nevarnost popolnoma preklicana. Če ne bo dovolj virov, bo signal na zemljevidu zahteval dodatno podporo. In potem bo nevarnost preklicana z dodatnimi sredstvi.

Sedaj o drugi polovici kroga. V tej polovici kroga bo predstavljena karta zvezdnega neba, natančneje njegov fragment, ki bo odražal vsak možen razvoj vesolja za vedno. In takrat bo možno preprečevanje katastrof v kozmosu.

Načrtani zemljevidi v podnožju stolpa se lahko preko televizije in Interneta prenesejo v vse točke Zemljine krogle.

Za to se lahko celo oddvoji tudi poseben kanal. Takrat bo vsak človek lahko vključil svojo televizijo in gledal kakšna je situacija na zemljevidu, tj., pravzaprav v svetu. In če v tem trenutku obstaja na nekem mestu signal, ki opozarja na nevarnost, potem se bo vsak človek lahko vključil v proces in bo usmerjal svojo ustvarjalno misel na vzpostavljanje ravnotežja. Vsak bo v toku dogodkov in po potrebi bo sodeloval v programu rešitve.

Kot sporočilo lahko rečem še, da se tudi krog, isti kot tisti v podnožju stolpa, z zemljevidom Zemlje in fragmentov zvezdnega neba, nahaja na mojem pečatu. S tistim, ki ga vtisnejo na dokumente.

Moj predlog za izgradnjo stolpa s kristalom na vrhu je naletel na pozitiven odmev.

Kot posebno strukturo, ki omogoča združevanje odrešenja in skladnega razvoja, sem ustanovil sklad za širjenje svojega Učenja (Pričevanje o registraciji tega sklada je predstavljeno v Prilogi E, str. 534).

Sklad je upravna struktura Mednarodnega združenja »Zveza za širjenje Učenja Grigoria Grabovoia O odrešenju in skladnem razvoju«. V to združenje se lahko vključi vsak človek, vsaka organizacija, vsaka država itd. Skupaj z razvojem združenja predstavljam tudi sistem varnega razvoja, na osnovi posebnih pogodb od posebej ustvarjene države. Menim, da je nujno ustvariti tako državo, za sklenitev neposrednih sporazumov z vsemi državami po vsem svetu, o sistematičnem neškodljivem razvoju.

Še eno važno vprašanje na katerem se je treba na kratko zadržati. To je vprašanje pravnega statusa vstalih. Dejstvo je, da vstali postopoma vstopajo v naše življenje. Ta proces je vse bolj močan. Zato vprašanje o pravnem statusu vstalih postaja aktualno.

Treba je ustvariti pravno podlago za vstajenje. Za to je treba z vidika države in pravic določiti načelo neskončnega življenja. To načelo je treba formalno oblikovati in vključiti v sistem državne organizacije. Vstajenje je treba razumeti, kot skladno dejanje razvoja vsake države in državnosti. Vstajanje bi moralo postati načelo vsake države, vsakega človeka, vsakega okolja.

Naloga strukture vstajenja, je vstajenje vseh. Gre za vse države, za vsa področja Zemeljske krogle in za razna časovna obdobja. Tj., treba je obuditi tudi tiste, ki so živeli v drugih vekih, ko je bila družba drugače organizirana. Zato bo imela vsaka posamezna regija večslojno mrežno strukturo. Skupaj s sodobnimi ljudmi bodo tudi ljudje, ki so živeli v prvotnem plemenskem, robustnem in fevdalnem redu.

Vendar to ni poseben problem. Če obidem različna območja sveta, tudi danes na Zemlji, poleg tehnološko naprednih družb, obstajajo otoki popolnoma drugačnega življenja. Mnogo plemen živi življenje izpred mnogo stoletij. Postopoma civilizacija prodira tudi tam, zato

bo po vsesplošnem vstajenju, prišlo do postopnega izenačevanja življenja na raznih mestih.

Nadaljnji razvoj vstalih se bo uresničil v okviru skupnega ustvarjanja sveta.

V temelje dela na formiranju pravnega statusa vstalih mora temeljiti na načelu Božanstvenosti (1.7). Še enkrat ga bom formuliral:

**NAČELO BOŽANSTVENOSTI: TEŽNJA K NERAZPADANJU
TELESA, K VEČNEMU ŽIVLJENJU IN RAZVOJU RESNIČNE
ZAVESTI – TO JE PRAKSA NAJVIŠJEGA RAZCVETA
ČLOVEKOVEGA OBSTOJA.**

V prvem poglavju, posvečenem predstavitvi konkretnih dejstvih vstajenja, pri obravnavi drugega primera sem govoril o nekaterih bitij, ki upravljajo z vstalimi. V njihovih rokah se nahaja tudi registracija vstalih. Sedaj bom o njih povedal še nekaj besed.

Ta eterična bitja je neposredno ustvaril Bog in ona se nahajajo pod njegovo neposredno kontrolo. Ona so povezava v razvoju Sveta. Lahko imajo na primer obliko človeka, lahko pa zavzamejo tudi obliko zgradbe in obliko človeka, ki se nahaja v njej, ki sreča vstale in jih registrira.

Ta bitja vodijo vse, kar se nanaša na vstajenje. V njihovih rokah se nahaja kompletna informacija, ona kontrolira situacijo. Ona so očetki v fizični stvarnosti, ki delujejo v vidiku avtonomnih blokov.

Vstajenje se odvija pod neposredno kontrolo Boga, vstajenje neizogibno prehaja preko Boga.

Treba je opozoriti, da sile uničenja ne morejo vstati. Vstajenje je privilegija sile ustvarjanja.

V drugem poglavju sem govoril o razliki med tistimi, ki so vstali in tistimi ki niso umirali. Sedaj vam lahko povem, da po vstajenju vseh, ne bo več razlike med vstalimi in tistimi, ki niso umirali. Vsi se bodo nahajali v istem položaju.

Ta knjiga pomaga pri eni od največjih zablod, od enega največjih mitov naše zgodovine.

V vidu imam mit o obstoju objektivne fizične stvarnosti, neodvisne o zavesti človeka.

Podobna predstava postavlja vprašanje o resničnem izvoru človeškega bitja, odvrča človeka od svoje resnične veličine, zanikanje njegove Bogo-opredeljenosti.

Obstaja še celi niz drugih mitov, drugih zablod, ki ovirajo ljudi, da bi živeli polno življenje, vzemite na primer problem trpljenja, nesreč. Poznana je trditev, da je nesreča neločljivi element našega življenja. Ta trditev je popolnoma absurdna. Ona je napačna, zato ker za nesrečo v tem Svetu ni nikakršne osnovne podlage, ni nikakršne osnove. Podobne predstave so povezane z nerazumevanjem tega, kako je resnično Svet zgrajen.

V samem bistvu, vzemimo enega od najresnejših vzrokov trpljenja – smrt sorodnika in bližnjih ljudi. To je brezpogojno resen razlog. Ampak, mi že vemo, kako je možno obujati ljudi, vemo, da smrt sploh ni treba, da ima mesto v našem življenju. Ona še vedno obstaja samo zaradi nerazumevanja. Kmalu bo ta pojav za vedno odšel iz našega življenja.

Prav taka je situacija z drugimi lažnimi vzroki trpljenja. Skupaj z njimi bo odšla tudi nesmiselna ideja o tem, da se mnoge stvari lahko dosežejo samo preko trpljenja. V sedanjem času, ki je povezan z grožnjo nuklearnega uničenja, ta ideja u nujnosti trpljenja, lahko

privede do globalne katastrofe. Misel o tem, da se nekatere stvari lahko dobijo samo preko trpljenja, obstaja že stoletja v glavah ljudi. Ampak končno je prišel čas, da se osvobodimo podobnih predsodkov. V samem bistvu, kot sem rekel, za trpljenje in druge negativne emocije, ni prave osnove. Še toliko bolj, sedaj, ko je z začetkom prakse vstajenja ona začela razpadati. Zato je osnovno pravilo, ki omogoča kontroliranje pravilnega ustvarjanja procesa vstajenja to, da se tekom tega procesa, pri tistem, ki se ukvarja z vstajenjem in pri tistih, ki ga obkrožajo, mora razvijati vse v smeri dobrega.

V osnovo Svetovnih objektov je Stvarnik vgradil ustvarjalne emocije, predvsem pa radost, svetlobo, ljubezen. Prav radost, svetloba in ljubezen so pred vsemi ostalimi, osnova za ustvarjanje Sveta. Prav one, s pravilnim dojetjem Sveta zagotavljajo popolno, srečno, večno življenje.

Zelo važno za to, je tudi dvigovanje stanja zavesti. Ker prehod k vse višjim stanjem, kot vemo, je pot k Bogu.

Vse velike religije Sveta so izhajale iz osebnih izkušenj njihovega ustanovitelja. To pomeni, da je osnova vsake religije odkritje. Kaj je bistvo tega razodetja? Pri opuščanju okvirov običajne budne zavesti, se na višjih stanjih zavesti človeku odkriva temeljna stvarnost tega Sveta in potem ta, ki je spoznal to stvarnost, o njej tudi govori. Zato tehnologije dvigovanja zavesti podpirajo vse temeljne in ustvarjalne religije Sveta.

Ampak, ne poskušajte si te stvari zamišljati po logični poti, ker se one nahajajo izven področja običajne logike. Tam velja logika povsem drugega nivoja, ki z vidika običajne budne zavesti, sploh nima nič skupnega z logiko.

Dvigovanje nivoja svoje zavesti je edina resnična pot k Bogu in razumevanju Sveta. Ker, samo v višjih stanjih zavesti, se človeku odkriva Resnica.

Ta knjiga je napisana za vse ljudi. Ona se obrača k vsakomur. Ampak ona ni napisana samo za ljudi, ker se naša naloga sestoji tudi v tem, da ne samo ljudje, temveč tudi živali, rastline, kamni in na sploh vse kar obstaja, začne delovati po sistemu rešitve. To je mogoče. In to je nujno. In ta knjiga kaže pot. In kaže tudi na to, kako ga je treba širiti na vse elemente stvarnosti, na vse pojave Sveta. In to bo pripeljalo do resničnega sklada v Svetu. Tako, kot je ta knjiga za cel Svet, za vse čase.

Večno življenje nudi izpolnitev vseh želja. Ko govorimo o tem, kar želimo, moramo vedeti, da je to deloma prerazporedil Najvišji. In če vidite večno življenje v daljavi, vedite, da je istočasno tudi blizu vas. Naučite se videti pojave, take kot so, one so takšne, kakršne so vam potrebne. Ko opazujete stvarnost in ko vam nekaj ne odgovarja, kot na primer, biološka smrt, to pomeni, da to ni potrebno, da obstaja v Svetu, ker vi morate biti zadovoljni z vsem.

Ko obujate ljudi in materializirate objekte, potem mora biti vsak objekt ustvarjen po vaši sliki in podobi. Lahko prenesete znanja, ki ste jih dobili iz te knjige vsakem objektu in potem jih bo nosil tudi on.

V tej knjigi se praksa daje preko vstajenja. To omogoča, da se dojamemo, da je zavest zasnovana na načelih Večnosti.

V moji religiji se daje upravljanje za neskončen razvoj, zaradi Večnega življenja. V mojih načelih Sveta, je Večnost ena, edina Večnost, ustvarjena s strani Stvarnika za vsesplošno dobro in razvoj.

Izhajajoč iz teh principielnih stališč mojega Učenja, vzemite to knjigo in jo nosite kot Svetlobo, kot Svetlobo Življenja, kot Svetlobo, ki vam osvetljuje Pot. Ta knjiga vsem prinaša resnično srečo. Ona daje razvoj katerega boste vedno imeli in ki ga imate že sedaj. S to knjigo lahko preobražate svet okrog sebe in v sebi. Ker je ta knjiga resnični instrument mojega

Učenja. V njo je položeno načelo delovanja, načelo ustvarjalnega delovanja. Ona sama je resnično delovanje. Ta knjiga je Pot.

Ko govorim o tej knjigi, govorim o resničnem Življenju, ki je proizvedlo to knjigo. Tu sem Resničnost izrazil z besedami in te besede vam prinašajo Svetlobo Življenja, večno Svetlobo, ki nikoli ne ugasne. Vedno boste imeli to Svetlobo, samo, če se dotaknete te knjige ali kadar samo pomislite na njo ali pa preberete prve strani.

Ta knjiga uči, kako okrog sebe ustvariti potrebno resničnost. S študiranjem te knjige boste lahko vedno upravljali, povsod in za vedno. Večno upravljanje se bo odražalo v vaši duši tako, da bodo ta znanje prešla na vse. In dobilo se bo splošno blagostanje, težnja k Enosti, k združevanju in vsesplošnem ustvarjalnem razvoju.

In ko se dotaknete Boga v Njegovih Vzvišenih Občutkih do vas, v Njegovi neskončni Ljubezni do vas, boste dojeli, da ste resnično Božja stvaritev, ki obvezno ustvarja in tudi vi boste ustvarjali po liku in podobi Boga.

Ustvarjali boste tako, kot ustvarja Stvarnik. In nosili boste Svetlobo Njegove Zavesti, tam, kjer vidite dobro in prav tako tudi tam, kjer vidite, da je treba nekaj spremeniti. Nosili boste Svetlobo Njegove Zavesti tam, kjer vam pokaže vaša duša in vaša zavest in vaš um, in vaš intelekt. Tam, kjer bo potrebno ljudem, živalim, rastlinam, celotnem obstoječem svetu. Ker vi postajate Svetloba Sveta in to vam je dano enkrat in za vselej in na Veke Vekov.